

സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി

**മലങ്കരസഭയുടെ
സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം**

Sabhakavi C. P. Chandy

Malankara Sabhayude Swargeeya Kinnaram

K. V. Mammen Kottackal

Joice Thottackad

Publishers : Kottackal Publishers, P. B. 10,
Manganam
Kottayam - 686018 , Kerala
Phone: 0481 - 2578936

Second Edition : May 2006

First web Edition : April 2007

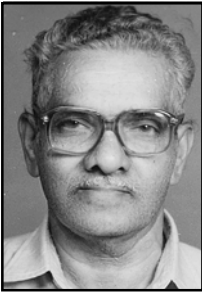
Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam Ph: 3255054

സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി
മലങ്കരസഭയുടെ
സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം

കെ. വി. മാമ്മൻ
ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

പ്രസാധകർ:

കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്
പി. ബി. 10, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം 686 018
ഫോൺ: 0481 - 2578936

കെ. വി. മാമ്മൻ

ജനനം 1930 ൽ പത്തനംതിട്ടയിൽ. പിതാവ് എം. വർഗീസ് കോട്ടയ്ക്കൽ, തുമ്പമൺ. മാതാവ് മറിയാമ്മ. ബിരുദ ബിരുദാനന്തര പഠനത്തിനു പുറമേ നാഗ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ജേർണലിസം ഡിപ്ലോമാ കരസ്ഥമാക്കി. മലയാള മനോരമയിൽ 40-ഉം ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ 50-ഉം വർഷം പത്രാധിപ സമിതി അംഗമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ 'മലങ്കരസഭ' മാസികയുടെ പത്രാധിപ സമിതി അംഗം. 45 വർഷം പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ പള്ളി സഭയ്ക്കുൾ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കാമാർ, പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ ബാവാ, പാമ്പാടി തിരുമേനി, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, ബിഷപ്പ് വാൽഷ്, 2000 വർഷം പിന്നിട്ട മലങ്കരസഭ, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ, പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനി, യാച്ചാരം, ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും, മലങ്കര വർഗീസും ആനപ്പാപ്പിയും മുതലായി സഭാ ചരിത്ര - ജീവചരിത്രപ്രധാനങ്ങളായ മുപ്പതിൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവ്.

വിലാസം: കോട്ടയ്ക്കൽ, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം - 18 ഫോൺ: (0481) 2578936

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

ഗവേഷകനും പത്രപ്രവർത്തകനും പ്രസാധകനും. സോഫിയാ ബുക്സ്, ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇന്ത്യാ സ്റ്റുഡി സെന്റർ, പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഡോട്ട് ഇൻഫോ, ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് റ്റി. വി. എന്നിവയുടെ സ്ഥാപകൻ. മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥമായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*, ആദ്യത്തെ ലക്ഷണമൊത്ത യാത്രാവിവരണമായ *ഊർശ്വം യാത്രാവിവരണം* നാലാമത്തെ യാത്രാവിവരണമായ *കൊളംബ് യാത്രാവിവരണം* എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ

മുപ്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസാധകൻ.

പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ പേഴ്സണൽ അസിസ്റ്റന്റ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഹൗണ്ടേഷന്റെ സ്ഥാപക സെക്രട്ടറി, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ വിജ്ഞാനകോശത്തിന്റെ എഡിറ്റോറിയൽ അസിസ്റ്റന്റ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

ഭാര്യ: ശോഭ മകൾ: സോഫിയാ

കൃതികൾ: പ്രകാശത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര (പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം), കുട്ടികളുടെ തിരുമേനി (പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം), ആദിമസഭാ ജ്യോതിസ്സുകൾ (എഡിറ്റർ), മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗീയ കിന്നരം (എഡിറ്റർ), കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി (എഡിറ്റർ).

വിലാസം: സോഫിയാ ഫ്രീന്റ് ഹൗസ്, തെക്കേനട, കോട്ടയം-1

ഫോൺ: 0481 3255054 (O), 99471 20697 (M), 2463776, 2462825 (R)

ഉള്ളടക്കം

അഭിനന്ദനവും ആശംസയും

സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠ സന്യാസി

ഒരത്ഭുത കവി

ആമുഖം

അവതാരിക

7 ആമുഖം

8 നഖചിത്രം

9 നമ്മുടെ ആരാധനാചരിത്രം ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ

10 മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ:
വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പങ്ക്

11 ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിന്റെ കർമ്മകാണ്ഡം

12 ബാല്യകാലം

13 സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം

14 കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ പ്രജാപതി
ക്രിസ്തീയ ഭജന കീർത്തനം

15 നമ്മുടെ ആരാധനാ ഗീതങ്ങൾ

16. പൊന്നാടയിൽ പൊതിഞ്ഞ സഭാതാര പുരസ്കാരം

17. അന്ത്യോഭിവാദനം

കുടുംബത്തിന്റെ നന്ദി

ഭാഗം 2 രചനകൾ

1 ഹൃത്തോമ്മോ

2 കാതോലിക്കാ മംഗള ഗാനം

3 മറ്റൊരു മംഗള ഗാനം

4 ഒരു മഹച്ചരമം

5 പരുദീസായിലെ പാട്ട്

6 ഏഴു കൂദാശകൾ

അഭിനന്ദനവും ആശംസയും

നമ്മുടെ സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി യുടെ സമഗ്രമായ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്. സഭയുടെ കാതലായ ആരാധനകളും നമസ്കാരക്രമങ്ങളും എല്ലാം തന്നെ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും മനസ്സിലാക്കാത്ത സുറിയാനി ഭാഷയിൽ നിന്നു നമ്മുടെ മുൻഗാമികളായ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ലളിത സുന്ദരവും അർത്ഥനിർഭരവും കാവ്യാത്മകവുമായ മലയാളഗീതങ്ങളായി വിവർത്തനം ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മഹത്തായ സേവനം മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാനാവില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുഭാഷാ പാണ്ഡിത്യവും, ദീർഘക്ഷമയും, പരിശ്രമശീലവും, ദൈവാശ്രയവും സർവ്വോപരി സഭാസന്നേഹവും കൊണ്ടാണ് അതുല്യമായ ഈ കൃത്യം നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞതെന്നു നമുക്കു തരപ്പിച്ചു പറയാനാവും. സഭയുടെ ആത്മീയ ജീവിതപ്രധാനമായ ആരാധനാ ഗാനരചനകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്രയധികം മികച്ച സേവനം ചെയ്ത മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭയ്ക്കു ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും എടുത്തു പറയട്ടെ.

വാർദ്ധക്യസഹജമായ ക്ഷീണം മൂലം വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു വരുംകാലങ്ങളിൽ ക്ഷേമവും ദൈവാനുഗ്രഹവും ആശംസിക്കുന്നു.

‘സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി: മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കിനരം’ എന്ന ഈ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ പിന്നണിപ്രവർത്തകരായ കെ. വി. മാമ്മൻ, ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് എന്നിവരെ നാം അഭിനന്ദിക്കുകയും പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന സർവ്വശക്തൻ അവരേയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

**ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ
മാത്യുസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ**

കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന

3-6-1997

ഒരത്ഭുതകവി

ചാണ്ടിസാറിന്റെ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമം വിലപ്പെട്ടതാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. സഭയുടെ ആരാധന ക്രമങ്ങളിലെ ഗീതങ്ങൾ ഇത്ര മനോഹരമായി കവനം ചെയ്ത സഭാകവിയെ എത്ര ആദരിച്ചാലും അധികമാകയില്ല.

പഴയസെമിനാരിയിൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുവാൻ കുറെ കാലം ചാണ്ടി സാർ താമസിച്ചപ്പോൾ അടുത്തു പഠിച്ചയപ്പൊൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കത്തക്ക സംഭവങ്ങൾ ഒന്നും ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയില്ല. ആണ്ടടക്കമുള്ള പെങ്കീസാ പ്രാർത്ഥനകളിലെ ഗീതങ്ങൾ കവനം ചെയ്തു വാൻ വേണ്ടി നേരത്തെ രണ്ടു വർഷം സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. മാറാനായപ്പൊൻ തുടങ്ങിയ പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിലെ പെങ്കീസാ പ്രാർത്ഥനാ ഗീതങ്ങൾ മലയാളഗാനങ്ങളാക്കിയില്ല. അവ തർജ്ജമ ചെയ്ത് ഗീതങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സാറിനു രോഗബാധയുണ്ടായി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. പത്തു പന്ത്രണ്ടു പെരുനാളുകളുടെ (ദനഹ, മായൽതോ, കൂടാരം മുതലായവ) പെങ്കീസാ ഗീതങ്ങൾ സാർ കവനം ചെയ്തു എങ്കിലും അവ വീണ്ടും പാടിനോക്കി ശരിയാക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോയി. അവ ഫാ. ടി. ജി. സഖരിയായുടെ കൈവശം ഉണ്ട് (ഫാ. സഖരിയ അവ ഫാ. എം. പി. ജോർജ്ജിനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നു പുറത്തു വരുമെന്നു നിശ്ചയമില്ല).

സാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക കൃപ ലഭിച്ച ഒരത്ഭുത കവിയാണ്. 'മുടികൾ മുടഞ്ഞു' എന്ന ഗീതത്തിലെ 'ഒട്ടിത്തകിട്' കളഞ്ഞു വേറൊന്നുണ്ടാക്കാമോ എന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചു. സാർ പെട്ടെന്ന് അവ നാലു തരത്തിൽ കവനം ചെയ്തു - നിമിഷ കവി.

മാമ്മച്ചന്റെയും ജോയ്സിന്റെയും പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണ ഉദ്യമത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

എൻ. കെ. കോരുതു മല്പാൻ

വടവുകോട്

12 - 5 - 97

സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠ സന്യാസി

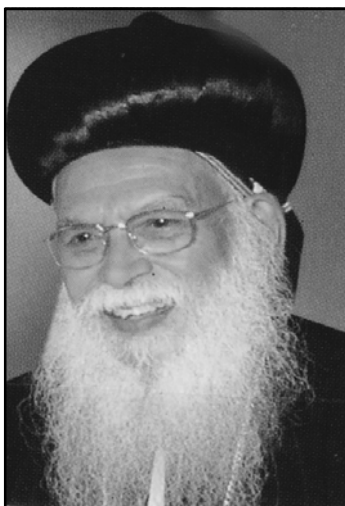
മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിന് അവിസ്മരണീയമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ മഹത് വ്യക്തിയാണ് സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി സാർ. തന്റെ ജീവിതം പരിപൂർണ്ണമായും സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയും, സഭയുടെ ആരാധനാ സംഗീതത്തിനു വേണ്ടിയും സമർപ്പിച്ച ഒരു ശ്രേഷ്ഠ സന്യാസി യായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

മലയാള ഭാഷയിലുള്ള അഗാധ പാണ്ഡിത്യവും, നിർമ്മലമായ മനസ്സും, ഭാവനാത്മകമായ ബോധതലവും, ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രേരണാത്മകമായ കൃപയും കൂടി സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരമായി പരിണമിക്കുകയാ യിരുന്നു അദ്ദേഹം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത ഏടുകളിൽ നിന്ന് പകർത്തിയെഴുതാൻ കെ. വി. മാമ്മനും, ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കൊട്ടും ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നത്തെ നാം അനു മോദിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം സഭയ്ക്ക് ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമായിത്തീ രട്ടെയെന്ന് ആശംസിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

**ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ
ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ**

ആമുഖം

പരിശുദ്ധനായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധാന സാഹിത്യസുധയെ നേരായ വഴിത്താരയിലൂടെ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ തിരിച്ചുവിട്ട പ്രതിഭാധനനായ കാവ്യോപാസകനാണല്ലോ സഭാകവി വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി. ഭക്തിഗാന രചനാ രംഗത്തു മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഉന്നതമായ സഭാകവി പട്ടം കിട്ടിയിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർഗ്ഗാത്മക രചനകളും അതുല്യമായ സുറിയാനി ഗാന പരിഭാഷകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷവും സഭാംഗങ്ങൾ വേണ്ടവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി പാടുകയോ ആഴമേറിയ പഠനത്തിനു വിഷയമാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള ദുഃഖസത്യം ഞങ്ങളെ വേദനയുടെ ഇരുണ്ട താഴ്വരയിലാക്കി. ആ ദുഃഖം അനുവാചകരുമായി പങ്കുവെയ്ക്കുന്നതിനും തദ്വാരാ തെല്ലൊരം ശ്വാസം ലഭിക്കുന്നതിനും സർവ്വോപരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാ സാഹിത്യ സേവനങ്ങളെ യഥാവിധി അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഈ വാങ്മയം.

സഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ വികാസപരിണാമങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചെറിയ തോതിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണ പഠന ഫലങ്ങൾ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കേണ്ടത് ഇതുവരെ മറ്റാരും ഈ രംഗത്തേക്കു കടന്നുവന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത കർത്തവ്യ ഭാരമായും തോന്നി. ഞങ്ങൾ നേരിട്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതും കണ്ടിട്ടുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമേ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സേവനത്തെ വിലമതിക്കുന്ന ചില സമൂഹനത വ്യക്തികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ കഴവും കാതലും കുറെയെല്ലാം വർദ്ധിച്ചതായും ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. സഭാകവിയുടെ സംഭാവനകൾ സഭയിലെ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കും വരുംതലമുറകൾക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ പുസ്തകം തെല്ലെങ്കിലും സഹായിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ ധന്യരായി. തൊണ്ണൂറിൽ എത്തിനോക്കി കടന്നുപോയ സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് ഒരർത്ഥത്തിൽ മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളും ഭാഷാ സ്നേഹികളും സുഹൃത്തുക്കളും മറ്റും ചേർന്നു സമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു തിരുമുൽകാഴ്ചയായും ഈ പുസ്തകത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ രചനയിലും പ്രസാധനത്തിലും പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും വേണ്ടവിധം പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തവരോടുള്ള സ്നേഹവും അഭിനന്ദനവും ഇവിടെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ആലേഖനം ചെയ്യുന്നു.

സഭാകവിയെ ദശാബ്ദങ്ങളായി അടുത്തറിയാവുന്ന തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസിന്റെ അവതാരിക സ്വയം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. സി. പി. ചാണ്ടിയെ ഗുരുവായി

കാണുന്ന അദ്ദേഹം സഭാകവിയ്ക്ക് അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം സഭ നൽകിയിട്ടില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുമ്പോൾ അത് ഭൂരിപക്ഷം സഭാംഗങ്ങളുടെയും അഭിപ്രായ പ്രകടനമായി തീരുകയാണ്. പണ്ട് നിസ്സഹായനായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് പിന്നീട് സഹായഹസ്തം നീട്ടാൻ കഴിഞ്ഞു. വ്യക്തിബന്ധത്തിന്റെ ഗന്ധമുള്ള അവതാരിക പുസ്തകത്തിനും പരിമളം ചാർത്തുന്നു എന്ന് പറയാൻ അതിരറ്റ സന്തോഷമുണ്ട്. സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മുത്ത സഹോദരനും ദീർഘ കാലം കോയമ്പത്തൂരിലെ ഒരു പ്രമുഖ ഓട്ടോമൊബൈൽ ബിസിനസുകാരനുമായിരുന്ന പരേതനായ സി. പി. തോമസ്സിന്റെ പുത്രന്മാരായ സി. റ്റി. ഫിലിപ്പും (സണ്ണി), ഏബ്രഹാം സി. തോമസും (തമ്പി), സി. റ്റി. തോമസും (ബേബി) തങ്ങളുടെ പ്രശസ്തനായ പിതൃസഹോദരന്റെ ജീവചരിത്രം ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞ് വളരെയധികം സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ഈ സംരംഭത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സംഗതിയും ഇവിടെ സസന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സഹോദരിമാരും അവരുടെ മക്കളും കൊച്ചു മക്കളും എല്ലാം തന്നെ ചാണ്ടി സാറിന്റെ ജീവചരിത്ര രചനയിൽ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നമ്മ (അയിരൂർ), ഏലിയാമ്മ (മാവേലിക്കര), കുഞ്ഞമ്മ (ചെങ്ങമൂർ), സാറാമ്മ (കോഴഞ്ചേരി) എന്നിവരാണ് സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സഹോദരിമാർ. പിതൃസഹോദരനായിരുന്ന വിദ്വാൻ കെ. സി. വറുഗീസിന്റെ പുത്രി മറിയാമ്മയും (ഓതറ) സ്വസഹോദരിയെപ്പോലെ തന്നെയാണ് കരുതപ്പെട്ടത്. സ്വന്തം സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ എല്ലാവരും മറുകര കടന്നുപോയി. മുത്ത സഹോദരി അന്നമ്മയുടെ പുത്രൻ ബേബിയുടെ (താഴമൺ, വെള്ളയറ, അയിരൂർ നോർത്ത്) കൂടെയായിരുന്നു സി. പി. ചാണ്ടി വിശ്രമജീവിതം അല്ലലൊന്നും അറിയാതെ നയിച്ചുവന്നത്. 1997 മെയ് മാസം കെ. വി. മാമ്മൻ, സി. പി. ചാണ്ടിയെ അയിരൂരിൽ എത്തി കണ്ടു കുശലാമ്പേഷണം നടത്തുകയും ജീവചരിത്രരചന സംബന്ധിച്ച കാര്യം പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം വളരെ സന്തുഷ്ടനായി കാണപ്പെട്ടു. പരസ്പരം കണ്ടിട്ട് ഏതാനും വർഷളായെങ്കിലും മാമ്മനെ കണ്ട മാത്രയിൽ 'മാമ്മച്ചൻ മനോരമ' എന്ന് പറയുകയും വിശേഷങ്ങൾ ആരാവുകയും ഉണ്ടായി. പ്രായാധിക്യത്തിന്റെ ക്ഷീണം ഒന്നും ദർശിക്കാനായില്ല. അര നൂറ്റാണ്ടിലധികം പഴക്കമുള്ള അതുല്യ സൗഹൃദത്തിന്റെ പഴയ ചിരി തന്നെ.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ആത്മാവിനു മരണാനന്തരം നന്മ നേരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം രചിച്ച താഴെപ്പറയുന്ന ഈരടികൾ തന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ നാവിൻതുമ്പിൽ ഓടി എത്തുന്നത്.

“ആനന്ദേശ്വര്യങ്ങളെഴും മാസാബ്ദങ്ങളെ നൽകണമേ.”

സർവ്വോപരി ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു സജീവ പ്രവർത്തകനും അഭ്യുദയകാംക്ഷിയും ആയി ദീർഘകാലം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജീവചരിത്രം ആദ്യം സഹർഷം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തോടും മുൻ സെക്രട്ടറിയും സർവ്വർക്കും അഭിമതനുമായ ഫാ. ജോൺ തോമസ്സിനോടും ഉള്ള നന്ദി ഞങ്ങൾ അഭിമാനപൂർവ്വം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

‘സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി, മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം’ എന്ന ജീവചരിത്ര പ്രധാനമായ നല്ല പുസ്തകം പത്തു വർഷം മുമ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും അത് സഭാധ്യക്ഷനായിരുന്ന പ. മാത്യുസ് ദിതീയൻ ബാവായെ കൊണ്ടു ദീർഘകാലം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കർമ്മഭൂമിയായിരുന്ന പത്തനംതിട്ട സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കത്തീഡ്രലിൽ വെച്ചു പ്രകാശനം ചെയ്യിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചതിൽ വലിയ സന്തോഷം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ മഹാനായ സഭാകവി അർഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പുസ്തകം മെച്ചമായില്ലല്ലോ എന്ന ദുഃഖചിന്ത ഞങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായിരുന്നു. പുതിയ പതിപ്പു വേണ്ടിവരുമ്പോൾ കുറവുകൾ കുറെയെല്ലാം തീർക്കാമെന്നും കരുതിയിരുന്നു. പക്ഷേ സഭയും പല മേല്പട്ടക്കാരും വൈദികരും സഭാംഗങ്ങളും സഭാകവിയുടെ സേവനത്തിന്റെ വില മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോ പുസ്തകം വാങ്ങി വായിക്കുന്നതിനോ, വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിനോ മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. അദ്ദേഹം രചിച്ച പാട്ടുകൾ നിത്യവും ആലപിക്കുന്നവരും കവിയെപ്പറ്റിയും ആത്മ ചൈതന്യം തുടിക്കുന്ന കവിതയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിത്യസത്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ദൈവിക ചിന്തകളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കാതെ ഒരു നിസ്സംഗ മനോഭാവം വെച്ചു പുലർത്തുന്നു എന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി. ഇരുപതു ലക്ഷത്തോളം സഭാംഗങ്ങളിൽ ഏതാനും പേർ മാത്രമേ സഭാകവിയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാസാഹിത്യസേവനത്തെപ്പറ്റിയും കേൾക്കുകയോ മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ.

സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മണ്ഡലത്തിലുള്ള കടുത്ത നിർജ്ജീവാവസ്ഥയുടെ ഒരു അളവുകോൽ മാത്രമാണിത്. ഒരിടവകയും സഭാസഭാകൂടും രണ്ടു പുസ്തകം വെച്ചു വാങ്ങി വായിച്ചാൽ രണ്ടായിരത്തിൽപ്പരം കോപ്പികൾ ചെലവാകും. വായിക്കാത്ത വൈദികർക്കും, വായിക്കാത്തവരും പാടാത്തവരുമായ സഭാംഗങ്ങൾക്കും മൃഗീയ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള മലങ്കരസഭ ഗാനങ്ങളിലൂടെയും സ്തുതിപ്പുകളിലൂടെയും സത്യങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുകയോ നിത്യജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളതിനു തെളിവുകൾ വേറെ തേടേണ്ടതില്ല. സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ പ്രചാരം പോലും പതിനായിരത്തിൽ കൂടുതൽ

ഇല്ലത്രെ. ഞായറാഴ്ച പള്ളികളിൽ വരുന്ന ഇരുപതു ശതമാനത്തോളം സഭാംഗങ്ങളിൽ തൊണ്ണൂറ്റിഒൻപതു ശതമാനവും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസിദ്ധീകരണ കാര്യങ്ങളിൽ അക്ഷരവിരോധികളുമായിരിക്കും. പള്ളിയിൽ വരാത്തവരെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയേണ്ടതുമില്ല. പള്ളിച്ചെലവിൽ വാങ്ങിവെച്ചിരിക്കുന്ന കുർബാനക്രമം പോലും എടുത്ത് ഒരു മണിക്കൂർ കൈയിൽ പിടിച്ച് ആരാധനയിൽ അർത്ഥവത്തായി പങ്കെടുക്കുന്നതിനോ പ്രതിവാക്യങ്ങൾ യഥാസമയം ഉരുവിടുന്നതിനോ സഭാംഗങ്ങളിൽ പലരും ഇന്നും വിമുഖത കാട്ടുന്നു. ആരാധന അവസാനിക്കാനകുമ്പോൾ പള്ളിപ്പറമ്പിൽ വരികയും പത്തിരുപതു മിനിറ്റ് പള്ളിമുറ്റത്തെ മരത്തണലിൽ നിൽക്കുകയും കാണിക്ക പോലും അർപ്പിക്കാതെ തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന പുറമ്പോക്കു ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് ഇന്നു മലങ്കരസഭയിലുള്ള ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗമെന്നു പറഞ്ഞാൽ എതിരു പറയാൻ ആളുകൾ കുറയും. സഭയ്ക്കു ജീവനും ചൈതന്യവും ഇല്ലാത്തതിന്റെ കാരണം “ചത്തതിനൊക്കുമേ ജീവിച്ചിരിക്കിലും” എന്ന മട്ടിൽ കഴിയുന്നവർ തന്നെ. സഭാചരിത്രമോ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ജീവചരിത്രമോ സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളോ പ്രാർത്ഥനകളോ അവ പകർന്നു നൽകുന്ന ആത്മീയാനുഭൂതിയോ ഇക്കൂട്ടർക്കു അന്യമായിരിക്കും. ജനനം കൊണ്ടു നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഈ വിഭാഗക്കാർക്കു സഭയെന്നു പറഞ്ഞാൽ മാമോദീസാ, വിവാഹം, ശവ സംസ്കാരം എന്നിവ യഥാസമയം സാധിച്ചുകിട്ടുന്ന സംഘടന എന്നതിൽ അപ്പുറമായി ഒന്നുമില്ല. അതേസമയം പലർക്കും പള്ളിയുടെ ഭരണത്തിലും പൊതുയോഗത്തിലും ഒക്കെ മുഖ്യാസനങ്ങൾ ലഭിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായിരിക്കും. നാലു പേരിയാൻ വേണ്ടി കാര്യമറിയാതെയുള്ള വിമർശനങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ഇവർ വ്യാപൃതരായിരിക്കും.

പള്ളിക്കമ്മിറ്റിയിലും ഭദ്രാസന കൗൺസിലിലും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും (കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളിൽ പലരും സഭയ്ക്ക് ഭൂഷണമല്ല എന്ന പരാതി ഉണ്ട്) കടന്നു കൂടാൻ വിവരം കുറഞ്ഞ ഇത്തരക്കാർ ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത കുമ്പസാരം മുതലായ സാഹസത്തിനും വിധേയനാകും. ക്രിസ്തീയ വിനയത്തിനും കൗദാശികമായ ജീവിതത്തിനും പൊതുവേ ഇവരിൽ പലരും വിമുഖരായിരിക്കും. ഇത്തരക്കാരെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ കനക സോപാനങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്താൻ വേണ്ടി ഒരു പുരുഷായുസ്സു മുഴുവൻ ചെലവഴിച്ചു കടന്നുപോയ സി. പി. ചാണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് ഇന്നും ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗീയ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കാത്തവരെയും പാടാത്ത മാപ്പിളമാരെയും കണ്ടു ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടാവും. എങ്കിലും യേശു ക്രിസ്തു പാതാളത്തിൽപ്പോയി സുവിശേഷം അറിയിച്ചതുപോലെ പാടാത്തവർക്ക് വേണ്ടി സഭാകവി വീണ്ടും പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾ രചിക്കുന്നുണ്ടാവും. ആരും മടങ്ങിവന്നു പറയുന്നില്ലെന്നു മാത്രം.

ഒന്നാം പതിപ്പിനു ശേഷമുള്ള സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പത്തു വർഷത്തെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തന്നെ വിശ്രമവേളകളായിരുന്നു. വെണ്ണിക്കുളത്തി നടുത്തുള്ള പ്ലാങ്കമണ്ണിലെ സഹോദരിയുടെ വീട്ടിൽ, തികഞ്ഞ കുടുംബാ നന്മരക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹം സംതൃപ്തനായി കഴിഞ്ഞു. വേണ്ടതിലധികം എഴുതുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്ത വ്യക്തിയായതിനാൽ ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ ഇവ രണ്ടിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു. ഒന്നു രണ്ടു തവണ അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടിലെത്തിക്കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴെല്ലാം നല്ല ഓർമ്മ യോടെ തിരിച്ചറിയുകയും സന്തോഷം അറിയിക്കുകയും ഉണ്ടായി എന്നു എടുത്തുപറയട്ടെ.

ചാണ്ടി സാറിന്റെ ഒരു സഹോദരിയെ പുരാതനമായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിന്നു റീത്തിൽ കെട്ടിച്ചയച്ചതായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ചാണ്ടി സാറിനെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അവഗണിച്ചു എന്ന് റീത്തു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ 'ഐക്യദീപം' എന്ന വാരോല സമാനമായ മാസിക അടുത്തകാലത്ത് അവകാശപ്പെട്ട കാര്യം ഓർക്കുന്നു. 'ബ്രഹ്മനി ആശ്രമവും റീത്തു പ്രസ്ഥാനവും' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ റീത്തു പ്രസ്ഥാ നത്തിന്റെ തനിമിറവും പൊയ്മുഖവും വഞ്ചനയും അനിഷേധ്യരേഖക ലുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തുറന്നുകാട്ടിയതിനാൽ ആ പുസ്തകത്തോടുള്ള അമർഷമാണു സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പേരിൽ 'ഐക്യദീപം' പ്രകടിപ്പി ച്ചത്. റീത്തുകാർ ചൊല്ലുന്ന ആരാധനാഗീതങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും (ഓർത്ത ഡോക്സുകാരെ പിടിക്കാനാണു ഗാനങ്ങൾ മാറ്റാതിരുന്നത്) ചാണ്ടിസാർ രചിച്ചതാകയാൽ അവർക്കും ഒരളവിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതലയുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കാനാവും.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കു പ്രായമുള്ള അവിവാഹിതരായ വൈദിക രെയും ആത്മീയ പ്രവർത്തകരെയും വിദേശ സഹായം കൊണ്ടു സംര ക്ഷിക്കുന്ന പ്രത്യേക ഭവനങ്ങൾ ഇല്ലെന്നുള്ളത് ഒരു കുറവാണെന്നു സമ്മ തിച്ചാൽ തന്നെയും അത് ആക്ഷേപം അർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലല്ലോ. സർക്കാർ പെൻഷനും സഭയുടെ സഹായവും ഉൾപ്പെടെ പ്രതിമാസം 5000 -ൽ പരം രൂപ ലഭിച്ചിരുന്ന സി. പി. ചാണ്ടി ചില റീത്തുകാർ പറയുംപ്രകാരം തെണ്ടിയും അനാഥനും ഒന്നും അല്ലായിരുന്നു എന്ന് 'ഐക്യദീപവും' അറിഞ്ഞിരിക്കും.

ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു തുല്യമായ ബഹുമതികളോടെയാണു സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കബറടക്കം നടത്തിയത്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കു പുറമെ ദശക്കണക്കിനു വൈദികരും ശതക്കണക്കിനു സഭാസന്നേഹികളും വിലാപയാത്രയിലും ശവസംസ്കാരത്തിലും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. വഞ്ചന യിൽ ജനിച്ചും ആരോപണങ്ങളിലൂടെ വളർന്നും വൻ വിദേശ സഹായം സ്വീകരിച്ചും ഇല്ലാത്ത സ്ഥാനങ്ങൾ കഴുത്തിൽ കുറിച്ചിട്ടും മുന്നോട്ടുപോ

കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം നടത്തുന്ന അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ആക്രോശങ്ങൾ ആരും കാര്യമായി ഗൗനിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണു വസ്തുത.

സഭാകവി നമ്മുടെ ആരാധനയെ സമ്പുഷ്ടമാക്കിയ രീതികളെപ്പറ്റി ആധികാരികമായി അപഗ്രഥിച്ചു പഠനം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ആരാധനയിലും സഭാചരിത്രത്തിലും നല്ല അവഗാഹമുള്ള ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ എന്ന വൈദികനാണ്.

തന്റെ ഗുരുസ്ഥാനീയനും അയൽവാസിയും ആയിരുന്ന സി. പി. ചാണ്ടിയെ വേണ്ടവിധത്തിൽ അറിഞ്ഞാരാധിച്ചും അന്ത്യകാലത്ത് പലപ്പോഴും സന്ദർശിച്ചും വന്ന തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസാണ് ചിന്താബന്ധുരമായ അവതാരിക ആത്മനിർവൃതിയോടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. സർവ്വോപരി പ. മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് ഒന്നാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ആശംസ ഈ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരത്തിന് ഒരു പൊന്നിൻ തിലകമാണ്. ബഹുമാന്യരായ ഇവരെല്ലാവരോടുമുള്ള കൃതജ്ഞത അറിയിക്കുന്നു.

പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചു പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകിയ പലരുണ്ട്. അവരിൽ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരൻ സി. പി. തോമസിന്റെ (കോയമ്പത്തൂർ) പുത്രന്മാരായ സി. റ്റി. ഫിലിപ്പ് (സണ്ണി), ഏബ്രഹാം സി. തോമസ് (തമ്പി), സി. റ്റി. തോമസ് (ബേബി) എന്നിവരോടുള്ള പ്രത്യേക നന്ദിയും ഇവിടെ സസന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ആരാധന രചിച്ച സി. പി. ചാണ്ടിയും അതു നിത്യവും ആലപിച്ചു വന്ന പ. മാത്യുസ് ദിതീയൻ തിരുമേനിയും സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്ന ചേതോഹര കാഴ്ച ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയനേത്രങ്ങൾക്കു അവർണ്ണനീയമായ കുളിർമ നൽകുന്നുണ്ട്.

ഈ ജീവചരിത്ര രചനയിൽ സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ആദ്യ പതിപ്പിന് 'അഭിനന്ദനവും ആശംസയും' എഴുതിത്തരുകയും ചെയ്ത മലങ്കര സഭയുടെ മുൻ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായെ ആദരപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. സി. പി. ചാണ്ടിയെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാസാഹിത്യ സംഭാവനകളുടെ ശരിയായ മൂല്യം മനസ്സിലാക്കി 'സഭാ താരം' എന്ന പദവി നൽകുകയും ചെയ്ത പുണ്യസ്മരണാർഹനായ മാത്യുസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ മലങ്കരസഭയുടെ നിലയ്ക്കാത്ത 'സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നര'ത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പിനെ ഞങ്ങൾ തികഞ്ഞ സംതൃപ്തിയോടും ആത്മഹർഷത്തോടും സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഭാവിയിൽ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സാഹിത്യസംഭാവനകളെപ്പറ്റി കൂല
ക്ഷമയായി പഠിക്കാനൊരുങ്ങുന്നവർക്ക് ഈ കിന്നരം ഒരു പൊന്നോടക്കു
ഴലായിത്തീരുമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ ശുഭപ്രതീക്ഷ.

കെ. വി. മാമ്മൻ
ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

കോട്ടയം

4-5-2006

അവതാരിക

സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി അവൈദികരുടെ ഇടയിലെ അപ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധൻ

സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിസാർ നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ട് ഈ മെയ് നാലിനു ഒരു വർഷം തികയുകയാണ്. സഭയ്ക്കും, സമൂഹത്തിനും, വാക്കിലൂടെയും പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും സന്മാതൃകയിലൂടെയും വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകിയ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ലോകലോചനങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയാത്ത പരലോകത്തേക്കു പോയിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹവുമായി ദീർഘകാലത്തെ സൗഹൃദാനുഭവങ്ങളാണ് എനിക്കുള്ളത്. ചാണ്ടി സാറിന്റെ സജീവമായ പ്രവർത്തനകാലത്ത് ഒരു പക്ഷേ സഭയുടെയും സഭാംഗങ്ങളുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നു വേണ്ട പരിഗണനയോ അംഗീകാരമോ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ സഭയും ഭദ്രാസനങ്ങളും ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ട പോലെ കരുതി സംരക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നു സന്തോഷം പറയാനാവും. തികച്ചും ആദ്ധ്യാത്മികവും ധർമ്മികവുമായ പാതയിൽ കർമ്മനിരതനായി സമർപ്പണ ജീവിതം നയിച്ച അദ്ദേഹം അവൈദികരുടെ ഇടയിലെ ഒരുപ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധനായിരുന്നു എന്നു പറയാൻ എനിക്ക് ഒട്ടും മടിയില്ല.

സഭാകവിയുടെ ഒരു ലഘു ജീവചരിത്രം 1997-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതിന്റെ അവതാരിക എഴുതാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കാണു ലഭിച്ചത്. എന്നാൽ ആ പുസ്തകം ചാണ്ടി സാറിനെപ്പറ്റിയുള്ള പൂർണ്ണമായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ അല്ലെന്നും 1997 മുതൽ 2005 വരെയുള്ള പല കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ടെന്നും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരായ കെ. വി. മാമ്മനും ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനും ബോധ്യമുള്ളതു കൊണ്ടാണ് അവർ പുതിയ വസ്തുതകൾ ചേർത്ത് പരിഷ്കരിച്ച രണ്ടാം പതിപ്പിറക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതേപ്പറ്റി എന്റെയും സി. പി. ചാണ്ടിയുടെയും ചിരകാല സുഹൃത്തായ കെ. വി. മാമ്മൻ എന്നോട് നേരത്തെ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആരായുകയും സമ്പൂർണ്ണ ജീവചരിത്രം അനിവാര്യമാണെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

അതിവേഗം പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ ഒരു പക്ഷേ വിസ്മരിക്കപ്പെടാനിടയുള്ള സഭയിലെ സമുന്നത വ്യക്തികളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ സഭയ്ക്കു പരപ്രേരണ കൂടാതെ കഴിവനുസരിച്ചു

സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കെ. വി. മാമ്മന്റെയും ജോയ്സിന്റെയും അതിശ്രേഷ്ഠമായ സേവനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിട്ടാണു ഞാൻ ഈ പുസ്തകത്തെ കണക്കാക്കുന്നത്. പ്രശസ്തിയും സാമ്പത്തികനേട്ടങ്ങളും ലക്ഷ്യമാക്കാതെ നടത്തുന്ന ഇത്തരത്തിലുള്ള അക്ഷരസേവനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മാഹാത്മ്യം വരുംകാലങ്ങളിലായിരിക്കും കൂടുതൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുക.

വെണ്ണിക്കുളം ചക്കാലക്കുന്നേൽ ഫീലിപ്പോസ് ഉപദേശിയുടെ കനിഷ്ഠ പുത്രനായ സി. പി. ചാണ്ടി വളരെ ചെറുപ്പത്തിലെ തന്നെ മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും അവഗാഹം നേടി. പിന്നീട് സുറിയാനി, അറബി തുടങ്ങിയ ഭാഷകളും വശമാക്കി. 1940 -കളിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് സിദ്ധനായ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെ സുറിയാനിയിലുള്ള ആരാധനാഗീതങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തു തുടങ്ങി. തുടർന്നു വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, മലങ്കര മല്പാൻ കോനാട്ടു ഏബ്രഹാം കത്തനാർ എന്നിവരുടെ നിർദ്ദേശവും സഹകരണവും ആർജ്ജിച്ചു. ഇന്നു മലങ്കരസഭയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന ആരാധനാഗീതങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ സി. പി. ചാണ്ടി ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു സഭയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചതാണ്. ഈ അതുല്യ സേവനത്തിനു സഭാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും സി. പി. ചാണ്ടിയോടു വളരെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം സഭയുള്ള കാലത്തോളം മറക്കാനാവില്ല.

താരതമ്യേന വൈകിയാണ് സി. പി. ചാണ്ടി പത്തനംതിട്ടയിലെ പ്രശസ്തമായ കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരംഭിച്ച ബേസിൽ ദയറായിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയോടൊപ്പം സഭയിലെ വിവിധ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ വർദ്ധിത താല്പര്യത്തോടെ അദ്ദേഹം ആഗമനനായി. ഡാനിയേൽ മാർ ഫീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായ സഭാകവി ഭദ്രാസനത്തിലെ ആത്മീയ സംരംഭങ്ങളിൽ ഏറെക്കാലം നിറഞ്ഞുനിന്നു. റിട്ടയർ ചെയ്ത ശേഷവും ദീർഘകാലം എൺപതു വയസ്സുവരെ സേവനം തുടർന്നു. ബാലസമാജം, സണ്ടേസ്കൂൾ, യുവജന - വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ മുതലായ സംഘടനകളിൽ എല്ലാം അദ്ദേഹം അവിഭാജ്യ ഘടകവുമായിരുന്നു. ക്ലാസ്സുകളിലും പ്രസംഗങ്ങളിലുമെല്ലാം നർമ്മം നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. കയ്പുള്ള മരുന്നുകൾ പഞ്ചസാരയിൽ പുരട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞു നല്കുന്നതുപോലെ ആഴമായ ആത്മീകസത്യങ്ങൾ ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയമനസ്സുകളിൽ എത്തിക്കുന്നതു നർമ്മ രസത്തിലൂടെയായിരുന്നു. അത് ഒരസാധാരണ കഴിവുമായിരുന്നു. ഈ ബഹുമുഖ

പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ഒരു നല്ല ഗുരുഭൂതൻ, ഭക്തനായ സഭാസന്ദേഹി, പ്രസംഗകൻ, കവി എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ പ്രശോഭിച്ചു.

ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനമേഖലകളിൽ ഞങ്ങൾ സഹപ്രവർത്തകരായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹം എനിക്കു സ്നേഹസമ്പന്നനായ മുത്തസഹോദരനും ഗുരുസ്ഥാനീയനുമാണെന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി. ഒരു സംഭവം പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയാണ്.

1957 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കനക ജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ചു മലബാറിൽ മുതുകുളത്തു (നിലമ്പൂർ) നടത്തിയ വർക്ക് ക്യാമ്പിലൂടെയാണ് ഞങ്ങൾ വളരെ അടുത്തു പരിചയപ്പെടുന്നത്. ഞാൻ അന്ന് ഈറോഡിൽ ദക്ഷിണ റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. ചാണ്ടിസാറിന്റെയും കെ. വി. മാമ്മന്റെയും മറ്റും നേതൃത്വത്തിൽ കുടിയേറ്റക്കാർക്കായി മുതുകുളത്ത് ഒരു ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കുചേരുകയായിരുന്നു പ്രസ്ഥാനാംഗങ്ങൾ. ഇടനാട്ടിൽ നിന്നു മുതുകുളത്തു കുടിയേറിപ്പാർത്ത 26 കുടുംബങ്ങളായിരുന്നു ഒരാഴ്ച ഞങ്ങൾക്കു കഞ്ഞിയും കപ്പയും മറ്റും ഭക്ഷണമായി നൽകിയത്. വനത്തിന്റെ നടുവിൽ കോച്ചുന്ന തണുപ്പിൽ രാത്രിയിൽ ആഴി കൂട്ടി ചാണ്ടിസാർ രചിച്ച പാട്ടുകൾ താളാത്മകമായി ഞങ്ങൾ പാടുമ്പോൾ, എഴുതുമെങ്കിലും പാടാത്ത ചാണ്ടിസാർ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു. പകലത്തെ ഉത്സാഹപൂർവ്വമായ പണി മൂലം പള്ളിയുടെ തറകെട്ട് ഒരാഴ്ച കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി. പിന്നീട് പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് പള്ളി നിർമ്മിച്ചു നൽകി. അന്നു തുടങ്ങിയ ഉറ്റ സമ്പർക്കം അഞ്ചു ദശകം തുടർന്നു. 1962-ൽ റയിൽവേയിലെ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ച് സെറാമ്പുരിൽ പഠിക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ ആദ്യവർഷം മലയാളത്തിൽ ഒരു പേപ്പർ എഴുതണമായിരുന്നു. അതിന് ഞാൻ നിർദ്ദേശങ്ങളും സഹായവും തേടിയത് ചാണ്ടിസാറിൽ നിന്നാണ്. അദ്ദേഹം അന്നു തന്നെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു. അന്നു മുതൽ അദ്ദേഹത്തെ 'ഗുരുവേ' എന്നാണ് ഞാൻ സംബോധന ചെയ്തു വന്നത്.

1985-ൽ മേൽപട്ടക്കാരനായി ഓഗസ്റ്റ് ഒന്നാം തീയതി ബേസിൽ അരമനയിൽ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റായി ഞാൻ ചുമതലയെടുക്കുമ്പോൾ ചാണ്ടിസാർ നർമ്മബോധത്തോടെ എന്നെ അഭിസംബോധന ചെയ്തത് 'തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ നിസ്സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ' എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയും വിവേചനാശക്തിയും വളരെ വിലപ്പെട്ടതായി അനുഭവപ്പെടുന്നതിന് അധികം താമസം വേണ്ടിവന്നില്ല. എഴുപത്തഞ്ചു വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ ബേസിൽ അരമനയിൽ കൂടിയ പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പൊന്നാടയണിയിച്ചും, സമ്മാനങ്ങൾ നൽകിയും ഞങ്ങൾ ആദരിച്ചു.

റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, പുരോഹിതൻ, വൈദികസെമിനാരി അദ്ധ്യാപകൻ, ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നീ നിലകളിലൊക്കെ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹവും ബഹുമാനവും വർദ്ധിച്ചുവന്നതേയുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ബേസിൽ ദയറായിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അവസരങ്ങൾ വളരെ വിലപ്പെട്ടതായി ഞാൻ കാണുന്നു.

വാർദ്ധക്യകാലത്ത് കൂടുതൽ ശാരീരിക ശുശ്രൂഷകൾ ആവശ്യമായപ്പോൾ സ്വന്തം സഹോദരീപുത്രൻ അയിരൂർ താഴമൺ ബേബിയോടൊത്ത് താമസിച്ചു. സമയം കിട്ടുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. 2005 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അവസാനമായി കണ്ടപ്പോൾ എടുത്ത ഫോട്ടോകൾ ഞാൻ വിലപ്പെട്ടതായി സൂക്ഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം മരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നാട്ടിൽ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നു തിരികെ എത്തിയശേഷം മെയ് 7-ാം തീയതി എല്ലാ ബഹുമതികളോടും കൂടെ ഉചിതമായി താൻ ദീർഘകാലം താമസിച്ചിരുന്ന ബേസിൽ ദയറാകണത്തിലെ മാർ ബേസിൽ ചാപ്പലിനു പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള പ്രത്യേക സെമിത്തേരിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിക്കാൻ സംഗതിയായി.

ഞാൻ താമസിക്കുന്ന മെത്രാസനഅരമനയുടെ ചാപ്പലിന്റെ സമീപത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചാണ്ടി സാറിന്റെ സ്പന്ദിക്കുന്ന കബറിടത്തിൽ നിന്നുയരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ സഭാംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്നും എന്നും ഒരു വെല്ലുവിളിയാണെന്നു ഞാൻ പലപ്പോഴും ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. അതിധന്യനായിരുന്ന സഭാകവിയെ നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു “മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം” അനേകായിരങ്ങളിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ദുഷ്ടാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കാൻ സഹായിക്കുമെന്നുള്ള ശുഭപ്രതീക്ഷയോടെ സഭാംഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സസന്തോഷം സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

പ്രാർത്ഥനാശംസകളോടെ

ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

പത്തനംതിട്ട
ഈസ്റ്റർ ദിനം
16 - 4- 2006

1

നവചിത്രം

സഹോദരീപുത്രനായ പ്ലാങ്കമൺ ബേബിയുടെ ഭവനത്തിൽ തൊണ്ണൂറിയുടെ തിണ്ണയിൽ കണ്ണടയന്യേ കണ്ണടയാതെയിരിക്കുമ്പോഴും ഒരു നോട്ടത്തിൽ അര സായിപ്പിന്റെ നിറം. അഞ്ചടി അഞ്ചര ഇഞ്ച് ഉയരം. കഷണി കടന്നാക്രമിച്ച ശിരസ്സിന്റെ പിൻവശത്തെ വിജനമേഖലയുടെ പാർശ്വഭാഗം പറന്നുനടക്കുന്ന ഏതാനും തലനാരിഴകൾ ആച്ഛാദനം ചെയ്യാൻ വിഹലശ്രമം നടത്തുന്നു. വിരലറ്റം വരെ നീളുന്ന തൂവെള്ള ജൂബ. വെണ്മയിൽ പട്ടാവിന്റെ ഡബിൾ വേഷ്ടിയെ വെല്ലുന്ന സുതാര്യരഹിത ഒരു മന്മൽ മുണ്ട്. കിഴക്കന്മാരെപ്പോലെ, ഒരിക്കലും മുണ്ടു മടക്കിക്കുത്തി നടക്കാത്ത തെക്കൻ. ഇടതൂർന്ന പുരികക്കൊടികൾ. വേണ്ടാത്തതു കാണാത്ത പ്രകാശനമായ കണ്ണുകളും ആരെങ്കിലും നിഘണ്ടുവിൽ ഇല്ലാത്ത വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ പിടിച്ചെടുക്കാത്ത ശ്രവണപുടങ്ങളും. ഡ്രിഡ്ലിനു ലൈൻ നിർത്തുമ്പോൾ നിര തെറ്റിക്കുന്ന പിഞ്ചു പ്രൈമറി വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പോലെയുള്ള ദന്തനിര. പ്രസാദാത്മകമായ മുഖാരവിന്ദം. പുഞ്ചിരി തങ്ങിനില്ക്കുന്ന അധരയുഗളം. ശിരസ്സിലും മനസ്സിലും രസനയിലും സദാ ആത്മികഗാന ശകലങ്ങളുടെ ലീലാവിലാസം. ലോകത്തിലാണെങ്കിലും ചിന്തയും ഭാവനയും വിഹരിക്കുന്നത് ഓസോൺപാളിയെ ഉരുമ്മിക്കിടക്കുന്ന ഓയാറിലും ലോകാലോചനങ്ങൾക്കു ദൃശ്യമല്ലാത്ത ഇമ്പങ്ങളുടെ പറ്റുദീസായിലും. എൽ. പി. ജി. സ്റ്റൗ കത്തി ജ്വലിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സിലിണ്ടറിലെ ഇന്ധനം കാണാനാവാത്തതുപോലെ കവിതയ്ക്കിന്റെ നിറകൂടമായ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴം അളന്നു നോക്കാനും സാധിച്ചിരുന്നില്ല.

പിള്ളേരും പള്ളിയും പള്ളിക്കൂടവും ആയിരുന്നു ഇഷ്ടപ്പെട്ട ത്രിമൂർത്തികൾ. കവി കർമ്മ കുശലത സദാ താരാട്ടു പാടുന്ന സരസ്വതീ വിളയാട്ടം. ബഹുഭാഷാ പാണ്ഡിത്യം അതിനു തിലകച്ചാർത്തണിയിച്ചു. താൻ രചിച്ച ഗാനങ്ങളുടെ താളാത്മകമായ വീചികൾ എന്നും വിശിഷ്ട, ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ അംബരത്തോളം ഉയർന്നു മേഘ മേഖലയും കടന്നു സ്വർഗ്ഗ സദനത്തിന്റെ കനക കവാടത്തിലൂടെ പ്രവേശിച്ചു അവിടെയും അനുരണനം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ അനിർവചനീയമായ ഒരാത്മസംതൃപ്തി. സന്യാസത്തിന്റെ സമസ്തഭാവങ്ങളും സ്വാംശീകരിച്ച വൈരാഗി. വസ്ത്രാഭിയും സ്വാദിഷ്ഠമായ ഭോജ്യങ്ങളിലും തെല്ലും ആഭിമുഖ്യമില്ലാതിരുന്ന ലളിതജീവിത പ്രേമി. വായിച്ചും പഠിച്ചും പാടിയും എഴുതിയും ചിത്തപ്രകാശം കണ്ടെത്താത്ത മാപ്പിളമാർ മാപ്പ് അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അവരോട് അകമേ അല്പം അമർഷമുണ്ടായിരുന്ന വരേ

ബുനായ ഭാഷാസ്നേഹി. തമാശകൾ പറയുകയും അവ തല മറന്ന് ആസ്വദിക്കുകയും ഒന്നുമറിയാത്ത മട്ടിൽ പുഞ്ചിരിക്കുകയും അതിലൂടെ കൊച്ചു കൊച്ചു കാര്യങ്ങൾ വലിയവരെപ്പോലും പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ജ്ഞാതൃലുനായ മുൻഷി.

പ്രായത്തിനു അവധി നൽകിക്കൊണ്ടു നിർദ്ദോഷമായ ഫലിതപ്രയോഗങ്ങൾ മൂലം തന്നെയും ഉറ്റ സ്നേഹിതരേയും നുള്ളി രസിപ്പിച്ച സഹൃദയൻ. ശിക്ഷണം തെറ്റിക്കാത്ത ദയറാക്കാർൻ. അങ്ങനെ പോകുന്നു പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിലെ മലയാളം ക്ലാസ്സു കഴിഞ്ഞു സായാഹ്ന നടപ്പിനായി ഏകാന്തപഥികനെപ്പോലെ എന്നും കുന്നിറങ്ങി നടന്നുവരുന്ന സാക്ഷാൽ സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു നഖചിത്രമായി. താൻ ദീർഘകാലം താമസിച്ച ബേസിൽ ദയറായുടെ അങ്കണത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ വാനമ്പാടി യായിരുന്ന സി. പി. ചാണ്ടി അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു. അങ്ങു മറുകര കടന്നു എങ്കിലും ഇക്കരയിലുള്ള ഞങ്ങൾ എന്നും അവിടുന്ന് രചിച്ച ഗാനങ്ങൾ പാടുമ്പോഴും അതുവഴി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുമ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സഭാകവിയെ അനുസ്മരിക്കും; തീർച്ച.

ഞാൻ കണ്ട ചാണ്ടി

ആയുസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 2005 മെയ് 4 വരെ - നവതി വരെ - 'ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവര യുഗത്തിൽ' ജീവിച്ച സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പവിത്രവും നിശ്ശബ്ദ സുന്ദരവും തലമുറകളെ സ്പർശിക്കുന്നതും, വ്യാപകവുമായ സഭാ സേവനങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതും, ഈ ഒന്നാം ചരമ വാർഷികത്തിൽ ആത്മഹർഷദായകമായ ഒരു സവിശേഷാനുഭവം തന്നെയാണ്.

പത്തനംതിട്ട മാക്കാംകുന്നു സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് ഇടവകക്കാരനായിരുന്ന ഞാൻ മിഡിൽ സ്കൂളിലും സെൻഡേസ്കൂളിലും പഠിക്കുന്ന കാലഘട്ടം. 1942 മുതൽ രണ്ടു വർഷത്തോളം സി. പി. ചാണ്ടി മാക്കാംകുന്നിൽ സ്റ്റീബാദാസനായിരുന്നു. സണ്ടേസ്കൂൾ കുട്ടികളെ തന്റെ രസകരമായ കഥകളിലൂടെയും അംഗവിക്ഷേപ പ്രധാനമായ പ്രസംഗത്തിലൂടെയും ആകർഷിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് - ഇരുമ്പിനെ കാന്തം പോലെ - ഒന്നു വേറെയായിരുന്നു.

സ്റ്റീബാദാസന്മാരായിരുന്ന ഫാ. കെ. എം. സഖറിയാ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഫാ. റ്റി. ജി. കുര്യാക്കോസ്, സി. പി. ചാണ്ടി എന്നിവരോടൊപ്പം ശനിയാഴ്ച തോറും സന്ധ്യാവേളയിൽ കാരിക്കുളത്തുള്ള ദളിത് ക്രിസ്ത്യാനി ഭവനങ്ങളിലെ പഴയ തഴപ്പാകളിലിരുന്നുള്ള പ്രസംഗം, പ്രാർത്ഥന, പാട്ട് മുതലായവയിൽ ഞാനും പങ്കെടുത്തു വന്നിരുന്നു. അന്നു

ബാലനായ ഞാൻ സഭാകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി തികച്ചും അജ്ഞനായിരുന്നു എങ്കിലും അതെല്ലാം സന്തോഷങ്ങളുടെ സന്ധ്യകളായിത്തന്നെ ഓർമ്മയിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. സ്ലീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ സേവന പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി കുറേയെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും എനിക്ക് സമൂഹത്തോട് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരാടിമുഖ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനും സി. പി. ചാണ്ടി മുതലായവരോടൊത്തു ചെലവഴിച്ച മണിക്കൂറുകൾ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഇതെല്ലാം മധുരസ്മരണകളുടെ യഥാർത്ഥ പരിവേഷം അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതാണു വസ്തുത.

എം. പി. പത്രോസ് റമ്പാൻ (പിന്നീടു മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) എല്ലാ മകര മാസത്തിലും മാർ സ്തേഫാനോസ് സഹദായുടെ പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ വാർഷിക സഞ്ചാര മധ്യേ വന്നു താമസിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും വിധവകൾക്കു കോടിവസ്ത്രം നൽകുകയും ചെയ്തുവന്നു. അന്നു മുതൽ റമ്പാച്ചനു മായി അടുത്തിടപെടാനും സ്ലീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരറ്റ സ്നേഹിതനാകുന്നതിനും എനിക്ക് സാധിച്ചു. ഇവിടെ അത്ര പ്രസക്തമല്ലെങ്കിലും ആറു ദശാബ്ദം മുമ്പു നടന്ന മറക്കാനാവാത്ത ഒരു സംഭവം പറയട്ടെ.

അക്കാലത്ത് ഒരിക്കൽ മാക്കാംകുന്നു പള്ളിമുറിയിൽ പ്രഭാത ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പത്രോസ് റമ്പാച്ചൻ, പ്രമേഹരോഗം മൂലം, പൂവൻ പഴം തിന്നാതെ മാറ്റിവെച്ചു. 'ആ മാമ്മനെ ഇങ്ങു വിളിക്കു.' ഭക്ഷണം ഒട്ടും പാഴാക്കാത്ത റമ്പാച്ചൻ, സെക്രട്ടറി ടി. വി. പീലിപ്പോസച്ചനോടു പറഞ്ഞു. പുറത്തുനിന്നിരുന്ന ഞാൻ അകത്തുചെന്നപ്പോൾ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ ഒരു വലിയ പൂവമ്പഴം എനിക്ക് തന്നു. 'മാമ്മൻ തിന്നോ. എനിക്ക് പ്രമേഹമുള്ളതിനാൽ തിന്നാൻ വയ്യ.' ആ പുഞ്ചിരി തഞ്ചിയ മുഖാവീന്ദവും അനുഗ്രഹപ്രദമായ സ്നേഹസ്പർശനവും അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തിട്ടു നാലു ദശാബ്ദം പിന്നിട്ടിട്ടും എന്റെ മനസ്സിൽ സജീവമായി നിലനിൽക്കുന്നു. ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ തിരുമേനിയുമായുള്ള വലിയ അടുപ്പത്തിനു സി. പി. ചാണ്ടിയും പരോക്ഷമായി സഹായിച്ചു എന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി. സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒട്ടധികം പ്രവർത്തകരുമായി പരിചയപ്പെടാൻ സൗകര്യം ലഭിച്ച എനിക്ക് കടന്നുപോയ ഫാ. ടി. ജി. കൂര്യാക്കോസ്, പി. പി. വർക്കി, ടി. വി. പീലിപ്പോസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, കെ. എം. സഖറിയ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി മുതലായവരെയും അത്രവേഗം വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. സി. പി. ചാണ്ടി സമർത്ഥമായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന, അക്ഷരാർത്ഥത്തിലും സമുന്നതമായ ഹൈസ്കൂളിൽ ഞാനും നേരത്തെ പഠിച്ചതാണ്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം വൈകി വന്നതിനാൽ എനിക്ക് ശിഷ്യനാകാൻ സാധിച്ചില്ല. അതേ സമയം ഗുരുസ്ഥാനീയനും മുതിർന്ന സുഹൃത്തും സഭാസാഹിത്യ കാര്യങ്ങളിലും

മറ്റും സമാന ചിന്താഗതിക്കാരനും ആയിരുന്നു.

പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ നിന്നു 1948-ൽ ഇ. എസ്. എൽ. സി. പാസ്സായ ഞാൻ തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇന്റർമീഡിയേറ്റു കോളജിൽ ചേർന്നു. ഇന്റർമീഡിയേറ്റു പാസായശേഷം 1950-ൽ പിതാവിന്റെ അകാല നിര്യാണം മൂലം അകലെയുള്ള ഒരു ഒന്നാം ഗ്രേഡു കോളജിൽ തുടർന്നു പഠിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. മധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ അന്ന് ഒന്നാം ഗ്രേഡ് കോളജുകൾ ആരംഭിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ കഴിയുമ്പോൾ സ്റ്റീബാദാസനായിരുന്ന ഫാ. കെ. എം. സഖറിയായുടെ (അന്ന് അദ്ദേഹം കോട്ടയം വൈദികസെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയാണ്) ശുപാർശയനുസരിച്ചാണു കോട്ടയത്തു ചർച്ച് വീക്കിലി സ്റ്റാഫിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. കൊല്ലാട്ടു ചെമ്പകശ്ശേരിൽ പരേതനായ സി. ഇ. ജോർജ്ജ് (പിന്നീട് ഫാദർ സി. ഇ. ജോർജ്ജ്) ആയിരുന്നു ചർച്ച് വീക്കിലി ഓഫീസ് മാനേജർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൽപെരുമാറ്റവും ക്രിസ്തീയ വിനയവും സ്നേഹവും പുഞ്ചിരിയും ഓർമ്മയുടെ വെള്ളിത്താലത്തിൽ നിന്നു എടുത്തുകളയാനാവില്ല. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം മാത്രമേ ചർച്ച് വീക്കിലി സംബന്ധിച്ച് എനിക്കു ജോലി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തന്നിമിത്തം മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ തന്നെ ഉണ്ടാവും. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു ചാണ്ടി സാറും ഞാനും തമ്മിൽ കൂടുതൽ അടുത്തതും അടുത്തിടപെട്ടതും.

സരസമായ സംഭാഷണ ചാതുരി, പുതുപുത്തൻ ഭാവനകൾ, സംസ്കാരസമ്പന്നമായ പെരുമാറ്റം, കാവ്യാത്മകമായ ആശയ പ്രവാഹം, നിഷ്കളങ്കമായ തമാശകൾ, സഹചാരികളെ ചിരിയുടെ തിരകളിൽ തിരുകുന്ന പ്രതിഭാധനൻ, ഇതെല്ലാമായിരുന്നു സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പ്രത്യേകതകൾ. ഒരു കവിയുടെ ബാഹ്യലക്ഷണങ്ങൾ ഇതെല്ലാമാണെങ്കിൽ അവ തികച്ചും യോജിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ.

കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ നിന്നു 1976-ൽ പിരിയുമ്പോൾ സി. പി. ചാണ്ടിക്കു നൽകപ്പെട്ട യാത്രയയപ്പുയോഗത്തിൽ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമനാണ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചത്. ഞാനൊരു പ്രസംഗകനായിരുന്നു. ചാണ്ടിയുമായുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകമെന്ന നിലയിലാണു ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടതെന്നതു പലർക്കും അജ്ഞാതം.

പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ ജോലിക്കും ബേസിൽ ദയാനായിൽ താമസത്തിനും ക്ഷണിച്ചു വഴിയൊരുക്കിയതു ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്. തിരുമേനി തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒട്ടധികം ഉത്തമന്മാരായ ശിഷ്യഗണങ്ങളുടെ കൂടെ താമസിച്ച കാലഘട്ടവും ചാണ്ടിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം

മധുരസ്മരണകൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു.

കല്ലും കുറ്റിക്കാടും കൈയടക്കിയതും കുറുക്കനും മാക്കാനും മറ്റും എട്ടു ദശാബ്ദം മുമ്പു വരെ സ്ഥിര താമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നതുമായ മാക്കാനും കുന്നിന്റെ നെറുകയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളാണ് 'ഓർത്താൽ പത്തനംതിട്ടയ്ക്കീ ചിത്ത പ്രഭാപുരം അരുളിയതെന്നു'ള്ള ചാണ്ടി സാറിന്റെ നിരീക്ഷണം അക്ഷരാർത്ഥത്തിലും ശരി തന്നെ. കുന്നിന്റെ അടിവാരം ചുറ്റി അരഞ്ഞാൺ പോലെ കിടന്ന ഇടുങ്ങിയ വഴിയിലൂടെ ആദ്യമായി മാക്കാനുംകുന്നിലേക്കു കയറിയ ചാണ്ടി സാർ നളിനിയിലെ ദിവാകര യോഗിയെപ്പോലെ

‘കുന്നു തന്നടിയിലെത്തവേ സ്വയം

നിന്നുപോയ് രധിതി ചിത്ത പുണ്ടപോൽ’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒട്ടും തെറ്റില്ല. പക്ഷേ കുന്നു കയറിയപ്പോൾ ഒരു താബോറിന്റെ ആത്മീക അനുഭവം ഉണ്ടായതായും ചാണ്ടി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു.

മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അന്നും ഇന്നും മലയാള ഭാഷയിൽ സ്വന്തമെന്നു പറയാൻ പ്രത്യേക ആരാധന ഇല്ലാത്തതിൽ കുണ്ഠിതമുള്ള സി. പി. ചാണ്ടി നേരത്തെ സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വട്ടക്കുന്നേൽ ഫാ. വി. കെ മാത്യുസ് (പിന്നീട് മാത്യുസ് പ്രഥമൻ ബാവായാ) സുറിയാനി തർജ്ജമ ഗദ്യമാക്കി നൽകിയും സഹായിച്ചു. സുറിയാനിയും സംസ്കൃതവും മലയാളവും നല്ല വശമുണ്ടായിരുന്ന ചാണ്ടി, കാവ്യമധുനിഷ്ടനിയും സുന്ദരവും അർത്ഥവ്യാപ്തിദ്യോതകവുമായ രീതിയിൽ സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കു വാർന്നിട്ടപ്പോൾ പല ഭാഗങ്ങളിലും ലളിത കോമള പദാവലികളുടെ പീലിയാട്ടം തന്നെ ദൃശ്യമായി. സംസ്കൃതഭാഷാപ്രേമിയായതിനാൽ സുറിയാനിക്കാർ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാത്ത ചില കഠിന പദങ്ങളും ഗാനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടത്തിവിട്ടു. പ്രഭാത നമസ്ക്കാരത്തിലെ-

‘ഋജുമതികൾക്കിരുളിർദ്യുതിയുളവായി

ദ്യുതിയുദയം - ചെയ്തെൻ കർത്താവേ!

കുരിരുകൾ നീങ്ങുമ്പോൾ നിന്നെ

കുപ്പുന്നു - ഗഗനം - ധരയെന്നീ

ദ്രുതമുണ്ടായൊരു സോദരിമാർ

നീരിനീതേ വാനിടമൊ-

ന്നപരം നീരിനാധാരം

നിമിഷമുയർന്നൊരു മണവറയാ-

മോയാറായതമായ് മദ്ധ്യേ

സ്തുത്യം സൃഷ്ടി വിധാനത്തേ'

‘ഋജുമതികൾ’ക്കു പകരം അർത്ഥം അറിയാതെ ‘ഋതുമതികൾ’ എന്നു പാടുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല! ഈ വരികൾ സാധാരണക്കാർക്കു ഒട്ടും പിടികിട്ടുകയില്ല. ഒരളവിൽ കവിയുടെ പാണ്ഡിത്യ പ്രകടന കസർത്ത് മാത്രം എന്നുള്ള വിമർശനവും സാഭാവികം.

ഇതേപ്പറ്റി ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ ‘എടോ, മാപ്പിള നാലു പുതിയ വാക്കു പഠിച്ചു പുതുതായി പാടിക്കോട്ടെ’ എന്നത്രെ ചാണ്ടി സാർ പ്രതിവചിച്ചത്.

ഒറ്റ വായനയ്ക്ക് അർത്ഥം പിടികിട്ടാത്ത ‘സീമാവാഹി പരാക്രമിയേ, കബറുകൾ ഡ്രോഹികൾ പൂട്ടീടും’, ‘അഴിയാ ലോകേ പാപത്തിനിരൾ വാഴായ്വാൻ’, ‘ദൈവം തന്നഗ്രജാതൻ’, ‘അഗ്രജ നാദത്തേ ജീവിപ്പിച്ചേറ്റീ താതങ്കൽക്കുട’ തുടങ്ങിയ ഒട്ടധികം പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. സുറിയാനിയിലെ അർത്ഥം ചോർന്നു പോകാതിരിക്കാനുള്ള സാഹസികവിവർത്തനം കൊണ്ടു വന്നതാവാം ക്ലിഷ്ടവും ഒരളവിൽ അസുന്ദരവുമായ ഈ പദപ്രയോഗങ്ങൾ. അതേസമയം നേരത്തെ ഉദ്ധരിച്ച വരികളുടെ താഴെയുള്ള

‘നിർമ്മലമാ - മുദരേ നിർമ്മലമായ്
വന്നു വസിച്ചൊരു നിർമ്മലനാം
ആത്മജനെ - പ്രേഷിപ്പിച്ചവനാം
നിർമ്മലതാതൻ സംസ്തുത്യൻ’

ഈ നാലു വരികളിലെ ‘നിർമ്മലമാം’ എന്ന വള്ളിയിലൂടെ കവിത കാടുകയറാതെ സ്വച്ഛനിർമ്മലമായ ഒരു നദീജലപ്രവാഹത്തിന്റെ കളകളുമാവ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നു. ആ ഗാന തരംഗിണിയിൽ അനുവാചകരും ഒഴുകിച്ചേരുന്നു. അതുവഴി ആത്മമനസ്സുകൾക്കു കൂർച്ചയും ലഭിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ ചാണ്ടിസാർ രചിച്ച കാതോലിക്കാ മംഗളഗാനം സഭയുടെ ‘ദേശീയഗാന’മായി മാറി. സഭയുടെ ചരിത്രവും പഴക്കവും പാരമ്പര്യവും വികാസപരിണാമങ്ങളും സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ അതിയന്യവും അതിവിശുദ്ധവും അത്യുന്നതവുമായ സ്ഥാനവും മറ്റും കാതോലിക്കാ മംഗളഗാനത്തിന്റെ അന്തർധാരയെ സർവ്വോപരി പവിത്രസുന്ദരമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധനും അതുല്യ പ്രഭാവവാനും ഭാഗ്യസ്ഥരെന്നാർഹനും ആയ ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമനെ ‘കർമ്മേൽ മല പോലുന്നതെന്നും’ ‘ഹെർമ്മോനിൽ പനിനിർമ്മലനെന്നും’ മറ്റും കവി വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ ആ മഹാവ്യക്തിയുടെ ഗിരിശൃംഗസമാനമായ ഔന്നത്യവും വിശുദ്ധിയുടെ പര്യായമായ മഞ്ഞും ആരാധകരുടെ അന്തരാത്മാവിലൂടെ കൂർച്ചമെ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ട് മിന്നിപ്പായുന്നുണ്ടാവും. തെരഞ്ഞെടുത്തു പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ മാസ്തരശക്തിയെന്നോ കവികർമ്മ കൃശ

ലതയെന്നോ അല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ. വരണ്ട സഭയെ നനച്ചു വളർത്തുന്ന സ്നേഹസമ്പന്നനായ ഒരു തോട്ടക്കാരനായിട്ടാണു ബാവ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

അർത്ഥനിർഭരമായ സുറിയാനി ഗാനങ്ങളെ

‘കാക്കേ കാക്കേ കുടവിടെ - കുട്ടികളെത്താരു കുഞ്ഞുണ്ടോ’ എന്ന രീതിയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാനാവില്ലെന്നായിരുന്നു ചാണ്ടിയുടെ പക്ഷം.

സഭാകവി ചാണ്ടിസാറിന്റെ എല്ലാ രചനകളും നാം മറന്നാലും കാതോലിക്കാ മംഗളഗാനം മറക്കാനാർക്കും സാധ്യമല്ല. ആ കാവ്യഭാവനയുടെ മുമ്പിൽ അത്ഭുതം കൂറാത്ത - ശിരസ്സു കുനിക്കാത്ത - ഒരു സഭാ സ്നേഹിയെങ്കിലും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലൊ റീത്തിലൊ കണ്ടുമുട്ടാൻ നന്നേ പ്രയാസം.

സഭാ സാഹിത്യ ഗംഗയിൽ മുങ്ങാതെ സാഹിത്യത്തിന്റെ പച്ചപ്പിൽ മേഖലകളിൽ സ്വച്ഛന്ദം സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ സി. പി. ചാണ്ടിക്കു വലിയ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാമായിരുന്നു എന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ചില നല്ലവരുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ ചില നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ കള്ളക്കഥകളിലും ത്രികോണപ്രേമ പ്രധാനമായ മദ്യസാഹിത്യത്തിലും പെണ്ണു സാഹിത്യത്തിലും മണ്ണു സാഹിത്യത്തിലും കണ്ണു വയ്ക്കാതെ വിണ്ണു സാഹിത്യത്തിൽ നേട്ടം വച്ചതാണ് തന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ നേട്ടമെന്നത്രെ ചാണ്ടി സാറിന്റെ പക്ഷം. പ്രതിഭാപ്രകാശം ഒട്ടും ഇല്ലാതെ തുട്ടിനുവേണ്ടി തട്ടിപ്പു കഥകളും കാലത്തെ അതിജീവിക്കാനാവാത്ത കാതലറ്റ കാല്പനിക കൗമാര പ്രേമഗീതങ്ങളും ചവറ്റുകൊട്ട നിറയ്ക്കാൻ മാത്രം പറ്റുന്ന മൂന്നാകിട അവിയിൽ നോവലുകളും എഴുതി മനസ്സിനു പുണ്ണു പിടിപ്പിക്കാനും വിലയേറിയ കടലാസ് നഷ്ടപ്പെടുത്താനും സാഹിത്യവീഥിയിലെ തെങ്ങികളെപ്പോലെ ചാണ്ടി നിന്നു കൊടുക്കുമെന്നു ചിന്തിച്ചവർക്കു തെറ്റുപറ്റി എന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. പുളിരസമുള്ള ചേറിൽ പുളയുന്ന കണ്ണടകളെപ്പോലെ വ്യാജമദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ മുങ്ങുന്ന എഴുത്തുകാരിൽ മിക്കവരും തങ്ങളുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളാൽ ‘സാഹിത്യകാരൻ’ എന്ന വാക്കിനു അശ്ശീലച്ചുവ നൽകിയിരിക്കുന്നതിനാൽ തങ്ങൾ സാഹിത്യകാരനാണെന്നു പറയാൻ ഇന്നു പലരും മടിക്കുകയും തങ്ങൾ എഴുത്തുകാരാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സഭാകവി ചാണ്ടി ഒരു സാഹിത്യകാരനേ അല്ല. അല്ലെങ്കിലും വെള്ളമടിക്കാത്ത സൈമണ്ണും കട്ടക്കയത്തിനും മാത്തനും മാത്യുവിനും ചാണ്ടിക്കും ദേവസ്വായ്ക്കും ചാക്കോയ്ക്കും മറ്റും എങ്ങനെ ‘സമുന്നത സാഹിത്യകാരന്മാരാകാനാവും’! ‘വിശ്വദീപ’ത്തിന്റെ കർത്താവായ മഹാകവി പുത്തൻകാവ് മാത്തൻ തരകൻ പുസ്തകത്തിൽ അവതാരികാകാരനായ പുത്തേഴത്തപ്പോലെ തന്റെ

യഥാർത്ഥ നാമം നൽകാതെ പുനോട്ടം എന്നോ പൂവനം എന്നോ മറ്റോ പേരു നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ കൂടുതൽ കോപ്പി ചെലവാക്കാമായിരുന്നു എന്നു മാത്രമേ തരകൻ സാർ ഒരിക്കൽ എന്നോടു പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. പേരിൽതന്നെ കാവ്യത്മകത്വം വറ്റിയെന്നുതോന്നുന്ന മാത്തനും സൈമണും ചെറിയാൻ മാപ്പിളയ്ക്കും വറുഗീസു മാപ്പിളയ്ക്കും ദേവസ്വായ്ക്കും ചാക്കോയ്ക്കും എവിടെയാണു കവിത്വം? ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്ന സാഹിത്യത്തിലെ സ്വയംപ്രശംസകരായ കുത്തകക്കാരും ഇല്ലാതില്ല.

ചർച്ച് വീക്കിലി ആരംഭിച്ച കാലത്ത് അതു കൂടുതൽ വായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉള്ളടക്കം മാറ്റാതെ സിനിമാ ജർണൽ എന്നോ സിനിമാ വീക്കിലി എന്നോ പേരു കൊടുത്താൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു വീക്കിലി എഡിറ്റർ കൂടി ആയിരുന്ന മനോരമ റീഡർ റൈറ്റർ എൻ. എം. ഏബ്രഹാമിനോടു രസികശിരോമണിയും മനോരമ പത്രാധിപ സമിതിയിലെ മറ്റൊരു പ്രമുഖാംഗവുമായിരുന്ന പി. ഒ. ഏബ്രഹാം നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യവും ഇവിടെ പ്രത്യേകം ചിന്താർഹമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ലളിതപദ പ്രയോഗ ചതുരനായിരുന്ന ചാണ്ടിസാർ കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടി ക്ലാസ്സെടുക്കുമ്പോഴും പാടുമ്പോഴും തമാശകൾ പൊട്ടിക്കുമ്പോഴും കാവ്യാംഗനയുടെ കരചരണാദികളായ ലളിത കോമള പദാവലികൾ താളലയങ്ങളോടെ നൃത്തം വയ്ക്കുന്നുണ്ടാവും. കുട്ടികളെ അതിലൂടെ തട്ടിയെടുത്തും പൊട്ടക്കഥകളിലൂടെപ്പോലും പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ചും കൂട്ടുകാരാക്കാനും ചാണ്ടിസാർ ഒട്ടും മടിക്കുകയില്ല. പ്രാസപ്രസാദമുള്ള നിമിഷ കവിതകളും ചാണ്ടിസാറിന്റെ രചനയിൽ തത്തിക്കളിക്കുമ്പോൾ ക്ലാസുകൾ രസനിഷ്ഠനികളാകുക സാധാരണമാണ്. നിർദ്ദോഷമായ കളിയാക്കലും സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരത്തെ ഉന്നംവച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില കൊച്ചു പ്രയോഗങ്ങളും ചിരിയും ചിന്തയും ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സ്കൂൾ വിട്ടു സായാഹ്ന നടപ്പിനു വരുമ്പോൾ റോഡ്സൈഡിലുള്ള വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന എന്നെ ചാണ്ടിസാർ പിടികൂടും. ഞങ്ങൾ മാക്കാംകുന്നു മുതൽ പത്തനംതിട്ട ടൗൺ വരെ ഒരു കിലോമീറ്റർ നടക്കും. സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുമ്പു സാർ തിരിച്ചെത്തും. അതിനു മാറ്റമില്ല. നടക്കുമ്പോൾ ചർച്ചാവിഷയം മിക്കവാറും ആരാധനാകാര്യങ്ങളും തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളും സഭാപ്രശ്നങ്ങളുമായിരിക്കും. ടൗണിൽ ചെന്നശേഷം തുമ്പമൺകാരൻ നാണുപിള്ള നടത്തിവന്ന വെടിപ്പും വൃത്തിയുമുള്ള കാപ്പിക്കടയിൽ കടന്ന് ഒരു കാപ്പി കുടിയുണ്ട്. ഏത്തയ്ക്കാ അപ്പമോ വടയോ ആയിരിക്കും മിക്കവാറും പലഹാരം. രണ്ടു പേർക്കു കൂടി അന്ന് ഏറിയാൽ ഒന്നോ അരയോ രൂപ മതിയാവും. കാശു ചാണ്ടിസാറിന്റെ ജൂബിയുടെ കീഴയിൽ നിന്നായിരിക്കും ചോരുക. അദ്ധ്യാപകനും തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന ബാലസമാജം സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്നതിനാൽ മിക്ക ഞായറാഴ്ചകളിലും

പ്രസംഗം കാണും. പ്രസംഗത്തിനു പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: 'എടോ ഇന്നൊരു കസർത്തും വെട്ടു മുണ്ട്.' അതായത് അംഗചലനപ്രധാനമായ പ്രസംഗവും അതിനുശേഷം വിഭവസമൃദ്ധമായ കാപ്പിയോ ഊണോ ഉണ്ടെന്നു സാരം.

സിറിയൻ സ്റ്റുഡന്റ്സ് കോൺഫറൻസിൽ ഞങ്ങൾ 1948 മുതൽ പല വർഷം ക്രമമായി സംബന്ധിച്ചു വന്നു. കോൺഫറൻസിലെ രസകരമായ ഒരു പരിപാടിയാണു സോഷ്യൽ ഔവർ. കാലം ചെയ്ത മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്, ടി. ഒ. മാത്യു എന്നിവരായിരുന്നു മിക്കപ്പോഴും ആ ചടങ്ങിൽ യുവത്വം തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്നു തോന്നുമാറു അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു വന്നത്. ഞാനും അതിൽ പല വർഷം സജീവമായി പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പത്രപാരായണം, മറ്റു ചില നിർദ്ദോഷ ഭാവനകൾ എന്നിവ സദസ്യരെ കുടുകൂടെ ചിരിപ്പിച്ച രംഗങ്ങൾ ഇന്നും ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പരിപാടിയുടെ പ്രധാന പിന്നണിഗായകൻ സി. പി. ചാണ്ടിയായിരുന്നു എന്നു പലർക്കും അന്നും അജ്ഞാതമായിരുന്നു.

പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറായിൽ താമസിച്ചു വന്ന തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. വി. സി. ജോർജ്ജ് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ഊക്കുരച്ചൻ കൈവിലിൽ എണ്ണാവുന്ന താടിമീശ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ തൊട്ടടുത്ത മുറിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഡാനിയേൽ മാർ ഫീലക്സിനോസ് നിബിഡ മീശയാൽ ഏറെ ധന്യനുമായിരുന്നു.

തനിക്കു മീശ തീരെ കമ്മിയാകയാൽ ദുഃഖിതനായ ഊക്കുരച്ചൻ പാതിരാത്രിയുടെ വിജനതയിൽ ദൈവത്തോടു നെഞ്ചത്തടിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന രംഗമാണ് ആലപ്പുഴ നടന്ന കോൺഫറൻസിലെ സോഷ്യൽ ഔവറിൽ ഞാൻ മുഖ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത്. അച്ചന്റെ ആ പ്രാർത്ഥനാഗാനം ഇങ്ങനെ പോകുന്നു:

‘ആലു മരത്തിനു ധാരാളം
ചെടവേരേകിയൊരുടയോനെ
ആടിനു മീശ കൊടുത്തോനെ
എന്നോടിങ്ങനെ ചെയ്തല്ലോ’

ഞാൻ ഈ പാട്ടുപാടി നെഞ്ചത്തു കൈ ഒന്നടിച്ചപ്പോൾ ആലപ്പുഴയിലെ അലകടൽ പോലെ സദസ്സ് ഇളകി മറിഞ്ഞു (ഊക്കുരച്ചൻ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഡൽഹിയിൽ നല്ല നിലയിൽ ഒരു സ്കൂൾ നടത്തി വരവെ പെട്ടെന്നു നിര്യാതനായി).

മീശയില്ലാത്ത രണ്ടുമുന്നച്ചന്മാരെയും മീശ കുടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഡാനിയേൽ മാർ ഫീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും കഥാപാത്രങ്ങളാക്കി മറ്റൊരു കെട്ടുകഥയും ചാണ്ടിസാറുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

രംഗം പുത്തൻകാവുപള്ളി. മെത്രാപ്പുലനെ കാണാൻ ഒരു വലുപ്പവും മറ്റു രണ്ട് അച്ചന്മാരും വന്നിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു പേരും മീശക്കാര്യത്തിൽ മോശക്കാരായിരുന്നു. മെത്രാപ്പുലന്റെ ഡ്രൈവറും രസികനും പുത്തൻകാവുകാരനുമായ അമ്മാൾ തട്ടിവിട്ടു: ‘നമ്മുടെ തിരുമേനിയുടെ പുരികത്തെ രോമം ഉണ്ടെങ്കിൽ മൂന്നച്ചന്മാരെ നിറുത്താം’ എന്ന്.

ഇങ്ങനെ എത്ര എത്ര തമാശകൾ ചാണ്ടിസാറിന്റെ ആവനാഴിയിൽ ഉണ്ട്. നിർദ്ദോഷമെങ്കിലും പലതിനും കാലാതീതമായ പ്രസക്തിയും ഉണ്ട് എന്ന് ഓർക്കുക.

മറ്റുള്ളവരെ മാത്രമല്ല തന്നെയും സ്വയം കളിയാക്കി ശ്രോതാക്കളെ തന്നിലേക്കുകർഷിക്കുന്ന ഒരു മനഃശാസ്ത്രതത്വത്തിന്റെ പ്രയോഗം കാണുക. മൂന്നു നാലു ഇടവകക്കാരുടെ സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ സണ്ടേസ്കൂൾ സമ്മേളനം കാനത്തു നടക്കുകയാണ്. കാര്യമായ ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും ശ്രോതാക്കളുടെ താല്പര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും അവരെ കൈയിലെടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ള ആമുഖ വാചകങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: “ഞാനിന്നു വളരെ ദുഃഖാർത്തനാണ്. എന്റെ പേരാണ് കാരണം. ചാണ്ടി എന്ന പേരിന് ഒരു സുഖമില്ല. തന്നിമിത്തം ഈ ചാണ്ടി കൂണ്ഠിതനാണ്. ഞാൻ ബൈബിളിലെങ്ങും പരതിനോക്കി. സഭാവിജ്ഞാനകോശവും നോക്കി. ചാണ്ടി എന്ന വാക്കില്ല. ഒടുവിൽ സഭാചരിത്രം മുഴുവൻ അരിച്ചു നോക്കി. അപ്പോഴാണ് മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നേർക്കു മൈലാപ്പുരിൽ വച്ചു ‘കുന്തം ചാണ്ടി’ എന്നു കണ്ടത്. ഞാൻ സന്തുഷ്ടനായെന്നു മാത്രമല്ല, അഭിമാനപൂർവ്വകമായതിനാലാണ്. മാർത്തോമ്മായുമായുള്ള എന്റെ പേരിന്റെ ബന്ധം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ പൂമഴ പൊഴിച്ചു. ചാണ്ടി, നാമം മാത്രമല്ല, ക്രിയയാണെന്നും മനസ്സിലായി.”

നമ്മുടെ ഞായറാഴ്ച പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിലെ (ക്യൂതാ) ഒരു ഭാഗം ഉണ്ടായതെങ്ങനെ എന്നു ഭാവനാപൂർവ്വം ചാണ്ടി സാർ പറയുന്നതു കേൾക്കുക. പണ്ടൊരിക്കൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സു സഭയിൽ നിന്നു സന്ദർശനാർത്ഥം രണ്ടു വൈദികർ വന്നു. അവരുടെ പേര് ചാവേഴ്സ്കി എന്നും ബലവാൻസ്കി എന്നും ആയിരുന്നു. അക്കാലത്തു കട്ടിലും മെത്തയും കുളിരുമുറിയും മറ്റും ഇന്നത്തെപ്പോലെ അതിഥികൾക്കു നൽകാൻ ഇല്ലായിരുന്നു. അവർക്ക് ഉറങ്ങാൻ തഴപ്പായാണു കൊടുത്തത്. അവർ പോയ ശേഷം അവരോടുള്ള ബഹുമാനാർത്ഥം ഉണ്ടാക്കിയതാണ് താഴെപ്പറയുന്ന ഗാനം എന്നാണു പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തം: ‘ചാവേക്കീഴാക്കിബുലവാൻ സ്കീപ്പായിലുറങ്ങി.’

സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള നമ്മുടെ ചില ഗാനങ്ങളുടെ അർത്ഥശൂന്യ

തയ്യപ്പറ്റി ചാണ്ടിസാറിനു പലതും പറയാനുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ പ്ലാനനു സരിച്ചു യേശുക്രിസ്തു യഹൂദന്മാരാൽ വധിക്കപ്പെടുമെന്നു നേരത്തെ പ്രവചനം ഉണ്ടായിരിക്കേ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള യഹൂദവിരുദ്ധ ശാപഗാനാവർത്തനങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണത്തിൽ എങ്ങനെ ന്യായീകരിക്കാമെന്ന ചോദ്യത്തിന് 'എന്നോടു തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനതു നിറവേറ്റി' എന്ന മറുപടിയാണു ചാണ്ടി സാർ നൽകിയത്. ഒരു പ്രവചന നിവർത്തിക്കു സഹായിച്ച യഹൂദന്മാരോടു 'യുദന്മാരെ നിങ്ങളുടെ നിലയം സർവ്വം ശൂന്യം' എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യമില്ലേ! കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ ഒരു പ്രതികാര മനോഭാവത്തിന്റെ പ്രകാശനമല്ലേ ഈ വരികളിൽ നിഴലിടുന്നത്. ഇന്നു ലോകത്തിലെ ഒരു വൻ ശക്തിയായി മാറി അറബി ലോകത്തെ കിടിലം കൊള്ളിക്കുന്ന ഇസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായിരിക്കേ 'നിങ്ങളുടെ നിലയം സർവ്വം ശൂന്യം' എന്ന നിങ്ങളുടെ കവിത വെറും പാഴ്വാക്കുകളല്ലേ എന്ന എന്റെ വിശദീകരണ ചോദ്യത്തിനു 'ദൈവശാസ്ത്രമൊന്നും കവിതയിൽ കണ്ടെത്താൻ നോക്കേണ്ട' എന്ന മറുപടി നൽകി.

ക്രൂശിലെ കള്ളന്മാരുടെ പരത്തിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന, ഹ്രസ്വമായ സംവാദത്തിനു ദീർഘമായ ആരാധനയിലെന്താണു പ്രസക്തി എന്നാണു ഫ്ലോൾ 'നാമെല്ലാം ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ കള്ളന്മാരായാൽ പ്രസക്തി ഉണ്ടെന്നുള്ള' രസകരമായ മറുപടിയും വന്നു.

സഭാകവിപ്പട്ടം നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേഹം അർഹിച്ച അംഗീകാരം അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും അടുത്തറിഞ്ഞവർ പോലും യഥാകാലം നൽകാൻ പിശുക്കു കാണിച്ചു എന്ന വേദനാജനകമായ വസ്തുത ആർക്കും നിഷേധിക്കാനാവില്ല. കാരോലിങ്ക്സ് അവാർഡ് യഥാസമയം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ന്യൂയോർക്കിലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ 10000 രൂപയുടെ അവാർഡു നൽകി. ഫാദർ ടി. ജി. സക്കറിയായുടെ ഉത്സാഹത്താലാണ് അതു ലഭ്യമാക്കിയത്. കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നുള്ള പെൻഷനും തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള പെൻഷനുമൊന്നുമല്ല യഥാർത്ഥ അംഗീകാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. നാണയത്തിനു നൽകാനാവുന്ന അംഗീകാരത്തിന് ഒരു പരിധിയുണ്ട്. ചാണ്ടിസാറിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു സന്യാസിക്ക് പണം ഒരു പ്രശ്നമല്ല. പ്രതിഫലേച്ഛയില്ലാതെ ഉന്നത ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തി സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ച ഒരു ജീവിതത്തിനു സഭ നൽകുന്ന ബഹുമതി ആത്മാനുഭൂതിദായകമാണെന്നു സമ്മതിക്കാത്ത മനുഷ്യർ തന്നെ വിരളമാണല്ലോ.

2

ബാല്യകാലം

പഴയ തിരുവിതാംകൂറിലെ കോഴഞ്ചേരിക്കും മലപ്പുളളിക്കും മധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വെണ്ണിക്കുളം, നാനാജാതി മതസ്ഥരായ ജനവിഭാഗങ്ങൾ മാവേലിയുടെ കാലത്തെപ്പോലെ ജീവിച്ചുവരുന്ന ഫലപുഷ്ടി നിറഞ്ഞ ഒരു രമ്യഭൂവിഭാഗമാണ്. മണിമലയാറിന്റെയും പമ്പയുടെയും ഇടയിൽ, പാടങ്ങളായും പറമ്പുകളായും കിടക്കുന്ന ഈ ഗ്രാമം മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ

‘പാരം കരിമ്പു പനസം മുളകേല മിഞ്ചി-
കേരം കവുങ്ങു തളിർ വെറ്റില ഏത്തവാഴ’

മുതലായ വിളകളാൽ തിളങ്ങുന്ന ഒരു പൈമ്പൂൽ പ്രദേശമാണ്. ഉത്സാഹികളും ഉൽബുദ്ധരുമായ കർഷകർക്കൊന്നിവിടെ ഭൂരിപക്ഷം. ശുചിത്വവും ദൈവഭക്തിയും കൈമുതലായുള്ള ഗ്രാമീണർ, താരതമ്യേന സാഹിത്യാദികളിൽ തല്പരരും വേദപാരായണ കുതുകികളുമാണ്. അമ്പലങ്ങളും മോസ്ക്കുകളും പള്ളികളും ഇടകലർന്നു സമുദായ സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ അനശ്വര പ്രതീകങ്ങളായി തല ഉയർത്തി നിലകൊള്ളുന്നു.

വെണ്ണിക്കുളത്തെ മണ്ണിന്റെ സന്തതിയാണല്ലോ പണ്ഡിത വരേണ്യനായ മഹാകവി വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്. വെണ്ണപോലെ കടഞ്ഞെടുത്ത കഴമ്പുള്ള സൽക്കവിതകളുടെ കർത്താവായ അദ്ദേഹം വെണ്ണിക്കുളത്തിനു ലോകസാഹിത്യ ഭൂപടത്തിൽ സ്ഥാനം നൽകി എന്ന സത്യം സഹൃദയർക്കു കൃതജ്ഞതയോടെയല്ലാതെ അനുസ്മരിക്കാനാവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യ താല്പര്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പിതൃസഹോദരൻ വിദ്വാൻ കെ. സി. വറുഗീസ് സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത പലർക്കും അജ്ഞാതമാണ്.

മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്നു വെണ്ണിക്കുളം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഓടി എത്തുന്ന പ്രഥമ നാമം സി. പി. ചാണ്ടിയുടേതാണ്. കാരണം അവരുടെ മുഖ്യാരാധനയെ അർത്ഥവത്തായി ആവിഷ്കരിക്കുകയും സംഗീത സാന്ദ്രമാക്കുകയും ആത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉള്ളറകളിലേക്കു കടത്തിവിടുകയും ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ നാമം, അവരുടെ നാവിൻതുമ്പിൽ തങ്ങി നില്ക്കുന്നു എന്നതു തന്നെ. വെണ്ണിക്കുളത്തു ചക്കാലക്കുന്നേൽ പീലിപ്പോസ് ഉപദേശിയുടെയും പ്രസിദ്ധമായ നിരണം മട്ടയ്ക്കൽ പത്രോസ് കത്തനാരുടെ പുത്രി അക്കാമ്മയുടെയും തൃതീയ പുത്രനായി 1916-ൽ (1092 കുംഭം 13) ഭൂജാതം ചെയ്ത ചാണ്ടി പ്രബുദ്ധമായ മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജീവി

തന്റെ പ്രഹുല്ലമാക്കുന്ന ഗാനങ്ങളുടെ പ്രമുഖ രചയിതാവായതാണ് ആരും തന്നെ സ്വപ്നേപി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. വൈദിക പാരമ്പര്യമുള്ള അമ്മയുടെയും അപ്പം കൊണ്ടു മാത്രമല്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന അപ്പന്റെയും ഭവനാന്തരീക്ഷം മക്കളെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റിയെങ്കിലേ അത്ഭുതമാകുകയുള്ളൂ. മടിയിലിരുന്നു മാതൃദുഗ്ധത്തോടൊപ്പം തന്നെ ചാണ്ടി ആത്മിക ഗാനങ്ങളുടെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും വേദവാക്യങ്ങളുടെയും സ്വാദു നുകർന്നിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി. അങ്ങനെ ആത്മിക സ്വരരാഗസുധ ആസ്വദിച്ച ചാണ്ടിക്കു മറ്റൊരു സാഹിത്യശാഖയിലും കടന്നുകയറാനാവില്ലെന്നു വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. നൈസർഗികമായ കവിതാ വാസനയെ പോഷിപ്പിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു രമ്യ ഭൂവിഭാഗത്തേക്കുള്ള പണ്ടത്തെ ഒരു സഞ്ചാരം സി. പി. ചാണ്ടിയെ ഗംഗ തഴുകി ഒഴുകുന്ന ഹിമവൽസാനുവിലെ കേദാരനാഥിൽ എത്തിച്ചതും അവിടെ ഒരു മാസത്തോളം പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ചു ജീവിച്ചതും 'ധ്യാനം കൊണ്ടാത്മാവേ, ആത്മാവിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാനന്ദലീനരായ്' വസിക്കുന്ന മഹർഷിവര്യന്മാരുടെ വല്ലീനികുഞ്ജങ്ങളും പർണ്ണശാലകളും കണ്ടു നടന്നതും അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവങ്ങളാണെന്നു കവി തന്നെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. കവിതയ്ക്കിന്റെ നീല നിർമ്മല വിഹായസ്സിൽ ചിരകടിച്ചുയർന്ന അദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നതുകൊണ്ടാവാം നമ്മുടെ ആരാധനാഗീതങ്ങളെയും ഇവങ്ങളുടെ പര്യവേഷണത്തിലേക്കു ഉയർത്താൻ കവിക്ക് സാധിച്ചതെന്നു ചിലപ്പോൾ ചിന്തിച്ചുപോകാം. തന്റെ കൗമാര കാലം മുതലുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി രണ്ട് അഭിമുഖ സംഭാഷണങ്ങളിലായി സി. പി. ചാണ്ടി തന്നെ പറഞ്ഞ ആധികാരിക വിവരങ്ങളാണു ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്. ഫാ. റ്റി. എ. ഇടയാടി ഒറ്റയ്ക്കും, ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കൊപ്പം ചരിത്ര പഠനോത്സുകനായ വറുഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴയും ചേർന്നു നടത്തിയ വാമൊഴി സംവേദനങ്ങൾ പലരിലും കൗതുകമുണർത്തുമെന്നതിനും സംശയമില്ല.

അഭിമുഖം

കുടുംബം, വിദ്യാഭ്യാസം, മുതലായവയെക്കുറിച്ചു ചാണ്ടി തന്നെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു വായിക്കുക.

വെണ്ണിക്കുളത്ത് ചക്കാലക്കുന്നേൽ ഫീലിപ്പോസിന്റെ പുത്രനായിട്ടാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്. അപ്പൻ ഒരു ഉപദേശിയായിരുന്നു. എനിക്ക് രണ്ട് ജ്യേഷ്ഠന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു പേരും അക്കരയ്ക്കു കടന്നുപോയി. നാല് സഹോദരിമാർ ഉണ്ട്. എന്റെ ഒരു ഉപ്പാപ്പൻ വിദ്വാൻ പരീക്ഷ പാസ്സായ വ്യക്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അപ്പനോട് പറഞ്ഞു. 'ചാണ്ടി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കേണ്ട. മലയാളം പഠിക്കട്ടെ.' അങ്ങനെ എന്നെ നാലാം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചാം ക്ലാസിലേക്കു വിട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ പഠിക്കേണ്ടത് പ്രിയേറ്ററി ഫസ്റ്റ്.

സെക്കണ്ട്, തേർഡ് (സെക്കണ്ട് ഫോം, തേർഡ് ഫോം) എന്നീ ക്രമത്തിലായിരുന്നു. വെള്ളാറ മേമലയിലാണ് അഞ്ചാം ക്ലാസിൽ പഠിച്ചത്. അവിടെ ആറു ക്ലാസു വരെയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഏഴാം ക്ലാസിൽ പുല്ലാട്ടു പോയി പഠിച്ചു. ഏഴാം ക്ലാസിൽ ജയിക്കാതെ പിന്നെ സെക്കണ്ട് ഫോമിൽ വന്നു. വെണ്ണിക്കുളത്ത് പാലേക്കരയിൽ പഠിച്ചു. പിന്നീട് ഇരവി പേരൂർ സെന്റ് ജോൺസ് ഹൈസ്കൂളിലും പഠിച്ചു. അവിടെ അന്ന് ഹെഡ് മാസ്റ്റർ റ്റി. പി. തോമസ് ആയിരുന്നു; പ്രഗത്ഭനായ ഒരദ്ധ്യാപകൻ.

സംസ്കൃത പഠനത്തിന് ഗുരു ആരായിരുന്നു?

കൈപ്പട്ടുരുള്ള ഒരു നമ്പ്യാതിരി. അദ്ദേഹം പന്തളം കൊട്ടാരത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ഒരു മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്നു.

സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ കവിത എഴുതിയിരുന്നോ?

വെണ്ണിക്കുളത്ത് മിഡിൽ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ധാരാളം കവിതകൾ എഴുതി. സംസ്കൃത വൃത്തമോ താളമോ ഒന്നുമില്ലാതെയാണ് എഴുതിയത്. വെറും പാട്ടായിട്ട്.

കവിതയ്ക്ക് പ്രത്യേക വിഷയം വല്ലതും?

പ്രത്യേക വിഷയം ഒന്നുമില്ല. നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഓരോ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയും എഴുതും. എന്തു കണ്ടാലും കവിത.

പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ അരമനയിൽ എന്നു മുതലാണ് താമസിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്?

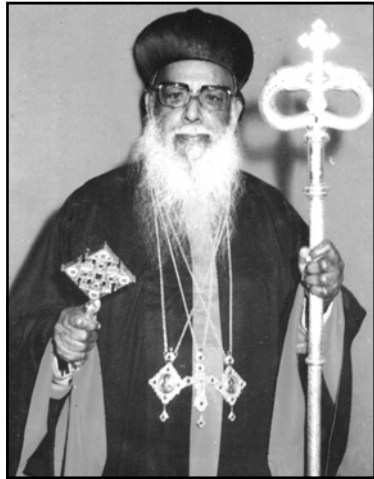
1948 മുതൽ. പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയാണ് വിളിച്ചാക്കിയത്. അതിനു മുമ്പ് മൂന്നു വർഷം പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. അന്ന് കുർബ്ബാനക്രമത്തിലെ പാട്ടുകൾ എഴുതി. ഏവൻഗേലിയോനു ശേഷമുള്ള പാട്ട്, അൻപുടയോനു പകരമുള്ള പാട്ടുകൾ, ഹുത്തോമോ, ആണ്ടുതക്സാ ക്രമങ്ങൾ, കുദാശാ ക്രമങ്ങൾ.

ആരാധനാ ഗാനങ്ങളുടെ തർജ്ജമ ആരംഭിച്ചത് എന്നാണ്?

27-ാം വയസ്സിൽ കവിതാ രചന (ആരാധനാ ഗാനങ്ങളുടെ) തുടങ്ങി. 27-ാം വയസു മുതൽ മൂന്നു വർഷം പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. കല്ലാശ്ശേരി ബാവാ ഭരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഞാൻ പഴയസെമിനാരിയിൽ ചെന്നു താമസമാക്കിയത്. അവിടെ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു ഞാൻ. ഭക്ഷണം സൗജന്യം. അവിടെ ഉടുപ്പും മുണ്ടുമൊക്കെ നമ്മൾ അന്വേഷിച്ചോളണം. വളരെ കുറഞ്ഞ പ്രതിഫലമേ ഉള്ളൂ. ആണ്ടിലൊരിക്കൽ ബജറ്റിൽ പാസ്സാക്കുന്ന തുക മാത്രം. ബാവായ്ക്ക് (പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ) എന്നേക്കാൾ പത്തു വയസ്സ് കൂടുതലുണ്ട്. ഞാൻ പാട്ടെഴുതു

വാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു അവിവേചകൻ മാത്രമായിരുന്നു. വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യൂസ്, പട്ടമേറ്റിട്ടില്ലായിരുന്നു. ആ മൂന്നു വർഷത്തിനിടയിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം പുരോഹിതനായിത്തീർന്നു.

ആരാധനാ ഗാനങ്ങളിൽ ആദ്യമായി തർജ്ജമ ചെയ്തത് കുർബാന പാട്ടുകളാണ്. അന്ന് കുട്ടികൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് എം. ഡി. യിലാണ്. വട്ടക്കുന്നേൽ അച്ചൻ ലക്ഷർ ഉള്ള സമയം നോക്കി ഞാൻ ചെല്ലും. താമസം പഴയസെമിനാരിയിൽ ആയിരുന്നു. ഉച്ചയുണ്ടും കഴിഞ്ഞ് പട്ടണ

പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവത്തിൽക്കൂടി എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചെല്ലും. അദ്ദേഹം ഓരോ ദിവസവും ഓരോ ടോപിക് തരും. അത് എഴുതിക്കൊണ്ട് പിറ്റേദിവസം ചെല്ലും. അദ്ദേഹം ചൊല്ലി നോക്കും. അതിനുശേഷം ഫയൽ ചെയ്യും. പിന്നെ പുതിയത് തരും. അങ്ങനെ ഏതാണ്ട് ആറു മാസം കൊണ്ട് കുർബാന പാട്ടുകൾ തീർത്തു. കുർബാനക്രമം ഏറെക്കാലം അച്ചടിക്കാതെ വെച്ചിരുന്നു. പിന്നെയാണ് അത് അച്ചടിക്കുവാൻ ഇടയായത്. അദ്ദേഹം അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

തർജ്ജമയുടെ രീതി എന്തായിരുന്നു?

വി. കെ. മാത്യൂസ് അച്ചൻ പദ്യമെല്ലാം സുറിയാനിയിൽ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കും. ആ സമയത്ത് ഞാനതിന്റെയൊക്കെ ചില കാര്യങ്ങൾ നോട്ടു ചെയ്യും. എത്ര നീളമുണ്ട്? എത്ര അക്ഷരമുണ്ട്. എവിടെയെല്ലാം അത് വീഴണമെന്ന് പ്രഥമ ശ്രവണത്തിൽ തന്നെ എനിക്കു മനസ്സിലാകും. അതെല്ലാം നോക്കിയാണ് എഴുതുന്നത്. അദ്ദേഹം പാട്ടുകളുടെ ഗദ്യവിവർത്തനമാണ് തരുന്നത്. സുറിയാനിയിൽ പാടിയിട്ട് അതിന്റെ ഗദ്യം മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു തരും. ആ മലയാള ഗദ്യത്തിൽ നിന്ന് അതേ സുറിയാനി രാഗത്തിൽ തന്നെ ഞാനത് മലയാള ഗാനമായി രചിക്കും.

ആരാധനാഗാനങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിൽ പല പ്രയാസങ്ങളുമുണ്ട്. സുറിയാനിയിൽ രണ്ടു വരിയിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ രണ്ടു വരിയിൽ രചിക്കുക സാധ്യമല്ല. 'കരുണ നിറഞ്ഞവനേ പുനരുത്ഥാന....' എന്ന ഗാനം സുറിയാനിയിൽ രണ്ടു വരിയേ ഉള്ളൂ. മലയാളത്തിൽ അത് തർജ്ജമ ചെയ്തപ്പോൾ നാലു വരിയായി. അതുപോലെ സുറിയാനി

ട്യൂണിൽ തന്നെയാണ് ഗാനങ്ങൾ രചിക്കുന്നത്. മാറ്റിയൊന്നും എഴുതിയിട്ടില്ല. സുറിയാനിയിൽ നിന്നു നേരിട്ട് മലയാളത്തിലേക്ക് വാക്കിനു വാക്കാലിട്ടാണ് തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാതെ സംഗ്രഹമല്ല.

ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച (ഞാൻ ഗാനങ്ങൾ രചിച്ച) ഗ്രന്ഥം 'ഹുത്തോമ്മോ' ആണ്. 'പരമോന്നതമാം പദമതിലമരും പരനാം ദേവാ' എന്ന ഗാനമാണ് ഒന്നാമത്തെ ഹുത്തോമ്മോ. എല്ലാ ദിവസത്തേക്കുമുള്ള ഹുത്തോമ്മോകൾ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പ. ഗീവർഗീസ് II ബാവ

'ഹുത്തോമ്മോ' ആദ്യമായിട്ട് തർജ്ജമ ചെയ്തത് ഔഗേൻ ബാവായാണ് (ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നപ്പോൾ). അത് ഞാൻ പരിഷ്ക്കരിച്ചാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ആദിമുതൽ അവസാനം വരെ ഓരോ ദിവസത്തേക്കും ഈരണ്ടു പദ്യം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്.

ഔഗേൻ ബാവായുടെ ഭാഷ വളരെ പരുഷമാണ്. 'പരനാം ദേവ തിരുഹൃദയം, പരനാംദേവാ ദേവാ' എന്നൊക്കെ അവിടവിടെ ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് മാറ്റി 'പരമോന്നതമാം പദമതിലമരും പരനാം ദേവാ' എന്നു ഞാൻ തർജ്ജമ ചെയ്തു.

മറ്റ് ഏതൊക്കെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തു?

കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷയിലെ പാട്ടുകളൊക്കെ ചെറിയപള്ളിയിലെ ഒരാ വശ്യത്തിനു വേണ്ടി എഴുതിയതാണ്. പാമ്പാടി തിരുമേനി ഹാശായ്ക്ക് വരുന്നു. അപ്പോൾ കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ വേണം. അന്ന് ഫീലിപ്പോസ് അച്ചൻ (ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്) എന്നോട് പറഞ്ഞാണ് അത് എഴുതിച്ചത്. തർജ്ജമ ചെയ്ത് കൊടുത്തപ്പോൾ ചാണ്ടി സാനിന് എന്തു വേണമെന്നു ചോദിച്ചു. 15 രൂപ തന്നു. പത്തു നാല്പതു പദ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പോയപ്പോൾ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ കുർബാന (ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ സമയത്തിനു വേണ്ടി) പാഠ്യെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാനച്ചനാണ് അതിന്റെ പരിശോധകൻ.

കുദാശാക്രമങ്ങൾ, കഹനൈത്താ, തൈലാഭിഷേകം, അമ്പത് നോമ്പിലെ നമസ്കാരം, എട്ടുനോമ്പിലെ നമസ്കാരം ഇതൊക്കെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ പ്രസിദ്ധീകരണം നമസ്കാരക്രമമാണ്; കൃതായ്ക്കു പകരം ഉള്ളത്.

ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം (ശ്ഹീമാ നമസ്കാരം) പുതുക്കിയെഴുതി. ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം പലരുടേത് പലയിടത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. കണിയാമ്പറമ്പിൽ കുര്യൻ അച്ചന്റെ ഒരു തർജ്ജമയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന് കേസുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയത്ത് ഒരാൾ കേസു കൊടുത്തു. ചെങ്ങന്നൂർ ആയിരുന്നു കേസ്. അതിന് പത്തഞ്ഞൂറു രൂപ ചിലവാക്കി. കേസ് തള്ളിപ്പോയി. ഇതൊക്കെ പണ്ടുപണ്ടേ മനുഷ്യർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആർക്കും തർജ്ജമ ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് എന്ന് വിധി കിട്ടി. കണിയാമ്പറമ്പിൽ അച്ചന്റെ തർജ്ജമ ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല. നമ്മുടേതു തന്നെയാണ് യാക്കോബായക്കാരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. റീത്തുകാരും നമ്മുടേതു തന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പാട്ടുകളുടെ ഞെട്ടും വാലുമൊക്കെ മുറിച്ച്, രണ്ടുപുറത്ത് മൂന്നു വാക്കിന് വ്യത്യാസം വരുത്തി അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പട്ടക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന് എന്നാണ് ഹെഡ്ലിംഗ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. പട്ടക്കാർക്ക് ഹാൻഡ് ബുക്കായിട്ടാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശ്ഹീമാ നമസ്കാരം എഴുതി ഏറെക്കാലം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; സൂര്യപ്രകാശം കാണാതെ. ശ്ഹീമാ പടി എഴുതിയതിന് ആയിരം രൂപാ തന്നു.

ഒടുവിൽ എഴുതിയിരുന്നത് ഏതാണ്?

ഒടുവിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നത് പെങ്കീസായാണ്. പെങ്കീസാ എന്നാൽ സ്റ്റേറ്റ് എന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ. പെങ്കീസായിൽ എല്ലാം കൂടി അഞ്ച് റോപിക്ക് മാത്രമേ എഴുതുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. അത് കടലുപോലെ കിടപ്പുണ്ട്. ഓരോ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമുണ്ട്.

സുറിയാനി പഠിച്ചതെങ്ങനെയാണ്?

ഔഗേൻ ബാവാ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഇരിക്കും. ഞാൻ താഴെ ഒരു പായിൽ ഇരിക്കും. അപ്പോൾ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്. റഗുലർ ക്ലാസ്സിനൊന്നും ഞാൻ പോയിട്ടില്ല. ഞാൻ നല്ലതുപോലെ സുറിയാനി എഴുതി പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ?

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മല്ലപ്പള്ളിയിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഏഴു സ്റ്റാൻസാ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 'ഉടയോൻ നാഥാ ഗിരി സീനായ്' എന്ന ശൈലിയിൽ.

മലങ്കര മല്പാൻ ഞാർത്താങ്കൽ കോരുത് മല്പാനുമായുള്ള ബന്ധം?

കോരുത് അച്ചൻ എന്റെ പാട്ടുകൾ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആളാണ്. സെമി നാരി വിദ്യാർത്ഥികളെ എല്ലാം പഠിപ്പിക്കും.

സഭാകവി എന്ന വിശേഷണം എങ്ങനെയാണ് ലഭിച്ചത്?

എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാച്ചൻ 'സമുദായ കവി'യെന്നു വിളിച്ചു. 'സമുദായക്കേസ്' പോലെ 'സമുദായ കവി' എന്ന്. അത് ശരിയല്ല, നല്ലൊരു പേര് വേണമെന്ന് മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞു. അവർ 'സഭാ കവി' എന്നു പറയാനും എഴുതാനും തുടങ്ങി. മനുഷ്യർ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞാണ് അതിന് പ്രചാരണം കിട്ടിയത്. പക്ഷേ അതിന് ഔദ്യോഗികമായ ഒരു അനുമതി ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പിന്നീട് ഔദ്യോഗിക ബാവായാണ് ആ പേര് ഔദ്യോഗികമായി നൽകിയത്.

ഏതു തിരുമേനിയാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം തന്നത്?

മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ. പാട്ട് എഴുതിയാലും പ്രചരിപ്പിച്ചത് കോരു തച്ചനാണ് (ഫാ. എൻ. കെ. കോരുത് മല്പാൻ).

അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞത് എങ്ങനെയാണ്?

പുത്തൻകാവിൽ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി പുത്തൻകാവിൽ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. ഇടവമാസം ആദ്യമാണ് അന്ന് സ്കൂളുകളെല്ലാം തുറക്കുന്നത്. ജൂലൈ ആയപ്പോഴേയ്ക്ക് അനുവാദം കിട്ടി. മലയാളം പഠിച്ചവരും പാസ്റ്റായവരും ഒക്കെ അന്നു ചുരുക്കമാണ്. തിരുമേനി എന്റെ അപ്പനെ കണ്ടപ്പോൾ 'ചാണ്ടിയോട് പുത്തൻകാവിൽ വന്ന് പഠിപ്പിക്കാൻ പറയുക' എന്നു കൽപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ പുത്തൻകാവിൽ ചെന്നു പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചെങ്ങന്നൂർ ബഥേൽ അരമനയിലായിരുന്നു താമസം. അവിടെ നിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കും. പിന്നെ പുത്തൻകാവ് വരെ നടന്നു പോകും. അന്ന് ബസ്സൊക്കെ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കിഴക്കോട്ട് പോകുവാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ പോയി ജോലി ചെയ്തു. ഒരേ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ തന്നെ 29 വർഷം പഠിപ്പിച്ചു. 1976-ൽ 60-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് സർവ്വീസിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞത്.

കവിതയല്ലാതെ മറ്റു വല്ലതും എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ?

ഉണ്ട്. വെണ്ണിക്കുളം പള്ളിയുടെ ശതവത്സര ജൂബിലിക്ക് ഒരു നാടകം എഴുതി. സെന്റ് ബഹനാൻ. പഠിപ്പിച്ചു. അഭിനയിച്ചു. കുതിരയെ ചാടിച്ചു.

ഏതെല്ലാം ഭാഷകൾ അറിയാം?

അഞ്ചാറ് ഭാഷകൾ അറിയാം. മലയാളം, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, തമിഴ്, താളിയോലയിലെ പ്രാചീന ഭാഷ, പിന്നെ പലതും പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. കർണ്ണാടകം, തെലുങ്ക് മുതലായവ...

പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി കൂൺറിയമുണ്ടോ?

ഒരുഗേൻ ബാവായുടെ കാലത്ത് ഒരു പവന്റെ ഒരു കീർത്തിമുദ്ര ലഭിച്ചു. വെണ്ണിക്കുളം പള്ളിയുടെ ജൂബിലിക്കും മാക്കാംകുന്ന് പള്ളിയുടെ ജൂബിലിക്കും കീർത്തിമുദ്ര ലഭിച്ചു. മാവേലിക്കര മഹായോഗം 1001 രൂപാ നൽകി. പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി കൂൺറിയമില്ല.

സഭാ സേവനത്തിനിറങ്ങാതെ മലയാള സാഹിത്യ രംഗത്തു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സമകാലീന കവികളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു സ്ഥാനം നേടാമായിരുന്നില്ലേ?

ആ വഴിക്ക് തിരിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നല്ല രീതിയിൽ കൊണ്ടുപോകാമായിരുന്നു. 'ഇലഞ്ഞിക്കൽ അച്ചൻ' എന്ന കവിത എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പ്രൗഢമായ ഒരു കവിതയാണ്.

വിവാഹം കഴിക്കാൻ മറന്നുപോയി എന്ന് സാർ തമാശയായി പറയാറുണ്ട്. സത്യത്തിൽ എന്താണ് കാരണം?

അൽപ്പായുസ് ആണ് എന്നുള്ള ഒരു സംശയം ചെറുപ്പം മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വിവാഹം കഴിക്കാതിരുന്നത്.

അങ്ങനെ തോന്നുവാൻ പ്രത്യേക കാരണം വല്ലതുമുണ്ടോ?

ജ്യോതിഷം അറിയാവുന്ന ചിലരുടെ ഉപദേശം. അതുകൊണ്ട് ഭീതിദമായി.

സെമിനാരിയിലെ അധ്യാപന ജീവിതത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും?

അവിടെ സെറാനൂരിന്റെ സിലബസ് ആണ് ആശ്രയം. ഇംഗ്ലീഷ് മാത്രമേ അവർക്ക് ശ്രദ്ധയുള്ളൂ. ഗ്രീക്കിന് പരീക്ഷയില്ല; സുറിയാനിക്ക് പരീക്ഷയില്ല. മലയാളത്തിനോട് അവഗണനയാണ്. അതുകൊണ്ട് രണ്ടാം വർഷം സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് രാജി വെച്ച് പിരിഞ്ഞു.

അച്ചന്മാരോട് പ്രത്യേക ഉപദേശം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

സുറിയാനി കാര്യമായി പഠിക്കണം. തമിഴിലും ഹിന്ദിയിലും കുർബ്ബാന ക്രമം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ ഓരോരുത്തർ ഓരോ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ച് എഴുതിയതാണ്. അതിന് പ്രചാരം കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതോറിറ്റിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതിന് അച്ചന്മാർ ശ്രമിക്കണം.

ഇപ്പോൾ എഴുതാതിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം?

കണ്ണിന് വെള്ളെഴുത്ത് കൂടുതലാണ്. ചെവിക്ക് കേൾവിക്കുറവും ഉണ്ട്.

സഭയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന കരുതൽ തൃപ്തികരമാണോ?

(അല്പം മൗനം) എന്താണ് പൊതുവെ സംസാരമുള്ളത്?

തൃപ്തികരമല്ല എന്നാണ് കേൾവി.

എന്നാൽ തൃപ്തികരമായി വല്ലതും ചെയ്യ്.

പഴയ കുട്ടിക്കവിതകൾ വല്ലതും ഓർമ്മയിലുണ്ടോ?

‘പച്ചപ്പുല്ലെവിടെ ശാന്തജലമെവിടെ
ഞങ്ങളെ ആരു അവിടെത്തിക്കും
നിങ്ങൾ ഇതിനൊരു മറുപടി തരുമോ
നിങ്ങൾ ഇതിനൊരു മറുപടി തരുമോ
നല്ലിടയൻ നല്ലിടയൻ യേശുവാം നല്ലിടയൻ.’

ഇതൊരു കുട്ടിക്കവിതയാണ്.

നർമ്മങ്ങൾ പൊട്ടിച്ച് ക്യാമ്പുകളെ സജീവമാക്കിയ സാറിന്റെ നർമ്മ ശേഖരത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നർമ്മം ഏതാണ്?

ലോകപ്രസിദ്ധമായ പലതും ഉണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് കിണർ കുഴിപ്പി
ക്കുന്നവന്റെ കഥ.

ഒരുത്തൻ പറമ്പിൽ കിണർ കുഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ
അയാളുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരൻ വഴിയെ പോയി. അപ്പോൾ ചോദിച്ചു.
‘എന്താണ് കിണർ കുഴിപ്പിക്കുകയാണോ. ജോലി ദിവസവും പുരോഗമി
ക്കുന്നുണ്ടോ?’

അപ്പോൾ അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘ജോലി ദിവസവും പുരോഗമി
ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അനുദിനം അധോഗതി ആണ്.’

അപ്പോൾ മറുപടി.

‘ഈ അധോഗതി തന്നെയാണല്ലോ നമ്മുടെ പുരോഗതി.’

2

സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം

‘പരമോന്നതമാം പദമതിലമരും പരനാം ദേവ്’ എന്നാരംഭിക്കുന്ന മധ്യ രമനോഹരമായ ഹൂത്തോമ്മോ (സമാപന പ്രാർത്ഥനാഗാനം) മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കുർബാനാരാധനയുടെ അന്ത്യത്തിലുണ്ട്. ഈ സുറിയാനി ഗാനം ചാരുത ചോരാതെ മലയാളത്തിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയത് വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയാണ്. ‘സഭാകവി’ എന്ന ബഹുമതിയാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇദ്ദേഹമാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളിലെ സംഗീത രചനയുടെ ഭൂരിഭാഗവും നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ തത്തിക്കളിക്കുന്നത് ഈ കവിയുടെ സർഗ്ഗാത്മക വരികളാണ്.

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ നിർണ്ണായകമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് ചുക്കാൻ പിടിക്കുവാൻ ദൈവം യഥാകാലം പലരെയും ഉയർത്തിയതായി കാണാം. സുറിയാനിഗാനങ്ങൾ അതേ രാഗത്തിൽത്തന്നെ അർത്ഥപുഷ്ടിയോടും സംഗീതഭംഗിയോടും മലയാള ഗാനങ്ങളാക്കുക എന്ന ശ്രമകരവും ദിവ്യവുമായ തപസ്വയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഉയർത്തിയ വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി അക്കൂട്ടത്തിലെ ഇങ്ങേയറ്റത്തെ ബലിഷ്ഠമായ കണ്ണിയാണ്.

മലയാളം, സുറിയാനി, സംസ്കൃതം, തമിഴ്, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ആറു ഭാഷകളിൽ പണ്ഡിതനായ സി. പി. ചാണ്ടിയെ ‘മലങ്കരയുടെ അപ്രേം’ എന്നു പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ വിശേഷിപ്പിച്ചു. 1969-ൽ പ. ബസ്തേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ ‘സഭാ കവി’ പട്ടം നൽകി ആദരിച്ചു. കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി മലയാളം അദ്ധ്യാപകൻ, തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന ബാലസമാജം ജനറൽ സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിലും പ്രവർത്തിച്ചു. ചരിത്രാനുഷ്ഠിയായ ഇദ്ദേഹത്തിന് പഴയ മലയാള ഭാഷയും അക്കങ്ങളും വായിക്കുവാനുമറിയാമായിരുന്നു. ഫലിത സമ്രാട്ടും മികച്ച സംഘാടകനുമെന്ന നിലയിൽ പ്രസിദ്ധനാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളോ നർമ്മോക്തി നിറഞ്ഞ പ്രഭാഷണങ്ങളോ സമാഹരിച്ചിട്ടില്ല. കുറുമൊഴികൾ, പരുമല തിരുമേനി, തിരഞ്ഞെടുത്ത പാട്ടുകൾ എന്നിവയാണു മുഖ്യ കൃതികൾ.

സി. പി. ചാണ്ടി 1943 മുതൽ മൂന്നു വർഷം ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിലെ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. സെമിനാരിയിലെ സഹാ

ദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യൂസ് (പിന്നീട് പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവ) അന്ന് സഭാ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം കൂടിയായിരുന്നു. വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗമെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പ്രവർത്തന മേഖല സാഹിത്യം ആയിരുന്നു. ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ തർജ്ജമ തുടങ്ങുവാനും സ്ത്രീബാ നമസ്കാരം ആദ്യഭാഗം തർജ്ജമ ചെയ്യുവാനും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ നിർദ്ദേശം വി. കെ. മാത്യൂസിനു ലഭിച്ചു. സെമിനാരിയിലെ തന്റെ സഹാദ്ധ്യാപകനായ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കവിതാ ചാതുരി ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ തർജ്ജമയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ വി. കെ. മാത്യൂസ് തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ ഔദ്യോഗിക കല്പന അനുസരിച്ച് ഇരുവരും ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ തർജ്ജമയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ മലയാള ഗാനങ്ങളാക്കാനുള്ള ജോലിയായിരുന്നു തർജ്ജമയിൽ ഏറ്റവും പ്രയാസമായത്. മലയാളം, സംസ്കൃതം, സുറിയാനി ഭാഷകളിൽ സി. പി. ചാണ്ടി കൂണ്ടായിരുന്ന അവഗാഹം ഈ പ്രയാസമേറിയ ജോലിയുടെ കാര്യം കുറയ്ക്കുവാൻ സഹായകമായി. ഇതേപ്പറ്റി വട്ടക്കുന്നേൽ കുടുംബചരിത്രത്തിൽ (1993) പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമന്റേതായി ചേർത്തിട്ടുള്ള ആത്മകഥയിൽ (പേജ് 160) ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“1942 ൽ സഭയുടെ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പറായും സ്ഥാനന്യായേന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗമായും ഫാ. വി. കെ. മാത്യൂസ് നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പള്ളിക്കെട്ടിടങ്ങളും ആരാധനയും എന്ന വകുപ്പാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചത്. ‘സഭയിലെ പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനയും കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദവും ആകർഷകവുമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായുടെ അനുമതിപ്രകാരം സഭാകവി വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ആ ദൗത്യം യഥോചിതം നിർവ്വഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം, വി. കുർബാനയുടെ രണ്ടാം ഭാഗം, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ഗീതങ്ങൾ, ഹുത്തോമ്മോ, കുദാശക്രമങ്ങൾ എന്നിവ ഞാൻ അക്കാലത്തു ഇപ്രകാരം രചിച്ചിട്ടുള്ള ആരാധനക്രമങ്ങളാണ്.”

സുറിയാനി ഹുത്തോമ്മോ ഗാനങ്ങൾ 1947-ൽ മലയാളത്തിലാക്കിയത് വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യൂസ് അച്ചൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പുസ്തകത്തിന്റെ കവർ പേജിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

Syrian Theological Seminary Publication

ഹുത്തോമ്മോ

പരിഭാഷകൻ: വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി

(പ്രസാധകൻ: സിറിയൻ തിയോളജിക്കൽ സിമ്മനാരി പ്രഫസർ
വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യു കശ്ശീശാ ബി. എ., ബി. ഡി.

(Copy right Reserved) 1947 വില 6 ഞ.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഗാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ. ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ കല്പനയും ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അഭിപ്രായവും ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവ ഇപ്രകാരമാണ്:

കല്പന നമ്പർ 1

The Orthodox Syrian Church of the East

ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ
ഗീവർഗീസായ ബസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കാ

(മുദ്ര)

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ അവസാനത്തിൽ ചൊല്ലി വരുന്ന ഹൂത്തോമ്മോയുടെ ഈ വിവർത്തനം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് നാം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സുറിയാനി സിമ്മനാരി,

(ഒപ്പ്)

കോട്ടയം

3-1-1123

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ അന്ത്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഹൂത്തോമ്മോ ഗാനത്തിന്റെ ഈ മലയാള വിവർത്തനം നാം പരിശോധിച്ചു. സുറിയാനി മൂലത്തിന്റെ ആശയത്തിന് ഒട്ടും ഭംഗമില്ലാതെ സുഖമായി പാടത്തക്കവണ്ണം ഇതിന്റെ രചയിതാവായ വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി ഇതിനെ ഭംഗിയായിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വൈദിക സിമ്മനാരി

മാർ തീമോത്തിയോസ് (ഒപ്പ്)

കോട്ടയം

16-11-1122

സുറിയാനിയുടെ മഹാ മല്പാനായിരുന്ന ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ (പിന്നീട് പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവ) ഈ അനുഗ്രഹ വചനങ്ങൾ സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് പ്രചോദനമേകി.

പിന്നീട് കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ വി. കുർബാന തക്സാ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ ഈ ഹൂത്തോമ്മോ ഗാനങ്ങൾ അതിലുൾപ്പെടുത്തുകയും

ണ്ടായി. ഈ ഗാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായത് ‘പരമോന്നതമാം പദമതിലമരും’ എന്നതാണ്.

1948-ൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ശുശ്രൂഷയിലെ സ്ലീബാ വന്ദനവിന്റെ ഗീതങ്ങൾ വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചനും സി. പി. ചാണ്ടിയും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കവർ പേജിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച സ്ലീബാ വന്ദനവിന്റെ ഗീതങ്ങൾ
വിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടു
കൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

സുറിയാനി തർജ്ജമ

പരിഭാഷകൻ: ദിവ്യശ്രീ. വി. കെ. മാത്യു കശീശാ

വിവർത്തകൻ: സി. പി. ചാണ്ടി വെണ്ണിക്കുളം

Printed and Published from the O.S.C.A. Office, Kottayam

ഒന്നാം പതിപ്പ് കോപ്പി 2000

വില നാലുപണം. The Town Press, Kottayam. 1948.

ആഫീസു മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചനും സി. പി. ചാണ്ടിയും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കിയ സ്ലീബാ നമസ്കാരം അടങ്ങിയ വി. കുർബ്ബാനക്രമം 1949 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ കവർപേജിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

No. 2

Orthodox Theological Seminary Publication

ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിക്കാരുടെ

സ്ലീബാ മുതൽ ക്യാതാ വരെയുള്ള ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരം

ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയുള്ളത്.

(Copy right Reserved)

പരിഭാഷകൻ & പ്രസാധകൻ: വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യു കശീശാ

വിവർത്തകൻ: വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി

വില 3 അണ. 1949

വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മല്പാനും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും ചേർന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്തതും കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിളയും കൊട്ടാര

ത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയും ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചതുമായ ‘ക്യൂത്താ നമസ്കാരം - കുർബാനക്രമം’ ആണ് അതുവരെ മലങ്കരയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വി. കുർബാനക്രമം. ഇതോടൊപ്പം സ്ലീബാ നമസ്കാരവും കൂടി ചേർത്താണ് വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യുസ് അച്ചൻ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

ഈ കുർബാനക്രമത്തിന്റെ ‘മുഖവുര’യിൽ പ്രസാധകൻ ഇപ്രകാരം എഴുതി: ‘സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള അനേകം പദ്യവിവർത്തനങ്ങൾ ഇന്നു മലയാളത്തിലുണ്ട്. അവയിൽ ഏറിയ പങ്കും അർത്ഥവ്യത്യാസം, വൃത്തഭംഗം, സന്ധിഭോഷം, യതിഭംഗം എന്നിവകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയാണ്. അവയുടെ ഉപയോഗം ഭാഷാസാഹിത്യത്തോടും മൂലഗ്രന്ഥങ്ങളോടും ചെയ്യുന്ന മഹാപരാധമെന്നേ പറയുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള കുറവുകൾ വരാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനി രാഗത്തിൽ തന്നെ യാതൊരു പ്രയാസവും കൂടാതെ ചൊല്ലത്തക്കവണ്ണമാണു പാട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പഴയ പാട്ടുകൾ ചൊല്ലേണ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചേർക്കത്തക്കവണ്ണം പുതിയ വിവർത്തനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും പഴയ പാട്ടുകളോടുള്ള എല്ലാവരുടെയും പരിചയം നിമിത്തം അവ തന്നെ ചേർക്കുന്നതാണുത്തമമെന്നു കരുതി മിക്കവാറും അങ്ങനെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയെ പുനരായി പരിശോധിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു’ (ഈ പ്രസാധകക്കുറിപ്പിലെ ആശയങ്ങൾ തന്നെ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ‘നമ്മുടെ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ’ എന്ന ലേഖനത്തിലും കാണുന്നതിനാൽ ഇത് പ്രസാധകനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം എഴുതിയതോ അല്ലെങ്കിൽ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് പ്രസാധകൻ തന്നെ എഴുതിയതോ ആകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്).

1953-ൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരം പൂർണ്ണമായും ഫാ. വി. കെ. മാത്യുസും സി. പി. ചാണ്ടിയും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പ് 1959 -ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുണ്ട്. അതിന്റെ കവർ പേജിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരം

രണ്ടാം പതിപ്പ്

പ്രസാധകൻ: മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ

വിവർത്തകൻ: വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി.

1959

മലയാള മനോരമ പ്രസ്സ്

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പ്രസിദ്ധമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനേകം പതിപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വി. കുർബാനക്രമം കഴി

ഞ്ഞാൽ ഏറ്റവുമധികം പതിപ്പുകളും കോപ്പികളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥമാണിത്.

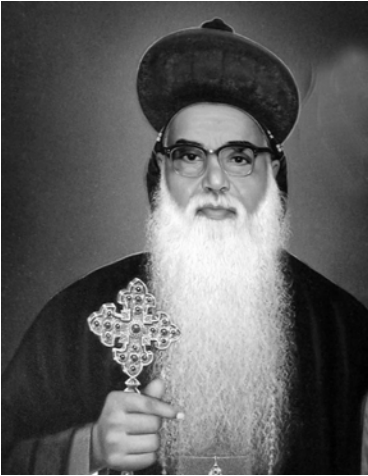
സഭാകവിയുടെ സർഗശേഷി മനസ്സിലാക്കിയ കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാനും എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാനും, യുഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് തങ്ങളോടൊപ്പം താമസിച്ച് ഗാനങ്ങൾ രചിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ പാമ്പാക്കുടയിലും പാത്താമുട്ടത്തും പരുമലയിലും ഈ ഋഷി വരൂന് താമസിച്ചു. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ച് തപസ്യയുടെ ഏകാന്തതയിൽ ദൈവിക ചിന്തയുടെ ആത്മാവിൽ രചനകൾ വാർന്നുവീണു.

കോനാട്ട് അബ്രഹാം മൽപ്പാൻ, സി. പി. ചാണ്ടിയുമൊരുമിച്ച് ശ്ഹീമാ നമസ്കാരം തർജ്ജമ ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കുദാശക്രമങ്ങളും ആനീദായും, നോമ്പിലെ നമസ്കാരം, കുദാശക്രമങ്ങൾ, ആണ്ടുതക്സാ, പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങൾ, ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷാക്രമം എന്നിവ അബ്രഹാം മല്പാനും സി. പി. ചാണ്ടിയും പാമ്പാക്കുട മല്പാൻ ഭവനത്തിൽ ഒരുമിച്ചതുവഴി മലങ്കരയ്ക്ക് ലഭിച്ച മണിമുത്തുകളാണ്. കോനാട്ട് മാത്തൻ മൽപ്പാൻ തർജ്ജമ ചെയ്ത് വച്ചിരുന്ന വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ സുവിശേഷങ്ങൾ സംശോധനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന സംരംഭത്തിലും അബ്രഹാം മൽപ്പാനോടൊത്ത് സി. പി. ചാണ്ടി സഹകരിച്ചു.

എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാച്ചനും സി. പി. ചാണ്ടിയും പാത്താമുട്ടത്ത് ദയറായിൽ സമ്മേളിച്ചതുവഴി 'പ്രാർത്ഥനായോഗമിത്രം' എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം പുതുതായി തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 'ഈ പുസ്തകത്തിലെ സഭാ ഗീതങ്ങളുടെയും പുതിയ പാട്ടുകളുടെയും രചനയിൽ സി. പി. ചാണ്ടി അവർകളോടു ഞാൻ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു തന്നെ റമ്പാച്ചൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

സി. പി. ചാണ്ടിയോട് വളരെയധികം സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമുണ്ടായിരുന്ന കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ 'സമുദായ കവി' എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി വിശേഷിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ആ വിശേഷണം 'സഭാകവി' എന്നായി മാറി. 1950 ഏപ്രിൽ ലക്കം മലങ്കരസഭയിൽ 'ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച കുരിശു കുമ്പിടുമ്പോൾ ചൊല്ലാവുന്നത്' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഒരു ഗാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കവിയുടെ പേരിനു പകരം 'സഭാകവിയാൽ രചിക്കപ്പെട്ടതാണിത്' എന്ന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 'മലങ്കരസഭ'യുടെ പ്രതാധിപരായ എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാച്ചനായിരിക്കണം ഇപ്രകാരം എഴുതിയത്. ആദ്യമായി 'സഭാകവി' എന്ന വിശേഷണം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് മലങ്കരസഭയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ലക്കത്തിലായിരിക്കണം.

യുഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സി. പി.

യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്

ലഘുനാമം വരാത്തവിധത്തിൽ ഗാനങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയ സ്വാതന്ത്ര്യം സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് ലഭിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ ചൊല്ലാവുന്ന പല ഗാനങ്ങളും സുലഭമായേനേ. അദ്ദേഹം വിരചിച്ച ആരാധനാഗാനങ്ങൾ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കു പുറമെ അന്ത്യോക്യരും റീത്തുകാരും തൊഴിയൂർ സഭക്കാരുമൊക്കെ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്നത് നമുക്ക് അഭിമാനകരമാണല്ലോ. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത മഹനീയമായ ഗാന രചനാ യജ്ഞത്തിനു തക്കവണ്ണം ഒരു പരിഗണന അദ്ദേഹത്തോട് സഭ കാണിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് സന്ദേഹിക്കുന്നു. പ്രൗഢമായും ലളിതമായും പാട്ടെഴുതുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവിനെ നമ്മുടെ സഭ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അമ്പലത്തിന്റെ കോണിൽ കടിച്ച മാതിരിയിൽ ചില ആരംഭങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെട്ടു എന്നല്ലാതെ സഭയുടെ ആരാധനാസാഹിത്യത്തിന്റെ വിപുലമായ ചക്രവാള സീമയ്ക്കു ഉള്ളിൽ വേണ്ടുവോളം അദ്ദേഹത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതു സഭയ്ക്ക് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനം ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു പോലും അതിന്റെ രചയിതാവ് അദ്ദേഹമാണെന്നറിഞ്ഞു കൂടാതിരിക്കും. സഭാകേന്ദ്രത്തിലും പാമ്പാക്കുടയും പാത്താമുട്ടത്തുമൊക്കെ ഇരുന്ന് സി. പി. ചാണ്ടി ഗാനരചന നടത്തിയിട്ടുള്ളതു പോലെ മേലിലും സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതു സഭയ്ക്കൊരു നേട്ടമായിരിക്കും.”

സി. പി. ചാണ്ടിയെ അനശ്വരനാക്കിയ രചനയാണ് കാതോലിക്കാ മംഗളഗാനം. ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയഗാനത്തിന്റെ ട്യൂണിൽ മലങ്കര ഓർത്ത

ചാണ്ടിയും പരുമല തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം കൊണ്ട് പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട പരുമല സെമിനാരിയിൽ ഒന്നിച്ചതിന്റെ ഫലമായി പ. പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിന്റെ നമസ്കാരക്രമം (1977), പ. ദൈവമാതാവിന്റെ പെരുന്നാളിന്റെ നമസ്കാരക്രമം (1983), ഹാശാഗീതങ്ങൾ എന്നീ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലങ്കരയ്ക്ക് ലഭിച്ചു.

യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്, സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കഴിവുകളെ അടുത്തറിഞ്ഞശേഷം 1984-ൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി (മലങ്കരസഭ, 1984 ഒക്ടോബർ; പേജ് 8): “തത്വങ്ങൾക്കു

ഡോക്സ് സഭയുടെ ദേശീയഗാനം അദ്ദേഹം രചിച്ചു. അതിലെ ചില വാക്കുകൾ പേനാത്തുമ്പിൽ നിന്നും ഉതിർന്നുവീഴുവാൻ മൂന്നു ദിവസം വരെ അദ്ദേഹം കാത്തിരിക്കുക പോലും ചെയ്തു. ഒരു ദശകത്തിനു മുമ്പ് ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയഗാനത്തിന്റെ ട്യൂണിൽ മറ്റു ഗാനങ്ങൾ പാടില്ല എന്ന് ഗവൺമെന്റ് തീരുമാനിച്ചതനുസരിച്ചാണ് പ്രസ്തുത ഗാനം മാറ്റി പുതിയ ഗാനം ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ആരാധനാ ഗാനരചനാ ചാതുര്യത്തിൽ സന്തോഷിച്ച്, 'മലങ്കരയുടെ അപ്രേം' എന്ന് പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. 1964-ൽ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് 'സഭാകവി' എന്ന നാമം ഔദ്യോഗികമായി സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചു.

1969 ജനുവരി 7 ചൊവ്വാഴ്ച പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ വച്ച് സുവർണ്ണ കീർത്തിമുദ്ര നൽകി സഭാ കവിയെ ബഹുമാനിച്ചു. ഇത് സംബന്ധിച്ച് 1969 ജനുവരി 4-ന് 'സഭാകവിക്ക് സുവർണ്ണ കീർത്തിമുദ്ര' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ മലയാളമനോരമ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വാർത്തയുടെ ഉള്ളടക്കം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

“പത്തനംതിട്ട ജനു. 3. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ആരാധനാ ഗീതങ്ങളുടെ വിവർത്തകൻ എന്ന നിലയിൽ ദീർഘകാലമായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭാകവി വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അടുത്ത ചൊവ്വാഴ്ചത്തെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ വച്ച് സ്വർണ്ണനിർമ്മിതമായ കാതോലിക്കേറ്റ് മെഡൽ സമ്മാനിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രസിദ്ധ സുവിശേഷ പ്രസംഗകനായിരുന്ന വെണ്ണിക്കുളത്തു ചക്കാലക്കുന്നേൽ ഫിലിപ്പോസുപദേശിയുടെ പുത്രനാണു ചാണ്ടി. ബാല്യത്തിൽ തന്നെ കവിതാരചനയിൽ സാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഇരവി പേരൂർ സെന്റ് ജോൺസിലെ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം സംസ്കൃത ഭാഷാ പഠനത്തിനായി കൈപ്പട്ടൂർ തട്ടയിൽ പരമേശ്വരൻ നമ്പ്യാതിരിയുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു. ദേവഭാഷയിലും കേരളഭാഷയിലും ബിരുദം നേടിയ ഈ യുവ കവിയുടെ മധുരഗീതങ്ങൾ സഭാമണ്ഡലത്തിലെ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുകയും 'പൂരോഗമന പദ്ധതി'യനുസരിച്ചുള്ള ഗാന വിവർത്തനത്തിന് ഇദ്ദേഹം നിയമിതനാകുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നു വർഷത്തോളം പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലയളവിൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശമനു

സരിച്ചു കുർബ്ബാനക്രമം, കുദാശക്രമം, സ്തീബാ നമസ്കാരം, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരം എന്നിവയിലെ ഗീതങ്ങളുടെ രചന പൂർത്തിയാക്കി. മലങ്കര മല്പാൻ കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം കത്തനാരുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഇദ്ദേഹം ഇടക്കാലത്തു ആണ്ടുപെരുന്നാൾ ക്രമത്തിലെയും അടുത്ത സമയത്തു മൂറോൻ കുദാശയിലെയും ഗീതങ്ങൾ സ്തുത്യർഹമായ നിലയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലെ ഒരു സൺഡേസ്കൂൾ പ്രവർത്തകനും പ്രസംഗകനുമായ സഭാകവി പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിലെ സീനിയർ മലയാളാദ്ധ്യാപകനാണ്.”

സി. പി. ചാണ്ടി ഗാനരചന നടത്തിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് താഴെ കൊടുക്കുന്നു. എന്റെ ഗവേഷണഫലമായി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ഗാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്ന് തീർച്ചയാക്കപ്പെട്ടവയുടെ ലിസ്റ്റാണ് കൊടുക്കുന്നത്. ബ്രായ്ക്കറ്റിൽ ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണവർഷവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

- (1) സ്തീബാ മുതൽ കൃതാ വരെയും കൃതാ മുതൽ സ്തീബാ വരെയുള്ള ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരം & വി. കുർബ്ബാനക്രമം (1959).
- (2) ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരം (1955)
- (3) കുദാശക്രമങ്ങളും ആനീദായും
- (4) നോമ്പിലെ നമസ്കാരം
- (5) കുദാശക്രമങ്ങൾ
- (6) ശ്ഹീമാ നമസ്കാരം
- (7) ആണ്ടു തക്സാ
- (8) പ. ദൈവമാതാവിന്റെ പെരുന്നാളുകളിലെ പെങ്കീസാ നമസ്കാരക്രമം (1983)
- (9) ഹാശാഗീതങ്ങൾ
- (10) പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ പെരുന്നാളിലെ പെങ്കീസാ നമസ്കാരക്രമം (1977)
- (11) പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങൾ (1968)
- (12) ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷാക്രമം
- (13) വൈദികരുടെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷാക്രമം
- (14) ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച സ്തീബാ വന്ദനവിന്റെ ഗീതങ്ങൾ (1948)
- (15) സ്തീബാ മുതൽ കൃതാ വരെയുള്ള ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരം (1949)

- (16) ഹുത്തോമ്മോ (1947)
- (17) വി. കുർബ്ബാന തക്സാ
- (18) പ്രാർത്ഥനായോഗ മിത്രം

മലങ്കരസഭയ്ക്കു വേണ്ടി സ്വന്തം ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും ഉഴിഞ്ഞു വച്ച ജ്ഞിതവര്യനായ ഈ കൊച്ചുമനുഷ്യൻ സഭ ഉചിതമായ വിടവാങ്ങൽ നൽകി എന്നത് ആശ്വാസകരമാണ്. പ. മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായും തുവമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫീലിപ്പോസ് മാർയസേബിയോസും ഇക്കാര്യത്തിൽ കാണിച്ച താല്പര്യത്തെ എത്ര അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാവുകയില്ല. കേരളത്തിന്റെയെന്നല്ല ഭാരതത്തിലെ തന്നെ പ്രമുഖ കവികളിൽ ഒരാളാകാമായിരുന്ന വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സർഗ്ഗവാസനകളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും വാർദ്ധക്യത്തിലായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുവാനും ആരും മുതിരുന്നില്ലല്ലോ എന്ന ചിന്ത ആരാധനാവേളകളിലൊക്കെ എന്നെ മമിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനെ തുടർന്നാണ് 'മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം' എന്ന കൃതി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടത്. സാമ്പത്തിക ഞരൂക്കം മൂലം പ്രസിദ്ധീകരണം മുടങ്ങിയ ആ കൃതി ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മനെ ഏല്പിക്കുകയും അതിനെ തുടർന്ന് പുതിയ പല വിവരങ്ങളും ചേർത്ത് അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. തുടർന്ന് സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് അവാർഡ്, സഭാ താരം എന്ന ബഹുമതി, തുവമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രത്യേക അന്വേഷണവും പരിരക്ഷയും തുടങ്ങിയവ സഭാകവിക്ക് ലഭിച്ചു. ഒടുവിൽ മാക്കാങ്കുന്നിലെ സെന്റ് ബേസിൽ അരമനയോടു ചേർന്ന്, താൻ രചിച്ച ആരാധനാഗീതങ്ങൾ എപ്പോഴും കേൾക്കത്തക്കവിധത്തിൽ സഭ അദ്ദേഹത്തിന് അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലവുമൊരുക്കി. ഇതിനൊക്കെ ഒരു എളിയ നിമിത്തമായിത്തീർന്നതിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

- ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

4

മലകരസഭയുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ: സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പങ്ക്

നിത്യനൂതനമായ ഭാവനാവില്ലാസങ്ങൾക്ക് ആവിഷ്ക്കാരം നൽകുക - അതാണ് പ്രതിഭയുടെ കർമ്മകാണ്ഡം. അപൂർവ്വ വസ്തുനിർമ്മാണക്ഷമമായ പ്രജ്ഞയാണ് പ്രതിഭ എന്ന് നിർവചിച്ച ആചാര്യന്മാർ ഇത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഭാവങ്ങളുടെ അപൂർവ്വതയും ആവിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ചാരുതയും രചനയെ വശ്യവും ആകർഷകവുമാക്കുന്നു. ഭാവചാതുരിയിൽ പ്രതിഭവവും രൂപചാതുരിയിൽ കാവ്യാനുശീലന സംസ്കാരവും മാധ്യമത്തിന്റെ കൈയടക്കവും പ്രകാശിതമാവുന്നു. ഇത് കാവ്യകലയുടെ മർമ്മം. പ്രാചീന സംസ്കാരങ്ങളെല്ലാം തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സത്യമുണ്ട്: മതങ്ങളിലെ ആരാധനാനുഷ്ഠാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് എന്നും എവിടെയും കവിതയുടെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈശ്വരാഭിമുഖമായ രതിയാണ് കവിതയുടെ സാർവത്രികമായ ആദ്യപ്രചോദനം. കവിതയുടെ മാത്രമല്ല, സംഗീതം, ചിത്രം, ശില്പം, വാദ്യം, നൃത്തം തുടങ്ങിയ സുന്ദരകലകളെല്ലാം ആദ്യം ഇതൾ വിടർത്തിയത് ഭക്തിരസം ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാനാണ്. ഭാരത പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആവിർഭവിച്ച ആദിവേദങ്ങളും സെമിറ്റിക് പശ്ചാത്തലത്തിൽ മിഴിവിടർത്തിയ സങ്കീർത്തനങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നത് മറ്റൊന്നല്ല. പ്രതിഭയുടെ ആദ്യതുടിപ്പുകൾ ദൈവാഭിമുഖമായത് സ്വാഭാവികവുമാണ്. അവന്റെ ഗൃഹാതുരത്വത്തിന്റെ - നൊസ്റ്റാൾജിയയുടെ - ആദ്യ അദ്ധ്യായം ദൈവ സംസർഗ്ഗമുള്ള പൗദീസാ ആയതിനാൽ തദാവിഷ്ക്കാരം സ്വാഭാവികമായും അനിവാര്യം തന്നെ. പ്രാകൃത മതങ്ങളിൽപ്പോലും ഗാനരൂപത്തിലല്ലാതെ അനുഷ്ഠാന പാരമ്പര്യങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടതായി അറിവില്ല. എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും ആത്യന്തിക വിശകലനത്തിൽ കവിതകൾ തന്നെ.

ഋഷി അല്ലാത്തവൻ കവിയല്ല എന്ന് കാവ്യചർച്ചയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ കവിയല്ലാത്തവൻ ഋഷിയല്ല എന്നും ഓർക്കാവുന്നതത്രെ. പ്രവാചകന്മാർ ദീർഘദർശികളും കവികളുമായിരുന്നു. ലേഖനവിദ്യകളും ഒരു വേള ലിപി വ്യവസ്ഥ പോലും അജ്ഞാതമായ കാലങ്ങളിൽ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാനുള്ള സൗകര്യത്തെപ്രതിയാകാം പ്രാർത്ഥനകൾ കാവ്യരൂപത്തിൽ ആവിഷ്ക്കാരം തേടിയത്. കവിതയിലെ സംഗീതം ഓർമ്മിക്കാൻ മാത്രമല്ല അർത്ഥനിവേദനങ്ങൾക്കതീതമായ ഭാവോന്മീലനം സാധിച്ചതു

കൊണ്ട് ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും അതിർവരമ്പുകളെ ഭേദിക്കുവാൻ കെല്പുറ്റതായിരുന്നു. ഇന്നും സംസ്കൃതവും അറബിയും സുറിയാനിയുമൊക്കെ വിവിധ മതങ്ങൾ അർത്ഥനിവേദനക്ഷമങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്ലോലും പരിരക്ഷിക്കുവാൻ നിർബന്ധം കാണിക്കുന്നത് അവയുടെ സംഗീതവീചികൾ പകർന്നു തരുന്ന ഭക്തി ഭാവ സാന്ദ്രമായ തീവ്രാനുഭൂതികളെ മുൻനിർത്തിയാണ്. ഭാരതസഭ പ്രാചീനകാലം മുതൽ തന്നെ സംഗീത പ്രധാനമായ ആരാധനകൾ പരിരക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ചരിത്രപരമായി അലക്സാന്ത്രിയ, പേർഷ്യ, അന്ത്യോഖ്യ എന്നീ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ സഭകളോടുണ്ടായ സമ്പർക്കവും ബന്ധവും മൂലം സുറിയാനി ഭാഷയിൽ രചിതമായ ആരാധനാക്രമങ്ങളാണ് കേരളത്തിൽ അന്ന് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവന്നത്. പൊന്നാനി തുറമുഖ പട്ടണമായ പാലൂരിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന (Palore) യഹൂദ സംസർഗ്ഗം മൂലം അവരുടെ ഭാഷാസംസ്കാരങ്ങൾ കേരളത്തിൽ അപരിചിതമായിരുന്നില്ല. യഹൂദന്മാരുടെ ആരാധനാഭാഷയായ ഹീബ്രുവും പ്രാദേശിക സംസാര ഭാഷയായ അരമായ സുറിയാനിയും അവരിലൂടെ അക്കാലത്തെ തമിഴരായ കേരളീയർക്ക് അന്യഭാഷയായിരുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല പില്ക്കാലത്ത് ആര്യാധിനിവേശ ശേഷം ആര്യാഭാഷയും തമിഴും ചേർന്ന് മണിപ്രവാള ഭാഷ രൂപപ്പെട്ടുവന്നത് പോലെ ക്രിസ്തു വർഷത്തിന്റെ ആദ്യശതകങ്ങളിൽ വിദേശവാണിജ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എപ്പോഴും സംസർഗ്ഗത്തിൽ കഴിയേണ്ടിവന്ന ബുദ്ധ - ജൈന - അറബി - യഹൂദ - ദ്രാവിഡ ജനതകൾക്ക് പാലി, അറബി, ഹീബ്രു, സുറിയാനി, തമിഴ് ഭാഷകൾ ചേർന്നുണ്ടായ ഒരു സങ്കര സംസാര ഭാഷ സ്വായത്തമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. യഹൂദരിൽ നിന്ന് ആദ്യത്തെ കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹം രൂപപ്പെട്ടപ്പോൾ യഹൂദരുടെ സംസാരഭാഷ എന്ന നിലയിലും മതസ്ഥാപകനായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ മാതൃഭാഷ എന്ന നിലയിലും അരമായ സുറിയാനി ആരാധനകളിൽ പ്രാമുഖ്യം നേടിയിരുന്നു. 190-ൽ കേരളത്തിലെ മതസംവാദങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട് വിജയകരമായി ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കിപ്പോയ അലക്സാന്ത്രിയൻ വൈദിക പാഠശാലയുടെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ പാസ്റ്റീനസ് അരമായ ഭാഷയിലെഴുതിയ ക്രിസ്തുമത സുവിശേഷം ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോയി എന്ന 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ യൂസേബിയോസിന്റെയും ജെറോമിന്റെയും ചരിത്രസാക്ഷ്യം ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വായിക്കേണ്ടത്.

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാലത്ത് (1599) കേരളസഭയിൽ നെസ്തോറിയൻ ആരാധനാക്രമങ്ങളാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്ന ധാരണ ശരിയല്ല. പല സ്ഥലത്തും നെസ്തോറിയൻ ക്രമങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കാമെങ്കിലും പൂർവ്വികമായ സ്വന്തം ക്രമങ്ങൾ ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളും കുറവല്ലായിരുന്നു. കൽദായ സുറിയാനി ലിപിയിൽ (പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി) എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവയെ നെസ്തോറിയൻ ക്രമങ്ങൾ

ളിൽനിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയുന്നതിൽ പല അന്വേഷകരും പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

സുറിയാനി ഭാഷയിലെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ അത്യന്തവിസ്തൃതവും കാവ്യമയവും ആണ്. ഉപദേശപരമായ പഠനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പോലും കാവ്യഭാഷയിലാണു വിരചിക്കുന്നത്. പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ മാർ യാക്കോബ്, മാർ അപ്രോ തുടങ്ങിയ പിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾ ഒട്ടു മിക്കവയും കാവ്യങ്ങളാണ്. ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമായി പൗരസ്ത്യ സഭയിൽ ദൈവശാസ്ത്രശാഖ വികസിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയം. ആരാധനകൾ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഗാനൈക രചനകൾ ആയിരുന്നു. പിന്നീട് അവയ്ക്കിടയിൽ സങ്കീർത്തനഭാഗം കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു. അതിനു ശേഷമാണ് പ്രസക്തമായ ഗദ്യപാർത്ഥനകൾ സംക്രമിച്ചത്. ആരാധനയുടെ ആഴവും പരപ്പും അനന്ത വിസ്തൃതമാണ്.

പ്രതിദിന നമസ്കാരം ഒരു വക, ഞായറാഴ്ചകളിലും ആണ്ടടക്കമുള്ള പെരുന്നാളുകളിലേക്കുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ വേറൊരു വക, മൂന്നുനോമ്പ്, വലിയനോമ്പ്, കഷ്ടാനുഭവആഴ്ച ഈ ദിവസങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ഇനിയും ഒരു വക, കുദാശകൾക്കുള്ള വ്യത്യസ്ത ക്രമങ്ങൾ മറ്റൊരു വക, പുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, ശിശുക്കൾ, വൈദികർ ഇവരുടെ ശവസംസ്കാര ക്രമങ്ങൾ വീണ്ടും ഒരു വക, സന്യാസ സ്ഥാനദാനം, സന്യാസിനീ സ്ഥാനദാനം, തൈലം കുദാശകൾ, പള്ളി - തബിലൈത്താ കുദാശകൾ എന്നിങ്ങനെ വിപുലമായ വേറൊരു വിഭാഗം - ഇങ്ങനെ ബൃഹത്തായ ആരാധനാ സംവിധാനമാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോൿസ് സഭയിലുള്ളത്. നമസ്കാരക്രമങ്ങളെല്ലാം ഏഴ് യാമങ്ങളിലേക്കും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഒട്ടു മിക്ക ഗാനങ്ങളും എട്ടു വ്യത്യസ്ത രാഗങ്ങളിൽ ചൊല്ലത്തക്കവിധം വിന്യസിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഓരോ ശുശ്രൂഷകൾക്കും അതത് വിഷയങ്ങളുടെ ഭാവവൈവിധ്യങ്ങളനുസരിച്ച് നിർദ്ദിഷ്ട രാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇത്രയും വിശദീകരിച്ചത് മൂലഭാഷയിലെ ഗീതമാലികയുടെ സംവിധാനം.

പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിൽ എന്ന വിപ്ലവാത്മകമായ പ്രസ്ഥാനം മലങ്കരസഭയിൽ ആരംഭിച്ചത് നവീകരണകാലത്താണ്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ മിഷണറിമാരും നവീകരണ നേതാക്കളും ആവർത്തിച്ച ഒരു മുദ്രാവാക്യമാണ് ആരാധന മാതൃഭാഷയിൽ എന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും (കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ) കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും മറ്റും ചേർന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൾ നിന്ന് 1811 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച റമ്പാൻ ബൈബിൾ ആണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ശ്രദ്ധേയ

മായ ആദ്യ കൃതി. കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിന്റെയും ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംഗീതത്തിന്റെയും തമിഴ് സംഗീതനാടകങ്ങളുടെയും ചുവടുപിടിച്ച് ക്ലാസിക്കൽ ശൈലിയിൽ കുറെ മലയാള ഗാനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആ ശൈലിയിൽ ഏതാനും സങ്കീർത്തന വിവർത്തനങ്ങളും ധ്യാനകീർത്തനങ്ങളും വിരചിതമായി. ആദ്യകാലത്ത് മാതൃഭാഷ, ദേശീയ സംഗീതം എന്നീ അടിത്തറകളിൽ ഊന്നിനിന്നുവെങ്കിലും ആംഗ്ലേയ മിഷനറിമാരുടെ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് വളർന്ന പ്രസ്ഥാനം അചിരേണ ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലിയിലേക്ക് വഴുതിവീണു. ആംഗ്ലേയ ശില്പമാതൃകയിൽ കുറെ സംഗീതങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു. നവീകരണസഭകൾ ആദ്യകാലത്തു പ്രസംഗയോഗ്യനല്ലാത്തവകളിൽ കൂടി നമസ്കാരവേദികളിലും വീട്ടുപ്രാർത്ഥനകളിലും അവയ്ക്ക് പ്രവേശനം നൽകി. ഒടുവിൽ ആരാധനകളിലും അവയ്ക്ക് ഉൾപ്രവേശനം നൽകി. മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി പശ്ചാത്തലമുള്ളവർ കൺവൻഷൻ പന്തലുകളിലും മറ്റും അവ ഉപയോഗിച്ചു പോന്നുവെങ്കിലും ആരാധനകളിൽ അവ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല.

മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി സഭ അതിന്റെ സമ്പന്നമായ നമസ്കാരക്രമങ്ങളെ പരിത്യജിച്ച് ഇത്തരം കീർത്തനങ്ങളെയും ഗാനങ്ങളെയും ആരാധനയുടെ ഭാഗമാക്കി. പാട്ടും വായനയും പ്രാർത്ഥനയും എന്ന ശൈലി ഇപ്രകാരം ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നതാണ്. പ്രാർത്ഥനകൾ ഒട്ടുമിക്കവാനും വാചാ പ്രാർത്ഥനകളായി. വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഗാനങ്ങൾ അവസരോചിതമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുക മൂലം ആരാധനകളിലെ ഐക്യരൂപം അവയ്ക്ക് മിക്കവാനും നഷ്ടമായി. എന്നിരുന്നാലും കുദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെ സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ വിവർത്തിത രൂപങ്ങളും സുറിയാനി രാഗങ്ങളും അവർ നിലനിർത്തി (ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ഗാന സാഹിത്യത്തിന്റെ മൂല്യവും പകരം നിലവിൽ വരുത്തിയവയുടെ അപര്യാപ്തതയും ആ സഭ തിരിച്ചറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവർ പരിത്യജിച്ച പ്രതിദിനനമസ്കാരം അവർ വീണ്ടും പഠിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്).

നവീകരണസഭയിൽ നടക്കുന്ന ഈ ആരാധനാ രംഗത്തെ വിപ്ലവത്തിന്റെ അലയടികൾ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയിലും അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ആരാധനകൾ ഭാഗികമായി വിവർത്തനം ചെയ്യുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിൽത്തന്നെ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് മല്പാൻ (സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ) വിവർത്തനം ചെയ്ത കീർത്തനപുസ്തകവും കുർബ്ബാനക്രമവും നമസ്കാരക്രമങ്ങളും അപ്രകാശിത രൂപത്തിൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നമസ്കാരക്രമങ്ങളും കുർബ്ബാനക്രമം വിവർത്തനം ചെയ്ത രൂപത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ ആയി പ്രചരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുന്നംകുളം, ആലുവാ, കോട്ടയം, കുറുപ്പമ്പടി, കടമ്മനിട്ട എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇവയുടെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ ഈ ലേഖകൻ കണ്ടെടുത്ത് പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് (പരുമല - കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരികളുടെ സ്ഥാപകൻ) അവയുടെ മലയാള രൂപത്തിലുള്ള പ്രാചീന വിവർത്തനങ്ങൾ ആദ്യം കോഴിക്കോട്ട് കാളഹസ്തിയപ്പാ ചെട്ടിയാരുടെ പ്രസ്സിൽ നിന്നും പില്ക്കാലത്തു കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാഴ്സ് മുദ്രണാലയത്തിൽ നിന്നും അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പ്രേരണ നൽകിയത് (1850-കളിൽ) കോട്ടയം സി. എം. എസ്. മുദ്രണാലയത്തിൽ നിന്ന് പാലക്കുന്നത് മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നമസ്കാരക്രമവും കുർബ്ബാനക്രമവും ആണ്. അവയിൽ വിവർത്തനത്തിന്റെ മറവിൽ നടത്തിയ നവീകരണ പ്രയോഗങ്ങളാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് അതീവ സാഹസികമായി ഒരു മുദ്രണാലയം തന്നെ സ്വന്തം ഉടമസ്ഥതയിൽ കുന്നംകുളത്ത് സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രചോദനം പകർന്നത്. ഒരു പരിധി വരെ നവീകരണത്തെ ചെറുക്കുവാൻ ആ വിവർത്തനങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു. 1905 വരെ കുറഞ്ഞത് പതിനഞ്ചു പതിപ്പുകളിലായി കോഴിക്കോട്, കുന്നങ്കുളം, കോട്ടയം എന്നിവിടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതമായ പ്രസ്സുകളിൽ നിന്ന് പതിനായിരക്കണക്കിന് നമസ്കാരക്രമങ്ങളും കുർബ്ബാനക്രമങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. വീടുകളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വീടുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാനായി ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ട നമസ്കാരങ്ങളും കുർബ്ബാനയിൽ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രതികരണവാക്യങ്ങളും ശുശ്രൂഷകർ ചൊല്ലുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റുമാണ് ഈ ആദ്യകാല വിവർത്തനത്തിലൂടെ ലഭ്യമായത്. അവയിലെ സുറിയാനി ഗാനങ്ങളും ഗദ്യരൂപത്തിൽ ആണ് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഗദ്യവിവർത്തനരൂപത്തിൽ ഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമായിരുന്നുവെങ്കിലും തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുവാനാണ് വൈദികരും ജനങ്ങളും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നത്.

കുർബ്ബാനക്രമത്തിൽ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന ഏതു ഗാനവും മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ആളായിരുന്നു പ. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്. ഗുരുവായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദിതീയനും ശിഷ്യനായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും ഇക്കാര്യത്തിൽ നേതൃത്വം നൽകി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സഹായസഹകരണങ്ങളോടെ കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസ് മാപ്പിള, മലയാള മനോരമ പത്രം ആരംഭിച്ച കാലമായിരുന്നു അന്ന്. കവിതാവാസനയുള്ള വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തായ കവി കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയുടെയും സഹായം

ഇക്കാര്യത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിന് പുറമെ ക്യാന്ററുടെ ഏഴു യാമങ്ങളിലെ നമസ്കാരങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് പ. പരമേശ്വര മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാറും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാറും ചേർന്ന് മലയാള ഗദ്യത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു. കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിളയും കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയും ചേർന്ന് അവയുടെ ഗാനാവിഷ്കാരം സാധിച്ചു. സുറിയാനി രാഗങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് അവ സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

കുർബ്ബാനയ്ക്കു മുമ്പുപയോഗിച്ചുവരുന്ന 'വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ...' എന്ന ഗാനം, 'ഭൂവിലശേഷം', 'പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ', 'അൻപുടയോനെ', കുക്കിലിയോൻ സെറ്റുകൾ എന്നീ കുർബ്ബാനക്രമത്തിലെ ഗീതങ്ങൾ ക്യാന്ററ ഗീതങ്ങളോടൊപ്പം ആ വിവർത്തനത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നു. 1903-ൽ ആദ്യപ്രതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതായാണ് ഈ ലേഖകൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ ഒരു പ്രതി ലേഖകന്റെ കൈവശമുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒന്നാം പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായി ചിലർ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പിൽക്കാലത്ത് പല ഗീതങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് കുർബ്ബാനക്രമത്തിന് വൈപുല്യം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആദ്യവിവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഷയോ സംവിധാനക്രമമോ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ പിന്നീട് ഏതാണ്ട് അഞ്ച് ദശാബ്ദക്കാലത്തോളം വ്യവഹാരച്ചുഴിയിൽ അകപ്പെട്ട സഭയ്ക്ക് ഈ രംഗത്ത് ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. ഞായറാഴ്ചകളിൽ ക്യാന്ററ ഗീതങ്ങൾ അടങ്ങിയ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തും. മറ്റു ദിവസങ്ങളിലും പെരുന്നാൾ ദിനങ്ങളിലും സുറിയാനി നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തും.

അടുത്ത ഘട്ടത്തിൽ വി കുർബ്ബാന, ആണ്ടു തക്സാ ക്രമങ്ങൾ, കൂദാശാക്രമങ്ങൾ, ഇവയുടെ പ്രുമിയോൻ സെർറാകൾ എന്നിവ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പ്രാർത്ഥനകൾ മിക്കവാറും പട്ടക്കാർ തൽസമയ വിവർത്തനമായി നടത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. പാട്ടുകൾ അപ്പോഴും മിക്കവാറും സുറിയാനിയിൽത്തന്നെ പാടുമായിരുന്നു.

ക്രമേണ കന്തീല, കഹനൈത്താ, കൂദാശാക്രമങ്ങൾ (1922), ആണ്ടു തക്സാ (1920) എന്നിവയുടെ ഗാനങ്ങൾ ഗദ്യമായി വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ പ്രുമിയോൻ - സെർറാകൾ വിവർത്തനം ചെയ്തതും ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ തുടങ്ങിയ യാഥാസ്ഥിതികരായ ഭക്തന്മാർ ഈ വിവർത്തനശ്രമങ്ങളെ പ്രതിരോധിച്ചുവെങ്കിലും കാലത്തിന്റെ പ്രവാഹഗതിയെ തടയുവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. വിഘ്നങ്ങൾ അടിക്കടി ഉണ്ടായെങ്കിലും മാതൃഭാഷയിൽ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ അടിക്കടി പ്രസിദ്ധീകൃതമാവുക തന്നെ

ചെയ്തു. ബഥനിയിലെ ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് ശെമ്മാശൻ (പിന്നീട് റമ്പാനായി. റീത്തിൽ ചേർന്നു) മൂക്കഞ്ചേരിൽ എം. പി. പത്രോസ് ശെമ്മാശൻ (പില്ക്കാലത്ത് സ്ലീബാ ദാസ സമൂഹ സ്ഥാപകൻ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്) എന്നിവരുടെ സഹകരണത്തിലും കുർബ്ബാന തക്സാ ആദ്യമായി കുന്നംകുളം ഏ. ആർ. പി. പ്രസിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. മാർ യാക്കോബ്, മാർ ദീവന്നാ സ്യോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നീ ചുരുക്കം ചില ക്രമങ്ങളേ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1920 ലാണ് അതിന്റെ ആദ്യപതിപ്പ് ഇറങ്ങിയത്.

1918-ൽ ഇറങ്ങിയ കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച പ്രുമിയോൻ തയാറാക്കുന്നതിൽ അക്കാലത്ത് കുന്നംകുളം ആത്മപോഷിണി മാസികയുടെ പത്രാധിപർ ആയിരുന്ന വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോന്റെ പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ പാപിനിയെക്കുറിച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മാർ സ്ലീബി അതീവ കാവ്യാത്മകമായി വിരചിച്ച പെസഹായുടെ ഉച്ചനമസ്കാരത്തിലെ സെദ്റായുടെ ആത്മാവിനെ ആവാഹിച്ച് മഹാകവി മഗ്ദലനമറിയം എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യം രചിച്ചത് മലയാള കവിതാ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു സംഭവം ആയിരുന്നു. പക്ഷേ വള്ളത്തോളിന്റെ കരസ്ഥം ഹാശാ പ്രുമിയോനുകളെ സംസ്കൃതപദ ബഹുലമാക്കി. കൂടുതൽ സരളമായ ഒരു വിവർത്തനം പിന്നീട് ഹാശാ പ്രുമിയോനുകൾക്ക് നൽകിയത് മട്ടക്കൽ അലക്സന്ദ്രയോസ് മല്പാനാണ്. നിത്യപ്രാർത്ഥനാക്രമം എന്ന പേരിൽ വീടുകളിലേക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ ബൃഹത്തായ ഒരു നമസ്കാര പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഇത്തരുണത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. വടക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്നും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം കാനോനാ നമസ്കാരം, പെങ്കീസാ പ്രാർത്ഥനകൾ, നോമ്പിലെ പ്രാർത്ഥന, ഹാശാ പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്ന് എവിറ്റ് ചെയ്ത വിവർത്തനങ്ങളാണ്. കോനാട്ട് മാത്തൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പായാണ് ഇതിന്റെ വിവർത്തകൻ.

വിവർത്തന രംഗത്ത് അവിസ്മരണീയമായ സംഭാവനകൾ ചെയ്ത മറ്റൊരാൾ ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പിന്നീട് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവ) ആണ്. വലിയ നോമ്പിലെയും മൂന്ന് നോമ്പിലെയും പ്രുമിയോൻ സെദ്റാകൾ, പള്ളിക്കുദാശ, പട്ടം കൊടകൾ എന്നിവയുടെ ഗദ്യ പദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട സമ്പൂർണ്ണക്രമം, മുറോൻ കുദാശാക്രമം, സൈത്തു കുദാശാക്രമം തുടങ്ങിയവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകൾ ആണ്. ആണ്ടടക്കമുള്ള കുർബ്ബാനയുടെ ഹുത്തോമ്മാകൾ സുറിയാനിയിൽ രചിച്ചതും അതിന്റെ മലയാള വിവർത്തനം തയാറാക്കിയതും അദ്ദേഹം തന്നെ. സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്ക് കോനാട്ട് മാത്തൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ വിവർത്തനം ചെയ്ത സമ്പൂർണ്ണ പുതിയനിയമത്തിന്റെ ഭാഷാ പരിശോധന നിർവഹിച്ചതും പ. ഔഗേൻ ബാവ തന്നെ.

സത്യമായ ഹൃദയ കാണാൻ ആദ്യത്തെ പത്ത് അദ്ധ്യായങ്ങൾ അന്യൂനമായി വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കോനാട്ട് അബ്രഹാം മലപ്പാറയും ഇത്തരൂണത്തിൽ സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശ്ഹീമാ നമസ്കാരങ്ങളിലെ പല പ്രാർത്ഥനകളും കൂക്കിലിയോൻ സെറ്റുകളും കുദാശ ക്രമത്തിലെയും ആണ്ടു തക്സായിലെയും ഏതാനും ഗാനങ്ങളും വിവർത്തനം ചെയ്ത് സുറിയാനി കീർത്തനമാല എന്ന വിവർത്തനഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കിയ കുന്നങ്കുളം പനക്കൽ യാക്കോബ് കത്തനാരെയും ഇത്തരൂണത്തിൽ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഈ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിച്ച മറ്റൊരു അതികായൻ നരിമറ്റത്തിൽ എൻ. ഐ. യോഹന്നാൻ മലപ്പാൻ (പില്ക്കാലത്ത് യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) ആണ്. അദ്ദേഹം മുഖ്യമായും നമസ്കാരക്രമങ്ങളുടെ വിവർത്തനത്തിലാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. വലിയനോമ്പിലെയും ഹാശാ ആഴ്ചയിലെയും ഗദ്യവിവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആദ്യം തയ്യാറാക്കി (സുഗീസാകൾ, മദ്റസ്ത്താകൾ എന്നിവ ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു). പിന്നീട് കാനോനാ നമസ്കാരത്തിന്റെ (ശുബഹോ) ഗദ്യവിവർത്തനം തയ്യാറാക്കി. ഒടുവിൽ മൂന്നു നോമ്പിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ഗദ്യവിവർത്തനവും തയ്യാറാക്കി. സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് തൽസമയ വിവർത്തനം നടത്തിയാണ് അദ്ദേഹം എല്ലാ ആരാധനകളും നടത്തിയിരുന്നത്.

1940 ന് ശേഷം പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കായുടെ കാലത്ത് കോട്ടയം വൈദികസെമിനാരിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ശ്രദ്ധേയമായ ചില വിവർത്തനശ്രമങ്ങൾ നടന്നു. ഫാ. വി. കെ. മാത്യൂസ് (പിന്നീട് പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ) ആയിരുന്നു അതിന്റെ പ്രധാന സംഘാടകൻ. കൂത്തായുടെ ക്രമത്തിന് പുറമേ ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും ഉപയോഗിക്കുവാൻ ബുദ്ധനാഴ്ച നമസ്കാരത്തിൽ ചില ഞായറാഴ്ച ക്രമീകരണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് സ്ലീബാ നമസ്കാരം എന്ന ഒരു ക്രമം അദ്ദേഹം എഡിറ്റു ചെയ്തുണ്ടാക്കി. അതിന്റെ ഗാനവിഷ്ക്കാരം വൃത്താനുവൃത്ത ഗീത പരിഭാഷയായി നിർവഹിച്ചത് വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി സാർ ആയിരുന്നു. വൈദികസെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ആയിരുന്ന പ്രസാധകന്റെ പ്രേരണയിൽ സഭ മുഴുവൻ ആ ഞായറാഴ്ചക്രമം ഉപയോഗത്തിൽ വന്നു. അവയുടെ ആവിഷ്ക്കാര ചാതുരി അത്ഭുതകരമായിരുന്നു.

ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരത്തിന്റെ ഒമ്പതാമണി, സന്ധ്യയുടെ ഏവൻഗേലിയോനു ശേഷമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ, സൂത്താരാ, പാതിരാത്രി, പ്രഭാതത്തിന്റെ ഏവൻഗേലിയോൻ കഴിഞ്ഞുള്ള ഭാഗങ്ങൾ, മൂന്നാം മണി, ആറാം മണി എന്നീ ഒട്ടുമിക്ക യാമങ്ങളിലെയും ഗാനങ്ങൾക്ക് അതത് ദിവസത്തേക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട രാഗ സംവിധാനമുണ്ട്. ആകെയുള്ള എട്ട് രാഗങ്ങളിലും

ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയുംവിധമാണ് അവയുടെ ഗീതവിവർത്തനമെന്നത് അധികമാർക്കും അറിയാമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ചാണ്ടിസാർ വിവർത്തനം തയ്യാറാക്കുന്നതിന് മുമ്പായി അവയുടെ രാഗങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കും. വൈദികസെമിനാരിയിൽ മല്പാൻ എൻ. ഐ. യോഹന്നാന്റെ എക്കാറയിലുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം ചാണ്ടിസാറിന്റെ സഹായത്തിനെത്തി. രാഗം ഹൃദിസ്ഥമായാൽ ഗദ്യവിവർത്തനത്തിലൂടെ അവ രചിച്ച അജ്ഞാതകവിയുടെ പ്രതിഭാവിളാസത്തിലേക്ക് ചാണ്ടി സാർ പരകായപ്രവേശം സാധിക്കും. പിന്നീട് ആ അനുഗ്രഹിത കവിയുടെ തൂലികയിലൂടെ അനർഗ്ഗളം പ്രവഹിക്കുന്ന ഗാനങ്ങൾക്ക് വിവർത്തനത്തിന്റെ പാരുഷ്യം അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. വിവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന് കേവലം മൊഴിമാറ്റമായിരുന്നില്ല, ഒരു സർഗ്ഗവ്യാപാരം തന്നെയായിരുന്നു. അർത്ഥവും ഭാവവും രാഗവും താളവും ചോർന്നുപോവാതെ സന്ദർഭോചിതമായി പദങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസവവേദനയുടെ കഥകൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് കേൾക്കുവാൻ ഈ ലേഖകന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ....’ എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ഗാനത്തിൽ വെളിവ് എന്ന പദത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ആവർത്തന സൗന്ദര്യം

“നിർമ്മലമാം ഉദരേ നിർമ്മലമായ്
വന്നു വസിച്ചൊരു നിർമ്മലനാം
ആത്മജനെ-പ്രേഷിപ്പിച്ചവനാം

നിർമ്മല താതൻ സംസ്തുത്യൻ....” എന്ന ഗാനത്തിലെ ‘നിർമ്മലം’ എന്ന ത്ര്യക്ഷരിയുടെ ആവർത്തനത്തിൽ സമാന്തരമായി കാണാമെന്ന് അഭിമാനപൂർവ്വം അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടാറുണ്ട്. രാഗഭേദങ്ങളിൽ വിന്യസിക്കപ്പെടുമ്പോൾ യതിഭംഗം വരാതിരിക്കുവാൻ അവയിൽ ദീക്ഷിച്ച ഔചിത്യം പ്രശംസാവഹമാണ്. പാദാദികളിലെ അക്ഷരദ്വയം അക്ഷരത്രയം എന്നിവ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അതാലപിക്കുന്ന രാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്ന യതികളെ അദ്ദേഹം കഴിയുന്നത്ര പരിഗണിച്ചിരുന്നു. “ഏനോനോ നുഹറോ ശാരീറോ” എന്ന രാഗത്തിന്റെ ആദ്യഖണ്ഡത്തിന് സാമാന്യേന ആറു മാത്രകൾ ആണുള്ളത്. ചാണ്ടിസാറിന്റെ ഞായറാഴ്ച പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിലെ ‘ഏനോനോ നുഹറോയുടെ’ ദ്വുതിയുദയം എന്ന ആദ്യ പാദാരംഭം മുതൽ ‘ആശ്വാസം സ്തുതിയൊട്...” എന്നു വരെയുള്ള ഗാനങ്ങളിൽ ഈ ആറു മാത്രകളുടെ നിഷ്ഠ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ദീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഈ ഗാനം എട്ട് രാഗത്തിലേക്കും അനായാസം ഒതുക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് അവയിൽ വിവർത്തകൻ ദീക്ഷിച്ച ഈ സംഗീത മർമ്മത്തിന്റെ വിജയത്തെ പ്രഘോഷിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരത്തോടൊപ്പം കുർബാന തക്സായിൽ കാണു

ന്ന ഹുത്തോമ്മാകളും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ നമസ്കാരവും ചാണ്ടി സാർ ഗാനവലിക്കരിച്ചു. അവയുടെ അനവദ്യ സൗന്ദര്യം സഭ സനിഷ്കർഷം സ്വാഗതം ചെയ്തു. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ അതിമാത്ര സുദീർഘങ്ങളായ ആരാധനയെ ജനങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം ചാണ്ടി സാർ ആ ഗാനമാലികയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ജാഗ്രതയാണ്. ലളിത കോമള പദാവലികൾ കൊണ്ട് ശോകാത്മകമായ ഒരന്തരീക്ഷം ഭാവുകത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരത്തിനുള്ള പാടവം സ്തുത്യർഹമാണ്. ഭാവോന്മീലന സമർത്ഥമായ ചടുലപദങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിൻതുമ്പിൽ എപ്പോഴും ദൃശ്യമാണ്. ഭാവാവിഷ്ക്കാര പടുതയേറിയ പദസഹസ്രങ്ങൾ തന്റെ നാവിൽനിന്ന് അഹമിഹമികയാ പ്രവാഹത്തിനുദ്ധമായി നിലകുന്നു എന്ന് അഹങ്കാര ലേശമില്ലാതെ പറയുന്ന തുള്ളൽക്കാരൻ നമ്പ്യാരുടെ സരസ്വതീ കടാക്ഷം ഈ വെണ്ണിക്കുളത്തു കാരനെയും അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂലഭാഷയിലെ അലങ്കാരങ്ങളും ധനികളും വാങ്മയ ചിത്രങ്ങളുമെല്ലാം ഒരു വിവർത്തനത്തിന്റെ കൃത്രിമത്വം കൂടാതെ മൊഴിമാറ്റം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന അനായാസ യജ്ഞം അനേകകാലത്തെ കാവ്യോപാസനയേയും നാദോപാസനയേയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഒരൊറ്റ ക്രിയാപദത്തിൽ ക്രിയ, കർത്താവ്, ലിംഗം, വചനം, കാലം എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ആര്യഭാഷയെപ്പോലെയാണ് സുറിയാനിയും. വൃത്തത്തിന്റെ ഒതുക്കവും അർത്ഥത്തിന്റെ ധന്യാത്മകതയും വാചംയമിത്വത്തിന്റെ മിതത്വവും ദീക്ഷിക്കുവാൻ കവികൾ ഈ ഭാഷാസിദ്ധി പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക പതിവാണ്. മലയാള ഭാഷയിൽ ഈ വക സാധ്യതകൾ വളരെ പരിമിതമാണ്. തന്മൂലം പരിഭാഷ പലപ്പോഴും സ്ഥൂലവും വാച്യവും ആകാറുണ്ട്. രണ്ടും കാവ്യ സൗന്ദര്യത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നവയാണ്. ദേവവിഗ്രഹങ്ങൾക്കാവശ്യമായ പാറക്ഷണങ്ങളെ നാദവും താളവും പരിശോധിച്ചാണ് പെരുന്തച്ചൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ദിവ്യാരാധനകൾക്ക് അനുയോജ്യമായ പദങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സി. പി. ചാണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ച അവധാനതയും തപസ്സും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നുണ്ട്.

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയിലെ ഈ ഗാനം നോക്കുക:

താനടിയേറ്റപ്പോൾ ലെഗിയോൻ വിറ പുണ്ടു
 സ്രഷ്ടാവിനെ ധിക്കാരികൾ നിന്ദിച്ചതിനാൽ
 ചിറകു വിടർത്താൻ അവനെച്ചുടുവാൻ
 ജനകാംഗ്യം ശമനമവർക്കേകി
 തിരുവുളമായ് ദുഷിയേറ്റാൻ

തീ പുണ്ടോർ ശമമാർന്നു.

ഈ വരികൾ സംവഹിക്കുന്ന ചലനാത്മകതയും നാടകീയതയും അഭിനന്ദനീയമാണ്. പദാർത്ഥ അഭിനയ പ്രധാനമായ കഥകളി രംഗത്ത് ഈ സംഗതികൾ അഭിനയിച്ച് ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ മനോധർമ്മങ്ങളിലേക്കൊന്നും പോയില്ലെങ്കിൽപ്പോലും മണിക്കൂറുകൾ വേണ്ടി വരും. അഭിനയത്തിന്റെ എത്രയെത്ര യൂണിറ്റുകൾ ആണ് ഈ വരികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്!!

താൻ = ദൈവം (ചില നിർവചനങ്ങൾ അഭിനയത്തിലൂടെ ആവിഷ്ക്കരിക്കാം. സർവശക്തൻ, സർവ്വവ്യാപി, സർവജ്ഞൻ, അങ്ങനെ അനന്തസാധ്യതകളുള്ള ഒരു പദം).

അടിയേറ്റപ്പോൾ = പീഡാനുഭവത്തിന് മുമ്പ് ക്രിസ്തു നിർവഹിച്ച ശുശ്രൂഷാരംഗങ്ങൾ, ക്രിസ്തുവിന് സമ്മാനിച്ച നിന്ദകൾ, തിരസ്കാരങ്ങൾ, പ്രഹരങ്ങൾ, മുടി, മുടിധാരണം, ഒടുവിൽ ക്രൂശിൽ തറപ്പ് എന്നിവയൊക്കെ വാചാലമായി അഭിനയിക്കാം.

ലെഗിയോൻ. ആരാധനയുടെ സംസ്കാരമുള്ള ശ്രോതാക്കൾക്ക് മാലാഖമാരുടെ ക്രമം എന്ന അർത്ഥം എഴുത്തിൽക്കിട്ടും. മാലാഖമാരുടെ സൃഷ്ടി, അവരുടെ ഭാഗ്യം, ദൗത്യനിർവഹണത്തിന്റെ ചില പ്രശസ്ത ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നിവ അഭിനയിക്കാം.

വിറപ്പുണ്ട. വിറയുടെ വാചാലഭിനയമാകാം. തങ്ങളുടെ വികാരാവേശം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കാതെ വികാരാധിക്യം നിയന്ത്രിക്കേണ്ടി വന്നപ്പോൾ ഉള്ള വിറ അഭിനയിക്കാം. നിസ്സഹായത സമ്മാനിച്ച ദുഃഖം മൂലമുള്ള വിറയുമാകാം. ഇങ്ങനെ ഭാഗത്തിന് ആട്ടപ്രകാരമെഴുതിയാൽ എളുപ്പമൊന്നും തീരുകയില്ല. ചലനാത്മകത നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന നാടകീയതയുടെ കാര്യത്തിലും ആ ഗാനം നൽകുന്ന ഹൃദയ ദ്രവീകരണശേഷി അനുപമമാണ്. എന്തെല്ലാം ദൃശ്യങ്ങളാണ് ശ്രോതാവിന്റെ മനോമുകുരത്തിൽ തെളിയുന്നത്!!

താൻ അടിയേൽക്കുന്നു

മാലാഖമാരുടെ വൃന്ദങ്ങൾ കോപതാപാദികളാൽ വിറയ്ക്കുന്നു.

സൃഷ്ടി സ്രഷ്ടാവിനെ വിവിധ തരത്തിൽ നിന്ദിക്കുന്നു.

മാലാഖകൾ അവരുടെ നേരെ അഗ്നിക്കനലുകൾ വർഷിയ്ക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നു.

പിതാവാം ദൈവം അവരെ വിലക്കുന്നു.

സ്വയം വരിച്ച പീഡകൾ എന്നോർത്ത് മാലാഖമാർ അടങ്ങുന്നു.

യേശുവിന്റെ മനുഷ്യവതാര വൃത്താന്തകഥ മുഴുവൻ ഈ ഗാനാംശം

ത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത് സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികൾക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. മൂലഭാഷയിലെ അജ്ഞാതകവി സാധിച്ച ചാരുതകളെ മുഴുവൻ ഒപ്പിയെടുത്ത് മലയാളിയുടെ മനസ്സിലേക്കു ചാണ്ടിസാർ അയത്നലളിതമായി ഒഴുകിയിരിക്കുന്നു.

സൂഷ്ടികളെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഒരു മരം അതിന്റെ ആത്മപാപത്തിലൂടെ ആത്മനിന്ദ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് കാണുക:

ചൊല്ലുന്നു മരം - കഷ്ടം എനിക്കെന്തുളവായ്
സൂഷ്ടീശനെയെൻ മീതെ ഹാ! കുരിശിച്ചാർ
മഴ മഞ്ഞ, നീവയാലവനെന്നെ
പോറ്റി, അാനുപകാരം ചെയ്തു
മശിഹാ തൻ - ക്രൂശകരാം യുദ്ധമാരെ കഷ്ടം!

പുലിയുടെ ആത്മകഥ 'സർക്കസ്സിൽ കണ്ടവുള്ളി ബാലൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആനയുടെ ആത്മകഥ വൈലോപ്പിള്ളി 'സഹ്യന്റെ മകനിൽ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരത്തിന്റെ ആത്മകഥ ഈ ഗാനത്തിൽ വർണ്ണിതമായിരിക്കുന്നു. മണിക്കൂറുകളോളം നീളുന്ന ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയിലെ ആരാധനകൾ സഹ്യമെന്ന് മാത്രമല്ല, ആസ്വാദ്യം തന്നെയാകുവാൻ സഭാകവിയുടെ രചന വലിയൊരളവിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദുഃഖവെള്ളിയുടെ പരിഭാഷകളിൽ ഒരു വിലാപസരവും തേങ്ങലും സർവനം സ്പർശിയാടി കാണുന്നത് വിവർത്തനത്തിന്റെ മിഴിവ് പ്രസ്താപ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അർത്ഥങ്ങളും ഭാവങ്ങളും സംവേദനം ചെയ്യുന്ന ലളിത പദങ്ങളിലൂടെ കരുത്തരായ സാഗരം സൂഷ്ടിക്കുന്ന പാടവം കവിയെ കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രവണമാത്രയിൽത്തന്നെ അർത്ഥഗ്രഹണം സിദ്ധിക്കുന്ന പദങ്ങളെ കോർത്തിണക്കുവാൻ വിവർത്തകൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച ജാഗ്രത നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. ക്ഷപാർത്ഥ ബോധനക്ഷമതയുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ട് വിവർത്തനത്തിന്റെ വിരസത അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. കൊത്തിനെ ഞായറാഴ്ചയിലെ ഈ ഗാനത്തിന്റെ വിവർത്തനം ശ്രദ്ധിയ്ക്കുക:

വീഞ്ഞ് വിരുന്നിൽ തീർന്നപ്പോൾ - വരനെയാഗതരെല്ലാരും
നിന്ദിക്കുന്നത് കണ്ടാറെ കർത്താവേറ്റം ദുഃഖിച്ചു
സ്നേഹം മൂലം കല്പിച്ചു - വെള്ളത്തെ നൽ വീഞ്ഞാക്കി

ഈ മൊഴിമാറ്റം നടത്തിയ ശൈലിയെപ്പറ്റി ഒരു അഭിമുഖത്തിൽ കവി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “വി. കെ. മാത്യുസച്ചൻ പദ്യമെല്ലാം സുരിയാനിയിൽ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കും. ആ സമയത്ത് ഞാൻ അതിന്റെ ചില കാര്യങ്ങൾ നോട്ട് ചെയ്യും. എത്ര നീളമുണ്ട്? എത്ര അക്ഷരമുണ്ട്? എന്നിവയെല്ലാം. എവിടെയെല്ലാം അത് വീഴണമെന്ന് പ്രഥമ ശ്രവണത്തിൽ തന്നെ

എനിക്കു മനസ്സിലാകും. അതെല്ലാം നോക്കിയാണെഴുതുന്നത്. അദ്ദേഹം പാട്ടുകളുടെ ഗദ്യവിവർത്തനമാണ് തരുന്നത്. സുറിയാനിയിൽ പാടിയിട്ട് അതിന്റെ ഗദ്യം മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു തരും. ആ മലയാള ഗദ്യത്തിൽ നിന്ന് അതേ സുറിയാനി രാഗത്തിൽത്തന്നെ ഞാനത് മലയാള ഗാനമായി രചിക്കും. ആരാധനാ ഗാനങ്ങൾ ആദ്യമായി തർജ്ജമ ചെയ്തത് കുർബ്ബാന പാട്ടുകളാണ്. അന്ന് കുട്ടികൾ (വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ) പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് എം. ഡി. (സെമിനാരി) യിലാണ്. വട്ടക്കുന്നേൽ അച്ചൻ ലീഷർ ഉള്ള സമയം നോക്കി ഞാൻ ചെല്ലും. താമസം പഴയസെമിനാരിയിൽ ആയിരുന്നു. ഉച്ചയൂണു കഴിഞ്ഞ് പട്ടണത്തിൽക്കൂടി എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചെല്ലും. അദ്ദേഹം ഓരോ ദിവസവും ഓരോ ടോപ്പിക് തരും. അത് എഴുതിക്കൊണ്ട് പിറ്റേദിവസം ചെല്ലും. അദ്ദേഹം ചൊല്ലി നോക്കും. അതിനുശേഷം ഫയൽ ചെയ്യും. പിന്നെ പുതിയത് തരും. അങ്ങനെ ഏതാണ്ട് ആറുമാസം കൊണ്ട് കുർബ്ബാന പാട്ടുകൾ തീർത്തു. കുർബ്ബാന ക്രമം ഏറ്റെക്കാലം അച്ചടിക്കാതെ വച്ചിരുന്നു.”

സുറിയാനിഭാഷ അഭ്യസിച്ചത് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നാണ്. മലയാളം, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷകൾ സ്വപരിശ്രമം കൊണ്ട് വശത്താക്കി. ഭാഷാപരിചയം ഗാനവിവർത്തനത്തെ ഏറെ സഹായിച്ചു. മട്ടയ്ക്കൽ മല്പാനച്ചന്റെ ദൗഹിത്രൻ എന്ന നിലയിൽ ബാല്യകാലം മുതൽക്കേ സുറിയാനി ഭാഷയുടെയും ആരാധനയുടെയും സംസ്കാരം വാസനം രൂപേണ കവിയിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. ആ കഴിവുകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി അധികമായും ശ്രമിച്ചില്ല. വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചൻ, കെ. ഫീലിപ്പോസ് അച്ചൻ (ഡോ. തേയോഫിലോസ്), കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം മല്പാൻ, യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് എന്നിവർ അല്പമെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകി (മഹാന്മാർ മരിക്കുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ സഭയും സമൂഹവും വേണ്ടത്ര പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയില്ല എന്നത് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരമപ്രസംഗത്തിന്റെ ഒരു അനിവാര്യമായ ഖണ്ഡികയായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. മരണവേളകളിൽ മാത്രം ഓർക്കാനുള്ള ഒരു ഉപചാര ഖണ്ഡിക!!).

സി. പി. ചാണ്ടി ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് കണിയാമ്പറമ്പിൽ കുരിയൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ ഒരു ഗാന വിവർത്തനം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സഭാ വിഭജനത്തെ തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം ആ വിവർത്തനത്തിന് ഒരു കക്ഷിയുടെ ഔദ്യോഗിക പരിവേഷം നൽകുവാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും കക്ഷിവ്യത്യാസം കൂടാതെ ആളുകൾ സ്വാഗതം ചെയ്തത് സഭാകവിയുടെ വിവർത്തനമാണ്. മലങ്കരസഭ മാത്രമല്ല, റീത്തുകാരും തൊഴിയൂർ സഭക്കാരും നവീകരണ വിഭാഗക്കാരും ചാണ്ടിസാറിന്റെ രചനകൾ ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

പ. ഔഗേൻ ബാവ, ആണ്ടക്കമുള്ള ഹുത്തോമ്മാ ഗാനങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിന് മുമ്പു മുതലേ തക്സായിലെ ഹുത്തോമ്മായുടെ വിവർത്തനങ്ങൾ സഭാകവി രചിച്ചിരുന്നു. ബഹുശ്ശതം വൈദികർ ഇന്നും ആ ഹുത്തോമ്മോശീലുകളാണ് ആലപിക്കുന്നത്. അത്രമേൽ ഹൃദയാവർജ്ജകമാണ് അവയുടെ രചന.

‘നിർദ്ധനയാമാ വിധവയുടെ

ചില്ലിക്കാശിന് തുല്യമതായ്

നിൻ തിരുസഭയുടെ സുതരിൽ നി-

ന്നിതിരുബലിയെ കൈക്കൊൾക’ എന്ന വിവർത്തനത്തിന്റെ മാധുര്യം പണ്ഡിത പാമര ഭേദമന്യേ ഏവരെയും ഭക്തിസാന്ദ്രതയിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ സമർത്ഥമാണ്.

സുറിയാനിസഭയിലെ ശരാശരി ആരാധകൻ ഗ്രാമീണനാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയുടെ കാര്യത്തിൽ അവർ വെറും ഇടത്തരക്കാർ മാത്രമാണ്. അവരുടെ പദകോശ പരിമിതിയ്ക്കനുയോജ്യമായ പദങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് വിവർത്തനത്തിന്റെ ലാളിത്യം നിലനിർത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിവാഹശുശ്രൂഷയിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ ഗാനം ശ്രദ്ധിയ്ക്കുക:

‘പതിവ്രതയാം - പരിപാവനസഭയെ

വാനോൻ കാന്തൻ - വേട്ടൊരു നേരം

.....

സ്സഭയെ - നിങ്ങൾ - സംരക്ഷി - പ്പിൻ.’

ഇതിൽ പതിവ്രത എന്ന പദത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തുപയോഗിച്ച സുറിയാനി പദം ‘മ്ഹൈമൾതോ’ എന്നാണ്. ഈ പദത്തിന് വിശ്വാസിനി എന്ന അർത്ഥം കണ്ടെത്തിയാൽ മതി. വിവാഹ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശ്വസ്ത എന്ന അർത്ഥം സമൂചിതമാണ്. അതും വിട്ട് പതിവ്രതയും എന്ന അർത്ഥത്തിലേയ്ക്ക് ആ പദത്തെ വികസിപ്പിച്ച്ക്കുവാൻ കവിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയത് സ്ത്രീപുരുഷ സങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭാദർശനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമാണ്. വെറും പദാനുപദ വിവർത്തനമല്ല സഭാകവിയുടെ ശൈലി എന്നും അത് പലപ്പോഴും സന്ദർഭാനുഗുണമായ അർത്ഥവൈചിത്രങ്ങളിലേയ്ക്ക് അനുവാചകനെ ഉയർത്തുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നും കാണിക്കുവാനാണ് ഈ പദം ഉദ്ധരിച്ചത്.

‘നിന്നധരങ്ങൾ മധു വർഷിക്കുന്നു

വസന സുഗന്ധം - നീസാൻകുസുമസമം’ എന്നീ വരികൾ കാനന അനുപ്രാസ മാധുര്യം ഒരു വിവർത്തകനേക്കാൾ ഉപരി സഹൃദയനായ ഒരു കവിയുടെ പാണ്ഡിത്യമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മരണം മൂലം തങ്ങളോടുള്ള സജീവ സംസർഗ്ഗബന്ധം അറ്റുപോയ പ്രിയപ്പെട്ടവന് ചുംബനം നൽകി യാത്ര പറയുമ്പോൾ പാടുന്ന ഗാനം മലയാളിയുടെ ചുണ്ടിൽ നിന്ന് മായുകയില്ല:

“വത്സലരേ ദൂര-ത്തെത്തിന് നീല്ക്കുന്നെ-
ന്നരികിൽ വരിൻ ശ്ലോമോ തരുവിൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിടുവിൻ
സങ്കട കീർത്തനമെൻ പേർക്കായ് പാടിടുവിൻ
മൃതി, പാതാള കവാടത്തിൽ ബന്ധിച്ചെനെ...”

മൃതശരീരം വീട്ടിൽനിന്ന് പുറത്തേയ്ക്കെടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ ഗാനം ചൊല്ലി യാത്രാനുമതി നൽകുവാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കുന്നത് അവസരോചിതമായിരിക്കും. പുശുബശിലോമോ ചൊല്ലി വൈദികരെ യാത്രയാക്കുന്നതിന് സമാന്തരമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ് ഈ ഗാനം.

സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന്റെ അതിവിസ്തൃതവും പാരവാരകല്പവുമായ ഗാനവിവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്ഥലീപുലക ന്യായേന ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചേനേയുള്ളൂ. വീണക്കമ്പിയുടെ മുഴക്കമുള്ള സാന്ദ്രധ്വനി ഓരോ രചനയിലും ദൃശ്യമാണ്.

ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചത് പരമ സെമിനാരിയിൽ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് രോഗിയായി വിശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ്. പള്ളിക്കുദാശയുടെയും പട്ടംകൊടയുടെയും വിവർത്തനം ഔഗേൻബാവാ തയാറാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും അത് കൂടുതൽ ലളിതവും ഹൃദ്യവുമാക്കാൻ ശിഷ്യന്മാർ യത്നിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ നോട്ടത്തിൽ ചാണ്ടിസാർ അവയുടെ ഗാനവിവർത്തനങ്ങൾ തയാറാക്കി. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി എൺപതുകളിൽ പ്രഗല്ഭരായ അഞ്ച് മേല്പട്ടക്കാർ പട്ടമേറ്റു. അഞ്ചുപേരും പ. സുന്നഹദോസിന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം പരമലയിൽ താമസിച്ച് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് പള്ളിക്രമങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചു. വെണ്ണിക്കുളം പള്ളിയുടെ കുദാശയിൽ നിയുക്ത മെത്രാന്മാരെ പങ്കെടുപ്പിച്ച് പ്രായോഗിക പരിശീലനം നൽകി. അവരിൽ പ്രമാണിയായ ഒരാൾ ചാണ്ടിസാർ, മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ തയാറാക്കിയ പള്ളിക്കുദാശയുടെയും പട്ടംകൊടയുടെയും ഗാനവിവർത്തനങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണ രൂപം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന ഉറപ്പിന്മേൽ കൈവശപ്പെടുത്തി. 1990-ൽ മാർ സേവേറിയോസ് കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. ചാണ്ടി സാറിന്റെയും മാർ സേവേറിയോസിന്റെയും അദ്ധ്യാനങ്ങൾ അതോടെ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഏതെങ്കിലും അരമനകളിലെ ഇരുട്ടിലേക്കന്തർധാനം ചെയ്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവ ചിതലുകളോട് മല്ലടിക്കുന്നുണ്ടാകാം.

(സാഗരസമാനമായ പെങ്കീസാ വിവർത്തനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും മലയാ

ളിയ്ക്ക് ബാലികോരമലയാണ്. ചാണ്ടിസാറിന്റെ സേവനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ആ പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങളും അവയിലൂടെ സഭാപിതാക്കന്മാർ രചിച്ച ദൈവശാസ്ത്രരചനകളും നമുക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അതൊന്നും ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ പോലും പെങ്കീസാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഗദ്യവിവർത്തനമെങ്കിലും തയ്യാറാക്കുവാൻ സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ് - അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ - ശ്രദ്ധിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു. മൂന്നാംകിട നിലവാരമുള്ള ചിലരുടെ കൃതികൾ അച്ചടിക്കാൻ ശ്രമം നിർത്തിവെച്ച് സഭയുടെ ക്ലാസ്സിക്സുകൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുവാനുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾക്ക് ആ വകുപ്പ് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചെങ്കിൽ അവർ അനുഭോദനാർഹമാകുമായിരുന്നു. ആറ്റിൽ കളഞ്ഞാലും അളന്നു കളയണം എന്ന പ്രമാണം നാം അവഗണിക്കുകയല്ലേ? സുറിയാനി രചനകളെ പുച്ഛിക്കുവാനും നിഷ്കാസനം ചെയ്യുവാനും ആവശ്യത്തിലേറെ വെമ്പൽ കാണിയ്ക്കുന്ന പ്രമാണികൾ സുറിയാനിയിലുള്ള രചനകൾ വിവർത്തനം ചെയ്ത് - അളന്ന് - അവയെ ഉപേക്ഷിച്ചെങ്കിൽ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നവർ സഭയിൽ അനേകർ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ ആർക്കൈവ്സ് ചുമതലക്കാർക്ക് എന്നാണാവോ ഇതിനാവശ്യമായ ക്രിയാവൈഭവം ഉണ്ടാകുക?

സി. പി. ചാണ്ടി സാറിനോട് നാം ചെയ്ത ഒരു കൃതഘ്നതയുടെ കാര്യം സൂചിപ്പിക്കാതെ ഈ ലേഖനം പൂർണ്ണമാവുകയില്ല. നമ്മുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ നാദവും ആത്മാവും ചാണ്ടി സാറിന്റെ ദാനമാണെങ്കിലും അവയൊന്നും പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതലക്കാർ ശ്രമിച്ചുകാണുന്നില്ല. ക്രമങ്ങളുടെ ആദ്യപതിപ്പുകളിൽ ഗാനരചയിതാവായി ചാണ്ടിസാറിന്റെ പേർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും പില്ക്കാല പതിപ്പുകളിൽ പലതിലും പേർ തീർത്തും അവഗണിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങളിൽ അഖൈദികനായ ഒരാളിന്റെ പേർ അച്ചടിക്കുന്നത് ഒരു പോരായ്മയായി പില്ക്കാല ഹെർക്കുലീസുമാർക്ക് - അവരുടെ തലയിലാണല്ലോ സഭാഗോളത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാരവും - തോന്നിയിട്ടുണ്ടാകണം. ചാണ്ടിയുടെ സേവനങ്ങളെ കീർത്തിക്കുന്ന മഹാരഥന്മാരും ഈ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോട് നീതിപൂലർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തത് ദുഃഖകരം തന്നെ. ഇനി പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കുന്ന എല്ലാ പതിപ്പുകളിലും ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്തവരുടെ പേർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ചരിത്രപരമായ ഒരു ബാധ്യതയായി പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതലക്കാർ അംഗീകരിക്കണം.

സുവിശേഷയോഗങ്ങളിൽ പാടുന്ന പല ഗാനങ്ങളുടെയും രചയിതാവിനെ നമുക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. പാട്ടുപുസ്തകങ്ങളിൽ രചയിതാവിന്റെ പേർ ചേർക്കാതിരിക്കുന്നതിനാലാണീ നഷ്ടം സംഭവിച്ചത്. ആരാധനാഗീതങ്ങൾക്ക് ഈ അനാഥത്വം വന്നുകൂടാ. പിൻതലമുറയുടെ കാലത്തും ഈ

ഗാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ചാണ്ടി സാറിനെ ഓർക്കണം. അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തുവാൻ വേദി തേടുന്നവർ ആദ്യം ഈ വഴിയ്ക്കാണ് പ്രവർത്തിയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് മാത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സുറിയാനി സംഗീതത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ അസ്തമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിയ്ക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സഭാകവിയെ തമസ്കരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നത് സ്വാഭാവികം തന്നെ. സഭയുടെ സംഗീത കലയുടെ അനന്തസാധ്യതകൾ നിത്യേന ഉപയോഗിക്കുവാൻ അറിയാത്ത ആരും അദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ആരാധനകൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ 'എക്കാറ'യിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയവർ ആയിരുന്നു അടുത്ത കാലം വരെ. ആ തലമുറ ഇപ്പോൾ അന്യം നിന്നുപോയി. ആരാധനാ സംഗീതത്തെ മിനിമത്തിലേക്ക് വെട്ടിച്ചുരുക്കുവാൻ വഴികളന്വേഷിയ്ക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം നേതൃനിരയിൽ വർദ്ധിയ്ക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ അജ്ഞത മറച്ചുവയ്ക്കുവാൻ അവർ ഉയർത്തുന്ന മുദ്രാവാക്യം സുറിയാനി സംസ്കാരത്തെ അറബിക്കടലിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുക എന്നാണ്. ഫലമോ? നമ്മുടെ ആരാധനാ രംഗം ശുഷ്കവും നാമനില്ലാക്കളനിയും ആയിരിക്കുന്നു. സഭാകവിയുടെ തപസ്യം എക്കാറയിലെ മികവും നമുക്കാവശ്യമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ചാണ്ടിസാറിന്റെ വിവർത്തനങ്ങളിൽ എക്കാറയുടെ സമുദ്രം കൈക്കൂടുന്നയിലെന്നപോലെ അടക്കിയും ഒതുക്കിയും വയ്ക്കാനാകും. എക്കാറയുടെ അലകും പിടിയും കൈവശമില്ലാത്ത നവീന തലമുറയ്ക്ക് അത് അനാവശ്യഭാരമായി അനുഭവപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാവാം അവർ അന്യമായ രാഗങ്ങളെ പകർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ സഭാസ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ സഹപാഠ്യ മത്സരങ്ങളിലെ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് വഴിമാറിപ്പോകുന്ന പ്രവണത പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് ആരും ശ്രദ്ധിയ്ക്കുന്നില്ല. സഭയുടെ നിർദ്ദിഷ്ട രാഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ ആലാപനം അനുവദിയ്ക്കൂ എന്ന നിഷ്ഠ അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായേ മതിയാവൂ. എക്കാറ പരിശീലിക്കുവാനും പരിശീലിച്ചത് പ്രയോഗിക്കുവാനും അവസരം ഉണ്ടാകുവാൻ ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം ഉണ്ടാവണം. ഇടവകകളിലെ കൊച്ചു കൊച്ചു ഗായകസംഘങ്ങൾ-സമ്രോനേന്മാർ-സഭയുടെ അധികൃത സംഗീതം പരിശീലിച്ച് ആരാധന നയിക്കുന്ന ആ സുവർണ്ണകാലം വിരിയിച്ചെടുക്കുവാൻ സി. പി. ചാണ്ടിസാർ എന്ന മഹാകവിയുടെ സ്മരണ നമുക്ക് പ്രചോദനം നൽകട്ടെ.

- ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

5

നമ്മുടെ ആരാധനാചരിത്രം ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ

മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യകാല ആരാധന സംബന്ധിച്ച ചരിത്രം സുവ്യക്തമല്ലെങ്കിലും പണ്ടു മുതൽ പുരാതന രീതിയിലുള്ള ആരാധനക്രമം ഇവിടെ നിലവിലിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. സുറിയാനിയിലും മറ്റുമുള്ള ആരാധന സഭാംഗങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായിരുന്നില്ല എന്നതും ഒരു വസ്തുതയാണ്. അപ്പോസ്തോലിക പിന്തുടർച്ചയുള്ള മലങ്കരസഭ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗസഭയുടെ മേൽക്കോയ്മയുടെ കീഴിൽ നേരത്തെ വന്നിരുന്നതിനാൽ ദൈവശാസ്ത്രപരവും സഭാശാസ്ത്രപരവും ആരാധനാപരവും ആയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ നിലനിർത്തി വന്നു എന്നാണു ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നത്.

മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധന സംബന്ധിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ 1599-ലെ ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മെനേസിസ് അഗ്നിക്കിരയാക്കി എന്നതു ചരിത്ര സത്യമാകയാൽ ലിഖിതങ്ങളായ ആരാധനകൾ നിലവിലിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ കത്തിച്ചു കളഞ്ഞു എന്ന പരാമർശം ശരിയാകാനിടയില്ല. കാരണം, അന്നു സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നില്ല. ആരാധനാപുസ്തകങ്ങൾ അഗ്നിക്കിരയാക്കി എന്ന വസ്തുതയോടൊപ്പം ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളും കത്തിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിനു ചരിത്രത്തിന്റെ പിൻബലമില്ല.

അതേസമയം സാമൂഹിക - രാഷ്ട്രീയ - സാമ്പത്തിക രംഗങ്ങളിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭാരതീയ ചുറ്റുപാടിൽ ആയിരുന്നു എങ്കിലും സഭാപരമായി അവർക്ക് ഒരു ദേശീയ സ്വഭാവമോ വ്യക്തിത്വമോ സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല എന്ന സത്യം ഇന്നും നിഷേധിക്കാനാവില്ല. തന്നിമിത്തം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷവും സ്വന്തമായ ആരാധനയും മറ്റും ഇനിയും വേണ്ടവിധത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടിട്ടില്ല. കാനോന്റെ കാര്യത്തിലും സ്ഥിതിവിഭിന്നമല്ല. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു കാനോൻ ഇല്ല. പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യയിലെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ബാർ എബ്രായ രചിച്ചതും നമുക്കു അപ്രസക്തവുമായ ഹുദായ കാനോനെയാണു ഇപ്പോഴും മലങ്കരസഭ ചില സഭാകാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ലജ്ജ കൂടാതെ അനുകരിക്കുന്നത്. പാണ്ഡിത്യമുള്ളവരുടെ കുറവു കൊണ്ടല്ല ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. അധികാരത്തിനും കേസിനും കെസ്പോയിക്കും വേണ്ടി ഓടിനടക്കുന്ന ആർക്കും തന്നെ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആദ്ധ്യാത്മിക ആവശ്യ

ങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ സാവകാശമോ സമയമോ ഇല്ല. സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസാചാരങ്ങളെപ്പറ്റി ആധികാരികമായ അഗാധജ്ഞാനമുള്ളവരോ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ മുങ്ങുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള മേൽപട്ടക്കാരുടെയും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും കുറവു കൊണ്ടാണിപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതെന്നു സമർത്ഥിക്കാൻ വലിയ വാദമുഖങ്ങൾ ഒന്നും ഉന്നയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആരോ വരച്ച വരയിലൂടെ മിക്കവരും ചരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണു ആഗോളതലത്തിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കത്തക്ക മേധാശക്തിയുള്ള ഒരാളെങ്കിലും സഭയിൽ ഇനിയും ജനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. നല്ല ഗദ്യമോ, കവിതയോ രചിക്കാനോ, വായിക്കാനോ, ആസ്വദിക്കാനോ, പ്രസംഗിക്കാനോ കഴിവുള്ളവർ ഇന്നു തുലോം ചുരുക്കമാണ്. താരതമ്യ മതപഠന സംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങളോ വിവിധ ക്രൈസ്തവ സഭകളിലെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അത്യാധുനിക പ്രഗല്ഭ ഗ്രന്ഥങ്ങളോ സഭാചരിത്രമോ പുണ്യജീവിതം നയിച്ചവരുടെ ജീവചരിത്രമോ കാണാനോ പഠിക്കാനോ വാങ്ങി വായിക്കണമെന്നു വിശ്വാസികളോടു പറയാനോ വായിക്കാത്ത ചില മേൽപട്ടക്കാർക്കോ സെമിനാരി സ്റ്റാഫ്ഗങ്ങളിൽ പലർക്കുമോ സാധിക്കുന്നില്ല. തിരമാലകൾ പോലെയുള്ള തീരാത്ത സ്വീകരണ സഞ്ചാര പരിപാടികളും ശിക്ഷണരഹിതമായ ഭരണസംവിധാനങ്ങളും കഴമ്പില്ലാത്ത 'ജാംബവാൻകാല' പ്രസംഗങ്ങളും അവരുടെ ജീവിതകാലത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം കുറയ്ക്കുകയാണ്. തന്നിമിത്തം യുവലോകത്തിനു സഭാജീവിതത്തോട് ഒരളവിൽ വിരസത തന്നെ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് 'ആരാധന സ്വഭാഷയിൽ' എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ച ചില മേൽപട്ടക്കാരേപ്പോലും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രമാണ് മലങ്കരസഭയ്ക്കുള്ളത്. സുറിയാനിയിൽ കുറെ ചൊല്ലിയാലേ ആരാധനയ്ക്കു നിറവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാകൂ എന്നു കരുതുന്ന കുറെ പട്ടക്കാർ ഇന്നും മലങ്കരസഭയിൽ കുറവല്ല. സുറിയാനിയിൽ കത്തിക്കയറുന്ന ഇത്തരം ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർ മുകസിനിമാ കാണുന്നവരെപ്പോലെയായിരിക്കും. ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുക, ആരാധകരുടെ ആത്മാക്കളെ ചലിപ്പിക്കാനും, ദൈവികചിന്തയിൽ അവരെ ആമഗ്നരാക്കാനും, മൂതഭാഷയായ സുറിയാനിയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ പല നിറങ്ങളിൽ പാടിയാലും തികച്ചും അപര്യാപ്തമാണെന്നു എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ല.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിൽ പുണ്യസ്മരണാർഹനായ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനും കോനാട്ടു മാത്തൻ മല്പാനും ചേർന്നു സുറിയാനിയിൽ നിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്തതും മഹാനായ കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസ് മാപ്പിളയും സാഹിത്യകുശലനായ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയും ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചതുമായ കൃതാന്തമസ്കാരം കുർബ്ബാനക്രമം എന്നിവയാണു

അന്നു മുതൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുഖ്യമായി ഉപയോഗിച്ചു വന്നത്. ഇന്നും അവ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം സ്ലീബാ നമസ്ക്കാരവും കൂടി ചേർത്താണ് ഇന്നു നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന കുർബ്ബാനക്രമം 1949-ൽ വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യൂസ് അച്ചൻ (പിന്നീട് മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവ) പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഗാനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ രചിച്ചത് കവി കർമ്മകുശലനായ സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിയാണ്.

ഈ അവസരത്തിൽ മഹാകവി വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആരാധനയെ തർജ്ജമയിലൂടെ സാരമായി സ്പർശിക്കുകയും ‘മഗ്ദലന മറിയം’ ഖണ്ഡകാവ്യത്തിലൂടെ പരോക്ഷമായി ഒരു സുവിശേഷപ്രവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്ത കാര്യം മിക്ക സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഇന്നും അജ്ഞാതമാകയാൽ അതു കൂടി ഇവിടെ ആലേഖനം ചെയ്യുന്നത് അപ്രസക്തമെന്നു ചിലർ ചിന്തിച്ചാലും തികച്ചും സാന്ദർഭികമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു സാഹിത്യകാരനും ‘ആത്മപോഷിണി’ മാസികയുടെ പത്രാധിപരും ആയിരുന്ന കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാൻ ചെയ്ത സേവനം, അദ്ദേഹം പിന്നീട് ഒരു പ്രത്യേക ചുറ്റുപാടിൽ മലങ്കരസഭ വിട്ടു റീത്തിൽ ചേർന്നു എങ്കിലും വിസ്മരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ നമ്മുടെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷ നിർവഹിച്ച കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലോ കൃതികളുടെ പട്ടികയിലോ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. പീഡാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ പ്രുമിയോൻ, ‘മഗ്ദലന മറിയം’ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കാൻ വള്ളത്തോളിനെ പ്രധാനമായും പ്രേരിപ്പിച്ചത് ജോസഫ് ശെമ്മാശനാണ് (പിന്നീട് റമ്പാൻ). വള്ളത്തോൾ ഇക്കാലയളവിൽ ശെമ്മാശന്റെ ‘ആത്മപോഷിണി’ മാസികയുടെ പത്രാധിപരും ആയിരുന്നു. ‘മഗ്ദലന മറിയം’ എന്ന സുന്ദരവും അതിവിശിഷ്ടവുമായ ഖണ്ഡകാവ്യം എഴുതിയിട്ട് 86 വർഷമായി. അതിന്റെ ആദ്യ പതിപ്പ് 1921-ൽ കുന്നംകുളം ഏ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ നിന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ശെമ്മാശനാണു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

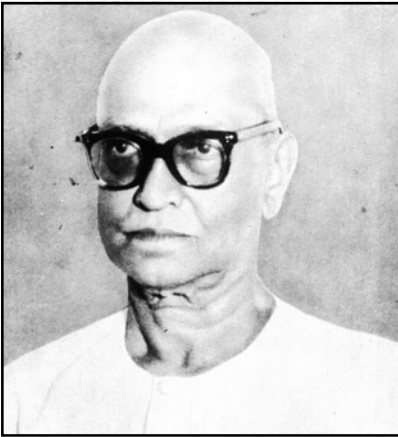
‘മഗ്ദലന മറിയം’ എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യം രചിച്ചശേഷം അതിന് “ഒരു തേവിടിശ്ശിയുടെ പശ്ചാത്താപം” എന്ന പേരാണു വള്ളത്തോൾ കൊടുത്തത്. പാപം ഉപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു നവ ജീവിതസരണിയിൽ എത്തിയ ആ നാർമണിയെ ക്രൈസ്തവലോകം മുഴുവൻ ഒരു പുണ്യവതിയായി കരുതുന്നതിനാൽ “തേവിടിശ്ശി” പ്രയോഗത്തിൽ ഔചിത്യദോഷമുണ്ടെന്നും ‘മഗ്ദലന മറിയം’ എന്ന പേരു തന്നെയാണു ഗ്രന്ഥനാമമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നും പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികാകാരനും സാഹിത്യകുബേരനുമായ ചിത്രമെഴുത്തു കെ. എം. വറുഗീസ് നിർദ്ദേശിച്ചതു വള്ളത്തോളും,

ജോസഫ് ശെമ്മാശനും ഒരുപോലെ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ‘മഗ്ദലന മരിയം’ എന്ന ശുദ്ധിമതിയായ സുരലോക സുന്ദരി ഇന്നും രാകേന്ദ്ര മണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠനം കണക്കെ നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ നിലകൊള്ളുകയാണ്.

യൗസേഫ് റമ്പാച്ചൻ, ശെമ്മാശനായിരുന്ന കാലത്തു ‘കഥാമാലിക’ എന്നൊരു ചെറുകഥാ മാസികയും, ‘ആത്മപോഷിണി’ എന്നൊരു സാഹിത്യമാസികയും നടത്തിയിരുന്നു. ‘കഥാമാലിക’യുടെ പത്രാധിപർ ശെമ്മാശനും ആത്മപോഷിണിയുടെ പത്രാധിപർ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു നാടുകടത്തപ്പെട്ട സ്വദേശാഭിമാനി കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുമായിരുന്നു. അയൽ സംസ്ഥാനത്തു നിന്നു നാടുകടത്തപ്പെട്ട ഒരു തീവ്രവാദിയെ കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്ത് ഒരു പത്രാധിപരായി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കൊച്ചിയിലെയും തിരുവിതാംകൂറിലെയും ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽ എതിരഭിപ്രായമുണ്ടായി. ആയിടയ്ക്ക് ബി. കല്യാണിഅമ്മയ്ക്കു പാലക്കാട്ടു തരവത്ത് അമ്മാളു അമ്മയുടെ പരിശ്രമം മൂലം അദ്ധ്യാപികയായി ഉദ്യോഗം ലഭിക്കയാൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ള ആത്മപോഷിണിയുടെ പത്രാധിപത്യമുപേക്ഷിച്ച് മലബാറിലേയ്ക്കു പോയി. തത്തുല്യനായ ഒരു പത്രാധിപരെ ശെമ്മാശൻ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേയാണ് വള്ളത്തോളിനെ ലഭിക്കുവാനിടയായത്. അതും യാദൃച്ഛികമായിട്ടായിരുന്നു.

വള്ളത്തോൾ അന്നു തൃശ്ശൂർ നിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന ‘കേരളോദയം’ മാസികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. മഹാകവി പള്ളത്തുരാമന്റെ അച്ഛനായിരുന്നു കേരളോദയത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ ‘ലീല’യെ നഖശിഖാന്തം വിമർശിച്ചുകൊണ്ട്, മഹാകവി വള്ളത്തോൾ ഒരു നിരൂപണം കേരളോദയത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇത് ആ മാസികയുടെ ഉടമസ്ഥനെ അതൃപ്തനാക്കി. അതേത്തുടർന്നു വള്ളത്തോൾ കേരളോദയവുമായുള്ള ബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് കുറേക്കാലത്തേക്കു താമസം മാറ്റി. ആ സന്ദർഭം ശെമ്മാശൻ ശരിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി, ആത്മപോഷിണിയുടെ പത്രാധിപരായി വള്ളത്തോളിനെ നിയമിച്ചു. അന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് നല്ലൊരു മുദ്രണാലയമായിരുന്ന ഏ. ആർ. പി. (അക്ഷര രത്ന പ്രകാശിക) പ്രസ്സിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരുമായുള്ള ബന്ധം മറ്റുവിധത്തിലും പ്രയോജനപ്പെടുത്താമെന്നു മഹാകവിയും, മഹാകവിയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നു മുതലെടുക്കാമെന്നു ശെമ്മാശനും ആശിച്ചു. വള്ളത്തോൾ എഴുതി പൂർത്തിയാക്കി വച്ചിരുന്ന ‘ശിഷ്യനും മകനും’ എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യം ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ഏ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ നിന്ന് പി. ഐ. ഇട്ടുപ്പ് പ്രസാധകനായി പുറത്തുവന്നത്.

വള്ളത്തോളും യൗസേഫ് ശെമ്മാശനും നേരത്തെ തന്നെ സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. ‘കൂട്ടൻ മേനോൻ’ എന്നാണ് ശെമ്മാശനും സഹോദരനായ ഇട്ടുപ്പും സ്നേഹപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു വന്നത്. കൂട്ടൻ എന്നതു

വള്ളത്തോൾ

പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാൻ

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോന്റെ ഓമനപ്പേരായിരുന്നു.

പ്രുമിയോൻ

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹോദരീപുത്രനും സുറിയാനി ഭാഷാ പണ്ഡിതനുമായ ചെറുവത്തൂർ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാരെക്കൊണ്ട് ശെമ്മാശൻ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രാർത്ഥനാ ഗ്രന്ഥമായ 'പീഡാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ പ്രുമിയോൻ' മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഉത്പതിഷ്ണുവായ ശെമ്മാശൻ തർജ്ജമ തൃപ്തികരമായില്ല. ആ പരിഭാഷ മഹാകവിയെക്കൊണ്ടു പരിഷ്ക്കരിപ്പിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. മഹാകവി പരിഭാഷ വായിച്ചുനോക്കി, അദ്ദേഹത്തിനും അതു തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല. ഒടുവിൽ ശെമ്മാശനും കുറിയാക്കോസ് കത്തനാരും കൂടി വള്ളത്തോളിന്റെ അടുത്തിരുന്നു മൂലഗ്രന്ഥത്തിലെ ആശയം അദ്ദേഹത്തിനു വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. വള്ളത്തോൾ അങ്ങനെ മറ്റൊരു പരിഭാഷ തയ്യാറാക്കി. മൂന്നുനാലു മാസം കൊണ്ടാണ് വള്ളത്തോൾ അതു പൂർത്തിയാക്കിയത്. മൂലഗ്രന്ഥത്തിലെ ദുർഗ്രഹങ്ങളായ ഭാഗങ്ങൾ പോലും സ്വന്തം പ്രതിഭാശക്തി ഉപയോഗിച്ച് മഹാകവി സുന്ദരമായി ആശയാവിഷ്ക്കരണം നിർവ്വഹിച്ചു. ഇങ്ങനെ പ്രുമിയോൻ പരിഭാഷ പൂർത്തിയായപ്പോൾ വള്ളത്തോളിൽ പുതിയ ഒരാശയം ഉദിച്ചു.

പാപിനിയായ ഒരു സ്ത്രീ യേശുവിന്റെ പാദത്തിൽ പരിമളതൈലം പുശുന്നതും യേശു അവൾക്കു പാപമുക്തി നൽകുന്നതുമായ ഒരു ഭാഗം പ്രുമിയോനിലുണ്ട്. അത് ഒരു കവിതയ്ക്ക് ഇതിവൃത്തമായി സ്വീകരിച്ചാ

ലെന്ത് എന്നൊരു ആശയം മഹാകവിയിലുദിച്ചു. ശെമ്മാശനും ആ ആശയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാകവി പത്തുനാൽപ്പതു വരി വരുന്ന ഒരു ഖണ്ഡകൃതി എഴുതി. 'പശ്ചാത്താപം പ്രായശ്ചിത്തം' എന്ന പേരിൽ. 'നാഥാ, തവാജ്ഞകൾ കേട്ടു നടക്കാതെ' എന്ന വരി മുതൽ 'പൊയ്ക്കൊൾക പെൺകുഞ്ഞേ' എന്ന അവസാന പാദം വരെ.

ആയിടയ്ക്കു തൃശ്ശൂരിൽ ഒരു ടൂറിംഗ് സിനിമാക്കാർ പ്രദർശനം നടത്തിയിരുന്നു. അന്നു വെറും മുകച്ചിത്രങ്ങളേയുള്ളൂ. അവിടെ ക്രിസ്തു ചരിത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് യൗസേഫ് ശെമ്മാശനും, വള്ളത്തോളും, ഉക്രൂ എന്നൊരാളുടെ വില്ലുവണ്ടിയിൽ കുന്നുകളത്തു നിന്ന് എട്ടുപത്തു മൈൽ യാത്ര ചെയ്തു തൃശ്ശൂരെത്തി. ബധിരനായിരുന്ന മഹാകവിക്ക്, മുകച്ചിത്രം നല്ലതുപോലെ രസിച്ചു. ധനികനായ ശീമോന്റെ മാളികയും അവിടെ യേശുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു നടത്തിയ സൽക്കാരവും പാപിനിയായ ഒരു താരാണ്യസുഭദ്ര, കന്യാപുത്രന്റെ പാദത്തിൽ 'മഹാർഹതൈലം' പൂശി നീണ്ട തലമുടി കൊണ്ടതു തുടയ്ക്കുന്നതും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പശ്ചാത്താപ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതും യേശു അവൾക്കു പാപമോചനം നൽകുന്നതുമെല്ലാം ചിത്രത്തിൽ കണ്ടതു മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ ഭാവനയെ ഉണർത്തി. ഒരു അസ്ഥിക്കഷണം കിട്ടിയാൽ അതിനു മജ്ജയും മാംസവും ചൈതന്യവും നൽകി ഒരു മദാലസയെ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴി വുള്ള വള്ളത്തോളിന്റെ ഭാവനയ്ക്ക് ആ മുകച്ചിത്രം ഉത്തേജനം നൽകി. തിരികെ കുന്നുകളത്തു വന്ന് ആറോ ഏഴോ ദിവസം കൊണ്ട് മഹാകവി ആ കാവ്യം എഴുതിത്തീർത്തു. നേരത്തെ എഴുതിവച്ചിരുന്ന പശ്ചാത്താപ പ്രാർത്ഥന ഒടുവിലും ചേർത്തു. കാവ്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം തന്നെ ഗദ്യത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത പ്രുമിയോൻ വളരെയധികം പ്രയോജനപ്പെട്ടു.

പ്രുമിയോനിൽ മഹാകവി ഗദ്യരൂപത്തിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതും, കാവ്യനിർമ്മാണത്തിന് ഉപയോഗിച്ചതുമായ ഖണ്ഡിക ഇതാ:-

'... അശുദ്ധമായ വ്യഭിചാരവൃത്തിയാൽ പങ്കിലയായ ആ പാപിസ്ത്രീയുടെ അടുക്കലേക്ക് നിന്തിരുവടിയുടെ കരുണ അഭിമുഖമായിച്ചെന്നു... അവൾ മഹാർഹമായ തൈലത്തോടും പരിശുദ്ധമായ പശ്ചാത്താപത്തോടും ഊഷ്മള ഭക്തിയോടും കൂടി, നിന്തിരുവടിയുടെ അടുക്കലേക്കു പാഞ്ഞു ചെന്നു. അവൾ നിന്തിരുവടിയുടെ അനുഗ്രഹദാരത്തിൽ ലജ്ജ കൂടാതെ മുട്ടിവിളിച്ചു. ശീമോന്റെ ഭവനത്തിൽ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് അവൾ നിശ്ശങ്കം പ്രവേശിച്ചു. അമൂല്യമായ - അധർമ്മമായ ദുർവ്യാപാരത്താൽ സമ്പാദിച്ചതായ മുറോൻതൈലം അവൾ നിന്തിരുവടിയുടെ ശിരസ്സിൽ, തിരുമെയ്യിൽ, ഒഴുക്കി. എല്ലാ ലോകത്തിന്റെയും പാപം സ്വദേഹത്തിൽ

വഹിപ്പാൻ ത്രാണിയുള്ള നിന്തിരുവടിയുടെ പരിശുദ്ധങ്ങളായ തൂപ്പാദങ്ങളെ അവൾ അശുദ്ധങ്ങളായ കൈകൾ കൊണ്ടു പിടിച്ച് യാതൊരു മാലിന്യവുമില്ലാത്ത ഊഷ്മള സ്നേഹം നിമിത്തം കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അശുചിയായ അധരങ്ങൾ കൊണ്ടു ചുംബിച്ചു. ദുഃഖം നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു അവയെ അഭിഷേചിച്ചു. തൂവാലയ്ക്കു പകരം തലമുടി കൊണ്ടു തോർത്തി. സ്വദേഹത്തിന്റെ പാപമോചനത്തെയും പരിശുദ്ധിയേയും പ്രാർത്ഥിച്ച് ഉണർത്തിച്ചു.

കവിതയിലായപ്പോൾ ഈ പ്രുമിയോൻ ഖണ്ഡികയെ ആലംബമാക്കി വള്ളത്തോൾ, ഇങ്ങനെ എഴുതി:

‘സ്വാധി ഗൃഹത്തിനകത്തു കടന്നു താ -
നോർത്ത സങ്കേതത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു
.....
പങ്കമകന്ന കണ്ണീരാൽ കഴുകിയ
തങ്കത്തൂക്കാൽകളെത്താഴ്മയോടെ
നേർത്തപട്ടിന്നു നേർകൊണ്ട വാർകൂന്തലാൽ
തോർത്തിത്തുടച്ചവ രണ്ടിന്മേലും
ചെമ്പവിഴങ്ങൾ പതിക്കായ് കാമിനി
തൻപരിപേലവ വായ്മലരാൽ
.....
പിന്നീടു താൻ കൊണ്ടുവന്ന പാത്രത്തിലെ
ധന്യമഹാർഹ സുഗന്ധതൈലം
തുകിനാൾ...

പ്രുമിയോനിലെ ‘മഹാർഹ തൈലം’ എന്ന വാക്കുതന്നെ മഹാകവി, കവിതയിലും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അശുചിയായ അധരം കൊണ്ടു ചുംബിച്ചു എന്നത് ‘പരിപേലവ വായ്മലരാൽ’ എന്നു മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്.

പശ്ചാത്താപ പ്രാർത്ഥന

പാപിനിയായ ആ സ്ത്രീയുടെ പ്രാർത്ഥന പ്രുമിയോനിൽ നിന്നും, മഗ്ദലനമറിയത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കാം:-

പ്രുമിയോനിൽനിന്ന്: “എന്റെ നാഥാ, മരുഭൂമിയിലെ കൊള്ളരുതാത്ത കൊള്ളക്കാരന്റെ കൈയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നവളും തൂക്കിക്കൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവളുമായ ഈ ദാസിയെ നിന്തിരുവടി കടാക്ഷിക്കണമെ.

കൊത്തിവലിക്കുന്ന കഴുകനിൽ നിന്നും, ചതിവലയുടെ കുടുക്കിൽ നിന്നും, സൂത്രക്കാരനായ പ്രാപ്പിടിയന്റെ അടുക്കൽ നിന്നും ഈ ദാസിയെ

വീണ്ടെടുക്കേണമെ. അതിനെ നിന്തിരുവടിയുടെ പഞ്ജരത്തിൽ സാക്ഷാൽ പെൺപിറാവും, നിന്തിരുവടിയുടെ ഭവനത്തിൽ പാതിവ്രത്യമുള്ള ചങ്ങാലിപ്പിടയും.... ആക്കിത്തീർക്കേണമെ. പാപസമുദ്രത്തിലും ദോഷക്കയത്തിലും മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഇവളെ ഉദ്ധരിക്കേണമെ. നികൃഷ്ടയായ ഇവളെ അശുദ്ധക്കുണ്ടിൽ നിന്നും, ചെളിനിറഞ്ഞ കാമക്കുഴിയിൽ നിന്നും കര കയറ്റേണമെ... എന്റെ നാഥാ, വിളിച്ചുകൊള്ളൂവിൻ ഞാൻ തുറക്കുമെന്നും, യാചിച്ചുകൊള്ളൂവിൻ കിട്ടുമെന്നും നിന്തിരുവടി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതാ ഞാൻ നിന്തിരുവടിയുടെ വാതിൽക്കൽ മുട്ടുന്നു. വിളി കേൾക്കേണമെ, ഞാൻ അടിമപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് എന്റെ സർവ്വാപരായവും ക്ഷമിക്കേണമെ... എന്നെ നിന്തിരുവടിയുടെ ആലയിലേക്കു തിരിക്കേണമെ...”

‘മഗ്ദലനമറിയ’ത്തിൽ നിന്ന്:

“നാഥാ, തവാജ്ഞകൾ കേട്ടുനടക്കാതെ
നാനാപരായങ്ങൾ ചെയ്തുപോയ് ഞാൻ
ശാസിതാവായോനെ സർവം ക്ഷമിച്ചു തൻ
ദാസിയെ തൃക്കാൽക്കൽ നിർത്തണമെ
മുട്ടുവിൻ വാതിൽ തുറക്കുമെന്നങ്ങുന്നു
പട്ടാങ്ങമായ്ച്ചൊന്നതോർത്തുകൊണ്ടേ
താവകാനുഗ്രഹദാരത്തിൽ മുട്ടുമി-
പ്പാവത്തിനേകുകിങ്ങൾ പ്രവേശം
ലീലയാകണ്ടു ചിരിപ്പാനായ് വഞ്ചകൻ
മേലേ വിരിച്ചിട്ട മുൾപ്പരപ്പിൽ
മേയാനായ് ചെന്നൊരു പെൺമാൻ നിരാലംബ-
യായിതാ വീണുപോയ് മുൾകുഴിയിൽ
ചെയ്യരുതാത്തതു ചെയ്തവളെങ്കിലു
മീയെന്നെ തള്ളാല്ലെ തമ്പുരാനെ
തിയ്യിനെപ്പോലും തണുപ്പിക്കുമ തൃ-
ക്കയ്യിനാൽ തീർത്തവളല്ലൊ ഞാനും
ദുഷ്ടപ്പരുത്തിന്റെ വായിൽനിന്നിഗ്ഗതി-
കെട്ട കപോതിയെദ്ദീനബന്ധോ
അഞ്ജസാ വീണ്ടെടുത്തെൻ തിരുമേനിതൻ
പഞ്ജരം തന്നിലണയ്ക്കേണമെ.”

പ്രാമിയോനിൽനിന്ന്: “സ്ത്രീയേ പൊയ്ക്കൊൾക, നിനക്ക് എങ്കൽ അതിയായ ഭക്തി തോന്നിയല്ലോ. അതിനാൽ നിന്റെ പാപങ്ങളെ ഞാൻ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു.”

മഗ്ദലന മറിയത്തിൽ നിന്ന്:

“പൊയ്ക്കൊൾക പെൺകുഞ്ഞേ! ദുഃഖം വെടിഞ്ഞു നീ
ഉൾക്കൊണ്ട വിശ്വാസം കാത്തുനിന്നെ
അപ്പപ്പോൾ പാതകം ചെയ്തതിനൊക്കെയും-
മിപ്പശ്ചാത്താപമേ പ്രായശ്ചിത്തം”

മഹാകവി പരമസുന്ദരമായ ആ കാവ്യം പൂർത്തിയാക്കി. ‘പശ്ചാത്താപം പ്രായശ്ചിത്തം’ എന്ന പേരുമിട്ടു. പക്ഷേ യൗസേഫ് ശെമ്മാശൻ ആ പേരിൽ തൃപ്തി തോന്നിയില്ല. ‘മറിയ’ എന്നു മാത്രം പേരിട്ടാലോ? തീരെ പറ്റുകയില്ല. മഗ്ദലന മറിയമാണ് ക്രിസ്തുപാദത്തിൽ തെലാഭിഷേകം നടത്തിയതെന്നു നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലും പ്രുമിഥാനിലും ഇല്ല. എങ്കിലും ആ പേർ തന്നെയായിരിക്കട്ടെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

ചിത്രമെഴുത്തു കെ. എം. വർഗീസിന് യൗസേഫ് ശെമ്മാശനുമായി പല വിധത്തിൽ വിധേയത്വമുണ്ടായിരുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തിന്റെ ഗദ്യശൈലിയെക്കുറിച്ചു ശെമ്മാശനു വലിയ മതിപ്പായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടാണ് മഗ്ദലനമറിയത്തിന് അവതാരികയും ടിപ്പണിയും എഴുതിച്ചത്.

അങ്ങനെ ‘പീഡാനുഭവാഴ്ചയിലെ പ്രുമിഥോൻ’ 1918-ലും, ‘മഗ്ദലന മറിയം’ 1921-ലും പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് ശെമ്മാശൻ പ്രസാധകനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

ജോസഫ് റമ്പാൻ 1921-ൽ ചിത്രമെഴുത്തിന് അയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ‘മഗ്ദലന മറിയം’ അച്ചടിച്ചു തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ടിപ്പണി അത്യന്തം മനോഹരമായിട്ടുണ്ട്. വള്ളത്തോളിന്റെ ഈ ഖണ്ഡകൃതിക്കു അനുയോജ്യമായ ഒരു ടിപ്പണി നിങ്ങളുടെ പേനാത്തുമ്പിൽ നിന്നേ ഇറങ്ങാൻ സാധിക്കൂ എന്ന ബോധ്യം തന്നെയാണു സാഹസമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന ആ കൃത്യത്തിനായി അപേക്ഷിപ്പാൻ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിതരാക്കിയത്. കവിത എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ള ഏക നസ്രാണി നിങ്ങൾ ഒരാൾ മാത്രം എന്നു വള്ളത്തോളിന് അനുഭവവേദ്യവുമായി.’

‘കഥാവസ്തു കൊണ്ടും രീതിസംസ്കരണം കൊണ്ടും ശ്രീ മേനോൻ വർകളുടെ മറ്റൊരു ഖണ്ഡകൃതികളേക്കാളും മീതെയാണു പ്രസ്തുത ഖണ്ഡകൃതി എന്നു കൂടി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു’ എന്നു ചിത്രമെഴുത്തു പറയുമ്പോൾ അതിനോടു വിരോധിക്കാൻ ഒരു സഹൃദയനും സാധ്യമല്ല.

‘മഗ്ദലന മറിയം’ എന്ന ഉത്കൃഷ്ട കൃതിയെ നസ്രാണി സമുദായത്തിനു ദാനം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായതിൽ കൃതജ്ഞതാധനന്മാരായ

നസ്രാണികൾ മേനോനവർകളോട് എല്ലാ കാലത്തും കൃതജ്ഞന്മാരായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ലെന്നും അവതാരികയിൽ പറയുന്നു.

‘ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നതായാൽ മിസ്റ്റർ നാരായണമേനോൻ ഒരു പുതിയതരം മിഷനറിവേലയത്രെ ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിനു കാണിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്’ എന്നും ചിത്രമെഴുത്തു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

തെലം പുശിയതും പാപമുക്തി നേടിയതും മഗ്ദലന മറിയമാണോ? ബഥാനുയിലെ ലാസറിന് മാർത്ത, എന്നും മറിയ എന്നും രണ്ടു സഹോദരിമാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ മറിയ രണ്ടു പ്രാവശ്യം തെലസേചനം നടത്തിയതായി യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതിങ്ങനെയാണ്.

“മറിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി മാർത്തയുടെയും ഗ്രാമമായ ബഥാനുയിലെ ലാസർ എന്നൊരുവൻ ദീനമായിക്കിടന്നു. ഈ മറിയയായിരുന്നു കർത്താവിനെ പരിമളതെലം പുശി തലമുടി കൊണ്ട് അവന്റെ കാൽ തുടച്ചത്. അവളുടെ സഹോദരനായ ലാസർ ആണു ദീനമായി കിടന്നത്” (യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 11-ാം അദ്ധ്യായം ഒന്നും രണ്ടും വാക്യങ്ങൾ).

യറുശലേമിൽ നിന്നു രണ്ടു നാഴിക അകലെയാണ് ബഥാനു ഗ്രാമം. യോഹന്നാൻ 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭഭാഗത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

‘യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച ലാസർ പാർത്ത ബഥാനുയിലേക്ക് യേശു പെസഹായ്ക്ക് ആറു ദിവസം മുൻപു വന്നു. അവിടെ അവനു വേണ്ടി ഒരു അത്താഴവിരുന്നൊരുക്കി. മാർത്ത ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ലാസറും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ മറിയ വിലയേറിയ ഒരു സ്വച്ഛജാമാംസി തെലം ഒരു റാത്തൽ എടുത്ത് യേശുവിന്റെ കാലിൽ പുശി തലമുടി കൊണ്ടു കാൽ തുവർത്തി. തെലത്തിന്റെ സൗരഭ്യം കൊണ്ടു വീടു നിറഞ്ഞു.’

അങ്ങനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം - ലാസർ ദീനമായി കിടക്കുന്നതിനു വളരെ നാൾ മുൻപും, ലാസറിനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചശേഷം കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞും - മറിയം തെലംപുശി തലമുടി കൊണ്ടു തുടച്ചു എന്നാണു കാണുന്നത്. ആദ്യത്തെ ‘പൂശൽ’ ശീമോന്റെ മേടയിൽ വച്ചാണെന്നു പറയുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തേതു ലാസറിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വച്ചാണെന്നു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

തൈലം പുശിയ മറിയം

മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 26-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും മർക്കോസ് 14-ാം അദ്ധ്യായം ആദ്യഭാഗത്തും കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്ന ശീമോന്റെ വസതി ബഥാനുയിലാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അവിടെവെച്ച് തൈലസേചനം ചെയ്ത സ്ത്രീയുടെ പേരില്ല. ഒരു സ്ത്രീ എന്നേ പറയുന്നുള്ളൂ. ബഥാനുയിലെ ലാസറിന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചും ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചും തൈലം പുരട്ടിയപ്പോൾ ഈ തൈലം വിറ്റ തുക ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാമായിരുന്നല്ലോ എന്നു ശിഷ്യന്മാർ പരിഭവിക്കുന്നതായും അതു തന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിനു മുമ്പുള്ള ഒരു ചടങ്ങായി കരുതിയാൽ മതി എന്നു ക്രിസ്തു പറയുന്നതായും കാണുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ലാസറിന്റെ സഹോദരിയായ ബഥാനുയിലെ മറിയം തന്നെ ആയിരിക്കണം തൈലം പുശിയ പാപിയായ സ്ത്രീ. പക്ഷേ അവൾ പാപിനിയാണെന്നോ അധർമ്മ മാർഗത്തിൽ ചരിച്ചിരുന്നവളാണെന്നോ സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്നില്ല.

എന്നാൽ ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 14-ാം അദ്ധ്യായം രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ മഗ്ദലന മറിയത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതു ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ഏഴു ഭൃതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മഗ്ദലക്കാരി മറിയം എന്നാണു അവിടെ പറയുന്നത്. ഈ മറിയം ക്രിസ്തുവിന്റെ പാദത്തിലോ തലയിലോ തൈലം പുശിയതായോ, അവൾ വൃദ്ധിചാരിണി ആയിരുന്നതായോ, ബൈബിളിലും പ്രുമിയോനിലും കാണുന്നില്ല. വള്ളത്തോൾ അതുകൊണ്ടാണു തന്റെ കാവ്യത്തിൽ ഒരിടത്തും നായികയുടെ പേരു പറയാതിരുന്നത്. പക്ഷേ പുസ്തകത്തിനു 'മഗ്ദലന മറിയം' എന്നു പേരിട്ട യൗസേഫ് ശെമ്മാശൻ ഒരു ദുർബ്ബല നിമിഷത്തിൽ ആ പേര് ശരിയെന്നു തോന്നി. പീലാത്തോസ് പറഞ്ഞതുപോലെ എഴുതിയത് എഴുതി. മഗ്ദലന മറിയത്തിനു മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ശാശ്വതപ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കയും ചെയ്തു.

1

ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിന്റെ കർമ്മകാണ്ഡം

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ 'ആരാധനാ ഗാന'ത്തിന് മുഖ്യമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. 'ആരാധനാ ഗാന'ങ്ങൾ സുറിയാനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം സഭയുടെ എല്ലാ ആരാധനയിലും പ്രകടമാണ്.

സുറിയാനി ആരാധനാ ഗാനങ്ങൾ അനുകൂലമായി വളർന്നത് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. മാർ അപ്രേം (306-373), മാർ ബാലായി (380-420), മാർ യാക്കോബ് (451-521), മാർ ഇസഹാക്ക് (420-485), എഡേസയിലെ യാക്കോബ് (+708), മാർ സേവേറിയോസ് (465-538), ശെമുവൻ കൂക്കോയോ എന്നീ പിതാക്കന്മാരുടെ നിസ്തുലമായ സംഭാവനകൾ സുറിയാനി ഗാനത്തെ സജീവമാക്കി. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ വളർച്ചയുടെ മുന്നേറ്റമായിരുന്നു. പിന്നീട് കാര്യമായ വികസനമുണ്ടാകുന്നത് പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലാണ്. ദിവനാസിനോസ് ബർസ്ലീബിയും, ബാർ ഏബ്രായയും (1226-86) സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ അത്യധികം ശ്രദ്ധിച്ചു. സുറിയാനി ആരാധന സാർവ്വത്രികമായ ഘടന ഉൾക്കൊണ്ട പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടാണു സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ സുവർണ്ണകാലം. പിന്നീടു സുറിയാനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള എല്ലാ രചനകളും സ്വതന്ത്ര തർജ്ജമകളോ, പദാനുപദ തർജ്ജമകളോ ആണ്.

ആരാധനാസാഹിത്യം

മലങ്കരസഭയിൽ നിലവിലുള്ളത് സുറിയാനി ആരാധനയുടെ തർജ്ജമകൾ മാത്രമാണ്. തനതായ പ്രാർത്ഥനകളോ കീർത്തനങ്ങളോ ഇനിയും രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്വതന്ത്രവും ദേശീയവുമായ സഭയെന്ന് അവകാശപ്പെടുമെങ്കിലും ആരാധന 'വൈദേശിക'മാണ്. പാരമ്പര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വൈദേശിക സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. ആശ്രമപാരമ്പര്യത്തിൽ വികസിതമായ ആരാധനാ ശൈലിയായതിനാൽ മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും വിസ്മരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ - പുരുഷബന്ധവും കുടുംബജീവിതവും 'പ്രലോഭനവും പാപ'വുമായിട്ടാണു ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്! സ്വർഗീയതയ്ക്കായി വാഞ്ഛിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികതയാണു പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് ലഭ്യമാകുന്നത്. സുറിയാനിയിൽ നിന്നു ആരാധനാഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അടിസ്ഥാനപരമായി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും 'സുറി

യാനി' സ്വാധീനമാണ്. ഭാഷാന്തരത്തിലെ തനിമയും താളവും യുക്തിവൈചിത്ര്യങ്ങളും ഒരു പരിധി വരെ ആരാധനയെ സജീവവും, സമ്പുഷ്ടവും, ഭക്തിസാന്ദ്രവുമാക്കുന്നു.

മലങ്കരയിലെ 'ആരാധനാ ഗാനങ്ങൾ'ക്ക് കാവ്യാത്മകതയും താളാത്മകതയും നൽകി ആരാധനാ സാഹിത്യമാക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചത് വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയാണ്. അനിതരസാധാരണമായ കവിതാപാടവവും സർഗാത്മകതയും ബഹുഭാഷാ നിപുണതയും സമന്വയിക്കുന്ന പ്രതിഭാശാലിയായ സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് ആശയങ്ങൾ സുലളിത പദവിന്യാസങ്ങളോടെ കോർത്തിണക്കുവാൻ അതീവ പ്രാഗല്ഭ്യമുണ്ട്. നിസ്തന്ദ്രവും കർമ്മനിരതവുമായ തപസ്വയാൽ സി. പി. ചാണ്ടി പൗരസ്ത്യ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ആഴങ്ങൾ ലളിതസുന്ദരവും താളാത്മകവുമായി ഭക്തഹൃദയങ്ങളിൽ നിറയ്ക്കുന്നു. ഇവ ഉജ്ജ്വലതയുടെ ഉദാത്തമായ സൃഷ്ടികളാണ്. ഒരു പുരുഷായുസ്സു മുഴുവൻ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിനു ജീവിതം സമർപ്പണം ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സേവനങ്ങൾ നിസ്തുലവും അവിസ്മരണീയവുമാണ്.

ക്രൈസ്തവ കീർത്തനങ്ങൾ

മലയാള കീർത്തനങ്ങൾ ഭാഷയുടെ അവിർഭാവകാലത്തു തന്നെയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ക്രൈസ്തവ കീർത്തനങ്ങൾക്ക് ഗണ്യമായ സംഭാവനകളർപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭൗതിക പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ മായാമോഹങ്ങളിൽപ്പെട്ടു വലയുന്ന മനുഷ്യാഹൃദയങ്ങളെ ഭക്തിസാന്ദ്രമാക്കി സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതത്തിലേക്കാനയിക്കുന്നതിനും അതിലുപരി മനുഷ്യന്റെ ജീവിത യഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ 'നഗ്ന' രൂപം ഗുഹാർത്ഥത്തിൽ വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനും ക്രൈസ്തവ കീർത്തനങ്ങളുപകരിക്കുന്നു.

ഈശ്വരനാമം മാത്രമടങ്ങിയ സ്തോത്രങ്ങളും ഭക്തി സംവർദ്ധക - വേദാന്ത തത്ത്വപ്രതിപാദന സ്തോത്രങ്ങളും ബൈബിൾ - ഇതിഹാസ കഥകൾ സംഗ്രഹിച്ച് ചുരുക്കം വാക്കുകളിൽ കൂടി ആശയപ്രകാശനം നടത്തിയിരുന്ന സ്തോത്രങ്ങളുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കീർത്തനസാഹിത്യം വിവിധ ശാഖാതലത്തിൽ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇവയിൽ മതങ്ങളുമായി ഗാഢബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നവ 'ആരാധനാ സാഹിത്യം' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ പല ക്രമങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും നിത്യമുപയോഗിക്കുന്ന ശ്ലീഹാ നമസ്കാരത്തിലെ ഭാഷാശൈലിയെക്കുറിച്ചും കല്പനാ വൈചിത്ര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള പഠനങ്ങൾ ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ ആഴം കൂട്ടുന്നതിനുപകരിക്കും. എന്നാലീരംഗത്ത് ആരാധനാ ഭാഷാശൈലിയെക്കുറിച്ച് ഇതേവരെ പ്രത്യേക പഠനങ്ങളുണ്ടായിട്ടില്ല.

ആരാധനാ സാഹിത്യം ആത്മീയ ദർശനത്തിന്

ആത്മീയ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കാവ്യഭംഗി കലർന്ന ഭാഷയിൽ സൗന്ദര്യാത്മകമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതും ഭക്തഹൃദയങ്ങളെ ആത്മീയ ദർശനത്തിലേക്കുയർത്താൻ പര്യാപ്തവുമായ ഒന്നാണ് ശ്ലീഹിമാ നമസ്കാരം. പ്രഹേളിയുടേയും ഗൃധാർത്ഥ കഥകളുടേയും പ്രതിരൂപാത്മകതയുടേയും ബ്രഹ്മവിദ്യയുടേയും യോഗാത്മകതയുടേയും സമന്വയീകൃതരൂപഭാവം പല വരികളിലും ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തയുണർത്തി ദൈവസന്നിധിയിലേക്കടുപ്പിക്കുന്നതിനും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ കാവ്യാത്മകതയ്ക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും വരികളിലെ ഇമേജിന്റെ ആന്തരാർത്ഥതലങ്ങളിലേക്ക് ഭക്തന്മാർക്ക് പലപ്പോഴും കടന്നുചെല്ലുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു. കാരണം ആത്മിക സന്തോഷത്തിന്റെയും പ്രത്യാശയുടെയും രക്ഷയുടെയും ദൂത് പകരുന്നയിത് സംഗീത പ്രദമാകയാൽ അനുവാചകർ വേറൊരു ബോധതലത്തിലേക്ക് ഉയരുകയാണ്. ഇത് ഭക്തിസാന്ദ്രമായി ആലപിക്കുമ്പോൾ അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗൃധാർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചോ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ചോ ബോധവാന്മാരാകുന്നുണ്ടോയെന്നു സംശയിക്കുന്നു.

രചനാശൈലി

ശ്ലീഹിമാ നമസ്കാരത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പനാ വൈചിത്ര്യങ്ങളും ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയുടെ ശ്രേഷ്ഠത വെളിവാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ ജനപങ്കാളിത്തമുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ ആക്കിയത് ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭദശകങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്. ഇത് മലയാള കീർത്തന സാഹിത്യശാഖകളുടെ അവസാന കാലഘട്ടം കൂടിയായിരുന്നു.

‘സുലളിത പദവിന്യാസ

രൂചിരാലങ്കാര ശാലിനി

മധുരമൃദുലാപി ഗഹനഭാവ’ - എന്ന കോട്ടയത്തു തമ്പുരാന്റെ കവിതാ രചനാ നിർവചനത്തിന് അനുസൃതമായി സുലളിതമായ പദക്രമങ്ങളോടു കൂടിയതും ശബ്ദാർത്ഥത്തിൽ രൂചിരമായ അലങ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ട് സുന്ദരമാക്കിയതും മൃദുലമെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും സങ്കീർണ്ണവും ഗഹനവുമായ ഭാവങ്ങളുൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ രചനാതന്ത്രമാണ് ശ്ലീഹിമാ നമസ്കാരത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നിത്യമുപയോഗിക്കുന്ന ലളിതമായ പദാനുക്രമമാണിതിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ആധുനികോത്തര കവിതകൾ പോലെ തന്നെ സങ്കീർണ്ണവും വൈചിത്ര്യവുമാർന്ന വാങ്മയ ചിത്രങ്ങൾ, ചഞ്ചലഹൃദയനായ മനുഷ്യന്റെ ഉല്പത്തി, ന്യായവിധി, നരശക്തിയുടെ പരിമിതികൾ, പ്രതീക്ഷ

യുടേയും അഭിലാഷങ്ങളുടേയും അന്തമില്ലായ്മ, മനുഷ്യാവസ്ഥ തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചുള്ള വൈവിധ്യമാർന്ന ബിംബകല്പനകൾ, മിത്തുകൾ, മിസ്സിക്കാശയങ്ങൾ, പ്രാസപ്രയോഗങ്ങൾ എന്നിവയിൽ അനായാസേന അനർഗ്ഗത സുന്ദരമായിട്ടാവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രങ്ങൾ

‘ജീവിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെപ്പോലെ കല്പിക്കുകയും ജീവാന്ത്യത്തിൽ മൃഗമെന്നോണം മായുകയും ചെയ്യുന്ന’ മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം നോക്കൂ:

സ്വന്തേഹിതനെ ‘വിഴുങ്ങുന്നു’ - പാവമെന്നോണം മർത്യന്മാർ തമ്മിൽ കവരുന്നു -

അത്യാഗ്രഹം മുർച്ഛിച്ച് സ്വന്തേഹിതനെ എന്നല്ല സ്വന്തക്കാരെപ്പോലും നശിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുന്ന മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥത ചിത്രീകരിക്കുന്നു:

‘കടലോരം വഴിപോകുമ്പോ-
 ഉന്യോന്യം വെട്ടിത്തീന്നും
 മത്സ്യത്തെ ദർശി-ച്ചാർന്നെന്നാശ്ചര്യം
 വിസ്മയസഹിതം നിൽക്കുമ്പോൾ - ചിന്തിച്ചേവം ഞാൻ
 ഭൂവനേ തമ്മിൽ ‘വിഴുങ്ങുന്നോ’ - രുണ്ടീ മർത്യരിലും.’

ദൈവസാദൃശ്യത്തിലും സ്വരൂപത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ‘പരനെ വിഴുങ്ങുന്നെങ്കിൽ’ ന്യായവിധിക്കെത്താത്ത ജീവിയെ കുറ്റം പറയണമോ എന്നു ചോദിക്കുന്നത് എത്ര ശരിയായിരിക്കുന്നു.

നശ്വരമായ ‘ജീവിത’ത്തിന്റെ ആയുസ് വളരെ വിരളമെന്നോ നിസ്സാരമെന്നോ ചിന്തിക്കാത്ത മനുഷ്യനോടു പ്രഭാതപ്രദോഷങ്ങളിൽ: (സങ്കീ. 103:15):

പുല്ലിനു തുല്യം നരനുടെ നാൾകളുഹോ
 പൂക്കുന്നിതു വയലിൽ പൂ-ച്ചെടിപോലെ-
 എന്നോർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

‘പൂച്ചെടി’യായും ‘പുക’യായുമുള്ള ആയുസ്സുമായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ കർമ്മനിരതമായ മേഖലകളിൽ നിന്നൊളിച്ചോടി അസ്വസ്ഥനും അസന്തുഷ്ടനുമായി ജീവിക്കുന്നു. അവൻ ജീവിക്കുന്ന ലോകമോ ‘കപടത പെരുകി’ ‘ഇരുളിൽ കിടന്ന്’ ഐഡന്റിറ്റിക്ക് വേണ്ടി പരക്കം പായുകയാണ്. എന്തനീതിയും ചെയ്തു ദുഷ്ടമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിയുന്ന ലോകം അന്ത്യ കാലത്ത് എത്തുമ്പോഴേക്കും:

ഈറ്റിൻ നോവാൽ സ്ത്രീയെന്നോണം കേഴും ധാത്രി
 ശൺഠകളാലും പോരുകളാലും വീഴാനാകും

.....
 അന്നാളയ്യോ തമ്മിലെത്തുകയും മാനവലോകം
 നാടുകളെല്ലാം മുടിയും പുരികൾ വിറകൊണ്ടിടും.

എത്ര ഭയാനകമായ ഒരു രംഗമാണ് വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരന്ത്യകാലത്തെത്തി മർത്യൻ പീഡയനുഭവിക്കരുതെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ടി മനുഷ്യർ അനുതാപപൂർവ്വം ദൈവിക സംസർഗ്ഗത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു:

പാപിയുണരുക നീ - അനുതാപത്തിനായ്
 തരമുള്ളപ്പോൾ കണ്ണീരാൽ നെടുവീർപ്പാൽ നീ
 മാലിന്യങ്ങളെ മാലിക്ക്
 വേഗം ക്ഷമനേടാനാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ
 ദൈവസമക്ഷം - സങ്കടപൂർവ്വം കേഴുക നി-
 നപരാധങ്ങളെമായിക്കും.
 എന്നു വ്യക്തമായി ഉപദേശിക്കുന്നതോടൊപ്പം,

നീചന്മാരിലസ്യ നീനക്കുണ്ടാകരുതെ
 ദുഷ്കർമ്മികളിൽ വൈരമതു
 ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശയോടെ ചെയ്യുകനന്മ
 ഊഴിയിൽ മരുവിത്തിരയുക നീ വിശ്വാസം-
 എന്നും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. പാപി അനുതാപത്തോടെ പ്രാർത്ഥി
 കേണ്ട രീതി മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമത്രെ:

പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ നീ നിൽക്കുമ്പോൾ - സന്താപത്തോടേകാഗ്രം
 ചിന്തകളെക്കടിഞ്ഞാണിട്ട് - ചിത്തത്തിൽ നിർത്തിടേണം
 നിൻവായ് ധൂപത്തിൻകലശം - നിന്നധരം ധൂപം ഹൃദ്യം
 ദൈവത്തെ പ്രീണിപ്പിക്കും - നാവോ ശുശ്രൂഷക്കാർൻ

അങ്ങനെ അനുതാപത്തോടെ ഏകാഗ്രചിത്തനായി ദൈവിക സന്നിധിയിലെത്തുന്ന പാപിക്ക് തന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ്യമുളവാകുന്നു. അപ്പോളവൻ ദുഃഖത്തോടെ 'നിൻ പ്രതിരൂപത്തെ നിത്യാഗിക്കായ് വെടിയിരുത്തേ' എന്നും 'പരിചിതരുടെ പരിഹാസത്തിനു പാത്രമതാവാനു ഈയുള്ളോന്നേപ്പകയനു വിട്ടുകൊടുക്കരുതേ' എന്നും കേണപേക്ഷിക്കുന്നു. 'മറ്റൊരു വാതിൽ മുട്ടിവിളിപ്പാനില്ലാതായ മനുഷ്യൻ അവസാനം തന്റെ നിസ്സഹായത' വെളിവാക്കുന്നു.

പുകപോലെൻ നാളുകളില്ലാതായി
 എന്നസ്ഥികൾ വെണ്മയണിഞ്ഞു,
 വെണ്ണീർ പോലെ.....!

കല്പനാ വൈചിത്ര്യങ്ങൾ

ക്രൈസ്തവമിത്തുകൾ ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യാദികലകളിൽ പ്രാമുഖ്യം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യുവകവികളും സാഹിത്യകാരന്മാരും ക്രൈസ്തവമിത്തുകളിൽ നിന്ന് കാവ്യാത്മക ബിംബകല്പനകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രവണതയേറി വരുന്നു. ശ്ഹീമാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ആദി മദ്ധ്യാന്തങ്ങളിൽ അനുസ്യൂതമായി മിത്തുകളുടെ പ്രവാഹം 'വാക്കുകളുടെ കല്പ' കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പഴയ-പുതിയ നിയമങ്ങളിൽ കാണുന്ന യഥാർത്ഥ ചിത്രങ്ങൾ, ചരിത്രസ്മരണകൾ, പ്രവചനങ്ങൾ എന്നീ മിത്തുകൾ കാവ്യബിംബത്തിൽ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്നു.

സഹദേവാർ അനുഭവിച്ച പീഡകളുടെ കാഠിന്യം 'മുന്തിരിക്കുല്പ'യ്ക്കുണ്ടാകുന്ന പരിവർത്തനമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്:

സഹദേവാരെ മുന്തിരിതൻ-കുലയെന്നവിധം
'ന്യായാധിപരിട്ടുപിഴിഞ്ഞു' - രുധിരം ധരയിലൊഴുക്കി -

'ന്യായാധിപരിട്ടു പിഴിഞ്ഞു' എന്ന പദപ്രയോഗം കൊണ്ട് സഹദേവാർ അനുഭവിച്ച പീഡകൾ മുഴുവൻ വ്യക്തമാകുന്നു.

ദൈവപുത്രൻ കന്യകയിൽ 'കന്യാമുദ്രയ്ക്ക് ഭംഗം വരാതെ' ജാതം ചെയ്തു എന്നത് വൈചിത്ര്യമാർന്ന ബിംബാത്മകത കൊണ്ട് - പ്രവചന സൂക്തങ്ങൾ - ക്രോഡീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'പുട്ടിയ വാതിലും,' 'പുട്ടിയ തോട്ടവും,' 'പുരിയും,' 'വിത്തില്ലാതെ മുളച്ച സസ്യവും,' 'മറിയാമിന്റെ കാതിലെ വിത്തുവിതയും,' 'നദിയെ മരുവിലൊഴുക്കിയ പാരയും' കന്യാത്വത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. എന്നാൽ കന്യാത്വത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരോട്:

'കുഞ്ഞാടിനെ വൃക്ഷം നല്കി
തീക്കൽപ്പാറ ജലം നല്കി

എസ്തീറാ മത്സ്യവുമേകി' എന്നീ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ട് 'ദൈവത്താൽ അസാധ്യമായത് ഒന്നുമില്ലായെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നു. ശബ്ദാർത്ഥ-പ്രാസപ്രയോഗങ്ങൾക്കൊത്ത ആശയ പ്രകാശനം നടത്തുവാനും വരികൾക്കു കഴിയുന്നുണ്ട്.

ഉദാ:

1. ഋജുമതികൾക്കിരുളിൽ ദ്വുതിയുളവായി...
2. ദ്വുതിയേ! ദ്വുതിതനയാ! ദ്വുതിയിലഹോ നിവസിപ്പോനേ...
3. കൂസുമ വിദുഷിത നീസോനാം - മാസം പോലെ...
4. നിർമലമാമുദരെ നിർമ്മലമായ്...
5. ഉദയേ കടലിന്നുടയോനെ - കരയിൽ കണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ...

6. പന്തിരുതുന്നുള്ളീ - ധരയെ താങ്ങുന്നു...
7. രാവിൽ കീപ്പാ തടവീനും വിടുതൽ - പ്രാപിച്ചു...

ഒരു സമയത്തു മാത്രം പ്രകാശം പരത്തുവാൻ കഴിവുള്ള സൂര്യചന്ദ്രന്മാരേക്കാൾ പ്രഭാവാനായി മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

‘പകലോൻ പകലൊളിതുകുന്നു
പനിമതിരാവിൽ
നീ രാപകൽ മിന്നിടുന്നു’

കന്യകമറിയാമിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ സൂക്ഷ്മമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

മറിയാം തന്നെ തന്മൂലമോർത്താൽ ശോഭാപൂർണ്ണം
ഭാഷിക്കുമ്പോൾ ചുണ്ടുകളീനും സൂര്യനുദിപ്പു!

ക്രൈസ്തവ ജീവിത മൂല്യദർശനവും കവിഭാവനയും കൂടി സമന്വയിച്ച പ്ലോൾ ഉടലെടുത്ത ഈ വാങ്മയങ്ങൾക്ക് പുതിയൊരു കാവ്യാവബോധം വളർത്തി എടുക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നു.

പ്രായം കൂടിയ കഴുകൻ, മുൾമരമെരിയാതെരിതീതൻ നടുവിൽക്കണ്ട ചിന്മയൻ, ആകാശത്തിനും മുഴിക്കും തണലായിരിക്കുന്ന ബലവാൻ, പൂർവ്വിക വയോധികൻ, മുന്തിരിയും - മുന്തിരിക്കുലയും, കന്യകയും - കന്യാമുദ്രയും, പനിമതിയും - പനിമഞ്ഞും, മണവാളനും - മണവരയും നവീനയർത്ഥതലങ്ങൾ തേടുന്ന മാനങ്ങളത്രെ. ഇവയെല്ലാം സമീചീന മാംവിധം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്ഹീമാ നമസ്ക്കാരത്തിലെ ഭാഷയൊ അത്യുദാത്തമത്രെ. ചിന്താമഹത്വം, ശക്തിമത്തായ വികാരവും അതിന്റെ സഫലമായ ആവിഷ്ക്കാരം, അലങ്കാരവും മറ്റ് ഉക്തിവൈചിത്ര്യങ്ങൾ, കൂലീന രചനാശൈലി, ഗംഭീരവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ രൂപഘടന എന്നിവ കൊണ്ട് ആ ഉദാത്തത പ്രസ്താപ്യമാക്കുന്നു. ഉപമ, ഉൽപ്രേക്ഷ, രൂപകം, അപ്രസ്തുത പ്രശംസ, സ്വഭാവോക്തി തുടങ്ങിയ അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ട് ശ്ഹീമാ നമസ്ക്കാരഭാഷ ആരാധനാസാഹിത്യത്തിൽ സുരഭില സുന്ദരമായിരിക്കുന്നു. നവീനമായ ആശയങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും അതിലേക്കാവാഹിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

നിരന്തരമായ ആന്തരാന്വേഷണത്തിലൂടെ ദിവ്യസന്നിധിയിലെത്തിയ മിസ്സിക് പ്രതിഭകളിൽ നിന്നു മാത്രമേ ഇത്രയും ഭാവപ്രദീപ്തമായ രചനകൾ നൽകി വരികളെ അക്ഷരതയിലേക്കുയർത്താൻ കഴിയൂ. സുറിയാനി മൂല്യത്തോടും സങ്കീർത്തനങ്ങളോടും കടപ്പെട്ടാണെങ്കിൽ കൂടി അതിസമർത്ഥമായ ആശയഭാഷാന്തരം നടത്തിയ ആ മിസ്സിക് പ്രതിഭ വെണ്ണിക്കൂളം സി. പി. ചാണ്ടിയാണ് - മുടുപടമില്ലാത്ത കാവ്യഭാഷയുടെ ആചാര്യൻ!

സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്ത സാഹചര്യങ്ങളും

ഓർമ്മകളും - സി. പി. ചാണ്ടിയുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽ നിന്ന്:

□ സാഹിത്യരചനയിലേക്ക് ആകൃഷ്ടനായതെങ്ങനെ?

“നസ്രാണികൾ സാഹിത്യത്തിലേക്ക് വരുവാൻ അറച്ചുനിന്നു. സംസ്കൃതവും സാഹിത്യവും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അപരിചിതമായ മേഖലയായിരുന്നു. എന്നാൽ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ എനിക്ക് കവിതയോട് താല്പര്യമുണ്ടായി. സെക്കൻഡ് ഫോറം മുതൽ കവിത എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. നാലാംതരം ജയിച്ചപ്പോൾ ‘ചാണ്ടിയെ മലയാളം പഠിപ്പിക്ക’ണമെന്നു എന്റെ പിതൃസഹോദരൻ വിദ്വാൻ കെ. സി. വർഗീസ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത് സാഹിത്യത്തിലേക്കുള്ള വഴിത്തിരിവായി.”

□ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുവാനുള്ള സാഹചര്യം?

“സംസ്കൃതപാഠം കഴിഞ്ഞ് സാഹിത്യത്തിൽ പൂർണ്ണസമയം ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ച് സുറിയാനി പാട്ടുകൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുവാനുള്ള ക്ഷണം ലഭിച്ചു. 1945 മുതൽ ആരാധനാഗാനങ്ങൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ കല്പനപ്രകാരമാണു ആരാധനാക്രമങ്ങൾ മലയാളീകരിച്ചത്.

സുറിയാനി മല്പാനായ വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യൂസ് കശ്ശീശാ (പ. ബസ്സേലിയോസ് മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ) ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്ന സുറിയാനിഗീതങ്ങൾ ഞാൻ സാഹിത്യഭംഗി കലർത്തിയാണു മലയാളത്തിലാക്കിയത്. ‘ഒരു മേശയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലായിരുന്നാണ്’ ഞങ്ങൾ തർജ്ജമ നിർവഹിച്ചത്.

കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം മല്പാന്റെ (1908 - 1987) നിരന്തരമായ ആവശ്യപ്രകാരമാണു മിക്ക ക്രമങ്ങളും ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചത്. പുത്തൻ കാവിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയും ഈ രംഗത്തേക്ക് വളരെയധികം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ‘വട്ടക്കുന്നേൽ തിരുമേനിക്ക്’ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും മലയാളത്തിലാക്കണമെന്നു താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൻപ്രകാരം പ. ബസ്സേലിയോസ് മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ, മുഴുവൻ ആരാധനാക്രമങ്ങളും ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തി.”

□ തർജ്ജമയിൽ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ചില ഓർമ്മകൾ...?

“ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തപ്പോൾ സുറിയാനിയിൽ ലഭ്യമായിരുന്ന അലങ്കാരഭംഗി നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. മലയാള പരിഭാഷയിൽ വൃത്തഭംഗി, അർത്ഥശുദ്ധി, താളം, ലയം എന്നിവയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

ബുധനാഴ്ച പ്രഭാതമസ്ക്കാരത്തിലെ നാലു വരി എന്നെ വളരെയധികം ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

‘നിർമ്മലമാമുദര നിർമ്മലമായ്
വന്നു വസിപ്പൊരു നിർമ്മലനാം
ആത്മജനെ പ്രേഷിപ്പിച്ചവനാം
നിർമ്മലതാതൻ സംസ്തുത്യൻ...’

ഇതിൽ ‘നിർമല’ എന്ന പദമാണ് ഈ ഗാനത്തെ ഏറ്റവും അർത്ഥവത്താക്കുന്നത്. ‘നിർമല’ എന്ന വാക്ക് ലഭ്യമായത് വളരെയധികം ധ്യാനത്തിനുശേഷമാണ്. പരിഭാഷയിൽ ഏറ്റവും ഉചിതമായ വാക്ക് ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതു കണ്ടെത്തുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കും. ‘കാതോലിക്കാമംഗള’ ഗാനത്തിലെ അവസാനവരിയിലുള്ള ‘നെടുനാൾ,’ ‘നെടുനാൾ,’ ‘നെടുനാൾ’ എന്ന പദവും ശൈലിയും ലഭിക്കുന്നതിനായി മൂന്നു ദിവസം കാത്തിരുന്നു.

ആരാധനാഗാനങ്ങളിൽ, ഏറ്റവും സാഹിത്യഭംഗിയിൽ പരിഭാഷ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത് ‘വിവാഹ ശുശ്രൂഷ’യിലെ ഗാനങ്ങളാണ്. മനസ്സിൽ നിന്നു താളം മുറിയാതെ നിൽക്കുന്ന മൂന്നു ഗാനങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്.

1. പതിവ്രതയാം പരിപാവനസഭയെ....
2. ഉപമകളാൽ - ശ്ലേമുൻ ചൊന്നാനേവം....
3. ഏദന്തോട്ടം നട്ടോനെ!....

ബ്രഹ്മചാരിയായ എനിക്ക് ശൃംഗാര രസപ്രധാനമായ ഈ വരികൾ എങ്ങനെ സാധിച്ചു എന്നു പലരും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

□ ആരാധനാഗാനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചത് സർഗ്ഗാത്മകരചനകളെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയില്ലേ?

“ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിൽ പൂർണ്ണസമയം ശ്രദ്ധിച്ചതിനാൽ സാഹിത്യരംഗത്ത് അധികമൊന്നും സംഭാവന നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മലങ്കരസഭയിലെ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ സാഹിത്യമധുരമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്. ഇതിൽ സർഗ്ഗാത്മകതയില്ലെന്നു പറയുവാൻ പറ്റുമോ? മലങ്കരസഭയോടുള്ള സ്നേഹവും സമർപ്പണവുമാണു ഇതു സാധ്യമാക്കിയത്.”

□ ആരാധനാരീതികൾ കാലാനുസൃതം പരിഷ്ക്കരിക്കേണ്ടേ?

“പരിഷ്ക്കരിക്കണം. ഇതു പെട്ടെന്നു സാധ്യമായെന്നു വരില്ല. തനതായ പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും ഉണ്ടാകണം. സഭ അതിനു മുൻകൈ എടുക്കണം. ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങൾ കൊണ്ട് ആരാധനാഗാനങ്ങളെ ഭാരത

വൽക്കരിക്കണം. ഗാനങ്ങൾ എല്ലാം ചേർന്നതോടെ, ‘ആരാധന’യ്ക്ക് ദൈർഘ്യമേറി. ദീർഘമായ ആരാധനയിൽ ആദിയോടന്തം പങ്കുചേരുവാൻ വിശ്വാസികൾക്കു മടിയാണ്. എന്തിനു ‘ലോകം തന്നെ ധൃതി’ നിറഞ്ഞതാകുന്നല്ലോ!”

മലകരസഭയിൽ ഇന്നുപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ആരാധനാക്രമങ്ങളും മലയാളമാണെങ്കിലും ക്ലിഷ്ടങ്ങളായ പദഘടനയും സങ്കീർണ്ണ വാക്യങ്ങളും കൊണ്ട് ‘ആശയവിനിമയത്തെ’ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. ഗദ്യത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ മിക്കതും പ്രഭാഷണരൂപത്തിലുള്ള ദീർഘമായ ആഖ്യാനങ്ങളാണ്. ഭക്തിസംവർദ്ധകവും വ്യക്തികളെ ആകർഷിക്കുന്നതുമായ രചനാശൈലിയല്ല ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ വിശ്വാസികൾ ഇത്തരം ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്നു മാനസികമായി അകലുന്നു.

തർജ്ജമയുടെ മാഹാത്മ്യം

പ്രാർത്ഥനകൾ ഗാനരൂപത്തിലാകുമ്പോൾ കുറെക്കൂടി ആകർഷകമാകുന്നു. ആരാധനയിലുള്ള പങ്കാളിത്തം സജീവമാകുന്നു. ‘ശുഷ്കവും വിരസവും’ സുറിയാനിയിലുള്ളതുമായ ആരാധനയെ താളലയങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസം വരുത്താതെ മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, പങ്കാളിത്തം കുറെക്കൂടി സജീവമായി. സുറിയാനിയിൽ ഒരു ഗീതം എട്ടു ‘രാഗ’ത്തിൽ (നിറം) പാടുവാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ മലയാളത്തിലാക്കിയ ഗാനങ്ങളും എട്ടു രാഗത്തിൽ പാടുവാൻ കഴിയുന്നു. സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ മലയാളീകരിച്ചപ്പോൾ അർത്ഥഗാംഭീര്യവും പ്രാസശൈലിയും ഹൃദയാവർജ്ജകമായ രീതിയിൽ ക്രമീകരിച്ചതാണു സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ തർജ്ജമയുടെ മാഹാത്മ്യം. വിവിധ ‘മാത്ര’കളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള വരികൾ അതേ മാത്രയിൽ ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ സി. പി. ചാണ്ടിക്കു കഴിഞ്ഞു. ഭാഷാപാണ്ഡിത്യവും പ്രയോഗപാടവവും, നൈസർഗ്ഗിക സിദ്ധിയും ഇത്തരം ഭാഷാന്തരത്തിന് ആവശ്യമാണ്.

കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയും, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയും, കുർബാനക്രമത്തിലെ ചില പാട്ടുകൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ ഗാനങ്ങളും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത് വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയാണ്. ആശയഭദ്രതയും, സാഹിത്യഭംഗിയും തർജ്ജമയിൽ പ്രഫുല്ലമാക്കുവാൻ ബോധപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രശസ്ത കവി ചെമ്മനം ചാക്കോ, സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കവിതകൾ അപഗ്രഥനം ചെയ്യുന്നു:

‘സുറിയാനിയിലെ ഈണത്തിനനുസരിച്ച്’ ‘നിറം മാറി ചൊല്ലുവാൻ’

സാധിക്കുന്ന മറ്റു മലയാളപദങ്ങൾ സമ്മേളിപ്പിക്കുവാൻ സുറിയാനി ഭാഷാജ്ഞാനം സി. പി. ചാണ്ടിയെ സഹായിക്കുന്നു. സുറിയാനി ഭാഷയിലും മാതൃഭാഷയിലും പാണ്ഡിത്യവും ഒപ്പം കവിത്വമുള്ളവർക്കേ ഇവയെല്ലാം സാധിക്കൂ.’

കാവ്യരചനയിൽ സി. പി. ചാണ്ടി ബഹുമുഖ പ്രതിഭയാണ്. സ്വതസിദ്ധമായ രചനാതന്ത്രങ്ങളാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ വിശുദ്ധിയും യോഗാത്മകതയിൽ നിന്നുള്ള കരുത്തും ഉൾക്കൊണ്ട് ‘അകവും പുറവും വെഞ്ച നിറഞ്ഞ’ മനസ്സുമായി കാവ്യലോകത്ത് ഏകനായി സഞ്ചരിച്ചു. ‘മിതവും സാരവുമായ’ ശൈലിയാണു ‘ചാണ്ടിക്കവിത’കളുടെ അത്മാവ്. കഠിനപദങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തവും സുറിയാനി - സംസ്കൃത പദങ്ങളുടെ സന്നിവേശവും തർജ്ജമയെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ സങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നുണ്ട്.

ബാലസാഹിത്യം, കീർത്തനങ്ങൾ എന്നീ മേഖലകളിലും സി. പി. ചാണ്ടിക്കു സംഭാവന നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ‘തർജ്ജമക്കാരൻ’ എന്നാക്ഷേപിച്ചവർക്കു ‘കവിത്വം’ കാണിക്കുവാൻ എഴുതിയതാണു ‘ക്രിസ്തീയ ഭജന കീർത്തനം.’ നിരവധി നേഴ്സറിക്കവിതകളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ബാലസാഹിത്യ രചനയെക്കുറിച്ച് ഡോ: സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി: “മലയാളത്തിലെ ബാലസാഹിത്യശാഖ ഇന്നും ബാല്യാവസ്ഥയെ തരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യശാഖകളിൽ സവ്യ സാചിത്വമവകാശപ്പെടുന്ന വരേണ്യ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ പലരും ഈ വേദിയിൽ അടിപതറി വീഴാറുണ്ട്. ബാലമനസ്സുകളുടെ ലോലഭാവനകളുടെ നിറവും നിഴലും നിതാന്തജാഗ്രതയോടെ അനുസന്ധാനം ചെയ്യുന്ന അനുഭവ സമ്പന്നരും ആചാര്യതുല്യരുമായ വ്യക്തികൾക്കു മാത്രമേ ഈ രംഗത്ത് സ്വകീയമുദ്ര പതിക്കാനാവൂ. ഇതിവൃത്താദാനത്തിലും പ്രദാനത്തിലും അപൂർവതയുടെ സുവർണ്ണരേണുക്കൾ പുരണ്ടിരിക്കണം. ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ ഉജ്വലതയും ഉദാത്തതയും ശിശുഹൃദയത്തിൽ ഉണർത്തി വിടുന്ന ആശയ പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ച് അവബോധമുള്ളവനായിരിക്കണം ബാലസാഹിത്യകാരൻ. കുറുമൊഴികളുടെ കർത്താവായ വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി കാവ്യലോകത്തിലോ, ബാലസാഹിത്യ രചനയിലോ നവാഗതനല്ല. കാൽ ശതാബ്ദക്കാലത്തെ കാവ്യാനുശീലന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഉടമയാണ് അദ്ദേഹം.

വളരെ ചിന്തിച്ച് വളരെ കുറച്ച് എഴുതുന്ന കവിയാണ് സി. പി. ചാണ്ടി. പൂവിനോടും പൂമരത്തിനോടും, കൂരുവിയോടും കൂറുമുല്ലയോടും കൂശലം ചോദിച്ച് കിന്നാരം പറയുന്ന കൂരുനു ഭാവനകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ അതീവ ഹൃദ്യമാണ്. പദങ്ങളുടെ പാദസ്വരമുണർത്തിവിടുന്ന താളവും ലയവും

കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിയുക തന്നെ ചെയ്യും. ദേശീയ സംസ്കാര ധാരയുമായി സാമ്യം പ്രാപിക്കുന്നവയാണു പാട്ടുകളിൽ പലതും. കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും ഋതുഭേദങ്ങളും മലയാളത്തിന്റെ മഹത്വവും എല്ലാ പാട്ടുകളിലും വിന്യസിക്കുവാൻ വിസ്മയിച്ചിട്ടില്ല. കേരള മഹിമ, തറവാട്ടമ്മ എന്നീ പാട്ടുകൾ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങളായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം.

വിനോദത്തിലൂടെ വിജ്ഞാനവും ചിരിയിലൂടെ ചിന്തയും വാരിവിതറുന്നുണ്ട് കവി. പാട്ടിലൂടെ എല്ലാം പാട്ടിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കുട്ടികളും, ഗതകാല ശൈശവാവസ്ഥയുടെ ഉദാരമണിയാന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ഒളികണ്ണിട്ടു നോക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന മുതിർന്നവരും, പിഞ്ചോമനകൾക്ക് പാട്ടിലൂടെ പാഠങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന പ്രീ-പ്രൈമറി ടീച്ചേഴ്സും കുറുമൊഴികൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കില്ല.”

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് 1985-ൽ ചെമ്മനം ചാക്കോ:

‘സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ജീവിതമാണു സി. പി. ചാണ്ടിയുടേത്. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം പോലും വേണ്ടെന്നു വെച്ചു സഭയുടെ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിൽ... ചാരിതാർത്ഥ്യം കണ്ടെത്തി മുന്നോട്ടു പോയി. അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹനീയ സേവനത്തിനു തക്ക സമീപനം സഭയുടെ പക്ഷത്തുനിന്നു സി. പി. ചാണ്ടിയോടുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.’

ഏകൻ, ഏകാന്തൻ

സർഗ്ഗശക്തി മുഴുവൻ സഭയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ച സി. പി. ചാണ്ടി ആരാധനാ സാഹിത്യത്തെ ധന്യമാക്കി, ശ്രേഷ്ഠമാക്കി. സാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ‘ചാണ്ടിക്കവിതകൾ’ എന്നൊരു സംജ്ഞ തന്നെ രൂപപ്പെടുമായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, ആ സർഗ്ഗവല്ലഭനെ ‘സഭാകവി’ ആക്കിത്തീർത്തു. മലയാള സാഹിത്യത്തിനു അമൂല്യമായ സംഭാവനകളർപ്പിക്കുവാൻ തക്ക സർഗ്ഗാത്മകതയാൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന സി. പി. ചാണ്ടിയെ സഭയുടെ മതിൽക്കെട്ടിനുള്ളിലാക്കി സർഗ്ഗാത്മകത കരണമെടുക്കുകയായിരുന്നു. പിതാക്കന്മാർ മഹത്തരമെന്നു വിശേഷിപ്പിച്ച ‘സഭാകവി പട്ടത്വം’ തന്നെ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സർഗ്ഗവ്യാപാരത്തെ മുറിവേൽപ്പിച്ചു. അത് സാഹിത്യ തറവാട്ടിൽ ഏകനായി, ഏകാന്തനായി യാത്ര ചെയ്യുവാനിടയാക്കി.

- ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ പ്രജാപതി

എന്റെ തലമുറയുടെ ഗുരുവാണു സി. പി. ചാണ്ടി സാർ. ക്ലാസ്സുമുറിയിൽ ചാണ്ടി സാർ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിൽ, 1958-ൽ പ്രീ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്നപ്പോൾ ബേസിൽ ദയറാംഗമായിരുന്ന അദ്ദേഹവുമായി ഉറ്റബന്ധം പുലർത്തുവാൻ ഇടവന്നു. സൗഹൃദം പുലർത്തിയ സായംകാലങ്ങളിലും സ്നേഹം പകർന്ന പകലുകളിലും ഗുരുമുഖത്തു നിന്നു പലതും കേൾക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിച്ചു. ഇന്നും അത് മധുരോദാരമായ ഓർമ്മ കളായി മനസ്സിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ നിധി പോലെ നിലകൊള്ളുന്നു. ആ ഓർമ്മകൾക്ക് പുനർജന്മം നൽകുവാൻ ഈ സമ്മേളനം നിമിത്തമായി. അതാണ് സന്തോഷത്തിന് ഒരു കാരണം. 1962-ൽ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ഞാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ച കാലം. ചാണ്ടിസാർ, ചിലപ്പോൾ മലയാളം വകുപ്പ് സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. അവിടെയുള്ള അപൂർവ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക, കുറിപ്പുകളെടുക്കുക അദ്ദേഹത്തിന് പ്രിയംകരമായ വിഷയങ്ങളായിരുന്നു. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അദ്ധ്യാപകരായ ഞങ്ങൾ ചാണ്ടിസാറിനോട് അർത്ഥഗ്രഹണത്തിന് വഴങ്ങാത്ത ചില കഠിനപദങ്ങളുടെയും ക്ലിഷ്ടപ്രയോഗങ്ങളുടെയും അർത്ഥവും ആശയവും വിശദീകരിച്ചു തരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. നിശ്ശബ്ദനായി അല്പനേരം ഇരുന്നിട്ട്, പദത്തിന്റെ വിഗ്രഹം, അർത്ഥം, സാരസ്വ്യം, എന്നു വേണ്ട, കവി ആ പദമുപയോഗിച്ചപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന അർത്ഥതലങ്ങൾ മുഴുവൻ അനായാസമായി ഇഴതിരിച്ച്, കാണിച്ചുതന്ന കൗതുകകരമായ രംഗങ്ങൾ ഇന്നും ഓർമ്മയിലുണ്ട്. ഒരു കവിക്ക് മാത്രമേ ഒരു കവിയുടെ ഹൃദയം അറിയാൻ കഴിയൂ എന്ന ചൊല്ല് എത്രയോ വാസ്തവമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിത്തന്ന നിമിഷങ്ങൾ.

ചാണ്ടിസാറിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളുടെ സ്വാധീനമുണ്ട്. ഒന്ന് ആത്മീയ സംസ്കാരം. പിതാവ് വേദപുസ്തകത്തിന്റെ നിഴലും പൊരുളും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന വെണ്ണിക്കുളം ചക്കാലക്കുന്നേൽ ഫിലിപ്പോസ് ഉപദേശി. മാതാവ് നിരണത്ത് മട്ടയ്ക്കൽ പത്രോസ് കത്തനാരുടെ പുത്രി റിബേക്കാ. ഒരാധ്യാത്മിക ജീവിതവീക്ഷണം തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഈ പശ്ചാത്തലം ഉപകരിച്ചില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടു.

സായംസന്ധ്യകളിലെ വേദപുസ്തക പാരായണവും, കീർത്തനാലാപവും, രാത്രിയുടെ ഏകാന്തതകളിലെ യാമപ്രാർത്ഥനകളും ചാണ്ടിസാറിന്റെ ഇളംമനസ്സിൽ മാത്രമല്ല, പില്ക്കാലത്ത് ഇരുത്തംവന്ന മനസ്സിലും സൗമ്യദാദരചിന്തകൾക്ക് വഴിയൊരുക്കി. മറ്റൊന്ന്, സാഹിത്യ സംസ്കാരമാണ്. ക്രൈസ്തവർ മാത്രമല്ല, ഭാരതീയർ പോലും, സാഹിത്യലോകത്ത് അനശ്വരരായി തീരണമെങ്കിൽ സംസ്കൃതഭാഷ പഠിച്ചേ മതിയാകൂവെന്നും ചാണ്ടിസാർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇതേ ചിന്താഗതിക്കാരനായിരുന്നു റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാനും. സംസ്കൃതഭാഷയും സാഹിത്യവുമാണ് ഭാരതത്തിലെ പ്രാദേശിക ഭാഷകളെ പാലുട്ടിവളർത്തിയതെന്ന് സ്വകാര്യ സംഭാഷണങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദേശീയ സംസ്കാരധാരയിൽ സാത്ത്വം പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ, ഒരു പദം തെറ്റു കൂടാതെ ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ 'സംസ്കൃത ഹിമഗിരി'യിലേക്കു തീർത്ഥാടനം നടത്തണമെന്ന് ഈ ഭാഷാസന്ദേഹി വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്താണ് തെറ്റ്? ഉപജീവനത്തിന്റെ ഉപാധിയെന്ന നിലയിൽ സാഹിത്യ വിശാരദും, ശാസ്ത്രീ പരീക്ഷയും പാസ്സായ ചാണ്ടിസാർ, സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്താൻ, പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലെ തട്ടയിൽ ഗ്രാമത്തിലെ കുറ്റിയാനിപ്പുറത്ത് ഇല്ലത്തിലെ പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ച് നടത്തിയ പഠനയാത്രകളുടെ രസകരമായ കഥകൾ ചാണ്ടിസാർ പലപ്പോഴും എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കാനാണ്, ഇത്രയും വിശദീകരിച്ചത്. ഭാഷാപഠനം ചാണ്ടിസാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു തപസ്യയായിരുന്നു.

ഭാഷാശാസ്ത്രം ഒരു ശാസ്ത്രമാണ്. യുക്തിബോധവും, അപഗ്രഥന സാമർത്ഥ്യവും, അപൂർവതയുടെ ശാദ്ധല ഭൂമികൾ തേടിപ്പോകാനുള്ള ആത്മദാഹവുമുള്ള വ്യക്തികൾക്കു മാത്രമേ, ഇവിടെ പിടിച്ചുനില്ക്കാൻ കഴിയൂ. ധ്യാനത്തിനും മനനത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്ന, ദയറാജീവിതത്തിന്റെ സംശുദ്ധ പാതയിലൂടെ നീങ്ങിയിരുന്ന ചാണ്ടിസാറിന് ഭാഷാപഠനം ജീവിത സായാഹ്നത്തിലും ഗൗരവമുള്ള ഒരു വിഷയമാണ്. സംസ്കൃതവും, മലയാളവും, ഇംഗ്ലീഷും മാത്രമല്ല, ഈ ഭാഷാസന്ദേഹി സ്വായത്തമാക്കിയിരുന്നത്. തമിഴും, തെലുങ്കും, കർണ്ണാടകവും, തുളുവും എന്നുവേണ്ട ദ്രാവിഡ ഗോത്രത്തിലെ ലിപികളുള്ള സകല ഭാഷകളുടെയും അക്ഷരമാല പഠിച്ചതിനുശേഷം, ആ ഭാഷകളിൽ ബൈബിളിനു വന്നിട്ടുള്ള വിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി വായിച്ച് ഭാഷാപരിശീലനം നേടിയിരുന്ന ചാണ്ടിസാറിനെ ഞാൻ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാഷ പഠിക്കുവാൻ സ്നേഹിതരും കല്ല്യാണപത്നിയും ഈ ഗുരു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ അന്യർക്കു പ്രവേശനമില്ല. വാതിലിൽ മുട്ടിയാൽ 'യെസ്' എന്നു പറയുകയും, വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങുകയും മുറി അടയ്ക്കു

കയും ഒന്നിച്ചു നടക്കും. ആ മുറിയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരിക്കൽ കേറിയ എനിക്ക് എന്തെന്തു പുസ്തകങ്ങൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. പുതിയ ഭാഷയുടെ ലിപി കൾ എഴുതി നോക്കിയ കടലാസു കഷണങ്ങൾ, അപൂർവ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. അവയൊക്കെ ഇന്ന് എവിടെപ്പോയി?

ബേസിൽ അരമനയുടെയും, ചാപ്പലിന്റെയും ചുറ്റുവട്ടത്തു കൂടി സഭാ സമയവും ഭൂമിയിലേക്കു നോക്കി നടക്കുന്ന ചാണ്ടി സാറിനെ നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും. പലവട്ടം ചാപ്പലിന് ചുറ്റും അദ്ദേഹം നടന്നെന്നിരിക്കും. സുബോധത്തോടാണ് ആ നടപ്പ്. ഏതോ ഒരു കവിതയുടെ ഈരടിയുടെ ഈറ്റനോവ് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ നടത്തം. ആ ദിനങ്ങളിൽ, ഞാനദ്ദേഹത്തെ കാണുമ്പോൾ, എഴുതിയ വരികൾ ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കും. ചാണ്ടി സാറിന് കാവ്യാനുഭൂതി ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാ എഴുത്തുകാരെയും പോലെ അസ്വസ്ഥതയാണ്. അത് വാങ്മയ ശരീരമെടുത്തു കഴിയുമ്പോഴേ സ്വസ്ഥത ലഭിക്കൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരുമല തിരുമേനി, കുറുമൊഴികൾ എന്നീ കാവ്യങ്ങളുടെ രചനയുടെ പിന്നിൽ എന്റെ നിരന്തരമായ പ്രേരണയുണ്ടെന്ന് സാദിമാനം പറയട്ടെ. പരുമലയിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, ഉപവാസത്തിനും, ധ്യാനത്തിനും വരുന്നവർക്ക് ശാന്തമായി പാടുവാനും അവരറിയാതെ തന്നെ പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ധന്യമായ ജീവിതം ആത്മാംശമാക്കി മാറ്റുവാനും, ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു കാവ്യഗ്രന്ഥം രചിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. കാസറ്റ് ഗാനങ്ങളുടെ പ്രളയത്തിൽ പരുമല തിരുമേനിയുടെ സ്വത്വം നഷ്ടപ്പെടുന്നതു കണ്ടപ്പോഴാണ്, ഈ ചിന്ത എന്റെ മനസ്സിൽ വന്നത്. ചാണ്ടിസാർ സാവകാശം കാവ്യരചനയിൽ മുഴുകി. എഴുതിത്തീരുന്ന വരികൾ അദ്ദേഹം ചിലപ്പോഴൊക്കെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കും. തികഞ്ഞ ക്ലാസ്സിക പാരമ്പര്യത്തിൽ വ്യത്തനിബദ്ധ ശൈലിയിൽ രചിച്ചിരിക്കുന്ന ആ കാവ്യത്തിൽ, ഒരിടത്ത് ക്ലാസിക കവികളെപ്പോലെ 'സി. പി. ചാണ്ടി' എന്ന പേര് വരികൾക്കുള്ളിൽ ഭംഗിയായി സന്നിവേശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടിക്കവിതകളുടെ രചനയിലാണ് സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന്റെ രചനാ വൈഭവം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുക. ബാലന്മാരുടെ ലോലമനസ്സിലേക്ക് അനായാസമിറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 'കുറുമൊഴികൾ' എന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം രചിച്ചതാണ്. അത് ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും ഞാൻ തന്നെ. മലയാള ബാലസാഹിത്യ ചരിത്രമെഴുതുന്നവർക്ക് സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന്റെ ഈ കൃതി വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. അത്ര കണ്ട് ഉദാത്തവും, ഉജ്ജ്വലവുമാണ് ആ കുട്ടിക്കവിതകൾ. സ്ഥലനാമങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് കാവ്യരചന നടത്തുക മാത്രമല്ല, അത് കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും ചൊല്ലത്തക്കവിധത്തിൽ പദസംവിധാനം നിർവഹിക്കുവാനും, സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു (തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലെ സകല

പള്ളികളുടെയും സ്ഥലനാമങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത്, ചാണ്ടിസാർ രചിച്ചിരിക്കുന്ന കവിത എത്ര പേർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്?).

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ കീർത്തന ശാഖയിലാണ് ചാണ്ടിസാർ എന്ന എഴുത്തുകാരന്റെ സ്ഥാനം. കീർത്തനങ്ങൾ ഈശ്വരസ്തുതികളാണ്. ഭക്തനായ കവിയുടെ മനസ്സു നിറയെ ഈശ്വരൻ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. പുന്താനവും, എഴുത്തച്ഛനുമൊക്കെ ഇത്തരം സ്തുതിപ്പുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭഗവദ്നാമ പര്യായങ്ങൾ കോർത്തിണക്കി പൂമാലയണിയിക്കുന്ന ഉദാത്ത നിമിഷങ്ങളാണവ. ചാണ്ടിസാറിന്റെ ബാല്യത്തിലും കൗമാരത്തിലും യൗവ്വനത്തിലും വാർദ്ധക്യാവസ്ഥയിലും ദൈവവും ദൈവപുത്രനായ യേശുവുമായിരുന്നു വഴിയും സത്യവും വെളിച്ചവും ആയി നിന്നത്. തന്മൂലം അദ്ദേഹം, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും, യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും എഴുതി എഴുതി, പാടിപ്പാടി ആത്മനിർവൃതിയടഞ്ഞു. ബൈബിളിലെ പഴയ-പുതിയനിയമ കഥകൾ സംഗ്രഹിച്ച് 51 ശ്ലോകങ്ങളിലവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭജനകീർത്തനമെന്ന കാവ്യം കാണുക. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ഭാഷാസാഹിത്യം അതിനു വഴികാട്ടിയായി. സ്വസഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കാൻ, കീർത്തനസാഹിത്യത്തിന്റെ ചുവടു പിടിച്ച് സുറിയാനിയിൽ നിന്നും കീർത്തനങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കി. അതിന്റെ വൈദേശികച്ചുവയെ ലാഘവപ്പെടുത്തി മലയാളത്തിന്റെ മാധുര്യവും വെളിച്ചവും നൽകി. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം ഓർക്കണം. സുറിയാനി പഠിച്ചതു കൊണ്ടോ, വിവർത്തന പ്രക്രിയ വശമായിരുന്നതുകൊണ്ടോ ഓരോരുത്തർ കീർത്തനങ്ങൾ രചിക്കാനാവില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായി അയാൾ ഒരു കവിയായിരിക്കണം. എങ്കിലേ കാവ്യാനുഭൂതിയുടെ സുവർണ്ണ രേണുക്കൾ പുരണ്ട ഈരടി രചിക്കാനാവൂ. ചാണ്ടിസാറിന് ഉഭയഭാഷാ പാണ്ഡിത്യം മാത്രമല്ല, കവിത്വസിദ്ധി കൂടി സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. മൗലികമായി അദ്ദേഹം കവിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, ആരാധനാസാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം രചിച്ച 'കീർത്തനങ്ങളും വിവർത്തനങ്ങളും' അനശ്വരങ്ങളായിത്തീർന്നത്. മലങ്കരസഭയിൽ ചാണ്ടി സാറിനേക്കാളും സുറിയാനി ഭാഷാ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർ ഉണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ അവരുടെ തർജ്ജമകൾ പലപ്പോഴും നാവിനു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കില്ല. 'ഉണക്ക ഗദ്യ'ത്തിന്റെ അവസ്ഥയിലേക്ക് അവ വഴുതി വീഴുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ചാണ്ടി സാറിന്റെ വിവർത്തന പ്രക്രിയ ശ്ലാഘനീയമായിത്തീരുന്നത്.

സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്: 'ഋഷിയല്ലാത്തവൻ കവിതല്ല' എന്നർത്ഥം വരത്തക്കവിധത്തിൽ. ഋഷിയുടെ ഏകാഗ്രമനസ്സും, അചുംബിതാശയവും ആണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ചാണ്ടിസാർ ഋഷിതുല്യമായ ജീവിതം നയിച്ച വ്യക്തിയാണ്. അദ്ദേഹം ഋഷിയായിരുന്നു. ദയാദാസി ഋഷിയല്ലാതെ പിന്നാരാണ്? ഈ ഋഷിതുല്യജീവിതം ആയി

രിക്കാം അദ്ദേഹത്തിലെ കവിയെ ഉണർത്തിയത്, നവനവോന്മേഷശാലിയായ പ്രതിഭയുടെ ഉടമയാക്കിത്തീർത്തത്.

മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി ഇവിടെ ഓർത്തിരിക്കുന്നത് നന്ന്. ഭൂമിയിൽ ജനിക്കുന്നവരെല്ലാം കവികളോ, എഴുത്തുകാരോ ആയിത്തീരുന്നില്ല. നഗരത്തിലായാലും ഗ്രാമത്തിലായാലും, അവർ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം മാത്രം. അപ്പോൾ എന്തോ ചില പ്രത്യേകതകളോടു കൂടി ഭൂമിയിൽ, അവതാരപുരുഷന്മാരെപ്പോലെ വന്നു പിറക്കുന്നവരാണ് സർഗ്ഗധനന്മാരായ കവികൾ. അവർ അപാരമായ കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ പ്രജാപതികളാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ആരാധനാസാഹിത്യ പ്രപഞ്ചത്തിലെ പ്രജാപതിയാണ് സി. പി. ചാണ്ടി സാർ. സഭയും, ആരാധനയും, ആരാധനാസാഹിത്യവും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം, ആർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയും?

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ക്ലാസിസം, റൊമാന്റിക് പ്രസ്ഥാനത്തിന് വഴിമാറിക്കൊടുത്ത കാലഘട്ടത്തിലാണ് സി. പി. ചാണ്ടിസാർ കാവ്യരചനയിൽ മുഴുകുന്നത്. സഭാ സാഹിത്യരചനയിൽ നിന്നും പിന്മാറി, മലയാള കവിതയുടെ പൊതുധാരയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ശ്രദ്ധേയനായ കവിയായിത്തീരാമായിരുന്നു. അതിനു തക്ക പ്രതിഭയും, വ്യുല്പത്തിയും, കാവ്യസ്വത്വവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏതോ ഒരു ദൈവനിയോഗം പോലെ, ആത്മാർപ്പണ മനസ്സോടുകൂടി, 'സാഹിത്യത്തിലൂടെ സുവിശേഷീകരണം' എന്ന ദൗത്യം ഫലപ്രദമായി നിർവഹിക്കാനാണ് ചാണ്ടിസാർ തീരുമാനിച്ചത്. അത് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് നേട്ടമായി. ആ നേട്ടത്തെ, അറിഞ്ഞാദരിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് ദിനിയൻ ബാവാ എഴുന്നള്ളിയത് ഉചിതമായി. എൺപതു കഴിഞ്ഞ ബാവാ തിരുമേനി എൺപതു പിന്നിട്ട ചാണ്ടി സാറിനെ പൊന്നാട ചാർത്തി സ്നേഹചുംബനം നൽകി, 'സഭാതാരം' എന്ന ബഹുമതി നൽകി ആദരിച്ച ഈ സുവർണ്ണനിമിഷത്തിനു സാക്ഷിയാകാൻ സാധിച്ചതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. 'സഭാകവിയായ സി. പി. ചാണ്ടി' സഭാതാരമായി ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ അനേകർക്കു മാർഗ്ഗദീപമായി നിലകൊള്ളട്ടെ. ഒരേഴുത്തുകാരെന്ന നിലയിൽ, സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന് ലഭിച്ച അംഗീകാരവും, ആദരവും ആ രംഗത്തേക്ക് കടന്നുവരുന്നവർക്ക് പ്രചോദനമായിത്തീരട്ടെ. 'ചാണ്ടി' നാമമല്ല, ക്രിയയാണെന്ന് രസകരമായി പറയാറുള്ള ചാണ്ടി സാറിന്റെ ജീവിതം ക്രിയാനിരതമായിത്തീരട്ടെ. എല്ലാവധിമായ ഭാവുകങ്ങളും നേർന്നുകൊണ്ട് ഞാനെന്റെ വാക്കുകൾക്ക് വിരാമമിടുന്നു.

(‘മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം’ ആദ്യ പതിപ്പിന്റെ പ്രകാശനവേളയിൽ ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി ചെയ്ത പ്രസംഗം)

ക്രിസ്തീയ ഭജനകീർത്തനം

ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെ കാതലായ തത്വങ്ങളും ദിവ്യാനുഭൂതികളും ഭാരതീയ കാവ്യരൂപത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സി. പി. ചാണ്ടി നടത്തിയ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് 'ക്രിസ്തീയ ഭജന കീർത്തനം.'

കേരളത്തിലെ ഹൈന്ദവഭവനങ്ങളിൽ, അന്തിമയങ്ങുമ്പോൾ പൊന്തി വരുന്ന കീർത്തനങ്ങളുടെ മാതൃകയിലാണ് കാവ്യരചന. വേളൂർ കൊന്നയിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു റൈട്ടറുടെ 'ക്രൈസ്തവവേദചരിതം മൂപ്പത്തിനാലു വൃത്തം' ക്രൈസ്തവകീർത്തന സാഹിത്യശാഖയിൽ ഭജനകീർത്തനത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണ്. വേദപുസ്തക പരിജ്ഞാനവും, സംസ്കാരവും സ്വാംശീകരിച്ചിട്ടുള്ള അസാധാരണപ്രതിഭകൾ മാത്രമേ കീർത്തനസാഹിത്യത്തിൽ അനശ്വരമാകുകയുള്ളൂ. സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് ജന്മസിദ്ധമായി ലഭിച്ച താലന്താണ് ബൈബിൾ സംസ്കാരം. വെണ്ണിക്കുളത്ത് ചക്കാലക്കുന്നേൽ ഫീലിപ്പോസുപദേശിയുടെ പുത്രനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മാതാവ് നിരണത്ത് മട്ടയ്ക്കൽ പത്രോസ് കത്തനാരുടെ പുത്രി റിബേക്കായും. അപ്പോൾ ഇരുവഴിയിലൂടെയും ഒഴുകിയെത്തിയ വേദസംസ്കാരം, കവിയുടെ ജീവിതവീക്ഷണം മെനഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ സുപ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയല്ലേ അദ്ദേഹം ദയറാ ജീവിതം വരിച്ചത്. പിന്നീടങ്ങോട്ടുള്ളത് സമർപ്പണത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്. സഭയുടെ സത്യവും സനാതനമൂല്യങ്ങളും ഹൃദിസ്ഥമാക്കാനുള്ള അവിശ്രമാദ്ധ്യാനം. സ്വായത്തമായ ശൈലിയിലൂടെ ദേശീയ സംസ്കാരവുമായി സാത്മ്യം പ്രാപിച്ച് 'കാവ്യവേദി'യിലേക്ക് കടന്നു. പഠിച്ചും, കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചും, നേടിയെടുത്ത കാവ്യാനുശീലന പാരമ്പര്യത്തെ സംപുഷ്ടമാക്കി. ബൈബിൾ പ്രമേയം കാവ്യരൂപത്തിലാവിഷ്കരിച്ചു; ലഘു കവിതകളായി. കുറെക്കൂടി വിസ്തൃതമായ ക്യാൻവാസിൽ കാവ്യരചനയ്ക്ക് മുതിർന്നതിന്റെ പരിപക്ഷ ഫലമാണ് 'ഭജനകീർത്തനം.'

ബൈബിളിലെ പഴയ - പുതിയ നിയമകഥകൾ സംഗ്രഹിച്ച് 51 ശ്ലോകങ്ങളിലൂടെ ഭജനകീർത്തനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാവ്യാരംഭത്തിൽ വിനയപൂർവ്വം കവി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധേയമാണ്:

‘വിയത്തലം വിരിച്ചു മന്നിനെ മനഞ്ഞ താതനേ!
ദയാർദ്രനായ് മനുഷ്യജന്മമേറ്റടുത്ത പുത്രനേ!
ക്ഷയോന്മുഖർക്കു ജീവനേകിടുന്ന പാവനാത്മമേ
ത്രിയേകസത്യദൈവമേ, ജഗത്പതേ, നമോസ്തുതേ,
‘മനുഷ്യവർഗ്ഗമൗലിയാകുമാദമെന്ന താതനേ
മനോജ്ഞമായൊരേദനിൽ പുലർത്തിയോരമേയനേ!

സനാതന പ്രകാശമുറ്റ സ്വർഗ്ഗഭൂവിയിലുള്ള പു-
വനത്തിൽ ഞാൻ വസിപ്പതോ ജഗത്പതേ നമോസ്തുതേ”

ത്രീയേക സത്യദൈവത്തിന്റെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ സ്തോത്രമലരുകൾ അർപ്പിക്കുന്ന കവി, ബൈബിളിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പ്രതിപാദ്യവസ്തുവും താനും ഒന്നായിത്തീരുന്ന അപൂർവ്വ സുന്ദരനിമിഷങ്ങൾ ഭജനകീർത്തനത്തിൽ കാണാം. ഇയ്യോബിനെപ്പോലെ, എന്തെല്ലാം പ്രതിസന്ധികളും അഭിസന്ധികളും ജീവിതത്തിൽ നേരിട്ടാലും ജഗത്പദത്തെ വിസ്മരിക്കുവാനോ വിടുവാനോ കവി തയ്യാറല്ല. ‘പരാജയപ്പെടാത്തൊരാളെ വീര്യത്തോട് ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് നടന്നുനീങ്ങുവാനാണ് കവിക്ക് മോഹം.’ മനസ്സുനിയെ ജഗത്പിതാവാണ്. കവി പാടുനന്ത് കേൾക്കുക.

‘കരഞ്ഞുതുപ്തനാകുവാൻ ശിരസ്സു കണ്ണുനീരിനാൽ
നിറച്ചിടേണമെന്നിരമ്മിയാവിലാപകൻ
കൊരുത്ത ബാഷ്പബിന്ദുമാല കാഴ്ചവെച്ചു ഞാൻ നമ-
സ്കരിച്ചിടുന്നു തൃപ്പദം ജഗത്പതേ നമോസ്തുതേ.
തടിച്ച ഭൂതസഞ്ചയം പൊടിക്കുമംബരാലയം
വെടിഞ്ഞുവന്നു മർത്തുരേ വിടർത്തദേവനന്ദനാ
അടിപ്പെടുന്ന ദീനരെക്കടന്നുചെന്നു താങ്ങുവാൻ
ഇടിച്ചിടേണമെന്നും ജഗത്പതേ നമോസ്തുതേ!

പഴയനിയമ കഥാപാത്രങ്ങളായ നോഹ, അബ്രഹാം, ലോത്ത്, ഇസഹാക്ക്, മോശ, ഇയ്യോബ്, രൂത്ത്, ജോസഫ്, ശമുവേൽ, ദാവീദ്, ഗോലിയത്ത്, ശലോമോൻ, ഏലിയ, ഏലിശാ, ഹോശെയ, ഏശയ, യിരമ്യ, യോന, ഹെസക്കിയേൽ, ദാനിയേൽ, സഖറിയ തുടങ്ങിയവരെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളും സൂചിതകഥകളും ഒറ്റ ശ്ലോകത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന കവി, ആസ്വാദകനിൽ പുതിയൊരു കാവ്യാവബോധം ജനിപ്പിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു. വൃത്തനിബന്ധനകളിൽ നിന്ന് വിമുക്തമാകാതെ, താളലയാനുസാരിയായി ഭക്തി വിതറി നിൽക്കുന്ന കവിത ആരുടെയും ആത്മാവിൽ അലിഞ്ഞു ചേരും.

ഇരുപത്തിയഞ്ചു ശ്ലോകങ്ങൾ കൊണ്ടു പഴയനിയമ കഥകളുടെ പുനരാഖ്യാനം പൂർണ്ണമാക്കിയ കവി, അനന്തരഭാഗങ്ങളിൽ പുതിയനിയമകഥകൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. തിരുപ്പിറവിയുടെ രംഗം കവി ഭാവന കാണുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:

‘കിളുന്നു കാൽകരങ്ങളെക്കൂടഞ്ഞു ബേര്ലഹേം മൃഗ-
ത്തളത്തിലങ്ങു പൈതലായ്കിടന്നതെന്തൊരത്ഭുതം
ചുളുങ്ങിനിന്നു വാനസേനതേരിലേന്തിടുന്നവൻ

വെളിച്ചമേ, വിനീതനേ, ജഗത്പതേ, നമോസ്തുതേ
കളങ്കമറ്റ ജീവിതം നയിച്ചുകാട്ടിലാടിനെ
വളർത്തിയോരണഞ്ഞു തൃപ്പിറപ്പിലങ്ങ വാഴ്ത്തുവാൻ
പളുകിനൊത്ത മാനസം വഹിക്കുവോർക്കു ദേവനെ
ത്തെളിഞ്ഞു തന്നെ കണ്ടിടാം ജഗത്പതേ നമോസ്തുതേ!

‘പരീക്ഷിതർക്കു രക്ഷയും ബുദ്ധിക്ഷിതർക്കു ഭക്ഷ്യവും മരിച്ചവർക്കു ജീവനും’ കൊടുക്കുവാൻ ‘ദരിദ്രരിൽ ദരിദ്രനായ് ചരിച്ച’ ദാനതല്പരനായ സദ്ഗുരുവിന്റെ മുമ്പിൽ നമ്രശിരസ്സെന്നായി നിന്നുകൊണ്ടു കവി പാടുമ്പോൾ, അതേ അനുഭവം കാവ്യാസ്വാദകനും ഉണ്ടാകുന്നു.

സർകാവ്യം സർവ്വകാരങ്ങൾ ആസ്വാദകഹൃദയത്തിൽ അഭിസംക്രമിപ്പിക്കുന്നു. കാവ്യം വായിച്ചു തീരുമ്പോൾ എന്തോ ഒരു ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കുന്ന ഭജനകീർത്തനം ഭക്തിയുടേയും മൂക്തിയുടേയും സ്വർഗ്ഗകവാടം തുറക്കാനുള്ള സ്വർണ്ണത്താക്കോലാണ്. സ്വർഗ്ഗീയാനുഭൂതിക്കു വിധേയനാകുന്ന കാവ്യാസ്വാദകൻ സദാർത്ഥ സകലജനത്തേയും അറിയിക്കുവാൻ പ്രതിബദ്ധനാണ്. ഭജനകീർത്തന കർത്താവിന്റെ ലക്ഷ്യവും മറ്റൊന്നല്ല. കാവ്യാവസാനം ഈ സന്ദേശം വളരെ മനോഹരമായി കവി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു:

“മഹീതലത്തിലെങ്ങുമെൻ സുവാർത്ത ചൊല്ലിനെന്നു
ചൊന്നിഹത്തിൽ നിന്നു വാനിലേക്കുയർന്ന ദേവനന്ദനാ
അഹർന്നിശം ജ്വലിക്കുമുൾത്തടത്തോടി പ്രവൃത്തി നിർ-
വഹിക്കുമെന്നു ഞാൻ മുദാ ജഗത്പതേ നമോസ്തുതേ!”

- ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി

സഭാകവിയും
അക്ഷരങ്ങളുടെ
അജപാലകനും

8

പൊന്നാടയിൽ പൊതിഞ്ഞ 'സഭാതാര' പുരസ്കാരം

മിഥുനമഴ പൊഴിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞ സായാഹ്നം. 'സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം' എന്ന ചാരുത നിറഞ്ഞ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രകാശനവും അന്ന് (1997 ജൂൺ 29) സഭയാകുന്ന നീലനിർമ്മലാകാശത്തിൽ ഉദയം ചെയ്ത 'സഭാതാരം' അവാർഡ് ലഭിച്ച കവിയെ, മനസ്‌മിതാർദ്രമായ സ്നേഹാശംസകളോടെ ആലിംഗനം ചെയ്ത്, സഭാധ്യക്ഷനായ പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ പൊന്നാടയണിയിച്ചു ധന്യനാക്കിയ സംഭവവും, വരമൊഴിയിലൂടെയും കാമരയുടെ കണ്ണിലൂടെയും ഒപ്പിയെടുത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അനല്പമായ ആനന്ദമുണ്ട്.

പത്തനംതിട്ട സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കത്തീഡ്രലിലെ സ്വർഗ്ഗീയ പരിവേഷം ചാർത്തിയ അനർഘ നിമിഷങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനെത്താതിരുന്നവരും അക്ഷര വിരോധികളല്ലാത്തവരുമായ നല്ല സഭാസ്നേഹികൾക്കു വായിച്ചറിയാനും കാണാനുമാണിത്. അവിസ്‌മരണീയവും അനവദ്യസുന്ദരവും ആത്മഹർഷദായകവുമായ എത്ര എത്ര മംഗളരംഗങ്ങൾ കടന്നു പോയി. സി. പി. ചാണ്ടി എന്ന അഭൗമിക പ്രതിഭയിൽ ചാർത്തിയ ആത്മീയ പ്രശംസാധനികൾ പൊന്നാടയിൽ തട്ടിയും മുട്ടിയും മുത്തിയും സഭയിലുടനീളം അനൂരണനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നാശിക്കുകയാണ്. അനുപമമനോഹരമായ ആ വലിയ ചടങ്ങിന്റെ ചെറിയ റിപ്പോർട്ടിലൂടെ ഇനി കണ്ണോടിക്കുക.

ഫാ. ഡോ. കെ. എൽ. മാത്യു വൈദ്യന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന സമ്മേളനത്തിൽ കത്തീഡ്രൽ വികാരി ഫാ. കെ. വി. സാമുവൽ സ്വാഗതം ആശംസിച്ചു. തുടർന്നു പുസ്തക പ്രകാശനം നിർവഹിക്കാനും ചാണ്ടിസാറിനെ പൊന്നാട അണിയിക്കുവാനും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു കെ. വി. മാമ്മൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജീവചരിത്രം എന്റെ മാതൃ ഇടവകയായ പത്തനംതിട്ട സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നത്, പത്തനംതിട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യ കർമ്മമണ്ഡലം ആയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. മാക്കാംകുന്നിൽ 1942 -ൽ സ്ത്രീബാദാസനായും തുടർന്നു കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ മുപ്പതിൽപരം വർഷം മലയാളം പണ്ഡിറ്റായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ചാണ്ടിസാർ പത്തനംതിട്ടയുടെ ഭാഗമായി.

സാറിനെ സംബന്ധിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഇന്റർവ്യൂവിലെ കാര്യങ്ങൾ ആധികാരികവും ഒട്ടും അതിശയോക്തി കലരാത്തതുമാണ്. 'സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി: മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം' എന്ന പുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതിനും ചാണ്ടിസാറിനെ പൊന്നാട അണിയിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു 'സഭാതാരം' അവാർഡ് നൽകുന്നതിനും മലങ്കരസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ ഇവിടെ ആഗതനായിരിക്കുന്നതും സഭയുടെ സമുന്നത അംഗീകാരത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രതീകമാണ്. പ: ബാവാ തിരുമേനി ഒരു മാസമായി നല്ല സുഖമില്ലാതെ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കാമെന്നു നേരത്തെ ഉറപ്പു നൽകുകയും കൃത്യസമയത്ത് എത്തുകയും ചെയ്തതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഏറെ ധന്യരായി. പ. തിരുമേനിയെ ഇന്നു നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ഇല്ലിതിൻ മീതെ വിരുന്നുകാരൻ' എന്ന കവി വാക്യം കൊണ്ടു വിശേഷിപ്പിക്കട്ടെ.

ചാണ്ടിസാറിന്റെ ത്യാഗനിർഭരമായ സഭാസേവനത്തെപ്പറ്റി സഭാംഗങ്ങളിൽ പലർക്കും വേണ്ടത്ര അറിവില്ല; അവർ അദ്ദേഹം രചിച്ച ഗാനങ്ങൾ നിത്യവും പാടുന്നുണ്ടെങ്കിലും. എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന ആരാധനാഗാനങ്ങൾ ചാണ്ടിസാർ സുലളിതപദങ്ങളും രൂപിരാലങ്കാരങ്ങളും സന്നിവേശിപ്പിച്ചു സുരഭില സുന്ദരമാക്കി. ഇത്രയധികം ആദ്ധ്യാത്മിക ഗാനങ്ങൾ ഉതിർത്ത ഈ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരത്തെ സ്വർഗ്ഗ കനാനിലേക്കുള്ള യാത്രാമധ്യേ ഓയാറിൽ പതിയിരിക്കുന്ന ദുഷ്ടാത്മാക്കൾ ഭയന്ന് ഒരിക്കലും പിടികൂടുകയില്ലെന്നു തറപ്പിച്ചു പറയാനാവും.

സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത സുറിയാനി ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങൾ ആരാധനയിൽ നിന്നു മാറ്റണം. നാം ഇവിടെ ജനിച്ചു വളർന്നവരാണ്. കാലക്രമത്തിൽ സുറിയാനി, ആരാധനാ ഭാഷയായതു കൊണ്ടാണു സുറിയാനി സഭയെന്ന പേരു കിട്ടിയത്. ബാറക്മോർ, കുറിയേലായിസ്റ്റോൻ തുടങ്ങിയ ഏതാനും സുറിയാനി വാക്കുകൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു നമുക്കു തൃപ്തിപ്പെടാം. സഭയുടെ പേര് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നാക്കണം. ഇത് അടുത്ത മലങ്കര അസോസിയേഷൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു മതി. കാതോലിക്കായുടെ കീഴിൽ അർമ്മീനിയായിലെപ്പോലെ ഏതാനും പാത്രിയർക്കീസുമാർ നമുക്ക് ഉണ്ടാകണം. ആനയ്ക്ക് അതിന്റെ ശക്തി എന്തെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുപോലെ സഭയിൽ കാതോലിക്കായ്ക്കും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുമുള്ള അധികാരങ്ങൾ നിസ്സീമമാണ്. അതു പ്രയോഗിക്കേണ്ട സന്ദർഭമാണിത്.

ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു വലിയ മനുഷ്യനായ ചാണ്ടിസാറിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഈ ചെറിയ പുസ്തകം പ. ബാവാ തിരുമേനി, ചാണ്ടിസാറിന്റെ സഹോദരപുത്രനായ ഏബ്രഹാം സി. തോമസിനു

(കോയമ്പത്തൂർ) നൽകി പ്രകാശനം ചെയ്യണമെന്നും സഭയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പുതപ്പായ ഈ പൊന്നാട അണിയിക്കണമെന്നും വിനയത്തോടും അതിലുപരി സന്തോഷത്തോടും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

തുടർന്നു പ. ബാവാ ചെയ്ത ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ സംഗ്രഹമാണു ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്:

സി. പി. ചാണ്ടി: മലങ്കര സഭാതാരം

മലങ്കരസഭയിൽ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ ആയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനി അവ മലയാളത്തിൽ ആക്കുവാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. കാലം ചെയ്ത ഔഗേൻ ബാവാ തിരുമേനിയും മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനിയും ആരാധനാക്രമങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക താല്പര്യമെടുത്തു. അവർക്ക് സഹായിയായിരുന്ന വ്യക്തിയാണ് സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി.

ഔഗേൻ ബാവാ തിരുമേനിക്ക് ആരാധനാ ഭാഷയിൽ നല്ല പ്രാവീണ്യമുണ്ടായിരുന്നു. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനി സി. പി. ചാണ്ടിസാറിനെ വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗിച്ചു. കവിതയിൽ നല്ല വൈശിഷ്ട്യമുള്ള സി. പി. ചാണ്ടി വളരെ പെട്ടെന്ന് ഗദ്യത്തെ കവിതയാക്കുമായിരുന്നു.

കവിതയിൽ നല്ല പ്രാവീണ്യവും സുന്ദരമായ തമാശയും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ വളരെ നിപുണൻ. ലളിതമായ ഭാഷയാണ് സി. പി. ചാണ്ടിയുടേത്. ആരാധന മലയാളത്തിലാക്കി മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളെ സന്തുഷ്ടരാക്കിത്തീർത്തു. മലയാളത്തിലേക്ക് ആരാധനാഗാനങ്ങൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതീവ ജാഗ്രത പുലർത്തി. ഹൃദ്യവും മനോഹരവുമായ ഭാഷയിൽ ആരാധനയെ സമ്പുഷ്ടമാക്കിയ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സേവനത്തെ സഭ നന്ദിപൂർവ്വം ഓർക്കുന്നു. ആരാധനാഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുമ്പോൾ, ഭക്തിപൂർവ്വം ചൊല്ലുമ്പോൾ, സി. പി. ചാണ്ടി സാറിനെയും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

മലങ്കരസഭയിൽ നക്ഷത്രം പോലെ പ്രകാശിച്ച സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് 'മലങ്കര സഭാതാരം' എന്ന വിശേഷണം ഞാൻ നൽകുന്നു. അനുഗ്രഹപ്രദമായ ശിഷ്ടായുസ് ദൈവം സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് നൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആരാധനാഗാനങ്ങൾ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ലളിതസുന്ദരവും അർത്ഥനിർഭരവും കാവ്യാത്മകവുമായ മലയാളഗീതങ്ങളായി വിവർത്തനം ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മഹത്തായ സേവനം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുഭാഷാ പാണ്ഡിത്യവും, ദീർഘക്ഷമയും, പരിശ്രമശീലവും,

ദൈവാശ്രയവും, സർവ്വോപരി സഭാസന്നേഹവും കൊണ്ടാണ് അതുല്യമായ ഈ കൃത്യം നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞതെന്ന് തറപ്പിച്ചു പറയാം.

സഭയുടെ ആത്മീയജീവിത പ്രധാനമായ ആരാധനാഗാന രചനകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്രയധികം മികച്ച സേവനം ചെയ്ത മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭയ്ക്ക് ദർശിക്കുവാൻ കഴിയില്ല.

വിശ്രമജീവിതം അനുഗ്രഹപ്രദം ആകട്ടെ എന്നു വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആശംസിക്കുന്നു.

ഒരുനതനായ സഹപ്രവർത്തകന്റെ ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം

ചാണ്ടിസാറിന്റെ മുൻസഹപ്രവർത്തകനും ഇപ്പോൾ സുൽത്താൻ ബത്തേരി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലീമീസ് തിരുമേനി സമ്മേളനത്തിന് അയച്ച സന്ദേശമാണു ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്:

നമ്മുടെ സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലീമീസ് ജീവചരിത്രം മാക്കാംകുന്ന് സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് ഈ ജൂൺ മാസം 29-നു ഞായറാഴ്ച പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിൽ വളരെയേറെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആ മംഗള മുഹൂർത്തത്തിൽ വന്നു സംബന്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ അതിയായി ഖേദിക്കുന്നു.

ബഹുമാന്യനായ ചാണ്ടിസാറുമൊത്ത് 1958 മുതൽ ബേസിൽ ദയറായിൽ താമസിക്കുവാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ ഒന്നിച്ചുപഠിപ്പിക്കുവാനും ലഭിച്ച സന്ദർഭം എന്നും സ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഒരു മാതൃകാധ്യാപകനായ അദ്ദേഹം സഹപ്രവർത്തകരിലും ശിഷ്യഗണങ്ങളിലും എന്നും ജീവിക്കുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. ഒരിക്കലും മറക്കാത്ത ഫലിതങ്ങൾ, ഭാഷാശൈലി, വേഷവിധാനം - എല്ലാം ഓർമ്മയിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കും.

നമ്മുടെ സഭയിൽ ആരാധന നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗീയഗാനങ്ങളും അതിന്റെ മാധുര്യവും പരിമളം പരത്തുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന പേര് 'സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം' - എത്ര അമ്പർത്ഥമായിരിക്കുന്നു.

ഗാനരചനയിലും പരിഭാഷയിലും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കഴിവ് അതു

ലുമാണ്. ആഴമായ വേദശാസ്ത്ര സത്യങ്ങൾക്ക് കോട്ടംകൂടാതെയും ആരാധനയുടെ ലയങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരാതെയും കവിത എഴുതുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായി വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിൽ അഗ്രഗണ്യനായ നമ്മുടെ റവ. ഡോ. വി. സി. ശാമുവൽ, ചാണ്ടിസാറിന്റെ ഈ കഴിവിനെ ശ്ലാഘിക്കുന്നതിന് ഉദ്ധരിക്കുന്ന ആരാധനാഭാഗം ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ എടുത്തു പറയുകയാണ്. നമ്മുടെ ഞായറാഴ്ചത്തെ പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിൽ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തെ വിവരിക്കുന്നതാണീ ഭാഗം:

‘നിർമ്മല മാ-മുദരേ നിർമ്മലമായ്
വന്നു വസിച്ചൊരു നിർമ്മലനാം
ആത്മജനെ - പ്രേഷിപ്പിച്ചവനാം
നിർമ്മലതാതൻ സംസ്തുത്യൻ.

തൻ സാമ്യം നാം പുണ്ടിടുവാൻ
നമ്മുടെ സാമ്യമവൻ പുണ്ടു
നമ്മേ തൻ പിതൃസുതരാക്കി
പാവനറുഹായോടു ചേർപ്പാൻ
മാനവരൂപം സ്വയമേറ്റാൻ’

ഇതിൽ പ്രാസവും, ഭാഷയും വേദശാസ്ത്രവും എല്ലാം എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായി തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട ചാണ്ടിസാർ വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്ന ഭവനം ഞാൻ പലപ്പോഴും സന്ദർശിക്കാറുണ്ട്. പഴയ ചിട്ടയും രീതിയുമെല്ലാം ഇപ്പോഴും പെരുമാറ്റത്തിൽ ദർശിക്കാം. ആദ്യമൊക്കെ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ മെയ് മാസത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ കുശലം വളരെ കുറച്ചു പറഞ്ഞുള്ളൂ. രണ്ടു വാക്കുകളിൽ മാത്രം ഒതുക്കി നിർത്തി - അതിപ്രകാരമായിരുന്നു. ‘ഇപ്പോൾ വായിക്കുന്നില്ല എഴുതുന്നില്ല.’ അതിൽ എല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾ പാടുമ്പോഴും - പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും - ബ. സാറിനെ ഓർക്കാതിരിക്കാൻ നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് സാധിക്കയില്ല. വാർദ്ധക്യകാലത്ത് വേണ്ടതായ സൗഖ്യവും ആശ്വാസവും ദൈവം തന്നുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി ശിഷ്ടായുസ്സ് സമാധാനപൂർണ്ണമാകട്ടെ എന്ന് ഞാനും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജൂൺ 27, 1997

നിർമ്മലഗിരി അരമന

സുൽത്താൻ ബത്തേരി

പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യപ്രതി സ്വീകരിച്ചത് സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മുത്ത സഹോദരനും പരേതനുമായ സി. പി. തോമസിന്റെ പുത്രൻ ഏബ്രഹാം സി. തോമസാണ് (കോയമ്പത്തൂർ). അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: വെണ്ണി കുളം ചക്കാലക്കുന്നേൽ കുടുംബത്തിനു വേണ്ടി എന്റെ പിതൃസഹോദരനായ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജീവചരിത്രം പ. ബാവാ തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങുന്നത് ഒരു വലിയ പദവിയായി ഞാൻ പരിഗണിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതുപോലെ എന്റെ ഉപ്പാപ്പൻ സി. പി. ചാണ്ടി സ്വാർത്ഥത ഒട്ടും ഇല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സസന്തോഷം സമർപ്പിച്ചു. സാമ്പത്തികനേട്ടമോ പ്രശസ്തിയോ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഈ ജീവചരിത്രം രചിക്കുന്നതിൽ മുൻകൈയെടുത്തവരുടെ പ്രയത്നങ്ങളെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും അവർ കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ പരിപാടിയെ തന്റെ വിലയേറിയ സാന്നിധ്യംകൊണ്ട് ആശീർവദിച്ച പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയോടും യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചവരോടുമുള്ള ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദിയും പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

തന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഉചിതമായി ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അതീവ സന്തുഷ്ടനായ 'സഭാകവി' യും 'സഭാതാര'വുമായ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ഹ്രസ്വമായ മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'ഈ പരിപാടി അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഒന്നാണ്. എന്നെ 'സഭാകവി' എന്നു വിളിക്കുന്നതു ചിലർക്കു ഇഷ്ടമല്ല. വെറുതെ വിളിക്കുകയാണത്രെ. ഞാൻ സഭാകവിയൊന്നുമല്ല. വെണ്ണിക്കുളത്തു ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരു പള്ളിപ്പാട്ടുകാരൻ മാത്രമാണ്. എന്റെ കവിതാരചനയിൽ സംസ്കൃതം കൂടുതലാണെന്ന് ഒരു വിമർശനമുണ്ട്. ശരിയായിരിക്കാം. 'ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു' എന്ന വാചകത്തിൽ 'ചു' എന്നതൊഴിച്ചാൽ എല്ലാം സംസ്കൃതമാണ്. അർത്ഥം ചോരാതെ ആശയം ആവാഹിക്കാൻ നല്ല ഭാഷ വേണമെന്നു എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിയാൽ നന്ന്.'

കോട്ടയത്തെ ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി പ്രൊഫസറും എഴുത്തുകാരനും ബഥേൽ പത്രികയുടെ മുൻ ചീഫ് എഡിറ്ററുമായ ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ (പന്തളം) കൃതജ്ഞത പറഞ്ഞു.

9

സഭാകവിയ്ക്ക് അന്ത്യാഞ്ജലി

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയ്ക്കു വേണ്ടി പരപ്രേരണ കൂടാതെ തന്റെ അതി ധന്യവും പരിപാവനവുമായ ജീവിതം സമർപ്പിച്ച സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി ഒന്നു രണ്ടാഴ്ചത്തെ വാർദ്ധക്യസഹജമായ അസുഖങ്ങളെ തുടർന്നു 2005 മെയ് 4 നു (സ്വർഗ്ഗാരോഹണപ്പെരുന്നാളിന്റെ തലേന്നാൾ) തൊണ്ണൂറാം പിറന്നാളിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ദിവംഗതനായി. മൃതദേഹം വെണ്ണിക്കുളം പള്ളിയിലെ തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ അന്ത്യവിശ്രമ രംഗത്തിനടുത്തു സംസ്കരിക്കാതെ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കർമ്മക്ഷേത്രവും വീടുമായി മാറിയ ബേസിൽ ദയറായോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ചാപ്പൽ അങ്കണത്തിൽ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനടുത്ത ബഹുമതി കളോടെ സംസ്കരിച്ചു. താൻ സ്ത്രീബാദാസനായി താമസിച്ചിരുന്ന മാക്കാം കുന്നു സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കത്തീഡ്രലിൽ നിന്നാരംഭിച്ച വിലാപയാത്രയിൽ മലങ്കരസഭയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒട്ടധികം പട്ടക്കാരും സഭാ സ്നേഹികളും പങ്കെടുത്തു. വിലാപയാത്ര ഒരു കിലോമീറ്ററിലധികം സഞ്ചരിച്ചു ബേസിൽ ചാപ്പലിൽ എത്തിയപ്പോൾ ചാപ്പലും പരിസരവും ജനസഹസ്രങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞിരുന്നു. തുടർന്നു ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ്, കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലിമ്മീസ് (സുൽത്താൻബത്തേരി), വൈദികസെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ് തുടങ്ങിയവരുടെയും വൈദികരുടെയും കാർമ്മികത്വത്തിൽ മൃതദേഹം കബറടക്കപ്പെട്ടു. അതോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട അനുശോചന സമ്മേളനത്തിൽ സഭാകവിയുടെ ബഹുമുഖ സഭാ സേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടു.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ചരമത്തെത്തുടർന്നു സഭയുടെ ഔദ്യോഗികനാ വായ 'മലങ്കരസഭ' ഒരു പ്രത്യേക പതിപ്പ് 2005 ജൂൺ മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ പഴയ പത്രാധിപന്മാരായിരുന്ന പാത്താമുട്ടം മാളികയിൽ എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ, കല്ലിശ്ശേരി തോട്ടത്തിൽ വീട്ടിൽ റ്റി. ജി. സഖറിയ മുതലായവരുമായി വളരെ അടുത്തിടപെടുകയും കവിതകൾ കൊണ്ടും 'മലങ്കരസഭ'യെ പലപ്പോഴും മാലയണിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സി. പി. ചാണ്ടിയെ മലങ്കരസഭ അഭിനന്ദിച്ചത് വളരെ സമുചിതമായി.

മലങ്കരസഭയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ മുഖ്യ പത്രാധിപരും സെമിനാരി പ്രൊഫസറുമായ ഫാ. ഡോ. ജോൺ പണിക്കർ എഴുതിയ മുഖപ്രസംഗമാണ്

ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്:

മലങ്കരസഭയുടെ മഹാകവിക്ക് പ്രണാമം

മലങ്കരയുടെ നാദത്തിന് മിഴിവേകിയ ശേഷം ആരവങ്ങളില്ലാതെ അനശ്വരതയിലേക്കു നടന്നുകയറിയ സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന്റെ ജീവിതം സ്വർണ്ണലിപികളിലെഴുതാൻ ഒരു താല്പര്യം കൂടി ചരിത്രത്തിലവശേഷിക്കുന്നു. ആരാധിക്കുന്ന സഭ പാടുന്ന ഗീതങ്ങളിൽ തുളുമ്പുന്ന കാവ്യഭംഗിയും മാതൃഭാഷയുടെ തുടിപ്പും ചാണ്ടിസാറിനെ മലങ്കരയുടെ മഹാകവിയാക്കുന്നു. വരികൾ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ അവ ജനം കൊണ്ട ഭാഷയുടെ സൗന്ദര്യം ഒരിറ്റു പോലും ചോർന്നുപോകാതെ അനുഭാവത്തിൽ ജ്വലിക്കുന്നിടത്ത് വിവർത്തകന്റെ സർഗാത്മകതയുടെ പരിമളമാണ് പരക്കുന്നത്. അനിതരസാധാരണമായ കവിത്വവും ഭാഷാനിപുണതയും കോർത്തിണക്കി കർമ്മനിരതമായ തപസ്വയാൽ സംഗീതത്തിലൂടെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതിന് ദൈവജനത്തെ സജ്ജമാക്കിയതിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു പുരുഷായുസ്സിന്റെ സമർപ്പണമുണ്ടായിരുന്നു.

വെണ്ണിക്കുളത്ത് ചക്കാലക്കുന്നിൽ ഫിലിപ്പോസ് ഉപദേശിയുടെയും അക്കാമ്മയുടെയും മകനായി 1916-ൽ ഭൂജാതനായി. മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും സംസ്കൃതത്തിലും നേടിയ അവഗാഹം മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനാഗീതങ്ങളെ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹം ഉചിതമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. മലങ്കരയുടെ മാർ അപ്രേം എന്നും സഭാകവിയെന്നും പിതാക്കന്മാരാൽ വിളിക്കപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും ആദരം നേടി. മികച്ച അദ്ധ്യാപകനും ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സംഘാടകനുമായി പ്രശോഭിച്ച അദ്ദേഹം ഒരു തികഞ്ഞ ചരിത്രാന്വേഷിയും ഫലിതപ്രിയനുമായിരുന്നു.

പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉടയവനെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ ഭക്തകവികൾ. കീർത്തന സാഹിത്യത്തിലൂടെ തലമുറകൾക്ക് ഈശ്വരനെ ആരാധിക്കുവാൻ സാഹചര്യമൊരുക്കിയ ഹൈന്ദവ - ക്രൈസ്തവ ഭക്തകവികളുടെ ശ്രേണിയിൽ ചാണ്ടിസാർ പൊട്ടാത്ത ഒരു കണ്ണിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. പുരാതന സഭയിൽ പരിശുദ്ധാത്മ കിന്നരം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മാർ അപ്രേം ഒരു ശെമ്മാശൻ മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ചാണ്ടി സാർ പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു സാധാരണക്കാരൻ മാത്രമായിരുന്നു എന്നത് ഓരോരുത്തരിലും അത്ഭുതവും ആദരവും ഏറ്റുന്നു.

സംഗീതം വ്യക്തമായ കണക്കുകൂട്ടലുകളുടെ വ്യവസായമായി മാറിയിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉപഭോക്താവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റേതൊരു

ഉൽപ്പന്നത്തെയും പോലെ പരസ്യങ്ങളുള്ള സംഗീതവും വ്യക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. To have or to be എന്നതാണ് ഉപഭോഗത്തിന്റെ തത്വചിന്ത. To have മാത്രമായാൽ സംഗീതത്തിന്റെ സ്വകാര്യതയും ആത്മീയ അനുഭവവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. To be ആയാൽ സംഗീതം ആത്മീയാനന്ദവും അനുഭവവുമായി മാറുന്നു. ചാണ്ടി സാർ പകർന്നു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഗീതങ്ങൾ സഭാമക്കളുടെ ആത്മീയാനന്ദവും ജീവിതാനുഭവവുമാണെന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്.

മലങ്കരസഭയിൽ ഇന്ന് ആരാധനയ്ക്കും കൂദാശകൾക്കും പെരുന്നാളുകൾക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒട്ടു മിക്ക ഗാനങ്ങളും ചാണ്ടിസാർ അർത്ഥഗാഢീഭൂത്തോടും സ്വരതാള ഭംഗികളോടും സുറിയാനി രാഗത്തോടു നീതി പുലർത്തിയും വിവർത്തനം ചെയ്തവയാണ്. സർഗ്ഗശക്തി മുഴുവൻ സഭയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ച അദ്ദേഹം സഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തെ ധന്യമാക്കി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കു നൽകിയ ഹഠനീയ സംഭാവനകൾക്കനുസൃതമായ ആദരവ് അദ്ദേഹത്തോട് കാട്ടുന്നതിൽ നാം പരാജിതരാണ്. ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ സഭ നൽകിയ അംഗീകാരം കുറഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചെറുതാകുകയല്ല, മറിച്ച്, ചാണ്ടിസാറിനെ ആദരിക്കുന്നതിലൂടെ വലുതാകാനുള്ള ഒരവസരം സഭയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്നതാകും ഉത്തമം. മലയാള സാഹിത്യത്തിന് അമൂല്യ സംഭാവനകൾ നൽകുവാൻ പ്രാപ്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം സഭയുടെ മതിൽക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ മാത്രമായി ഒരുങ്ങപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് മലയാള സമൂഹത്തിന് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന നഷ്ടവും വലുതാണ്.

ആരാധിക്കുന്ന സഭയുടെ സംഗീതശബ്ദം സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന്റെ ശബ്ദമാണ്. അനേകരുടെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നുയരുന്ന സ്തുതിഗീതങ്ങളിലൂടെ സഭയുടെ സംഗീതമായി ഇനിയും അദ്ദേഹം ജീവിക്കും. ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിവച്ച ക്ലേശകരമായ ദൗത്യത്തിന്റെ ഗുണകരവും ദൈവോന്മുഖവുമായ തുടർച്ചയാകണം. മലങ്കരസഭയുടെ പരിശുദ്ധാത്മ കിന്നരത്തിന് സഭാ മക്കളുടെ പ്രണാമം.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ആത്മസുഹൃത്തും ജീവചരിത്രകാരനും മലങ്കര സഭാ പത്രാധിപസമിതി അംഗവുമായ കെ. വി. മാമ്മൻ സ്പെഷൽ പതിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി:

സഭയുടെ അമര ഗായകൻ

മലങ്കരസഭയുടെ അതൂല്യ മനോഹരമായ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തെ സംഗീത സാഹസ്യമാക്കുകയും സഭാംഗങ്ങൾ ശതാബ്ദങ്ങളായി അർത്ഥമറിയാതെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സുറിയാനി ഗാനങ്ങളെ അർത്ഥം ചോരാതെ

മാതൃഭാഷയിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ച് ഹൃദിസ്ഥമാക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത സഭാകവി സഭയുടെ അമരഗായകനാണെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ മാർ അപ്രേം എന്നും, സഭാ താരം എന്നും, സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരമെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സി. പി. ചാണ്ടി, കഴിഞ്ഞ മാസം തന്റെ ആത്മ ചൈതന്യ ധന്യമായ ഗാനങ്ങൾ സദാ അനുരണനം ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗ സദനത്തിന്റെ കനക കവാടത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഇത് ആരെന്ന് ആരായാതെ മാലാഖ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു തറപ്പിച്ചു പറയാൻ കഴിയും.

തൊണ്ണൂറിന്റെ പടിക്കൽ വരെ എത്തിയ വെണ്ണിക്കുളംകാരനായ ചാണ്ടിയുടെ ജീവിതം സെമിനാരികളിലും ദയറാകളിലും അരമനകളിലും പള്ളികളിലും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും നിറഞ്ഞുനിന്നു. ബഹു ഭാഷാ പണ്ഡിതനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവുകൾ മനസ്സിലാക്കിയ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമനും പ. മാത്യുസ് പ്രഥമനും അവ വേണ്ട വിധത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എന്നും ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വട്ടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചന്റെ സുറിയാനി ഗദ്യവിവർത്തനത്തിന്റെ ചുവടു പിടിച്ചു സുറിയാനി രാഗത്തിൽ മലയാള ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചു. സുറിയാനിയിൽ നിന്നു മലയാളത്തിലേക്കുള്ള പദാനുപദ മൊഴി മാറ്റം ശ്രമസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആദ്യം രചിച്ച ഗ്രന്ഥം 'ഹുത്തോമ്മോ' ആണ്. ഒന്നാമത്തെ ഹുത്തോമ്മോ ഗാനം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന 'പരമോന്നതമാം പദമതിലമരും പരനാംദേവം' എന്ന വരി ആർക്കും ഒരിക്കലും മറക്കാനാവില്ല. അതു ദൈവസ്നേഹനിർഭരമാണ്.

കുദാശക്രമങ്ങൾ, കഹന്നെത്താ, തൈലാഭിഷേകം, അമ്പതു നോമ്പിലെ നമസ്കാരം, എട്ടുനോമ്പിലെ നമസ്കാരം, ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം, പെങ്കീസ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ഗീതം മുതലായവ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കൃതികളിൽ ചിലതാണ്. കൃതമായ്ക്കു പകരമുള്ള സ്ലീബാ നമസ്കാരക്രമമാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം.

പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി 1948-ൽ പുത്തൻകാവിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിച്ചു. അന്നു താമസിച്ചത് ചെങ്ങന്നൂർ ബഥേൽ അരമനയിൽ. പിന്നീട് പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് സ്കൂളിൽ 1976 വരെ പഠിപ്പിച്ചു. 60-ാം വയസ്സിൽ പള്ളിക്കൂടം വിട്ടു. അന്നെല്ലാം താമസിച്ചത് ബേസിൽ ദയറായിൽ. അതുകൊണ്ടാണ് സെമിനാരികളും ദയറായും അരമനകളും അവിടുത്തെ അന്തേവാസികളും ചാണ്ടിയെ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരമാകാൻ സഹായിച്ചതെന്നു നേരത്തെ പറഞ്ഞത്.

ലളിതസുന്ദരവും അർത്ഥ സമ്പുഷ്ടവും കാവ്യാത്മകവുമായ ഭാഷയിൽ

ലൂടെ ആധ്യാത്മിക ചിന്താബന്ധുരങ്ങളായ കവിതകൾ രചിക്കണമെങ്കിൽ പ്രവാചക സമാനമായ ദിവ്യാത്മ പ്രചോദനം ഉണ്ടായേ തീരൂ. ശുഭ്രവസ്ത്ര ധാരിയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകവും പുറവും ഒരു പ്രാവിനെപ്പോലെ വിശുദ്ധിയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു. വേണ്ടാത്തതു കാണാനും കേൾക്കാനും ചാണ്ടിക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ വേണ്ടതു നർമ്മത്തിൽ ചാലിച്ചു കുറിക്കു കൊള്ളുന്ന വിധത്തിൽ എറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആയുസ്സു കുറവാണെന്നു നേരത്തെ ലഭിച്ച ധാരണ മൂലം വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചില്ല.

സി. പി. ചാണ്ടി വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുകയും ആരാധനാ മനോഭാവത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമന്റെ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തേയും ഔന്നത്യത്തെയും പറ്റി കാതോലിക്കാ മംഗള ഗാനത്തിൽ

“കർമ്മേൽ മലപോലുന്നതനെ - ഹെർമ്മോനിൽ പനിനിർമ്മലനെ” എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രതീകങ്ങളുടെ പ്രസക്തി സജീവമായി സഭാംഗങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഓടി എത്തുകയായി. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ഗീതങ്ങളിൽപ്പെട്ട കള്ളന്മാരുടെ സംവാദത്തിനും യഹൂദന്മാരോടുള്ള അമർഷ പ്രകടനത്തിനും ഒന്നും ആരാധനയിൽ വലിയ പ്രസക്തി ഇല്ലെന്നും, തന്നോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രചിച്ചതാണെന്നും, എന്തായാലും മാപ്പിള പാടട്ടെ എന്നും ചാണ്ടി സാർ തൽ സംബന്ധമായ ചോദ്യത്തിനു ഒരിക്കൽ മറുപടി നൽകി. സംസ്കൃതം പഠിച്ചവർക്കു കഠിന പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേക താല്പര്യം കാണും. അത് ചാണ്ടി സാറും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും അടുത്തറിയാവുന്ന - അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ കൂടിയായ - ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1997-ൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മലങ്കര സഭാംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം പറയാൻ പറ്റിയതാണ്. “അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം സഭയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ചെയ്ത വിലതിരാത്ത സേവനത്തെ സ്മരിച്ച് നമ്രശിരസ്സാക്കി നന്ദിയോടെ ഞാൻ വിട പറയുന്നു. സി. പി. ചാണ്ടിയെ വേണ്ട രീതിയിൽ ഈ തലമുറ അറിഞ്ഞാദരിച്ചില്ല എന്ന ദുഃഖസത്യം അവശേഷിക്കുന്നു. കാതോലിക്കേറ്റ് അവാർഡിനു അദ്ദേഹം സർവ്വഥാ യോഗ്യനാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.”

തന്റെ ഗാനങ്ങളുടെ ഇമ്പകരമായ ശബ്ദം ലോകമെങ്ങുമുള്ള മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളുടെ അധരങ്ങളിൽ നിശ്ചയമായും ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ മേഘമേഘലകളും കടന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുമെന്നുള്ളതിനാൽ സി. പി. ചാണ്ടി അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വകവി എന്ന പേരിനർഹനാണ്. എന്റെ സീനിയർ സുഹൃത്തിനു നിത്യശാന്തി ലഭിക്കും; നിശ്ചയം.

10

കുടുംബത്തിന്റെ നന്ദി

ഞങ്ങളുടെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവായ സി. പി. തോമസിന്റെ കനിഷ്ഠ സഹോദരനും സഭാകവിയും കുടുംബത്തിന്റെയും സഭയുടെയും അഭിമാനഭാജനവുമായ പരേതനായ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ (ചാണ്ടിക്കുഞ്ഞുപ്പാപ്പൻ) സമഗ്ര ജീവചരിത്രം ഇപ്പോൾ ഒന്നാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനിടയായതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്. സഭാസാഹിത്യ പരിപോഷണവും കാവ്യാത്മകമായ ആരാധനാ ഗാനരചനയും ഒരു തപസ്വിയായി സ്വീകരിച്ചു ത്യാഗനിർഭരവും നിസ്തുലവുമായ സേവനം ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയെ മലങ്കര സഭയ്ക്കു ആചന്ദതാരം വിസ്മരിക്കാനാവില്ലെന്നാണു ഈ ജീവചരിത്രവും ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള അതിന്റെ പ്രകാശനവും വിളിച്ചോതിയത്.

ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാതൃസഭാപ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാബായുടെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും പ്രോത്സാഹനവും കൊണ്ടാണു സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള ആരാധനക്രമങ്ങളും ഗാനങ്ങളും അർത്ഥം ചോരാതെ ഇത്രയധികം സുന്ദരമായി തർജ്ജമ ചെയ്തു സഭയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചതെന്നു നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

ഈ ജീവചരിത്ര പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ കഴിഞ്ഞ പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാതൃസഭാ ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാബാ വലിയ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും തിരക്കേറിയ പരിപാടികൾക്കിടയിൽ ദീർഘകാലം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പ്രവർത്തന മേഖലയായിരുന്ന പത്തനംതിട്ട വച്ചു പുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്തതും ബന്ധപ്പെട്ടവരെ സദ്വികാരഭരിതരാക്കി.

പുസ്തകം തയ്യാറാക്കുന്നതിനു മുൻകൈ എടുത്ത ഞങ്ങളുടെ കുടുംബ സുഹൃത്തു കൂടിയായ കെ. വി. മാമ്മനോടും വേണ്ട ഗവേഷണപഠനം നടത്തിയ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനോടും മറ്റു ലേഖകന്മാരോടും സർവ്വോപരി ഒന്നാം പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഫാ. ജോൺ തോമസ്സിനോടും ഞങ്ങളുടെ വെണ്ണിക്കുള്ള ചക്കാലക്കുന്നേൽ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട സകലരുടെയും പേരിൽ നന്ദിയും സന്തോഷവും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒന്നാം പതിപ്പിൽ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സേവനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം

മനസ്സിലാക്കി വിലയിരുത്താൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ള ഒരു ചിന്ത ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്കുണ്ടെന്നറിയുന്നു. തന്നിമിത്തമൊരു കുറവ് പ്രശസ്ത ചരിത്രകാരനും ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിൽ അതുല്യമായ അവഗാഹം നേടിയ സമൂഹത്തെ വൈദികനുമായ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ നികത്തി എന്നതിൽ കൂടുതൽ സന്തോഷമുണ്ട്. കൂടാതെ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മരണം, ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കടുത്ത വിലാപയാത്ര, ശവസംസ്കാരം, അനുശോചനം മുതലായവയും സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഇതിൽ രേഖപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചതിനാൽ ഈ ജീവചരിത്രം മിക്കവാറും പൂർണ്ണമാണെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ പ്രകാശനക്കാര്യത്തിൽ ചാണ്ടി സാറിനെ അന്ത്യംവരെയും ഒരു ഗുരുവായി കണക്കാക്കി ബഹുമാനിക്കുകയും ആരാധനാമനോഭാവത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനങ്ങളുടെ മഹത്വം ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫിലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസിനോടുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങൾ ഒട്ടും ഒളിച്ചുവയ്ക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ പ്രഥമ കോപ്പി പ. മാത്യൂസ് രണ്ടാമൻ ബാവായിൽ നിന്നു ഏറ്റുവാങ്ങിയ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ഏബ്രഹാം സി. തോമസ് (തമ്പി) ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അകാലത്തിൽ അന്തരിച്ചുപോയെന്ന ചിന്ത ഞങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടാം പതിപ്പ് വെളിച്ചം കാണുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടാവും. അമരനായ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ചാണ്ടിക്കുഞ്ഞപ്പാപ്പനു നിത്യശാന്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട്.

സി. റ്റി. ഫിലിപ്പ് (സണ്ണി) യു. എസ്. എ.
സി. റ്റി. തോമസ് (ബേബി) കോയമ്പത്തൂർ
ടി. എ. ചാണ്ടി (ബേബി) താഴമൺ വെള്ളിയാറ,
അയിരൂർ നോർത്ത്

സി. പി. തോമസ്

സി. കെ. വർഗീസ്

സി. പി. ചാണ്ടിയും സഹോദരിമാരും

സി. പി. ചാണ്ടി പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ കൂടെ... അയിരൂർ വല്ലു താഴമൺ വീട്ടിൽ ഭാഗിനേയൻ ബേബി, ഭാര്യ ലില്ലിക്കുട്ടി, അവരുടെ മക്കൾ, കൊച്ചുമക്കൾ മുതലായവരോടൊപ്പം

സി. പി. തോമസിന്റെ പുത്രന്മാരായ സി. ടി. ഫിലിപ്പ് (സണ്ണി), സി. ടി. തോമസ് (ബേബി), പരേതനായ ഏബ്രഹാം സി. തോമസ് (തമ്പി)

സി. പി. തോമസിന്റെ മുത്ത പുത്രനായ സി. ടി. ഫിലിപ്പും (വലത്ത്) ഭാര്യ ശാന്തമ്മ (ഇടത്ത്) പുത്രനായ റിജു ഭാര്യ ജെന്നി എന്നിവരോടൊപ്പം

സി. പി. തോമസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായ ഏബ്രഹാം സി. തോമസും ഭാര്യ റിട്ട. പ്രൊഫസർ ആനിയും

സി. പി. തോമസിന്റെ
ഇളയ പുത്രനായ സി.
റ്റി. തോമസും ഭാര്യ
കുഞ്ഞനാമ്മയും

സി. പി. തോമസും പുത്രൻ സി. റ്റി. തോമസും ഭാര്യ കുഞ്ഞനാ
മ്മയും പ്രൊഫ. ആനിയും കൊച്ചുമക്കളും

ഏബ്രഹാം സി.
തോമസ് (തമ്പി)

റ്റി. എ. ചാണ്ടി
(ബേബി)

അനമ്മ
(ലിഡ്ലിക്കുട്ടി)

ഭാഗം 2

ചെനകൾ

1

ഹൃത്തോമ്മോ ഗാനങ്ങൾ

മാർ യാക്കോബിന്റെ രാഗം

I

സ്തീബാപ്പെരുനാൾ

- 1 പരമോന്നതമാം പദമതിലമരും പരനാം ദേവാ!
കൃപനിറയും നിൻതിരുനയനത്താൽ സൂക്ഷിക്കണമേ;
ചേർത്തീടണമേ ഞങ്ങളെ ദിവ്യ സ്തീബാത്തണലിൽ,
താവക കൃപയിപ്പൂജകനിവഹേ വർഷിക്കണമേ.

സ്തോത്രം

- 2 സ്തോത്രം സർവ്വം വായ്കളശേഷം നൽകും ഞങ്ങൾ
നിൻ താതന്നും വിമലാത്മനും സ്തുതിപാടീടും;
എൻ കർത്താവേ! നിന്തിരുഗാത്രം ഭക്ഷിച്ചോരാ-
മിപ്പാപികൾ തൻ ദുഷ്കൃതമഖിലം മോചിക്കണമേ.

അനുതാപം - മരിച്ചവർ

- 3 കഴുകീടണമേ കരകളെയെല്ലാം തിരുസോപ്പായാൽ;
ഓർത്തീടരുതെ കർത്താവേ! നീ ഞങ്ങളെ പിഴകൾ;
ശോകം നിറയും ലോകനിവാസം വിട്ടുപിരിഞ്ഞോർ-
ക്കേകുക മോദം ശോഭനമാകും ശാശ്വത ഗേഹേ.

കുദൾ ഈത്തോ - ഹുദോസ് ഈത്തോ - പട്ടം കൊട

- 4 സഭയുടെ ഭിത്തിയെ ബലവത്താക്കുക ശിലമേൽ നിർത്തി;
നായകരായൊരിടയന്മാരെക്കാക്കുക ശക്ത്യാ;
ആചാര്യന്മാർ ശെമ്മാശന്മാർ യൗപ്പദൂതകിനർ
കോറുയന്മാരെന്നിവരെ നീ ശോഭിപ്പിക്ക.

സാധാരണം

- 5 താങ്ങുക വൃദ്ധരെ, നിർമ്മലരാക്കുക പുരുഷന്മാരെ,
ശക്തിയുവാക്കുകക്കേകീടണമേ വീര്യം നൽകി;
സൗമ്യതയുള്ളൊരാക്കിത്തീർക്കുക നാരികളേ നീ,
ശിശുബാലകരെപ്പോഷണമേകിപ്പാലിക്കണമേ.

രോഗികൾ - അഗതികൾ

- 6 രോഗാർത്തന്മാർക്കേകുക സൗഖ്യം, ക്ഷീണന്മാർക്കായ് ക്ഷേമം നൽകിബലമറ്റവരെത്താങ്ങീടണമേ; ക്ഷുത്തുള്ളൊരിൽ തൃപ്തിവരുത്തുക, തിരുസമ്പത്താൽ ദീനന്മാർക്കും ഗതിയറ്റോർക്കും ശ്രീയരുളണമേ.

യുദ്ധം - ക്ഷാമം - സാംക്രമികരോഗം - വിപ്ലവം

- 7 ജീവപ്രദമാം തിരുനാമത്തേയോർക്കുന്നതിനാൽ ഇവിടെയുമെങ്ങും നിന്നുടെ കോപം നീക്കീടണമേ; അടിമയുമടരും പശിയും മൃതിയും മായിച്ചിവിടം മതിലെന്നോണം വലയം ചെയ്യുക താവകശാന്ത്യാ.

ശുദ്ധിമാന്മാർ - ശുദ്ധിമതികൾ മുതലായവർ (8-16)

- 8 നിർമ്മലമാതാ കന്യകമറിയം, നിന്നവതാരം മന്നിതിലെങ്ങും മുന്നറിയിച്ചൊരു നിബിഢന്മാരും, നീതിയതാം രവി തന്നുടെ നികടേ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ മിന്നും താരകയോഹന്നാനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 9 “മോറാനീശോ!യിപ്പിഴയോർക്ക”ല്ലിങ്ങനെ തന്മേൽ കല്ലെറിവോർക്കാൽ പ്രാർത്ഥിച്ചോനാം സ്തേപ്പാനോസും, പന്തീരറുവർ, പന്തിരുശിഷ്യർ, മൂന്നൊരുമ്പുറും പത്തോടെട്ടും താതന്മാരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 10 വ്യഥയേറ്റോരാം നീതിപ്രിയരൊത്താചാര്യന്മാർ, സഹദേന്മാരും മർദ്ദനമേറ്റോർ മൗദ്യാനന്മാർ, സത്യനിദേശം സഭയിൽ പോറ്റിപ്പാഷണ്ഡതയേ മാരിച്ചോരാം മല്പാന്മാരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 11 നോമ്പാലീറേർക്കതിശയമേറ്റിയൊരിഗാന്തീയോസ്, പരനേസ്സുകൂതാൽ പ്രീണിപ്പിച്ചോൻ ദീയസ്ക്കാറോസ്, മുഴുപകൽ മുന്തിരിവിളയെ നനച്ചു കിളച്ചിഹകളയേ നീക്കിയ ബാസ്തേൽ, ഗ്രീഗോറിയോസ്, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 12 സംഗീതത്താൽ സഭയെയുയർത്തിയ സേവേറീയോസ്, പരിഭാഷകളാലുണർപ്പുണ്ടാക്കിയൊരീവാനീയോസ്, മെത്രാപാടിയ മാറപ്രേമും മാർയാക്കുബും വ്രതതല്പരനാം ബർസൗമായും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 13 നീരിനെ മുന്തിരിരസമായ് മാറ്റിയ യൂഹാനോനും നിജധൂപത്താൽ മൃതിയെ വിലക്കിയൊരാഹുദീമും

ഗൃഹകളിൽ മേവിയമത്തായ് സക്കാത് തൽസ്നേഹിതരാം
അബറാഹാമും ദാനിയേലും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

- 14 മഹിയെ വെറുത്തോൻ മാർബഹനാമും സോദരിസാരാ,
മകുടം മോറാൻ നൽകിയ നാല്പതു സഹദേന്മാരും,
ആഴിയിലെ ഹിമമേറ്റൊരു സഹദേർ, സർഗ്ഗിസുബക്കോസ്,
ശ്മൂനിസുതന്മാരെലയാസാറും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 15 ദുർവ്വഹപീഡയെ ലഘുവായ് കരുതിയ മാർ ഗീവറുഗീസ്,
പാഷണ്ഡതയെ ദേഷിച്ചവനാം തേവോദോറോസ്,
സാത്താനെത്തൻ പോരാട്ടത്താൽ പാറിച്ഛാനാം
കുറിയാക്കോസും യൂലിത്തീയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 16 ജനകനിൽ നിന്നും മൃതിസംതൃപ്ത്യാഭരമേറ്റോരായ്
പ്രതിമതകർത്തോർ ശില്പിതനുജൻ സോദരിശുശാൻ,
ശാശ്വതലോകേ വാസം ചെയ്വാൻ മൃതിയേറ്റിടുമെ-
ന്നോതിയ സൈനോ, സോദരി സാരാ, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സാധാരണം

- 17 സുപ്രിയമൊടു നിൻകല്പനകാത്തോരവരുടേയും,
ജനതതിയിതിനെ ബ്ദരണം ചെയ്യും താതന്റേയും,
സഹജരുടേയും റബികളുടേയും പ്രാർത്ഥനയാലേ-
യാദ്രതതോന്നിക്കുപചെയ്യണമേ തുണ ചെയ്യണമേ.

മാർ യാക്കോബിന്റെ രാഗം

II

സാധാരണം

- 18 എൻദേവേശാ! എൻദേവേശാ! നീയൊരുവൻ താൻ
മരണവിഹീനൻ സ്ഫടികരഥസ്ഥാ! പരമോന്നതനേ!
യോബുസുഗിരിമേൽ ദാവീദരചൻ തൻ യാഗംപോൽ
കൈയ്ക്കൊള്ളണമേ യേശുക്രിസ്താമിക്കുറുബാന.

പെസഹാ - ദുഃഖശനിയാഴ്ച - ക്യാതാ

- 19 ഉയിരുളേളാർക്കും മൃതരായോർക്കും ഗതിയാകുന്നോൻ
മാളിക തന്നിൽ ശിഷ്യസമേതം പെസഹഭൂജിച്ചു;
കുരിശിന്മീതേ തീത്തുസിന്നായ് താക്കോലേകീ;
മൃതരുടെ മദ്ധ്യേ മൂന്നുദിനം വാണതിഥിയ്ക്കൊപ്പം.

പെസഹാ

- 20 മർക്കോസിന്റെ ഗൃഹമതിലെല്ലാപ്പഴമകളേയും
നിറവേറ്റിത്താൻ മൃഗബലിയേയാരാത്രിയിൽ നീക്കി;
നൂതനനിയമം നിഖിലവുമെഴുതിത്തന്നിലയത്തിൽ
കൈതവമേറും പാഷാഡതയെപ്പാടെപോക്കി.

ജനനപ്പെരുന്നാൾ

- 21 മശിഹാമന്നൻ ജാതം ചെയ്തൊരു ഗൃഹതൻദാഭരേ,
മൃതിമശിഹായിൽ പ്രാപിച്ചോരെ പ്രതിപൊതുവായി,
പൊടിയൊടുസമനും നിന്ദിതമണ്ണും ഹീനനുമാം ഞാൻ
പരിമളമിയലും പ്രശമനബലിയേയർപ്പിച്ചല്ലോ.

ഊശാന - ഹോവോറേ - മറുരുപം

- 22 ശിഷ്യസമേതം ക്ഷീണിതനെപ്പോൽ സംശയഹീനം
സ്നേഹാകുലനായ് നിർമ്മലമധുവും മീനുമശിച്ചാൻ;
ഊശാനദിനേസീയോൻ തെരുവിൽ കഴുതയിലേറീ;
താബോർമലമേൽ തട്ടിനൂതുമധു ശിബിരമുയർത്തി.

മാർ അപ്രേമിന്റെ രാഗം

(1)

സാധാരണം (1-8)

1. കരളലിവേറീടും താതാ! - നിരുപമകരുണാസാഗരമേ!
ദിനമിതിലങ്ങയ്ക്കർപ്പിച്ചോ-രിത്തിരുബലിയെക്കൈക്കൊൾക.
2. പരിപീഡാനിഹതൻഹാബേൽ - നൗകയിൽ നീതിപരൻ നോഹ
കർമ്മേൽ മലമേലേലീയാ - യെന്നിവർ തൻ സ്വീകൃത ബലിപോൽ
3. സുതതനൂരക്കതരഹസ്യമതാ - മപ്പം വീഞ്ഞിവയർപ്പിച്ച
പൗരോഹിത്യപദസ്ഥിതനാം - മല്ക്കിസദേക്കിൻബലിപോലെ
4. ഭാഗ്യ മഹാനിധിയബരാഹാം - വാഗ്ദത്താത്മജനിസഹാക്ക്
ധന്യശിരോമണി യാക്കോബെ - നിവരർപ്പിച്ചൊരു ബലിപോലെ
5. യബൂസായന്റെ കളത്തറയിൽ - കർത്താവേ! തിരുഹിതമാർന്ന
ക്ഷിതിപാലകനിബി ദാവീദിൻ - പരിപാവനമാം ബലിപോലെ
6. നിർദ്ധനയാമാവിധവയുടെ - ചില്ലിക്കാശിനു തുല്യമതായ്
നിന്തിരുസഭയുടെ സുതരിൽനി - നിന്തിരുബലിയെക്കൈക്കൊൾക.

7. വൈദിക താതരുമതിധന്യ - ശ്ലീഹരുമർപ്പിച്ചതുപോലെ
അഗതികളടിയാർത്തിച്ച - ബലികാഴ്ചകളിൽ തെളിയണമേ.
8. തൽ കാഴ്ചകളിൽ പ്രീതിയൊടേ - മോചിക്കുക കടഭാരങ്ങൾ
വേദനയാറ്റിസ്സുവമേറ്റി - കറകളെയെല്ലാം മായിക്ക.

നേർച്ചക്കുർബ്ബാന

9. നേർച്ചദശാംശം റീശീസാ - യെന്നിവയിൽ തിരുവുള്ളമാക.
ആൺപെൺമക്കളെ സംരക്ഷി - ചാർദ്രതതോന്നണമേ മുതരിൽ.

ദൈവമാതാവ്

10. മഹിമാനായകനീശോയാം - സത്യപരൻതൻ മാതാവായ്
നിർമ്മലകന്യക ധന്യവതി - മറിയാമിൻ പ്രാർത്ഥനയാലേ

സ്ത്രീബാ

11. നീതീകരണം തന്നരുളി ദുഷ്ടൻ മൃതിയിവകളിൽ നിന്നും
രക്ഷിച്ചാദ്യപദംചേർത്ത - മശിഹാതൻ സ്ത്രീബായാലേ
12. റൂഹാതൻ നിശ്വാസമെഴും - നിബിയന്മാർ ശ്ലീഹന്മാരും
ബലിയാതൊരു സഹദേന്മാരും - നീതിപ്രിയരും പ്രാർത്ഥിപ്പൂ.
13. വിശ്വാസത്തിനു ബഹുമഹിമാ - വേകിയാതാതർ വിശുദ്ധന്മാർ
പരിശുദ്ധാംഗനമാർ സത്യ - സുന്നഹദോസ്സുകളർത്ഥിപ്പൂ.

സാധാരണം

14. വൈദിക സജ്ജന സംഘമതാ - മീയുളളൊരഖിലരിൽ നിന്നും
താതസുതാമലറുഹായ്ക്കു - സ്തുതിയും പുകഴും കാദീശും.
15. വാഴ്ത്തുക ഞങ്ങളെ ദേവേശാ! കാത്തരുളുക നിർമ്മാതാവേ!
കർത്താവേ! തുണയായവനേ! കാണിക്കണമേ ജീവവഴി.

മാർ അപ്രേമിന്റെ രാഗം

(2)

ദൈവമാതാവ്

16. ശുദ്ധിശുചിത്വങ്ങളിലൊരുപോൽ - ശ്രീയും പക്ഷതയും നിറയും
വാഴ്വുകളേറിയ ഭാഗ്യവതി - മാതാവിൻ പ്രാർത്ഥനയാലേ

സ്ലീബാ

17. ജീവസുതൻ ക്രൂശിതനായി - ശ്ലോണിതവും ജലവും വാർത്തു-
ലോകത്തേ മോചിപ്പിച്ച - സ്ലീബാ തൻ വീര്യത്താലെ

സാധാരണം

18. അബറാഹാമോടിസഹാക്കും - യാക്കോബെന്നീത്താതന്മാർ
രാജ്യാത്മജ ധർമ്മിഷ്ഠന്മാ - രിവർതൻ സീകൃത ബലിപോലെ.

ആദ്യവിളവ്

19. കർത്താവേ! കുറുബാനയിതും - നേർച്ചദശാംശങ്ങളുമേറ്റ്
വാഴ്ത്തുകവേലകളോടൊപ്പം - തോപ്പുകൾ വിത്തുകളെന്നിവയെ.
20. വാഴ്ത്തുക ഞങ്ങളെ ദേവേശാ! - കാത്തരുളുക നിർമ്മാതാവേ!
കർത്താവേ! തുണയായവനേ! - കാണിക്കണമേ ജീവവഴി.
21. ഉൽകൃഷ്ടരുമതിദീനരുമാം - സ്ത്രീപുരുഷന്മാരേവർക്കും
സംഘത്തോടെ സമസ്ഥിതിയിൽ - കർത്തൃവരം സിദ്ധിക്കട്ടെ.
22. മാർ യൂഹാനോൻസ്നാപകനും - ശെമ്മാശ്ശൻ സ്തേപ്പാനോസ്സും
ഭാഗ്യമെഴും ബർസൗമായും - സച്ചരിതൻ സേവീറേയും.
23. അഗ്നിപ്രഭനിഗ്നാത്തേയോസ് - അന്തോണീയോസ് വിശ്രുതനാം
ഗ്രീഗോറിയോസ്സുന്നതനാം - ബാസ്തേലും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2

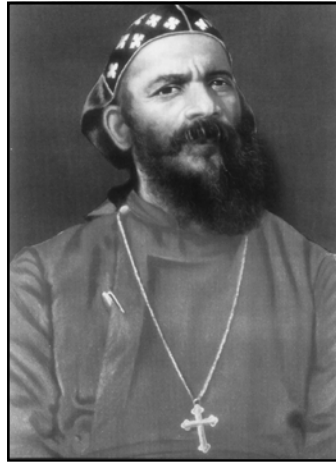
ഒരു മഹച്ചരമം

(പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി (മാർ പീലക്സിനോസ്) 1951 ഏപ്രിൽ
17 നു കാലം ചെയ്ത അവസരത്തിൽ സഭാകവി ഹൃദയംനൊന്ത് എഴുതിയ
ഗാനമാണിത്)

എന്താണമ്മേ വഞ്ചിമാതാവേ! - എന്ന രീതി

1. ആകാശവീഥിയിൽ ജലിച്ചു - നിന്നൊ-
രാദിത്യ മണ്ഡല-
മാശുകാർമേഘത്തിൽ മറഞ്ഞു!
2. വാനക്കടലാസ്സിൽ കരിങ്കാ-റാകും
രേഖയാലീശ്വരൻ
നിര്യാണവാർത്തയൊന്നെഴുതി.

3. പള്ളിമണി മുഴങ്ങിടുന്നു-ജനം
സംഭ്രമിച്ചോടുന്നു
പായുന്നു കാറുകളനേകം
4. കുന്നംകുളങ്ങരപ്പള്ളിയിൽ-വച്ചു
കൊച്ചുതിരുമേനി
കാലംചെയ്തെന്നൊരുനിനാദം!
5. ധീരപുരുഷന്മാർ കരഞ്ഞു-പാരം
സ്ത്രീകൾ വിലപിച്ചു
കുഞ്ഞുങ്ങളുമവരന്നുഴന്നു.
6. മോഹനമായൊരു രഥത്തിൽ-വച്ചു
കോമളമാംഗാത്രം
കോട്ടയത്തെത്തിച്ചു വിധിപോൽ.
7. കാതോലിക്കാബാവാ ഹൃദയം-നൊന്നു
ചേതോഹരനായ
സോദരനെ യാത്രയയച്ചു.
8. ഹന്ത! തിരുവല്ലാ കഴിഞ്ഞു-താതൻ
സ്വന്ത ബഥേലിനോ-
ടന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങി.
9. മൃത്യുവിധേയനായ് വിളർത്ത-തന്റെ
പുത്രനെക്കണ്ടപ്പോൾ
പുത്തൻകാവോ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു!
10. പാലിപ്പാൻ ശാന്തിയീ സഭയിൽ-നിത്യം
പാഞ്ഞുനടന്നൊരു
പാദങ്ങളിന്നു നിശ്ചലമായ്!
11. സ്നേഹം തുളുമ്പുന്ന നയനം-രണ്ടും
ചൈതന്യമറ്റതു
കാണുന്നതെങ്ങനെ പ്രിയരേ!
12. ഹൃദ്യവിനോദത്തിലഗാധ-തത്ത്വം
ചിത്രീകരിക്കുവാൻ
ശക്തിയെഴും നാവു കൂഴഞ്ഞു!
13. ജന്മദേശത്തുതൻ പിതാക്ക-ളൊന്നി-
ച്ചിന്നു തിരുമേനി
വിശ്രമമേല്ക്കുന്നു സസുഖം.

പുത്തൻകാവിൽ
തിരുമേനി

14. അമ്മേ! മലങ്കരേ! വിശുദ്ധേ-ഇന-
ക്കർമ്മധീരൻ സുതൻ
നമ്മെ വെടിഞ്ഞയ്ക്കാ മറഞ്ഞു!
15. തുമ്പമൺപള്ളി നിന്മനസ്സി-നെന്നും
തുമ്പമകറ്റുന്നൊ-
രിമ്പമേറും പ്രിയൻ മറഞ്ഞു!
16. ഓമല്ലൂർപള്ളി നിന്മഹത്വ-മേറും
പ്രേമസ്വരൂപനെ
ഓമന്മുഖി കാണില്ലിനിയും!
17. കൈപ്പട്ടൂർപള്ളി നിന്നുയിരാം-കാന്തൻ
പൊയ്പോയി കഷ്ടമേ
കയ്പോടെ വാവിട്ടു കരയു.
18. മാക്കാംകുന്നിൻ മതപ്രസംഗ-വേദി
മാണിക്കരത്നമെൻ-
മാലോകരേ! പൊട്ടിത്തകർന്നു!
19. വിദ്യാനികേതനം യാതൊന്നാ-ണോർത്താൽ
പത്തനംതിട്ടയ്ക്കി-
ച്ചിത്തപ്രഭാപൂരമരുളി?
20. അജ്ഞാതമാം തമസ്സകറ്റി-നാട്ടിൽ
വിജ്ഞാനസൂര്യനായ്
രാജിപ്പുയാതൊരു ഭവനം?
21. അക്കാതോലിക്കേറ്റിനു പരി-ഭാഗ-
ത്തുൽക്കടകാന്തിയോ-
ടുജ്ജലിച്ച താരം പൊലിഞ്ഞു!
22. വേദാന്ത വാരിധി വിദഗ്ധ-വാഗ്ധി
ഔദാര്യ കേദാര-
മാദർശ സമ്പന്നൻ സുധീരൻ,
23. എന്നീവിധം മഹദ്ഗുണങ്ങൾ-തിങ്ങി
മന്നിൽ പ്രശോഭിച്ച
വന്ദ്യ പിതാവെന്നും ജയിക്കും.
24. സർവ്വ സമയവും സഹർഷം-സിദ്ധൻ
സ്നേഹിച്ചു സുന്ദരം
സർവ്വ സമുദായ സൗഹാർദ്ദം.

25. കണ്ണീരു നിഷ്പഥലം നമുക്കു-ഗതി
നിർണ്ണയമൊന്നു താൻ
പുണ്യപിതാവിന്റെ വചനം.
26. സത്തമനാകുമിജ്ജനകൻ-തന്റെ
നിത്യാത്മ ശാന്തിയ്ക്കായ്
പ്രാർത്ഥിച്ചിടാം നമുക്കജസ്രം.

3

പറുദീസയിലെ പാട്ട്

(കർമ്മധീരനായ പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി പരലോകത്തും സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി സഭാകവി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു).

അനന്ത

ഇതെന്തൊരത്ഭുതം! 'സുരനിലയത്തിൽ
പതിവില്ലാത്തൊരു നിതാന്ത മുകുത!
ജലിക്കുമണിയിൽ ജലമൊഴിച്ചപോൽ
നിലച്ചു വാനവസദസ്സിലെഗ്നീതം
വിരണ്ടു ഗന്ധിയേൽ അരണ്ടു മീഖായേൽ
സുരന്മാരൊന്നാകെ പകച്ചുനിന്നുപോയ്!

പരിസരഭൂവിൽ പരിലസിക്കുന്ന
പരമസുന്ദര പറുദീസിൽനിന്നു
പരന്നു മന്ദമായുയർന്നിതനേര-
മൊരു മനോഹര മധുരസംഗീതം

ചിറകുകൾ നീട്ടിക്കുറുനിര കോതി-
പ്പറഞ്ഞു മീഖായേൽ സഖാവിനോടേവം
²നിയതമിഗ്നീതം മധുരമെങ്കിലും
നിയമദൃഷ്ടിയിൽ ³നിറം കുറഞ്ഞതാം
നിലയങ്കിയുടെ ഉറയിൽ കൈയിട്ടു
തല കുലുക്കിക്കൊണ്ടുരച്ചു ഗന്ധിയേൽ
ഗ്രഹിച്ചാലും സഖേ! വിശാലമാനസ!
മഹാമാരെപ്പൊഴും നിയമാതീതന്മാർ
നിറം കുറഞ്ഞാലും സഹോദരാ ഇതിൻ
സ്വരഗുണത്തെയാരപലപിച്ചിടും
കനത്ത ⁴കണ്ടകം ചെടിയിലുണ്ടെങ്കിൽ
പനിനീർപ്പൂവിൻ തുമണം കെടുത്തുമോ?

അവനമീ ഗീതവിദഗ്ദ്ധനെഗ്ഗൃഹം

നമുക്കു കാണണം പുറപ്പെടാം സഭേ!
തരത്തിലേവം ചൊന്നിരുവരും ⁵മുദാ
പരസ്പരം കൈകോർത്തിരങ്ങി സത്വരം
ഇരട്ട പ്രൊപ്പല്ലർ വിമാനം പോലവർ
പറന്നു പാഞ്ഞെത്തി പറുദീസിൽദൂതം

തളിരുകൾ തുള്ളിക്കളിക്കുന്നു കാറ്റിൽ
കിളികളാവോളം പൊഴിക്കുന്നു ഗീതം
പളുങ്കൊളിവെള്ളം നിറഞ്ഞ നാലാറു
കളകളെത്തൊടു വിനിർഗ്ഗളിക്കുന്നു.

സുരമ്യശാഖകൾ വിടർത്തിയാകാശ...
മുരുമ്മി നിൽക്കുന്ന വടവൃക്ഷംപോലെ
അവിടെ വാഴുന്നു പിതാക്കന്മാർ മുവർ
അവഹാമിസാക് യക്കൂബനെന്നിവർ
വിശാലമാമവരുടെ മടികളിൽ
ശിശുക്കളെപ്പോലെ വിഹരിപ്പൂ ജനം.

അതിശയം കുറിപ്പറഞ്ഞു മീഖായേൽ
ഇതെന്തുകുത്താണിപ്പതുമ കണ്ടില്ലേ
വടക്കത്തേ ദ്വീപം ⁶പരിസേചിക്കുന്ന
തടിനിതൻ തെക്കേത്തടത്തിൽ ഹൃത്തടം
തുടിപ്പിക്കും ⁷പുത്തൻമലർക്കാവിലൊരു
⁸നെടിയമന്ദിരം നയനമോഹനം
അടുത്ത ⁹ചെങ്കുന്നിൻ ചരിവിലേക്കു തൻ
വിടർന്ന കണ്ണോടിച്ചുരച്ചു ഗ്രന്ഥിയേൽ
പടിഞ്ഞാറിനാളിൽ തടാകമായ്കണ്ടോ-
രിടത്തിലിന്നൊരു ¹⁰മനോഹരാലയം
മൊഴിഞ്ഞു മീഖായേൽ ¹¹കിഴക്കു പണ്ടഹോ
മുഴച്ചിരുനൊരാ ¹²ശ്ശിലകളെങ്ങുപോയ്?
ഒരു രണ്ടാം സ്വർഗ്ഗഗൃഹം ¹³മാക്കാനിന്നു
പരമയോഗ്യതയീയലുമക്കുന്നിൽ
നടുമുറ്റം തന്നിൽ പടർന്ന മുന്തിരി-
ച്ചെടിയിൽ പക്ഷികൾ ചലിച്ചിടുന്നതായ്
മിടിച്ചുമിന്നുന്നു കമനീയകാന്തി-
യുടെലടുത്തൊരു ¹⁴ചതുര മന്ദിരം

വിദൂരദൃഷ്ടിയായിമയ്ക്കാതെ നിന്നു
വദിച്ചു മീഖായേലതീവ കൗതുകം.

വരുമിളങ്കാറ്റിൽ തിരതല്ലിടുന്ന
¹⁵വരരക്താംബര മൃദുലജോഹയം,
കുരിശുകൾമിന്നും തുകിൽമകുടവും
അരക്കെട്ടിലൊരു ¹⁶ഘടികാരച്ചെപ്പും.
ധരിച്ചു കാരുണ്യം തുളുന്വു നേത്രത്താൽ

പരന്ന മാനവസമുദ്രത്തെ നോക്കി
 മൃഗാധിനാഥന്റെ ഗംഭീരഭാവവും
¹⁷ഘരങ്ങളിലരിപ്പിറാവിൻ ശാന്തിയും
 ഒരേസമയത്തു ഭരിക്കുന്ന മുഖ-
¹⁸സരോജമുള്ളൊരു പുരുഷപുംഗവൻ
 പുറകിൽ കൈകെട്ടിയലസഭാവത്തിൽ-
 ലുറച്ചുപാടിക്കൊണ്ടവിടെ നിൽക്കുന്നു.

അവശനായ് നിന്ന പ്രിയൻ മിഖായേലോ-
 ടവസരോചിതം പറഞ്ഞു ഗബ്രിയേൽ
 അനുഗ്രഹിക്കാതെ വിടില്ല നിന്നെയെ-
 ന്നനന്തവീര്യത്താലുരച്ചു പോരാടി
 യഹോവയെ വെന്നിട്ടിസറയേലെന്ന്
 മഹാബീരുദം പണ്ടൊരു നരൻ നേടി!

ഗിരികർമ്മേൽ മുതൽ ശമര്യയോളവും
 പരാത്മശക്തിയാലരചനാഹാബിൻ
 ത്വരിപ്പിച്ചതേരിൻ പുരോഭൂവിപരാ
 ചരിച്ചോരേലിയാ പരിചിതനല്ലേ?

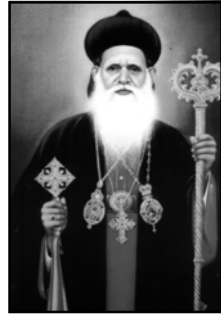
ജനകദേവന്റെ വചനമായിടും
 തനയനീശനെ വചനത്താലൊരു
 കനാന്യസാധുസ്ത്രീ മൊഴിമുട്ടിച്ചില്ലേ?
 മനുഷ്യജാതിയ്ക്കിന്നസാധ്യമെന്തുവാൻ!
 പരത്തിലെപ്പാട്ടിൻ ലഘുത്വമോർത്തിട്ടോ
 പരുദീസാപാട്ടിൻ മഹത്വമോർത്തിട്ടോ
 അടർന്നുവീണുപോയൊരുപോലാസുര-
 ഭടന്മാർതൻ കവിശ്ത്തടത്തിൽ കണ്ണുനീർ.

1. സുരനിലയം = സുരന്മാരുടെ ഭവനം, ദേവലോകം, സ്വർഗ്ഗം.
2. നിയതമിഗ്ഗീതം = തീർച്ചയായും ഈ പാട്ട്.
3. നിറം കുറഞ്ഞത് = സുറിയാനിരാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച വൈകല്യം.
4. കണ്ടകം = മുളുങ്.
5. മുദാ = സസന്തോഷം.
6. ഇടനാടും, പമ്പാനദിയും
7. പുത്തൻകാവ്,
8. മെട്രോപ്പോലിത്തൻ എച്ച്. എസ്. 9. ചെങ്ങന്നൂർ.
10. ബഥേൽ ചാപ്പൽ. 11. പത്തനംതിട്ട.
12. മാക്കാംകുന്നിലെ പാറക്കെട്ടുകൾ. 13. മാക്കാംകുന്ന്.
14. ബേസിൽ ദയറാ. 15. വര ജോഹ = നല്ല ചെമ്മന കുപ്പായം.
16. തുകിൽമകുടം = തുണിക്കിരീടം.
17. ഘടികാരച്ചെപ്പ് = പോക്കറ്റു വാച്ച്.
18. ഖഗം = പക്ഷി.
19. മുഖസരോജം = മുഖമാകുന്ന താമരപ്പൂവ്.

4

കാതോലിക്കാ ദിന മംഗള ഗാനം (ഉടയോൻ നാഥാ-ഗിരിസീന-എന്ന രീതി)

കാതോലിക്കാ - മഹിമാസനവേദി - യ്ക്കൊളിയായ് വിലസുന്ന
വൈദിക വിദ്യാഗ്രേസരനേ! സത്യാചാരപരയണനേ!
വാമ്പകാന്തിയെഴും ജനകാ! നാഥാ ബാവാ തിരുമേനീ
വാണാലും നീണാളതിമോദം!
സീനായ് - മേഘ - ഗംഭീരമുഴക്കം - തങ്കലെയും താതാ
ഓഫീർ തങ്ക മനോഹരനേ! ശാരോൻപനിമലർ സുന്ദരനേ!
ഹെർമ്മോനിൻ പനിനിർമ്മലനെ! കർമ്മേൽമലപോലുന്നതനേ!
വാണാലും നീണാളതിമോദം

പേർഷ്വാനാട്ടിൽ - മാർത്തോമ്മാനടു - മഹിമനിറഞ്ഞാരാ -
മുന്തിരി കാൺകമലകരയിൽ - സുന്ദരമായ് പടരുന്നല്ലോ
അതിനെ നനച്ചു വളർത്തുന്നോ - രരുമയെഴും തോട്ടക്കാരാ
വാണാലും നീണാളതിമോദം

ഈ സൗഭാഗ്യം കാണാൻ കൊതിയോടെ - വാണ മഹാത്മാക്കൾ
ഘോരനിരാശയോടവസാനം പാരിതുവിട്ടു പാരം പൂകി
ഇന്നേഴകൾ മിഴിയും കരളും കളിരെക്കാണും തിരുമേനീ
വാണാലും നീണാളതിമോദം

പാരിടമെന്ന - നല്ലാരാമത്തിൽ - ചെറിയോരു കടുകുമരം!
നാലുവശങ്ങളിൽ വീശുന്ന ശാഖകളനവധിയതിനുണ്ട,
അതിലമരും കിളികളിലേറ്റും വിമലതപേറും കുറുപ്രാവേ!
വാണാലും നീണാളതിമോദം

ആടുകൾ മദ്ധ്യവടിയേന്തിയൊരുത്തൻ നിലകൊളുന്നല്ലോ
പേരുപറഞ്ഞു വിളിക്കുമ്പോ - ളോരോന്നരികത്തണയുന്നു,
അവയെപ്പോലീപ്പാനുയിരും കളയാൻ മടിയില്ലാത്തിടയാ!
വാണാലും നീണാളതിമോദം

ദൂരതെക്കടലിൻ - തിരയിൽതാണവരെ - കരകേറ്റും പടവേ!
ഇരുളിൽ തെളിയും താരകമേ! മരുവിൻ നടുവിലെ നീരുറവേ!
മലമേലമരും നൽപുരമേ! മലങ്കരയുടെ മണവാളാ
വാണാലും നീണാളതിമോദം

5

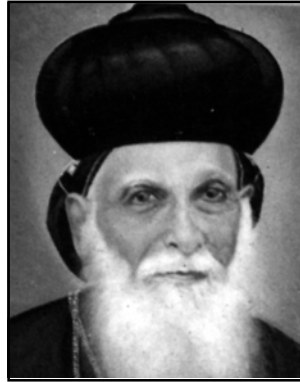
മറ്റൊരു മംഗള ഗാനം

(മാർ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവയുടെ 89-ാം വയസ്സിൽ, സ്ഥാനാരോഹണദിനമായ മെയ് 22 നു (1972) സി. പി. ചാണ്ടി രചിച്ച അർത്ഥനിർഭരമായ മംഗളഗാനമാണിത്. മലങ്കര സഭ കവർ പേജിൽ ബാവായുടെ ചിത്രം സഹിതം ചേർത്തതാണ്).

(പൗലൂസ് ഗ്ലീഹാ ധന്യൻ എന്ന രീതി)

കാതോലിക്കാ ബാവായാമീ
മാ-ലാ-ഖ

തെക്കുമങ്ങു വടക്കിനും
കർക്കശതർക്കു മതിഴിവാക്കി
'ശീമയ്ക്കും മലബാറിനും'
ശാശ്വതമാം ശ്ലോമോ നൽകി
ഇടതടവെന്നിയെ താർക്കികരോ
ടടരാടിയ സിംഹാസനമെ!
ഹന്ത കുരുത്തതു നീ തീയിൽ
വെയിലത്തങ്ങനെ നീ വാടും

6

ചാണ്ടി സാറിന്റെ ഡയറിയിൽ നിന്നും ചില കവിതകൾ

സിദ്ധന്മാരുടെ കബററികേപരി-
ശുദ്ധന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ
പൊളിനിയും പണസാത്താനേ നീ
പൊളിവാ കാട്ടിയിരിപ്പുണ്ടല്ലോ

എന്നും നൽകണമേ

നാഥാ നല്ലിടയാ!
ഞങ്ങൾക്കേകണമേ
ചക്കപ്പുഴമോറ-
ഞ്ചിസ്സലി പഞ്ചാര-
ആപ്പിൾ പൈനാപ്പിൾ

പുതുപഴം റൊട്ടി

പപ്പടമോംലറ്റ്

പാലടകട്ലറ്റ്

കരിമീൻ കാരറ്റ്

പൈത്തേൻബിസ്ക്കറ്റ്

തൊടുകുറി ഫിഷ്മോളി

ലടുവത്ത് ബോളി

മുന്തിരി തക്കാളി

ശർക്കര തേൻ കാളി

തൈരുപുളിശ്ശേരി

തോരനെരിശ്ശേരി

പച്ചടി പൊരിപുരി

കിച്ചടിയുപ്പേരി

എല്ലാമൊന്നില്ലാ

തെന്നുലവനേകണമേ.

ഏഴു കുദാശകൾ

മാമ്മച്ചനു മാമ്മോദീസാ

മേരിക്കു മൂറോനഭിഷേകം

കുറിയാക്കോസിനു കുമ്പസാരം

ലില്ലിക്കുട്ടിക്കു കല്യാണം

കുഞ്ഞിത്തൊമ്മനു കുറുവാന

കൊച്ചപ്പച്ചനു കൈവയ്പ്

പൈലിമുപ്പനു തൈലം പൂശൽ

ഏഴാണേവം കുട്ടികളേ! കുദാശകളേഴാ.

സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ ഈവാനിയോസിന്റെ അന്ത്യവചനങ്ങൾ

സമ്പത്തെല്ലാം കവരട്ടെ

തുമ്പമെനിക്കുതരിമ്പില്ല

ഞാനിവിടെത്തി വെറുംകൈയായ്

പോകും തിരികെ വെറുംകൈയായ്

എന്നേ നാടു കടത്തട്ടെ

മന്നിതിലുടയോനുണ്ടെങ്ങും

കൊല്ലട്ടെന്നെക്കല്ലേറാൽ

സ്തേഫാനോസിനെ ഞാനോർക്കും

വാളിലെ നീ തല വീശട്ടെ
സ്നാപകരങ്ങൾ സ്നേഹിതനായ്
ആഴിയിലെന്നെത്തള്ളട്ടെ.
ആയോനാരിബിയെൻ തോഴൻ
സിംഹക്കുഴിയതിലിട്ടെന്നാൽ
ദാനിയേലുണ്ടെൻ മുമ്പിൽ
വലിച്ചു ചുളയിലെറിയട്ടെ
എനിക്കു തുണയപ്പെതങ്ങൾ
എന്നേവാളാൽ കീറട്ടെ
ഏശായാ തരുമാശ്ശാസം.

7

നമ്മുടെ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ

സി. പി. ചാണ്ടി

ശിശുവും പശുവും മാത്രമല്ല പാമ്പു പോലും സംഗീതരസം ആസ്വദിക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ അഭിജ്ഞാപനം. ഈ ആനന്ദദായകമായ സംഗീതം ആദ്യകാലം മുതൽക്കേ ദൈവാരാധനയിലും ഒരു മുഖ്യസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നു. ഏതു ഭാഷയിലെയും സാഹിത്യത്തിന്റെ ആദ്യരൂപം പദ്യമായാണെന്നും ആ പദ്യങ്ങൾ പ്രായേണ ദൈവസ്തോത്രപരങ്ങളാണെന്നും സകല ഭാഷാഗവേഷകന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഈശ്വരനെ സ്തുതിച്ചു വന്ദിക്കുന്ന രീതി ഇന്നുമിന്നലെയുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. എല്ലാ മതക്കാർക്കും 'സ്തുതിയും, സ്തോത്രവും' സംബന്ധിച്ച ഗീതങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഗീതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ചുരുക്കം ചില കാര്യങ്ങളാണ് ഈ ലേഖനത്തിനു വിഷയമാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ സകല ആരാധനാഗീതങ്ങളും വിരചിച്ചിട്ടുള്ളതു സുറിയാനി ഭാഷയിലാണ്. അടുത്ത കാലം വരെ എല്ലാ കുടുംബങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത് സുറിയാനി ഭാഷയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. ആര്യന്മാർ സംസ്കൃതത്തിനും മുഹമ്മദീയർ അറബിക്കും എന്ന പോലെ സുറിയാനിക്കാർ സുറിയാനിക്കും ദിവ്യത്വം കല്പിച്ചുപോരുന്നു. 'മേലുള്ള ഉയരങ്ങളിൽ സ്വർഗ്ഗീയ മാലാഖമാർ' സംസാരിക്കുന്നതു സുറിയാനിയിലാണെന്നും, ദൈവം തമ്പുരാൻ ഏദന്തോട്ടത്തിൽ ആദാമിനോടു സംസാരിച്ചതും നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു തന്റെ മനുഷ്യാവതാരകാലത്തു ലോകർക്ക് ഉപദേശം നല്കിയതും ആ ഭാഷയിൽ തന്നെയായിരുന്നെന്നും ചില പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിയുടെ ഉല്പത്തി എന്നതല്ലെല്ലാ നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയം. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം തലകുലുക്കി സമ്മതിച്ചേ മതിയാവൂ - സുറിയാനി സംഗീതാത്മകമായ ഒരു ഭാഷയാണെന്നുള്ള കാര്യം. സുറിയാനി ഗീതശ്രവണത്തിൽ സംഗീതവിദ്വേഷികൾ പോലും ആനന്ദത്തിൽ ആറാടി മതിമറന്നു തലയാട്ടി നിന്നു പോകുമെന്നുള്ളതു നമുക്കേവർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ഇറ്റലിയിലെ ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയും പഞ്ചാബിലെ ഗുരുമുഖിയും സംഗീതാത്മകമാണെങ്കിലും അവ സുറിയാനിയെ മികച്ചു നിൽക്കുകയില്ലെന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. സുറിയാനി ഗീതങ്ങളുടെ മാധുര്യത്തിൽ ആനന്ദമടഞ്ഞിരുന്ന നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർക്ക് അതിന്റെ അർത്ഥം കൂടി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു സ്വാഭാവികമായി ഒരാഗ്രഹം ഉണ്ടായെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗീയ

ഭാഷയുടെ സ്ഥാനത്ത് ലൗകികഭാഷയുപയോഗിക്കുന്നതു മഹാപാതകമായി കരുതിയിരുന്ന അക്കാലത്തു ഭാഷാന്തരീകരണം ചിന്താർഹമായ ഒരു സംഗതിയായിരുന്നില്ല.

എങ്കിലും സുറിയാനിസഭയുടെ ചിരകാല പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി നടപ്പിൽവന്ന വേദപുസ്തക തർജ്ജമ സുറിയാനിക്രമങ്ങളുടെ ഭാഷാന്തരീകരണത്തിനു വഴിതെളിച്ചു. അങ്ങനെ ചില മലയാളഭാഷാ സാഹിത്യ നായകന്മാരുടെ സഹായത്താൽ മലങ്കര സഭാഭാസുരനായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്പോസ് തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ഭാഗങ്ങളാണു ക്യാന്താ പ്രാർത്ഥനാക്രമവും കുർബ്ബാനക്രമവും. അതിനു മുമ്പും ചില തർജ്ജമകളൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം തന്നെ സാഹിത്യവികലങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്യാന്തായും കുർബ്ബാനക്രമവും സാഹിത്യഭംഗിയും സംഗീതമധുരിമയും വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന രണ്ട് ഉത്തമ കലാസൃഷ്ടികളാണ്.

‘മഹിമയൊടക്കബറീന്നു പുറപ്പെട്ടീസൃഷ്ടികളെ
ശോഭിപ്പിച്ചൊരുശോഭയതാമേശു സ്തുത്യനഹോ’

എരിതീനിരവിട്ടീറേദുതനിറങ്ങിച്ചെന്നു
ഇതമൊടുമറിയാം ഗൃഹമതിൽ നസരേത്തിൽ ചൊല്ലിയിതു

.... തുടങ്ങിയ ഭാഗങ്ങൾ ഏതൊരു ഹൃദയത്തെയാണ് ആനന്ദപരവശമാക്കിത്തീർക്കാത്തത്. ഇത്തരം ഗീതങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ജലബിന്ദുക്കളാകുന്ന മുത്തുമണികൾ ചിതറി പാറക്കെട്ടുകളിൽ കുടി വളഞ്ഞു പൂളഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഒരു പുഞ്ചോലയുടെ പ്രതീതിയാണു നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്.

എന്നാൽ കഷ്ടമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ കൃതിലുകളുടെ ഇടയിൽ ചില കാക്കകൾ ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. പാൽപ്പായസം കുടിച്ചു രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കല്ലു കടിക്കാനിടയായാൽ അതത്ര നീരസപ്രദമാണ്. സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ പോലും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുടെ ‘കൈക്കുറ്റപ്പാടുകൾ’ എന്ന് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ചില ‘വികൃത തർജ്ജമകൾ’ ഈ മനോഹരഗീതാവലികളുടെ ഇടയിൽ നുഴഞ്ഞുകയറിയിരിപ്പുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവം അധികമാളുകളറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

‘നിന്നാൾ സ്തുതിയൊടു രാജമകൾ’ എന്ന ഗീതം പരിശോധിക്കാം. ‘രാജമകൾ’ എന്ന സമാസം സാധൂകരിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. പോകട്ടെ അതൊരു മണിപ്രവാളസമാസമാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. ‘രാജഭാമിനി’, ‘വർദ്ധിക്കുമവർക്കു തുഷ്ടി പുഷ്ടികളും’ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വൃത്തത്തിന്റെ കാര്യം വിസ്മരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ‘നീ നിന്റെ ജനത്തെയും പിതൃഭവനത്തെയും വിസ്മരിക്കുക’ എന്ന ആശയം ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരി

ക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു നോക്കുക. 'നിൻജനമോർക്കായ്ക പിതൃഗൃഹവും.' സുറിയാനിയിലെ മൂലം അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവർക്ക് ഈ അടിയുടെ അർത്ഥം കിട്ടുകയില്ല. 'നയവാൻ പനപോലെ തളർത്തിടുമേ' എന്നു കേട്ടാൽ സിറിയായിലെ നയമാനെ ഓർക്കുന്നവരുണ്ടായിരിക്കാം. നയവാൻ എന്ന ഈ പുതിയ വാക്ക് ഏതർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്? ക്യാതായുടെ രാത്രിയിലെ 'ക്രൂശിൽ തൂക്കി-ച്ചാ സെഹിയോനെ നീ - ക്ഷിയ മ്ശിഹാ സ്തുത്യൻ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള രണ്ടു പദ്യങ്ങൾ യതിഭംഗത്തിന്റെ കേളീരംഗമാണ്. നമ്മുടെ കൈകാലുകൾക്കു മുട്ടുകളില്ലാതെ വന്നാലുള്ള വൈഷമ്യമാണു യതിഭംഗമുള്ള പാട്ടുകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അനുഭവപ്പെടുക. ഇങ്ങനെ ഇടയ്ക്കു തിരുകി വച്ചിട്ടുള്ള മോശമായ പാട്ടുകൾ ഉപക്ഷിച്ചു തൽസ്ഥാനത്തു നല്ല തർജ്ജമകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ട കാലം വളരെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്യാതായുടെ തർജ്ജമയ്ക്കു ശേഷം തർജ്ജമ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വേലിയേറ്റം തന്നെയുണ്ടായി. അതിന്നും നിലച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വാളെടുത്തവരെല്ലാം വെളിച്ചപ്പാടന്മാരായി. സുറിയാനി പഠിച്ചവരെല്ലാം പാട്ടു തർജ്ജമക്കാരായി. ഒരേ 'ക്രമ'ത്തിനു തന്നെ സിമ്മനാരി തോറും, ആശ്രമം തോറും, ദയറാ തോറും തർജ്ജമകളുണ്ടായി. സംഗീതം ഒരു സമുദായ കാര്യമല്ലേ? സമുദായത്തിലെ കക്ഷിഭേദം സംഗീതത്തേയും പിടി കൂടി. ഓരോ കക്ഷിക്കും പ്രത്യേക തർജ്ജമകളുണ്ടായി. സാഹിത്യഭംഗിയും വ്യാകരണനിയമവുമൊക്കെ പോകട്ടെ, പാട്ടിനു വൃത്തം അഥവാ അക്ഷര നിയമശാസ്ത്രം എന്നൊരു സംഗതി ആവശ്യമാണെന്നുള്ള കാര്യം ഇക്കൂട്ടർ അവഗണിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ചോളപണ്ഡിതനായ ഉദ്ദണ്ഡൻ പണ്ടു ഭാഷാകവികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് ഇവരെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്: അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: 'ഈ ഭാഷാകവിവൃന്ദം ചന്ദ്രനു തുല്യമാണ്. വല്ലപ്പോഴുമേ വൃത്തമൊത്തു വരികയുള്ളൂ.' ഈ ദുർദ്ദശയ്ക്കു സംഗീതപീഡയുടെ കാലം എന്നു പേരു പറയാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ആപത്ഘട്ടത്തിൽ നിന്നു സംഗീതം രക്ഷിതമാകണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ വൈദികന്മാരിൽ നിന്നു സാഹിത്യവീരന്മാർ എഴുന്നേൽക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. വൈദികന്മാർ സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും ഒന്നുപോലെ പാണ്ഡിത്യം നേടി സാഹിത്യ കലാസുഭഗമായ ഗീതങ്ങൾക്കു മാത്രം ശ്രേഷ്ഠാനുമതി നൽകുന്ന ഏർപ്പാടു നടപ്പിൽ വരുത്താതെ ഈ വിന നീങ്ങിപ്പോവുകയില്ല. ഇന്നു ശ്രേഷ്ഠാനുമതി തീരെ വിലയില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രേഷ്ഠതയോ അനുമതിയോ കൂടാതെ തന്നെ ഇന്നേതു പുസ്തകവും ശ്രേഷ്ഠാനുമതി ഭൂഷിതമാണ്. ഈ അധഃപതനാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ആരാധനാഗീതങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ കലാശാലയ്ക്കും വൈദിക കോളജിനും നിസ്തുല സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാവുന്നതാണ്.

സുറിയാനി രാഗങ്ങൾ വൈദേശികമാകയാൽ ഗീതങ്ങൾ വൃത്താനു വൃത്തമായി തർജ്ജമ ചെയ്യാതെ അവയുടെ ആശയങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായ മലയാളരാഗങ്ങളിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു ചിലർക്കു ഭിപ്രായമുണ്ട്. വിപ്ലവകരമായ ഈ പരിവർത്തനത്തിനു കാലം കുറെക്കൂടി വേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നു. രാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ പൗരസ്ത്യ മെന്നോ പാശ്ചാത്യമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം ഗണ്യമല്ലെന്നു പറയാം. പര സ്പരം സാമ്യമുള്ള രാഗങ്ങളും വൃത്തങ്ങളും വിഭിന്ന ഭാഷകളിൽ കാണു ന്വോൾ നാം അത്ഭുതപരതന്ത്രമായിപ്പോകും. താഴെക്കുറിക്കുന്ന സുറിയാനി രാഗങ്ങളുടെയും നാടൻപാട്ടുകളുടെയും സാദൃശ്യം നോക്കുക:

1. മോറാൻ എസറാഹാം മേലയ്ൻ
ഹാശൊക് റാബോദഹലോഫയ്ൻ

‘പ്രാവേ! പ്രാവേ! പോകരുതേ
വാ വാ കുട്ടിനകത്താക്കാം.’

2. കരുണ നിറഞ്ഞൊനേ!
പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
നിന്നുടെ സൃഷ്ടിയെ നീ
പുതുതാക്കീടേണം.

‘ചക്കയ്ക്കുപ്പുണ്ടോ?
തെക്കോട്ടെപ്പോപ്പോം
അച്ചൻ കൊമ്പത്ത്
അമ്മ വരമ്പത്ത്.

3. ദാവീദാം താതൻ തൻ വരവിങ്ങനെ കണ്ടപ്പോൾ
ഓടിച്ചെന്നാ വീണയുമായി
ക്കമ്പി മുറുക്കുന്നു

‘ആഴ്വാഞ്ചേരിത്തമ്പ്രാക്കളിലുണ്ടയ്യമ്പുലയനിലും-
ണ്ടാദിത്യനിലുണ്ടെന്നുകൃമികളിലുണ്ടതിൻ പരിസ്ഫുരണം.’

മാത്രമല്ല, മുകളിൽ ഒന്നാം നമ്പരിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതും അപ്രേമിന്റെ രാഗം എന്നു നാം പറയുന്നതായ വൃത്തത്തിൽ മറ്റു രണ്ടു ഭാഷകളിലുള്ള ഓരോ പദ്യം കൂടി താഴെ കുറിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

Twinkle Twinkle Little Star
How I wonder what you are
Up above the world so high
Like a diamond in the sky

രഘുപതിരാഘവരാജാറാം
 പതീതപാവന സീതാറാം
 ഈശ്വർ അള്ളാ തേരേ നാം
 സബ്കോസമതി ദേ ഭഗവാൻ

സുറിയാനി ഗാനരചയിതാക്കളിൽ പ്രമുഖന്മാരായ മാർ അപ്രേം, മാർ യാക്കോബ്, മാർ ബാലായി എന്നീ പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മൂന്നു രാഗങ്ങൾക്കും സമാനമായ ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടെന്ന് ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ സുറിയാനി രാഗങ്ങൾ പരകീയമാണെന്നു മുദ്രയടിച്ചു നിരാകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വരുന്നു.

ഇനിയും ഗീതപരിഭാഷയെക്കുറിച്ചാണ് അല്പം പറയുവാനുള്ളത്. കുറഞ്ഞ അക്ഷരങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിനു സുറിയാനി ഭാഷയ്ക്കുള്ള കഴിവ് ഒന്നു പ്രത്യേകമാണ്. ഇത്രത്തോളം കഴിവു സംസ്കൃത ഭാഷയ്ക്കു പോലും ഇല്ലെന്നു പറയാം. കർത്താവും കർമ്മവും ക്രിയയും കൂടി ഒറ്റവാക്കിൽ ഒതുക്കി നിർത്തുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ ചുരുക്കമല്ല. അവനെന്നെ വിളിക്കും എന്ന ആശയം വ്യക്തമാക്കാൻ ഒരു ചെറിയ വാക്കു മാത്രം പ്രയോഗിച്ചാൽ മതിയാകും. തർജ്ജമ പദാനുപദമായിരിക്കണമെന്നു സുറിയാനി പണ്ഡിതനും ഗുണവും സാഹിത്യഭംഗിയും വിടാൻ പാടില്ലെന്നു ഗാനരചയിതാവും നിർബന്ധം പിടിക്കുമ്പോൾ ഗാനങ്ങളുടെ ലാളിത്യം നഷ്ടപ്പെടുവാനിടയുണ്ട്. അതിനാൽ ഇരുഭാഷകളിലും ഒരുപോലെ പ്രാവീണ്യമുള്ളവർ ഉപേക്ഷണീയവും അനുപേക്ഷണീയവുമായ അംശങ്ങൾ ഏവയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ലളിതഭാഷയിൽ ഗാനങ്ങൾ എഴുതുക എന്ന പദ്ധതിയാണു സ്വീകാര്യമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അമിതമായ വിശേഷണ ധോരണികളും മലയാള ഭാഷക്കാർക്ക് അപരിചിതമായ പ്രത്യേക ശൈലികളും സുറിയാനിയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ‘അതിനാലേ ഞങ്ങൾക്കു രക്ഷയുണ്ടായി എന്ന സ്ലീബാ’, ‘പാപികൾ അതിൽ മുട്ടുന്നു എന്ന വാതിൽ ഇതാകുന്നു’, ‘തന്നാൽ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവൻ’, മുതലായ പ്രയോഗങ്ങൾ മലയാള ശൈലിക്കനുയോജ്യമല്ലെന്നുള്ള കാര്യം സുവ്യക്തമാണ്. ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യങ്ങളും വിശദീകരണാർഹങ്ങളുമായ അംശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അഭിനന്ദനാർഹമായ രീതിയിൽ ഗീതങ്ങൾ ഭാഷാന്തരീകരിക്കുവാൻ വളരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടി വരും.

ഗീതപരിഭാഷയിൽ നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു വിഷമപ്രശ്നം ഒരു പാട്ടു തന്നെ പല രീതിയിൽ (നിറം) ചൊല്ലത്തക്കതുപോലെ എഴുതുക എന്നുള്ളതാണ്. എട്ടു രാഗത്തിൽ ചൊല്ലാൻ പറ്റിയ വിധത്തിൽ അത്ഭുതകരമായ രചനാസാമർത്ഥ്യത്തോടു കൂടിയാണു സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ധരിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. ആ

ധാരണയ്ക്കു യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല, നീട്ടിയും കുറുക്കിയും യതി (pause) മാറ്റിയും ഇടയ്ക്കിടെ - ഒമ്മോ - ഇയ്യീ - എയ്യേ - അമ്മോ - എന്നീ നിരർത്ഥക ശബ്ദങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുമാണ് ഈ രാഗ വൈവിധ്യത്തിന്റെ സൃഷ്ടി നിർവഹിക്കുന്നത്. എന്തു തന്നെ എഴുതിയാലും വേണമെങ്കിൽ രാഗം മാറ്റി ചൊല്ലത്തക്കതുപോലെയുള്ള ഒരു കെട്ടുപാടാണു സുറിയാനി ഭാഷയ്ക്കുള്ളത്. വെറും ഗദ്യം തന്നെയായിരുന്നാലും യതി ഒത്തു വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പാട്ടിലാക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും ചെയ്യണമെന്നില്ല. അങ്ങു പാടിക്കൊണ്ടാൽ മതിയാകും. സുറിയാനി അക്ഷരമാലയുടെ - ഓലാഫ്, ബേസ്, ഗോമൽ, ദോലാദ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള 22 പേരുകൾ ഏഴേഴ് അക്ഷരം നിർത്തിച്ചൊല്ലിയാൽ അപ്രേമിന്റെ അന്യൂനമായ രാഗം സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞു! വൃത്തശാസ്ത്രപ്രകാരം സുറിയാനിയിൽ ഗുരുക്കളേ ഉള്ളൂ; ഒരിക്കലും ലഘുക്കളില്ല. 'ആലോഹോ' ഹാലേലൂയ്യാ - മൊർയോ മുതലായ പദങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക. മിക്ക അക്ഷരങ്ങളും ദീർഘങ്ങളാണ്. ഹ്രസ്വമാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും - സ്വരവിഹീനമായ ഒരക്ഷരം അതിന്റെ പിന്നാലെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ സകല അക്ഷരങ്ങളും ഗുരുക്കളായിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണു സുറിയാനി സംഗീതത്തിന്റെ വിജയം. പാട്ടിലും പദ്യത്തിലും ദീർഘാക്ഷരങ്ങൾ കഴിവുള്ളിടത്തോളം കൂടിയിരിക്കുന്നത് നന്നാണെന്നു കവിതാധർമ്മമർമ്മജ്ഞന്മാർക്കറിയാം.

‘ആസീൽ പുരാപരമപാവനകീർത്തിഭൂമാ
നാകോപമേ നിഷധനീവൃതി നീതിശാലി
രാജാരതീശസുഭഗോ ജഗദേകവീരഃ
ശ്രീവീരസേനതനയോ നളനാമധേയഃ’

നളചരിതം ആട്ടക്കഥയിലെ ഈ ആദ്യ പദ്യത്തിൽ ദീർഘാക്ഷരം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന 28 സ്ഥാനങ്ങളുള്ളതിൽ രണ്ടു വിസർഗ്ഗമൊഴിച്ചു ബാക്കി 26 സ്ഥാനങ്ങളിലും ദീർഘാക്ഷരം തന്നെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു എടുത്തു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നീട്ടിപ്പാടേണ്ട സ്ഥാനത്ത് ദീർഘാക്ഷരം വന്നില്ലെങ്കിൽ ഉടയോൻ, ഊടയോനും, തോട്ടക്കാരൻ, തോട്ടാക്കാരനും, പട്ടക്കാരൻ, പാട്ടക്കാരനുമാകും. ‘ഗുരുവാക്കാം ഇച്ഛപോലെ പാടി നീട്ടി ലഘുക്കളെ’ എന്ന നിയമം സുറിയാനി രാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വീകാര്യമല്ല തന്നെ. വൃത്തമൊന്നുമില്ലാതെ ചതുര വടിവിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള പാട്ടുകളുടെ ഘോഷയാത്രയാണ് നമ്മുടെ മിക്ക വാർഷികാരാധനകളിലും ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ കുറുകിയ അക്ഷരങ്ങളെ വലിച്ചുനീട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയാനാണ്.

ഞങ്ങൾക്കുള്ള കർത്താവേ.....

.....

ഞാൻ ചരിഞ്ഞനുകുലത്താലുറങ്ങുമ്പോൾ - എന്നിങ്ങനെ ഒരേ 'ക്രമ'ത്തിലുള്ള അടികൾ രാഗവൈകല്യം കൂടാതെ ആലപിക്കുവാൻ തഴക്കം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ വൃത്തശാസ്ത്രബോധം ക്ഷയിച്ചു വരുന്നതിൽ തെല്ലും അതിശയിപ്പാനില്ല.

സുറിയാനിഭാഷ സംഗീതത്തിനു പറ്റിയതാണ്. അതിലെ രാഗങ്ങൾക്ക് കേരളത്തിലെ ദേശീയ ഗീതങ്ങളോട് വളരെ സാദൃശ്യമുണ്ട്. സുറിയാനി ഗീതങ്ങളുടെ സാഹിത്യഭംഗിയും ആശയപൗഷ്കല്യവും സ്തുത്യർഹമത്രേ. പക്ഷേ അതിന്റെ ഇന്നത്തെ ഭാഷാന്തരീകരണ രീതി മാത്രം ദുർവ്വഹമാണ്. വ്യവഹാരാദി പാരതന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തയാവാൻ പോകുന്ന നമ്മുടെ സഭ ഉടൻ തന്നെ ഇതിനൊരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു നമുക്ക് സമാശ്വസിക്കാം.

(1958)